

זהל ציב

ספר הגלגלים

מהרב הגדול מוהר"ר חיים וויטאל זצ"ל סקיבל מפי הרב הגאון הגדול בוניא קדישא האור האלהי כמוהר"ר יצחק לוריא והוא זצ"ל קיבל מפה אל פה מפי אליהו הכניא זצ"ל הנראה אליו בהקין בעמיו והספר הזה הועתק מכ"ו הסמ"ד הרב מוהר"ר חרדכי עמנו זצ"ל שהעתיק אותו מכ"ו מוהר"ר חיים קלפריו זצ"ל זעמנו בירושלים תונ"כ . והוא נוף הדביעו מספר נוף ען חיים שפיבר מהר"ם וויטאל קלפריו זצ"ל הכ"ל : והוא שער דרושי הכשמות והגלגלים והעיבור יהיבוס וכמה פרטיו שבהם עם תוספות כופך משל מי שיש לו יד ושם בכמה ו מוהר"ר מאיר אייזן שטט נרו בקצת פי' הדריך במקומות שוכי ולהיות שכל ידיו המדפים בלשון עלגים ופסילים בגמנום הלשון בלי שמירת הדקדוק נוכח כנסתר ומדבר בעדו וטעמת וטעמות רבות וולתו שמעט כהתם המוכן לרוב העתקתיו חרף כפא למעוות שויבל לעקנו בהנהגותיו ושם עינו ולכו שם כל הימי' לסקלו ולהרים מכשול ולישר המסולה ולזכות בו הרבים הוציאו לאור הדפוס והניחו איש אחד מיוחד . מנסעי נאמנים מנוע היחוס והמעלה הנקי בכל חכמה ומדע ומערכי מיוחדים חן כהר דוד במוהר"ר נתן גרין הוט מק"ק :

פרנקפורט

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

ועהי ראשית מלאכתו יום כ' כסלו

לפרט תמ"ד עיני ה' אליהו כה :

אמר המדמים והמגידים וכן צדאותי שפרו הרכה אין קץ למענות וללעג הרכה וניהות צדויות חזרו
 חזרו של טעות והגוים ומתנפסים ואין יודעו זה ענפניו יתמרר לבו בקרבו ימיו יחד
 ערו באשרי המכילה האם תסת ערך וראוי להיות עוד ודו נטווה עליו לסוכה בהסקפת שיונו לתקן את המעשה
 ואחרתי גדול עונו משואו ואף שנתנו אמתלא לזכרונה כי לא עמנו ישראל המה המונה מלאכה מרובה והפועלי
 עמנו ובעל בית דוח קו ואלמן מלפני במונו לומר כלומעשיכם דבר זוט ביומו המה לרע ידונן לבתי מדטראות ובעי
 קרקסאות זמנוני לחלאכת ערבי סכנות בין השמשות שבו צברא החיזקים אנכל זאת לא שב אפי זמתי דוערת
 בלי יקוד אש אך הקדושי במאחר שלמה בו לדבר יחנל כי שאף ההוא צברא צהוא צמלא ית כי אחרתי עה ידקו
 דכרו מו"ל אל עדין את חכריך עד שתגיה למקומו : וכן יתדינונו לכך זכות צאס יצנא יאמה שניאה כי אל
 לבר בלא עכן זכאית ונפת יחמלתי טעמן עד מקום טידי מתהות הטעה יאך יר"ק יחטוטן הן כי מי יזכן
 שניאות : זאל יכח לעבודה שהיא ורה לעושי מלאכה זהרו היא צננה הונא פי יאותות הכופלות יחזרות מלא
 במקומו צדוע לידעו מלאכה זאת ה' ידיכנס לכך זכות צ'ע במדמים זהמניה דוד כמו הרר נתן נרץ הוט מלי"ם
 מק"ק פרנק נורט : דימטרדינונן

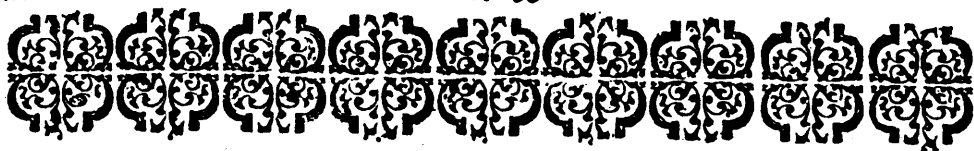

בדף כ' עמוד ב' שורה ה' העלין והקליפו' ולא עוד אלא כבר וכו' כנ"ל : דף ז' עמוד ד' פרק ו' בשורה ד'
 שתמילה כבראו בסוד ויווג אחוב באשר ואח"כ הוגרכו לכוא כסוד ויווג פנים פנים כדו שיושלם וכו' כנ"ל : חולקן
 יחטוטן זמל בעמון לתקנס : בדף כ' עמוד ה' הרמ"ט ורע' בהם נלגול מר' בהם מ' באו דועירונו

הקדמות המדמים והמגידים

אני סלו ובי אדבר המהלחל' חמה ואף וקתני לנדרין : ופליג אף ה"ם נכאות נכאות ידון וידון לעלות בקוים
 ולהירידן : בקש לירות כמו אוכל לסתור כמסתרו יעוררו' הקבלה נגדו חכית וכידון : להפוך הקערה על פיה להטיל חס
 בקדשי קדשים שלמו מרכ לשונם חסדן : כיש בו' דה כדקרת פרב בדברי קשי' בנידין : ונכסלמחול דברי חסן מספר עמק
 העלך בהקדמתו שהראו'ם א' מכמה מאין קונסרסי' לשון מדכרע גדולות כולו גלגולי' להד' מ' אבל לא ו' האם ולא ו'
 הדרך כי יש לה הספר שדש מחמלה ע' י' אליהו ועכף מלמטה חנוף הד' חס' בוק פץ שיי' של הרב הגדול מהרר"ם
 זיטאלי' ו' לשקיל' חש"פ חר"י ו' ל' כאשר דני' יתנו עדיהן יידיקו : זככן מהראוי חיליו בספר יוחקו ונפרם
 מהסכי' הנפל תוס' י' ו' ל' תליד אבי וקיני הנאן הגדול מהר"ד יעקב גינץ בורג ו' ל' אכ"ד דקק כרידנורג
 בהקדמתו לעצת המלך ו' ל' חלוקת ישיבה היא בין שכיני הדורות שלפנינו אס' לדרוש ברכי' כודות הקבלה או לא
 וולתן פניו הגלגולי' וכו' שאינו ככלל סודות הקבלה וראוי לגלות אותה וכו' הסכים על כל זאת להרפידס בדברי עמק המלך
 שפעה צראית מעשי מרכבה אין מוסרי' בתורתורה ופי' רש' י' כמנהג מעשה צראית ומעשה מרכבה אלא חו' שש
 בו' ה' דכרי' וכו' פ"ט וכן הסכים אדוני אבי יקני הנאן הגדול כשהור"ד יעקב גינץ בורג ו' ל' בהסכמתו לספצ' של
 לגינת אגוז ע' שבהקדמה וכברא חתך חלולות יתאכות שלו שאנא לאור אי' ה' כמיי' דכרי' כדורי' כשתש ואף
 הלאוני' השאורות הגדולי' כמהורר שפס' בנ"ל ו' ל' וכיהורר שפס' בנ"ל ו' ל' אכר דק' ק' פרנקפורט' הסכימו
 להדפיס עמק המלך בהסכמת דכני' ישיבה דק' פרנקפורט' חר"ה אלו יונאי' ולא ינא עמקס וק' ו'
 בנו של ק' ויח' שראוי הוא ספר הלו להמלא חזרת לשוד גדול שזכיא לדיי מעשה חידודי' בהקדמות כפלאות שפעה חסס
 יוסף לקחטוב לכן תיתי אל תכ' וכו' סגית חזר יעשה הגדול שדעירר לככות השונה בראותם בו עונס בהשמות
 ג' גלגולי' קפי' כגלה בהראשית שדעת עד כסא הכבוד וכן אחרתי שפתי לא אכלא שפאד
 חסס : ועלהקודס שאנא קונס עמקס מרעדהס חסד' אשלים ההנהו' להדפיס

פרק א'

פרק א

אחר החגיגה להניח
ה' פר נוסף אלו צריך
שמוס תת' הדנה
אחשבו שלא לחדד רק
ענין עשר ספריו
ועייר עשלו ספר
נקרא ארין - מכמה
נקרא אחא' בינה
נקרא אחא' ת"פ
עס' קנותנקראווער
חלכות כק' נוקבי'
על שחינו מנין הדבר
נא דוריו מכל חקום
אחא' העל

אמר המנהיג: "אם
הדבר הזה נדון ביאור
דבר וקצר המעשה
לפרש מה ענין 'ו'
מלים אלו אכל הנדון
ענין זה הוא שאין
סוף בה' האזיל
בתפילה עשר נקודות
והיה הנקרא 'עשר
ספיר' כפי 'נב' ע'
כ"ה ונ' ראשונים
היו דרך קיום אכל ו'
אסרנו היו בשלש
ע תת ו וחסני כן
כשודר שפע הא'
למלות את הכלים
הללו כל ספירה קבלה
כל שפע הראוי לכל
השבעה וחסני גורל
אורו לא יכול הכלי
להכילו ושכרו הכלים
הללו - ושכרו כלים
כיתרון וזה מיתתן
משק' לשהק' ונ' כנה
עולמות ומקורן ונה
ברחו כפ' ושלוח
כפסוק ואלה המלכ'
וגו' וימלך בארם וגו'
שכלם יאמר וימלך
תחתיו וימלך ר' ז'
ששכיל שהיה תחתיו
לכן מת מו' אב אס'
היו דרך קיון וימן
ויקון לא היה שכינה -
למעלה והשכרים הם
למטה והרבה אורות
ונרכו להשכר: פ"ב

גלגולים פרק א

אדם ואין ע"ו קרויון אדם : פורש הענין אם היה הדבר כפשוטו קשה שהרי כל ע"ו גם המה אנשים כמו ישראל בקומת זקופה - עוד ה"ל אדם אחת או אנשים אחת - אך הענין יובן ג"כ בה שאלו על פסוק איש היית כיבדי ארץ שאמר הקב"ה לאיוג אישה שלך באדה"ר הוכן היתה - והענין הוא כי כל הנשמות והרוחות והנפשות כלם היו כלולים באדה"ר בעת שכבר היו נפש שתלו בראש של אדם ויש נשמות נבחרות וכן בכל אבריו וכן בתפילות בריאת אדה"ר היו בו כל הנפשות שהם נצח סגור בלילות בו ותלויות בו ואמר שחטא ועירב הסוב - ברע או נתערבו טוב ורע ומהלק הרע ההוא וגאולתו ע"ו כח"ן שעיקר האדם הוא הטוב שהם נשמות ישראל - ולכן אמר אדם אחת ר"ל כללות נשמותיכם אינם וולתי אדם שהוא אדה"ר ואדם גיגיות ואברים שלו - וגם לכן נקראו ישראל גוי א' כמ"ה ומו בעמד ישראל גוי אחד בארץ זנו' אדם ע"ו ואדם קרויון אדם פירוש לא יאלו אלא מהלק הרע שנתערב באדה"ר והנה כשאלו מעץ הדעת טוב ורע עירב הסוב ברע ונתערב הסוב של אדה"ר ברע של תלויות הוכר של סמאל' אדם בליעל וכן הסוב של מוח נתערב ברע של לולית שהוא זוהמת הנפש שאלו על מוח ולכן תיקון של זה היתה המיתה והיא היה ילדל בנים וכנות וכו' ועבדו הסוב שן הרע עד שאלו כל ע"ו שן הרע זכאו וישראל שן הסוב - ואי"כיו כן יש בו עדיין קצת דע והנה הוא עצמו ענין הילד הרע שיש באדם המסויא וכשמת יורק כעפר ויתבלה הרע וישראל הסוב למות בתפלות הנשים בגוף אדם זך - ונשמת מית תורה פסקה ונשמת זו זלל היו דרובן למיתה וכשעשו את העגל מורה וזה מאלו ונתערב הסוב ברע וסורו למות בנשמה - וז"ש קרות על הלוואת סירות ומלאך המות זמשיבוב מלכות כי לא מלאך המות ולא מלכות שולטין כישראל אלא למינות הרע שהוא מלק שנתערב בנו - ומלא כי כמו שכל הנשמות ישראל היו כלולים באדה"ר רמ"א איברים שאלו כלולים רמ"א איברים שנתלויות כל נשמות הרע זכשטא אדה"ר ואכל מעץ הדעת טוב ורע נתערבו ויד ונתלכשו איתן הנשמות הטובות הנאמרים באדה"ר אדה"ר באיתם שאלו בליעל כל אבר בתוך אבר כמיוה הא כיצד ראש שן ראש וכו' עד דגלגלן ברגליו - והנה כמו שכתב הנפש הם רמ"א איברים של אדה"ר ונתלכשו ברמ"א איברים של אדם בליעל כן במוי' הרע הסג"כ רמ"א איברים זכן במוי' הנשמה הסג"כ רמ"א איברים וכלם נתלכשו ביאוסן ההוא משם בתוך רמ"א אבריו אדם בליעל כפשוטו ורומן נשמתו ומלא כי הנשמה הנשפלות באבר

הנדול והנבחה של הקדושה מתלכש תוך אבר אחד כחש משם בתלויה וזה סוד כל הנדול מתכדו וזכו גדול מחמו - וא"כ בשאווה בשמה גדולה בכנסת בתלויה היא קשה מאד להסירה משם ביהרע התלכשה הוא גם כן גדול - והוא שתמלא אנשים גדולים שחטאו מלאי גדולים וענומים בירכעם ואחאכ זמנשה זכונא בו והכן זה - וכן כבאר עוד איך אדה"ר נשרו אבריו נשמתו והוטעמו בתוך הקליפות כנזכר - וז"ש בתקונ' בפסוק בניסור - נודדת סקיה וגו' כי כמו שהשכינה בכנסת בגלות פי' שנתלכשת בתוך עשרם פירו' דמאכנותא כסוד זמלכותו ככל משלה כן נשמת הגדולים נלו ונתלכשו תוך הרע הכל' וז"ש בתקונם לאלוין מכדיין עמה מדוך לדון ומאמר לאמר יכו' וכל דור ודור יונאין הנשמות הטובות מתוך הרע ההוא זכאן לע"ו ש"י מלות פרו' זכנ' שנינו הקב"ה לטעם זה זכניהו - זכפי שהוא אותו דורן כפי ערך ההוא יונאין הנשמות מהקליפו' פעמי' שאבר הראש זמנמים מהרגלים זמנבין כי כפי כפי אבר השכינה המתלכשות הם או בזמן ההוא כן יהיו כפי' הנשמות המתבררות וינאות משם בגלות עם ישראל בזמן הוא זכר"ה ר"ל בכנסת תליו' שהם זמנ' ועודו' ונשמות בתוכם כוכר הנפכם בכתיבה והנבחה מתקבלת הנבחה משה כן הקליפו' קבלה הכלה משה אכל שלא תטעה לומר שם הוא קבלה הכלה מהם ס"ו לכן אמר שהם ימיו עני' ומרודי' - ואע"פ כן הוא מושלת שם כוכר המושל בכקלה - כסוד - ומלכותו בכל משלה - כל - משמדיה אשר היו מייקדם משמדיה הם הנשמות אשר בקרבה הכנסה ג"כ בתליו' אשר היו מייקדם - שידוע כמכסה זו כי' גתיוקני דוקא דא"ן הם מאלו כמיוקני' תיקוניו דאריך הם ה' אל ראש - והנה מלכשו' זה בתוך זה - נמצא תיקון י"ג של א"ן הוא מייקדם קדם ויקון יג' דאריך נקרא זמנא ושנים אלו הם מלכשו' זה תוך זה וכתב בענין היסודים שתיקון זה עמר להוציא נגנוני קדושה שן הקליפות ועבשו אף אותן הנגנוני כפלה כע"ה - ואימות כנפול עמה - הם הנשמות קדושות - ביד נר - הוא הקליפה - וכבר אמרנו שתיקון זה של מייקדם קדם מוא מסויע ועוור אותה בעקם זה להוציא נגנוני קדושה - אבל עבשו אחר ואין עשה לה - ראוה נדים - שכל כך גברו הקליפו' דע"ה עד שראוה בלופסד מוא"כ לפנים כשכאוס לראות נפיק שלהבת זנו' ונעשו סומים ופכלו להדוף רבד ועתה נהפך להם לשמחה בע"ה שתיקון על משכתי' ע"ב הנה"ה :

גלגולים פרק א

ב

בזמן ההוא עד שימצאנו כי ידור שם הארץ שאלמנו מ
הנה השכנה ברגלים פחדת וכל הנשמה היוצא הסגור
הרגלים של אדם ונשימתו אליו להתברר בדיו ויפא
משוא - וזה תבין למה גלגולו אל וכתפודו צד רשות
העולם גם למה השכינה נלה עמהן אך הענין כיון שיש
ראל מוסאים גורמים שיתלכטוהנשמות תוך הקליפו ולכן
גריך שגלו ישראל בכל רשות וכלל ע" אמות והשכינה
עמם שאל והיו איוה נשמות
אחר המצוה זה הוא קדושו מעורבת באותה קליפה
פי' הפסוק ונפשעכם של אותה אומה שגלו לשם כעס
מזרים וכלל וכחאל כו הכה
בת קדושת השכינה אשר נלה
לשם שהיא לא אכלה מושכות אותה הנשמות ומתדבקת
עמה ומטהרות - וכאשר נמרו כלם להתפאק ולהסתלק
מזמן הרע ואפי' טוב דרגלו דנשמות של אדם ר מתוך
רגליו דמסאני' בדיו ויפא משוא וזה הדין כפ' סקודיעב
דמיו רגליו רגליו וכן זה - והנה נדרה בתראי דמלא
משוא ככר נמר עוללהתברר קומות אדם ר ולא נשאר
כו אל העקבות של ונשימתו להתברר או יבוא משיח כי
אדם ר"ת אדם ר"ד מ"ש ונ"ה אשר מרפו עקבות
משואק הם הנשמות שברא בתראיו ונ"ה עקבות משיח
מופא ושגא לפי שאנו העקבות הם מומיו מאל
ומשוכים לכן הנשמות הניתלים שם הם ויתר קומרייה
ולכן ומופא ושגא ונ"ה אין בן דוד נא עד שכלכל הנשמות
ענ גוף והכן זה ככלל

אחר המצוה וזה
סוד דברות הני
מאגידת מ' דכלי
ממשיא דיוהרלפי
שחלקיו דרבנן
הם תורה ומ"ט
שלים והקליפות
ותגרים תמיד
בהם להמטיאם
ולומסם כדי שיהיו
ערומים כלו לבוש
וחלקיו דרבנן
כנ"ל דוד גרין
הם

הרע וההיור הרע הנברא עם אדם ולכן גריך להיוהר
כל יתנו להפריד מחכו אותה רע שנשאר בו וזה הוא ע"י
משגיו - ועל כל זאת לא יספיק להפרידו לגמרי עד
יום מותו כי אז גרקה הרע בתוך העפר ומסתלק והולך
לו עם זה הטעם של סינוס הקצר
כחו שנבאר בע"ה במקומו גם ו"ס
מ"ט ק"ל שיש כמה דיוקים שמתו
בעיניו של נפש ופי' הענין כזה יתורין
אין חתו בלא קטא והוא כראה עול
בסיק ויתברך אכל הענין כי כבר קדם
לם

הוא וסריותו עמו ור"ל חלק כדי שיסאר יעקב נקי
מכל סיג ומלאה מהחלק הרע וישאר כולו טוב כנ"ל דוד
גרין הו"ו

א א א

אחר המצוה וזה
סוד דברות הני
מאגידת מ' דכלי
ממשיא דיוהרלפי
שחלקיו דרבנן
הם תורה ומ"ט
שלים והקליפות
ותגרים תמיד
בהם להמטיאם
ולומסם כדי שיהיו
ערומים כלו לבוש
וחלקיו דרבנן
כנ"ל דוד גרין
הם

פרק ב

הרע האחר לך מירש הפסוק עם אדם
שלו האדם נאדם לרע לכו אדם הנלוכל עם הקליפות
שלו נאדם הקדוש שם נשמות אדם ר והלבושם והטמיונם
בתוכם אמנם הם מושכים מהוא לסובתם ואינם אלא
לרעתם כמו שנבאר : וזכר בנין טוב טעם למה המינוחים
מתאווים בעה"ו להמטיא את האדם ומאדקום תאד כזה
ואין הם מכעיסים לגוראם ויתברך להגלות לשכינתו
להקריב בית מקדשו אשר הכל הוא על עוונות ישראל אך
הענין הוא כי הנה המינוחים הם שורין ופכולות והמח
של ו' תלכו אדם כ"ל והם נקראים מוש ואמנם המוש
שנתברר מהם הם נקראים מוים וישלם מוים ומזון ושפע
ובהסתלק הקדושה מהם הם מוים ולכן הם טורקים כל
כך בכל מחמיו כסם להמטיא את האדם כדי להכניס
נשמתו בתוכם ועל ידם יהא לם מוים ושפע ומזון כדרך
מסוכרים אקר מוונותיהם וכתיב לא יכונו לגנב כי יגנב
וגו' והענין כי או אפשר שהנשמה של ישראל הקדושה שם
אשר ממשיא ותלך אל הקליפה לא ידע מיהא כדא אפי'

גלגולים פרק ב

לחם הדע הראשון שנתעבר עם נשמותיהם כשחטא
 אלה"ר והגשם הטל ונהמא כנשמתו ולכן אותו הרע
 הראשון אינו יכול להעריך לא פ"י
 המיתה זכ"ש ה"י כי ציוס אכלך
 מחנו מות תמות . והנה חיוס
 שחטא אלה"ר תמיד כל משכנותיו
 ומשנינו כדו להנחיל המשיכה הנשמות
 ההם מתוך הקליפות ע"י מעשינו
 נשוד פנו צו להאי ולא היונו דרוקים
 ושנים כתשונה גמורה הנה ננו כס
 להנחיל כל הנשמות ההם שנקליפות
 כרנע א' ותבכך יהיה כל מפית
 כח"ש ר"ל אין כן דוד נא עד שוכלו
 כל הנשמות שברוך אחסן שחטאיו
 מתישין כל של אינר כפיכול כח
 שפיתו נור ילך עשו והנה כשיכלו
 כל אותן הנשמות לנאת מתוך הקליפות
 הנקראות מות או תנא חשם השכינה
 בגולה כינויהם המה אונת וישאר
 חתים ויתכלצו ויאכדו וזה פי'
 בלע המות לנכס הקליפות . הם
 יקראים מות וזה נס אשר שחטא
 חשם השכינה הנקראת סיוס ואו
 מתכלע לנכס ואין להם תקומה
 כמו שהיה בשעת מתן תורה אלא
 שבעשיות העל חוריהמות לתקומה
 והנה כבר נתגאר כי כפי ערך
 גדול הנשמה כן היא נטבעת
 בעתקי הקליפה והשינוי השתדלו בכל
 אחיזתם לטבעה בכל מיני סנופים
 כדי שתסאר תמיד נרשומה להיתם
 כהנים מחנה . והנה הם מתיארים
 שחא על ידו צדק גמור ויניאה
 מניכיהם נפת וימו כנכר ולכן
 קורם שיוואנו הנדיק חשם ויאכדו
 אותו מן שהמה נמוכים מחנה מה
 הם עושים כשהם רואים אלה חקם
 פגוש עד מאד או הם מוואין את הנשמה הענומה
 והוא חשם פרי שתכנס סם ואל לסידות שחפה נשחם
 הרע ומתיאנה ויק' קללה יותר מנחילה ותמור לידם
 פגומה כנחילה וע"י זה תעמוד כידם תמיד והנה
 הם פולטים גוה האדם ומשנים שהוא לסונתם
 ואדרבה הוא לרעתם והטעין כי השם ית' המר תחיש
 פגמו וכין שעל ידי חטא אדם שלטו נאלו הנשמות אינו

דונס לפואס מרש שלא כדן . וזה הוא עושה מעשה
 עד שהיה אלה חקם פגוש כח'
 ומרחה את הפגומים ואומר שדננו
 להכנים שם הקדושה כאומר שדננו
 אדם מושנים אדרבה יותר סוב להם
 להכנים סם הנשמה ההוא והם
 ספנים . כאותו ענין וכחא כי הוא
 עושה כוונתם וע"פ הדין כרונס
 (אחר הסנה' חא"ש נחלם
 הנ' שאמר ומו שרוללדיוק לסנווי
 דרמו' אין עש כבר תעבר ע"כ)
 ע"ד מות השפיר לשחל שפ"י
 נוסלין כל עוונות ישראל כנכר
 צוהר והם מושנים בי בהיות
 הנשמה הקדושה היא נשחם הגרוע
 כבן כבן אדם רשע נמר או כבד
 וכיוצא בו שערין הוא נרשומה וכבר
 התיאשו מחנה ומשנין שאין לה עוד
 תקומה ולהיות כי הנשמה הוא
 ענומה וקדושה הוא משעורר
 ומטיבה מעשה אפערדת לגמרי
 מן הקליפה ולא די כוה אלא אדרבה
 מדינה ניוננות אפרות עמה ויוואין
 מעתקי הקליפות ומהיטעין אכרסה
 אינו ע"פ שהיה כן פרס ע"י
 הנפש אשר עשו נכרן כן ואם
 הנדק כגון רופ ותמר ורשע אכל
 חלבי בית דוד והמשים ור"ע ור"מ
 וכיוצא בהם . והנה דוד אשר ונא
 שחם הוא הכרית הקליפה שהוא היה
 מלוגש כפוכו כתיסילה שהוא קליפות
 מחב שחם היה נפש דוד קכופה
 שם כמו שגאר במקומה והנה ממור
 אש מחב כענלים אחרים וכחא כי
 שלט האדם כעלעל בלדס הקדוש
 לרע לו ללדס כעלעל הנכר :
 והעולה מה כי הנשמה היותר
 פגומה היא מוטבעת עמה בקליפתו
 תהויר פרע של גדול עד מאד
 ולכן אין לתמוה על דוד על מעשה
 דאכיל ונכש שבע וכמו שגאר כע"ה
 כענין דוד ואכרסה כמקומות הראוי
 להם . גם גוה פנין למס היה
 נדק

וכל דוד גרין הוא
 הקטן דהו סוד
 הד"ר שחופה לפה
 ואשלחך א פרעה
 לכה כי אד אית
 טחט אין אתה
 גואלס אין אחר
 גואלס וכי לעו
 שההא אפרונה
 מרמו לחלכות
 שהיא נגלות ע"י
 שחאיו ע"ד עמו
 אככי נדה שהיה
 כערדת מאו חקן

נדיקטן דעם ווידע דאס וואס דאס וואס
וואס דאס וואס דאס וואס:

פרק ו אסר שהדעתין שכל
הנשמות בלולות

פרק ג אשר שהענין של
הנשמות: בלילות
בא"ה ד' ב' כ' וכו' וכל ב' ו'
ונח' י"ט בה דמ"ח אנשים ככל פ"א
נריך שדע פרטיותהם: והענין
כי כוודע שם בלדס רמ"ס אנשים
פ"ס ה' נדו"ס שם: רמ"ס . והנה
אלו התדו"ג הם יחסי השמים
על כל הנשמות לפי שכל אנשי נד
מאלו התדו"ג ניון שהם אחר א' שם
היה שדע אחד שלם כוודע כי כל
אחד ואחד בולל על שדע
אנשים: שדע בחור שדע
בנחש . ונודע הראש והענין
הכבד וכל שדע שדע הראש
וכן כוודע מה כל שדע שדע
אנשים שכן שכל אחד או נד מאלו
בתדו"ג הוא כוול בל באנשים
א"ב כל אחד או נד שדע ב' ו'
פדמץ אחד. שם כוול כל דמ"ס
אנשים שם"ס נדו"ס זלן כל אחד
או נד של נשמת אד"ה הוא שדע
אחד ויש בו תדו"ג נשמות ואנשים
כל אחד והדמ"ס נח' ק"ל . ב' ו'
שדע נדו"ס וענין . ובנדו"ס אלו
אנשים מכלל שם"ס ק"ל כי אלו הם
אנשי העורקין והנדו"ס הגללים
והנפשים עין אחר: והנשמות
ואנשים הנדו"ס ופין נקאנדים
כי פסות מן תדו"ג שדעים או
נשמות אד"ה נבא שדע מהם לא נשמות
א' נשמות . ואנשים לפי שכל נד
נשדע שדע כדע נדו"ס להתגלגל
שדעונו וכל שם ופס ופין
מפין כן מפין אד"ה נדו"ס

וזהו שהיה ת"פ
ששם שורש משה
מלואו . וחזק
לקחון פרק'י שלל
פרק'י בינונית
שצאורש אחד הם
עבריו' 11 וכו' וחס
כיצון א' חטא
ופנס כל תרי"ג
בינוני' שחזיתו
שורש נריו' להס
תתקיעונו בגלגל
אח' כעבריו' לתקנו
ועס' וחסה כלל
חן ס' דבאו כי
דעס ודור' לתקן
כלל' לקניאס ח' כ'
הקניפות ע' כ' כ'
משה מתקוס עפוס
מעברס שחטא
דורסו ותקמור
ברוסה שנישאת
ללגניסן כ' פ' פ' פ'
כתרוס ויחנן
ב'ס ע"כ לך
דחית' שח' ח' לך
ופו' אין' אחד
גואלס לפי שחי
שאינו כואתו שורס
של הפוסס אין'
בדור' לקנו לפי
שאיסס עדינס זה
בזה דיוק'

בזמנים צמחלים ואסיריהם הנוריים ועיין דקאסטרס
סנאר' והנה במלך' ביו פסות מן תר"ג שדשים אז
אפשר לעשות בנשמות אזה"ר ובאזשה מהם לא ופסות
מן תר"ג בינונ' נשמות. ואחסן לפי שכל ודי
מטאו' של אזה"ר כתערט טוד דרע ארויכן להתגלגל
פעמים רבות עד שיתוקנו. וכל פעם ופעם ויתקן
יחשם וכפוי שהא מתקן כך מתקנת ההשעה לנינומות

גלגולים פרק ד.

אזרח מהם ריבוא שרשים של אדם כ מתחלקי בעצמם ל'ג אבותיו"כ שבטו"כ נפש אלא שיש בזה הפרש ואזרח כי הע' נפש של אדם נחלקי' לם ריבוא שרשים אמנם הע' נפש שכל שורש ושורש מהם ריבוא הנזכרים אין בכל א' מהם ריבוא שכל א' וא' יותר משורש א'לכר אלא שכל שורש ואלו ה' מתחלק לתר"ג ריבואיות אז יותר עד שנתוא שכל ע' שרשים שיש בכל שורש ושורש מהם ריבוא שרשים הם מתחלקי' לם ריבוא ריבואיות נשמות ואינם שרשים אלא נשמות כללר וכן ענ'ה בחלק הרוח דיוגרה והנשמה דבריה וכו' כנודע כי נשמות אדם כלולה מן נפש של עש' עד אריך דאילות :

אחר שנתבאר לך איך כל הנשמות נכללו באדם וע' ויחטאו ונתלכשו כלם בתוך הקליפו' . נבאר עתה ענין גלגול נשמות כי אחר שנתפטר טוב ברע ורע שני דברים א' הוא שיפריד הטוב מן הרע וזה ע' קיום שפ"ה מנות לא תעשה - שנית לתקן חלק הטוב ע' מנות עשה כי אין לך אבר מאדם ש'אין כלל מר' מתארכים ושפ"ה גידים שיוכפרם תר"ג . לכן היה עולה על הדעת לומר כי כאשר כל ניצונו האבר השלימו לתר"ג מנות בין כלם אעפ"י שכל ניצונו מהם לא השלים כלם הוא היה מהפיק אך דע שאינו כן רכיון שאזכרים מתחלקים גם הם לתר"ג ניצונו ככל' אז יותר וכל ניצונו כלל מכלם ולכן כל ניצונו נשמה צריך לתקן כל תר"ג מנות של תורה שהם כנגד תר"ג אברים אז גידים של אדם ואם חסר איזה מזה צריך להתגלגל עליה כנזכר בתיקונים תיקון ע' אמנם בודאי שאינו דומה מושקיים כבר כל התר"ג מנות ע' ניצונו של אבר שמשם שורש נשמתו אעפ"י שהוא עצמו לא קיים כלם . לזו שעדין לא קיים כל התר"ג מנות אפי' ע' הניצונו של שרש וזה דבר פשוט . ולא עוד אלא כל תר"ג מנות צריך שיקויים האדם במעשה ובדבור ובמחשבה ויפיק דבור נרצו בפסוק זאת תורת העולה ע' כח"ש ר"ל כל העוסק בתורת עולה וכו' ואם חסר איזה ניצונו נשמה אפי' חלק א' מאלו ג' שהם מעשה דבור ומחשבה הוא כהכרח שיתגלגל עד שיקיים כלם וכן חו' שלא עסק בתורה בפשט רמודרש בוד שהיא נוטריקון פדר"ם הוא מוכרח להתגלגל עד שיעבוק בכלם כל א' וא' כפי חלק שיוכל להשיג וכפי בחי' שרשו והוא החלק שניתן לו ככיוון כנודע . ובה יתורץ לך כמה קושיו' ובפיקוי' כמה שניאורנו שהרי יש צדיקי' גרועים במעלה מן צדיקים אחרים וכן וקטנו בעה"ב צדיקים גדולים מאד כמו מרע"ה דאמרו עליו בתיקוני' דאשתפסותי' עד ג' ריבוא דרא' והטעם כי צריך להשלים חלקו שהוא גדול

מאד ואין גלגולו נמחרם כל כך במהרה . גם צוה תבין כי יש צדיקים נכדמים נמחרים כגון ר' בון וכוונא בו ואינו עת מפני ענינה שחיוו עליו מיוצ ברת אלא הענין כי כבר השלים מה שהיה לו להשלים חלק התר"ג מנות ושאר דברים ולכן נפטר במהרה ואל זה פונו ר"ל באומנם טרם ר' בון ככ"ס שניסחם שלא טרם תלמוד ותיק ב"ע שנים והכן זה . גם צוה תבין שיש צדיקי' שקשה בעיניהם המיתה כמון מרע"ה ויש להיפוך והטעם כי מרע"ה עדיין לא קיים כל תר"ג התלויות בארץ ככ"ה ח"ק וכדי שלא ימור בגלגול בו הוא מוכרח לך לכן היתה המיתה קשה לו . ובה תבין למה הוצרך מרע"ה להתגלגל . אך הצדיקים שכבר השלימו כל הצורך להם שמתים נמותם ו' ש בדכחאל ואתה לך לקץ ועומד בו כבר לא היה צורך להתגלגל עוד גם צוה תבין אימור הנאולה כל כך וזן לפי שצריך גלגולים רבים עד שכל ניצונו השלים כל התר"ג מנות וכל הנמו' הכל ובה תבין גם מ"ש בג' שאל ה"פ לר"ב איך בחי' והור שפי' א"ל ניצונו ויש צדיקים שנוהרים במנה אחר יותר מאחרת וקשה כדי אמרו מו"ל והיו והיר במנה קלה כבמחורה אך שהם היו נמנים והיו יודעים מה שחבר מהם ולכן אותן מנות שכבר קויים גלגולים אחרים לא היו כל כך נוהרי' כי אם כן אין לדבר סוף כי כיון שכבר עשה איזה מנה גלגול אחר אין צורך לעשותה עוד אך אין זה אלא במנות שאין שום מונות הנוצ' כגון מנחת התלויות בארץ וראשית הנו' וכוונא בהם אך מונות הנוצ' כגון סוכה ושופר ולולב ופתילה וק"ש וכוונא בו ודאי שהוא מחוייב בכל הגלגולים לעשותם והכן זה . אמנם שאר בני אדם שאינם יודעים על מה בא לעולם ומה חסר להם צריכין לקיים את הכל ולכן הוהירו היו והיר בקלה כבמחורה . גם צוה תבין שהם כל חפנם ועבוקם כפי התורה ויש שעובקים בדרש ויש ברתו ויש במחשבו' ויש בדרך האמת והכל כפי מה שעליו נתגלגל בפעם הזה שחיון שהשלים פעם א' בשאר עניינים אך צריך בכל גלגול לעבוק בכלם . וכוונא בו תבין כל שאר הקושיו' והספיקות שיפלו בענין אנשים וגלגול יחס ועי' יתורץ לך כאשר תענין בהם : ואחר שניאורנו לך שרשי הנשמות ואיך כל ניצונו צריך להשלים כל התר"ג ע' הכ"ל צריך ג' כ שטרע שהאדם צריך שידע שורש נשמתו מהיכן נחשד כח"ש בזה שיר השירים על פסוק הנידע לי שיהיה כפשו ונו' וכן צריך שידע על מה בא לעולם והענין כי כבר ידעת כי כל ישראל ערובים זה לזה והטעם כח"ש למעלה פרק א' שכל ישראל היו בא' דבר אמנם אינם ערובים כי אם על הגלגול כח"ש והנללות לנו' ולכנינו וכן אינם ערבים רק

פרק ד

אחר שנתבאר לך איך כל הנשמות נכללו באדם וע' ויחטאו ונתלכשו כלם בתוך הקליפו' . נבאר עתה ענין גלגול נשמות כי אחר שנתפטר טוב ברע ורע שני דברים א' הוא שיפריד הטוב מן הרע וזה ע' קיום שפ"ה מנות לא תעשה - שנית לתקן חלק הטוב ע' מנות עשה כי אין לך אבר מאדם ש'אין כלל מר' מתארכים ושפ"ה גידים שיוכפרם תר"ג . לכן היה עולה על הדעת לומר כי כאשר כל ניצונו האבר השלימו לתר"ג מנות בין כלם אעפ"י שכל ניצונו מהם לא השלים כלם הוא היה מהפיק אך דע שאינו כן רכיון שאזכרים מתחלקים גם הם לתר"ג ניצונו ככל' אז יותר וכל ניצונו כלל מכלם ולכן כל ניצונו נשמה צריך לתקן כל תר"ג מנות של תורה שהם כנגד תר"ג אברים אז גידים של אדם ואם חסר איזה מזה צריך להתגלגל עליה כנזכר בתיקונים תיקון ע' אמנם בודאי שאינו דומה מושקיים כבר כל התר"ג מנות ע' ניצונו של אבר שמשם שורש נשמתו אעפ"י שהוא עצמו לא קיים כלם . לזו שעדין לא קיים כל התר"ג מנות אפי' ע' הניצונו של שרש וזה דבר פשוט . ולא עוד אלא כל תר"ג מנות צריך שיקויים האדם במעשה ובדבור ובמחשבה ויפיק דבור נרצו בפסוק זאת תורת העולה ע' כח"ש ר"ל כל העוסק בתורת עולה וכו' ואם חסר איזה ניצונו נשמה אפי' חלק א' מאלו ג' שהם מעשה דבור ומחשבה הוא כהכרח שיתגלגל עד שיקיים כלם וכן חו' שלא עסק בתורה בפשט רמודרש בוד שהיא נוטריקון פדר"ם הוא מוכרח להתגלגל עד שיעבוק בכלם כל א' וא' כפי חלק שיוכל להשיג וכפי בחי' שרשו והוא החלק שניתן לו ככיוון כנודע . ובה יתורץ לך כמה קושיו' ובפיקוי' כמה שניאורנו שהרי יש צדיקי' גרועים במעלה מן צדיקים אחרים וכן וקטנו בעה"ב צדיקים גדולים מאד כמו מרע"ה דאמרו עליו בתיקוני' דאשתפסותי' עד ג' ריבוא דרא' והטעם כי צריך להשלים חלקו שהוא גדול

גלגולים פרק ד

ד

דק אם היה יכולת בידם למחות ולא חיונו כנודע אחסם
 יש פרסיות אחד היות פנימו והוא שכל מי שהוא משורש
 א"ה הם ערבים זה לזה בכל הפרטים ועוד שלא דיוסכלנו
 עונש בעבורו אלא שג"כ צריך
 אחר הימנה דזה
 שערך תחזקת פשו'
 וכמות קשים גירי'
 לישראל כפחת ופי'
 ר"י לפי שכל ישראל
 ערבים זה לזה
 ותימא דלא תשוב
 כסוטה ערבות
 הנזירי' כתרן בני
 ישראל ע"ש ולפי
 הנ"ל אין כאן קושי'
 לפי שישאל הנזירי'
 כנבלי' נשרש בזה
 ישראל שרש בזה
 וית' ונזירי' שרש
 בתני האותיו' והבא
 פרט דקא אומן
 שהם משורש' ערי
 כים אלו לאלו ותלוי
 בזה דברי' י' מאשרי'
 אי גירי' מיין הוו
 ואידעי' ואח' ברא'
 ונדקה חזירי' ונדקה
 או לא כנ"ל הק' דוד
 גרין' הוט':

ערכים זה לזה לכך יהיה לפעמים כנינוח א' גדול מאד
 ותגלגל כנינוח א' קטן מאד כיון שהוא ערב לו להיות
 משורש' כדי לסייעו ולהשלמו וכמוא שכל א' מחותן
 התרי"ג ביוצאיו או יותר פוס באותו שורש נקראים על
 שם כל הבינונות שבאותו שורש אעפ"י שאינם שוים כי
 בה כרם שכל שורש ושורש יהיו ת"ס גדולים וקטנים
 ובעלי מנות ועמי הארנות ורשעים דוגמת האלון שיש בו
 עינים וענפים ועליון ופירות וקלפיו' וכלם הם נשמה אחת:
 ודע שכל שרש ושורש מוכרח הוא שהן תרי"ג בינונות
 שהם בגוף הנשמה ועיקרה בסוד רוח' אכרים ושם ה'
 גידים שבה וכלם הם ת"ס ואי אפשר להיות מספר הת"ס
 פחותים מתרי"ג: ואחסם שאר הכשר שבאותם אכרים
 כמו הענפים ועליון ועץ של אילן הם בעלי בתים כלולות
 מעשיות שיש לכל שורש ושורש אך הפירות של
 האילן הם הת"ס והם התרי"ג דוקא וכל זה נכפש וכן
 התרי"ג אחרים ברוח וכן נכשמה וכו' וכן בכל סלקי
 עולמו' אכרי' ועיין בפרק ב' והבין זה מאד כי הוא צריך
 לך מאד לידע כדי שלא יתבלבל דעתך והטעם כי
 בכל שורש ושורש א' יש בו פרמץ א' דתרי"ג אכרים
 ונזירים וכמו שיש הפרט גדול מאד בין השורשים וש' מהרש
 ויש מהרגלים כן הענין בבינוניות שבשורש ענין יש
 הפרט גדול ביניהן ואל' תתמה מזה שהרי מנינו כל
 הרשעים וכל עפ"י נולדו מאד' ר' נח ואברהם ויחזק
 וכיוצא בו ואיך אפשר זה בעולם אך הענין הוא כי
 הנשמה היא כלולה מרמ"ס אכרים וכל אחד ואחד יש לו
 בשר ודמיון ודם ועור ושערות ונפרדים וחי' שהיה בפי'
 המוח הפנימי יהיה גדול מאד וכן מתפשט והאלך עד
 השערות והנפרדי' שהם הקליפות של האבר ההוא וא"כ
 אל תתמה אם באחד שבשורש נשמת אברהם וכוונא' ש'
 יש בו בינוניות של רשעים אכרי' פחות הערך מאד והבין
 זה היטב שלא אצטרך בכל פעם להזכירו לך ועיין פרק
 ל"ב והנה יש מנות רבות שאין בהם בכל כינוח להשלמו
 והמעט לפי שכל הנשמות אף איתם שהם משורש א' אין
 באים כלם כמשפחה א' או כשם א' אלא זה בא בגלגל
 בהן או לוי זה בגלגל דיון וזה בגלגל פסע' וכיוצא בו
 שאין יכולת בידם כינוח להשלם תרי"ג ממות כיום מנות
 מתחדות לכהן ויש ללוים ויש למלכים או לריוכים וכיוצא
 בזה יש ג"כ מנות אחרות כגון פדיון הבן או מנות יבום
 או חלינה שאם אין לאדם בן במד אינו יכול לקיים
 אותו ויש מנות אחרות שכל אדם יכול לקיים אותם
 ומסוייב בהם כגון ק"ש תפילה וניגונים וכיוצא בו
 ויש מנות אחרות שאין אדם מחויב לרדוף אחריהם כח
 לקט שכמה ושאלה וראשית הגז וכיוצא בו שאם היה לו
 שדה אורשלות מחויב ואם לאו פסח ויש מנות עליונות
 בבנין

שיתגלגל עליו כמו שנבאר משא"כ
 בשאר הרשעים שאעפ"י שהם
 בגלגול והיה סיפק בידו למחות
 אינו נענש אלא בעה"ז אך אינו
 צריך לחזור בגלגל או בעיבור על
 זה: כמו שנבאר וא"כ כמא' כי
 כל התרי"ג בינוני' נשמות הגלגלי'
 בשורש א' מחותן ע' שרשים
 קטנים שיש בכל אבר ואבר של
 אד' ר' כנ"ל פ"ג כל התרי"ג
 בינוניות הם או הם יותר מתרי"ג
 כנ"ל כלם הם ערבים זה לזה
 בתכלית הערבות כי כל אלו
 התרי"ג בינוניות נמשכים לכשמה
 א' והבין זה היטב כי הוא בגלגול
 כענין הגלגול ולכן אם היה כינוח
 מחותן התרי"ג משא' אופנס איזה
 פנס הנה כל התרי"ג בינוניות
 כשורש ההוא צריכים לתקן הכנס
 ואינם נקראים שלמים ויתוקנים
 אף אם תקנו במוט כל הנדון
 לה עד שיתקן הכנס של הכינוח
 ההוא ולכן כל אותם הבינוניות
 צריכים להשתתף עמו בסוד העיבור
 כמו שנבאר בע"ה כדי לסייעו
 שישלים כל התרי"ג בינוניות לגמרי
 וכשיושלמו התרי"ג אין להם עוד שום ערבות אחרת על
 מי שהוא משורש אחר אעפ"י שיהיה הנשמה מן הע'
 שרשים הקטני' שבאותו אבר שבאד' ר' וצריך ג"כ שתדע
 שכל אלו התרי"ג בינוניות יש בהם מי שקרוב יותר זה
 לזה מלאחר ולכן כפי מה שהוא כינוח היותו קרוב אלו
 הוא אשר יתעבר וסייעו או יתגלגל בו וסייעו כמו
 שנבאר בע"ה בפ"ס וכמא' כי כל אלו התרי"ג כלם נקראו
 נשמה א' אלא שפ"י מטאו של אד' ר' או של האד' ענינו
 הים מתפרדים כפטוס יפוצן פלע לתרי"ג בינוניות או
 יותר כנ"ל ובה תבין מה שנבאר בפעם המקובלים פלוגי
 בא בגלגול פלוגי ונראה הענין רמז מאד מן השפל לומר
 שאדם גדול כמוהו ינסך לחזור ולהתגלגל ונפרס אם
 יסור ויתגלגל כלשם שהוא גרוע מאד מזה שהיה
 בתחילה: אך הענין הוא שכיון שכל התרי"ג בינוניות

גלגולים פרק ר

בגלגול העבר והוא מן המצות שלא באו לידה כגון משה
 ביום וקליה וכיוצא בזה לא נתאווה בגלגול כל לשון
 ד' גלגול נאה להעבר נה האדם לקיים אחת מזה
 שמכירה חזנו או אפשר שהיא מתעברת באדם לנור
 האד' עננו לסייע ולווכות ולקדכו או הנשיה המתעברת
 לנור עננה אינה מסרה דבר : והנה ב' מלוקות אלו
 שניהם אינן מתעברת באדם אלא מו"ג שנה ואילך שכבר
 נתפייב בחנות אף ודקויה הפגם ביניהם כי המתעברת
 לנור עננה להשלים מקורנו הנשמה היא מתפשטת
 באדם בתוך הגוף ההוא כמו נשמתו של הגוף משה וסובל
 כל העבר והיסורין של הגוף ההוא כמו נשמתו משה ויושבת
 עם עד שתתקיים אותה מזה שהיא חסירה ואחר שקיומה
 או מתלקת מן האדם והולכות לה ואחנם המתעברת
 לנור האדם לסייע אינה סובלת ויסורין ועבר הגוף
 כלל בין שאינה מסרה ואינה נאה לנור עננה : וגם אין
 לה זמן קצוב עד שיצא ממנה הוא עומד בדבורתו ואם
 האדם חסיד עשה עמוס וכל מה שהאדם מוכן להשיג
 כן האמת קשר עמו ויתר אהבה אם האדם מרע מעשו
 הוא מתלקת מן האדם ואחר סורו נא מעל אהלו באנשים
 הדשמים האלה והוא לזרע כי הנגלה אפשר שיתגלגל
 יחד ב' או ג' ניגונות בנור אחד כמו שיתבאר בפרק זה
 והנה אי אפשר שיתגלגל ביחד אלא ב' המתגלגלים הם
 כלם מאורש נשמה או אחנם מהתיר' ניגונות של המורש
 במבואר בפרק ד' כי כלם פדונים זה לזה וכלם הם נשמה
 אחת אחנם אם ימלא האדם את סבירו או זריבין שניהם
 גלגול א' בנור א' ואותו שימטאו ויביעו לפשות מזה
 ולתקן מה שפגם בעבורו וכשהוא בן אפי' אינם מפורש א'
 ויכלו להתגלגל יחד ועיין פרק ג' וכן העיבור רוב פעמים
 הם מפורש אחד אינם אם יעשה האדם איזה מזה דוגמת
 איזה בדין שקדם אליו ועשה אותה מזה משה כמזה
 בתכלית השלמות אפי' שנסות הדיוק ההוא אינו
 מפורש אפשר שתתעבר בוג' : דע כי כל עיבור נוג
 אפי' בשניהם נקיים כי כיוצא בדין ח' בדור ההוא ועשה
 קצוה א' כתיקנה כמו שעשה אותו לדין אפשר שנפש
 הדיוק הזה תתעבר בנכחות שניהם נקיים ו"פ ויתר
 נפש והוכתן בדור אפי' שבו שניהם נקיים בדור א' והכן
 זהוהו הענין של עיבור נדמו בדרש הנעלם בראשית על
 דיוקו מסייעין אותו והבנה היטב והענין האכיון שהדיוק
 ההוא נשמתו בא באדם הזה לסייעו לעשות מזה אם כן
 יש לו שלק בהם ו"ס ע"ש ר"ל גדולי דקויה' נחיתת' ויתר
 מנשיהם שמתקין ויכין לנשים והכין : כי הנה האדם
 הזה הוא כבנו של הדיוק ההוא שהוא מדריכו במצות כאב
 אף בכו ובשקט יא' נבאר עוד ענין תועלת אדם הכמשך לנ
 פ'

פנכין בה"ח כגון הקדננות' וכיוצא : ועתה נבאר
 פנכיהם כי כל מצות שיש יכולת ביד האדם לקיימה
 בגלגול כמו תפילין וכיוצא בו זריק האדם לדרוך אלהיהם
 ולקנות שדה לקיים מעשרות וכו' ואם לא קיימה מוכרם
 להתגלגל ולקיימה עב"ס ומצות הנהגת גס שלא בפני
 הכית אלא שאין בידו לקיימה כמו פדיון הבנוכס ומליונה
 ושבוסולוק כי אם באו לידו ולא קויה' הסכסאר כל המנו' שה'
 ביד האדם לקיימה ולכן יתחייב עליהם בגלגול גמור כדי
 לקיימה ואם לא בא לידו אין צריך עליהם להתגלגל
 אלא מספיק לו שיתעבר בסוד עיבור באיזה אדם שיביא
 משרשו שמתקיים אלא כב' בגלגול וכשיבוא לידו אותו אד'
 מזה שמסרה לקיימה על ידו ויסתלק אפי' כחשם
 מזה מה : והמצות התלויות בפנכין בה"ח הנה כל הניגונות
 שבאו קודם שנכנה בה"ח או בזמן בה"ח כלם זריבין
 להתגלגל או ככהנים ליום ושראליים עד שיתקנו כלם
 ואחנם כל הניגונות שלא באו לעולם עד אחר המורכן כלם
 זריבין להתגלגל : נזמן בואות המשיג קודם עב"כ
 שהוא חלק שביעו שאו הוא עיקר שדרועוש : אחנם לפי
 שהנשמה לבדה אין לה קיום חנות לכן היו בתחילה ימי
 הששים לקיים כל המצות התלויות בפנכין בה"ח : ובה
 תכין ש"ס' ושמעאל בן אלישע כשהיטה את הכר כליל
 שבת ואחר לנשיכה בה"ח איהו מטאות שמנה וכו' ודי
 מזה והכן הישג מזה :

פרק ה

אחר שביארנו לך בפרק שעבר שכל
 הנשמות מעורבות טוב ורע ונאים
 לעולם לתקן ולהפריד הרע מן הטוב ויש מי שנא לעב"כ
 בסוד גלגול ויש שנא בסוד העיבור : ואני אפרש מה ענין
 גלגול ומה ענין עיבור : דע כי גלגול הוא שנאחת הולך
 מחשו או כנכסת הנשמה בגוף ההוא והוא סובלת כל
 העבר והיסורים הנאים על אותו הגוף מעת שינא לאור
 העולם עד שימות ואין ברשותה לצאת עדיוס המיתה אף
 העיבור הוא שנא הנשמה פג' הו' בהיות האדם כולל
 ככר בעול' והוא גדול או כנכסת נשמה אחרת בתוכו וזוהי
 האדם ההוא לאשה עובדה שיש לה ולר אחד בתוך מעשה
 ולכן נקרא עיבור כך זה האדם מלבד נשמה העיקרית שלו
 שנכנסת בו נפת נארת לאור עולם מתעברה בו נשמה
 אחרת וזוהי אחר היותו גדול ולכן אי אפשר לשום נשמה
 להתעבר באדם בסוד העיבור ולולת עד שיהיה בן י"ג שנים
 ומעלה דהיינו מו"ג שנה ויום אחד ומשם ואילך שאו הוא
 ככר איש ומייב בחנות ונא לסייעו ולווכות ולהדריך אותו
 בחנות ובתורה ג' כענין העיבור נקל' לב' מלקים א'
 הוא שאותו הנשמה הנאה מתעבר באדם ההוא הוא
 נור שניה לפי ששם מזה איזה מזה שלא קיימה

גלגולים פרק ה'

ה

פ"י העיבור של הדיקוק ע"פ וע"ו כוונת ר"ל באחריות
 סעל מלקו ומלקו מנידו דג"ע כי הנה הנדוק כבר נעל
 מלקו דג"ע וגם עתה כשתעבר זה האדם לסייעו נוטל
 מלקו גם באותן המזג דג"ע כי החונגל יתגלגל לכוה
 סיכות אסד הוא שבתגלגל לפי שסמא זכנס ונתגלגל
 לתקן הפנס ההוא והוא כשיתגלגל קרוב הוא למטוא ויש
 מתגלגל כדי לתקן ולהשלים אותו מנה שסמא מחכו מה
 סלק לב' סלקים אחד כבוק שבא לידו המנה ולא רנה
 לקויה כגון שהיה סוכות ולא עשה סוכה כוונתו כי אפ"י
 שלא בטלה יודים אלא כשב ואל תעשה והנה והיות
 רמון מלמטא כדור שאל לתקן עמם עכירה : אך מי
 שבא לקיים מנה אשר לא נא לידו אלא שנתעל ערדוק
 אחריה כגון שלא קנה סדה לקיים לקט שכמה ופאה
 וכוונתו כי זה הוא רמון מאד מלמטוא והוא כמות כיותר
 שלא יסמא ויש שמתגלגל כדי לזאת את אחרים להיושר
 כבי אדם ואינם מתגלגלים לנגד עצמו ואלו חונגליהם
 שלא ירשיעו ולא ימטאו כלל ועיקר כי אין הקד"ה ספק
 מ"ו להרשע את דריותיו אפר שהגליו מלקם ופיו
 שזכריאם לכורך אחרים הוא שמד אותם שלא ימטאו כלל
 חס"ג שמתגלגל מפני שלא וכו בגלגל הראשון לקח
 כשותיהם או כת וגם האחרית וסמאם להתגלגל לקחת
 אותם ואמר שהדעתך עבין הגלגל ואין אפשר שיתגלגלו
 ככה כינות נבוק"א ואי אפשר אלא שהיה כלם שסורש
 א' אכזר לך עתה ונכחתיה דע כי לפעמים אפשר להיות
 שיתגלגלו יסד כגון א' נשמה א' אב"א או ג' או ארבעה
 אך יותר מ"ד נשמות נמדד אי אפשר להיות כגון א' והענין
 כי כאה נשמה א' מדסה לכד ולפעמים מתגלגלות ג' כ עתה
 פשוט אחרות ישנות מן שרשה לתקן עמה באותם שסם
 כתחיוכו נגללו ונמצא כי לפעמים תכנוא נשמה אחת מדסה
 לגד : ולפעמים נשמה אחת מתגלגלת או א' מדסה ו'א'
 מתגלגלת או א' מדסה ו'ב' מתגלגלת או אסד מדסה ו'
 מנ"ל בלב אד"ג ישנות לכדס אי אפשר להיות וזה סוד הן
 כל א' יספד אל' פעמים ושלש פעם נכד : ונכד"ה הוה
 הכמה העיקרית אשר על שיה נקרא הגוף ההוא נכד
 והס' פועל גלגולים שהם ג' ישנות עס"א מדסה הנקרא
 נכד מהד פירוש הסמא פוקר פון אבות על ג' דגים על
 שלשים ועל ד' דגים כי סוד הגלגל הוא ע"ד אלא שהם
 ג' דהיונו ג' נשמות אחרות וזהו אות שכל אדם עמו שפמה
 הסד והמתעברים נדאין אלא ג' או שמונת אצל יותר מ'
 אי אפשר להיות : ואמנם כל דבר המתעבר כי כשהם מן
 כשרש של נשמת הס מתעברים כי כסדר מתעבר לנעלה
 כי כשתחלה יתעבר כהקטן נעלה ואס"כ הגדול מסכו
 ואס"כ שלישי הגדול מסכו ואז זוכה יותר וטבול הארת
 סמאן ואז יתעבר בו נשמה אחרת יותר גדולה מכלם

וכן נמצא נב האמן שלעולם אי אפשר להפס נגלים
 כסוד העיבור וסמאן מן מאדם עצמו עוד יש פירוש
 אחר מה הסמאן הן כל אלה יספד אל פעמים ושלש עם
 נכד : כוונתו לומר שלש פעמים אך אומרו פעמים
 ושלש נראה שהם כ' פעמים שלש : וזהו הענין כי ג'
 גלגולים הראשונים שכל האדם לעולם הוא נא בחיודו
 הכינוח של נכד ואינו נדוק סוף ואמנם אם כבר נתגלגל
 ג' פעמים הנה משם והלאה בשלש הגלגולים השניים וגם
 מה' משם ואילך אינו מתגלגל לכד ואמנם מתגלגל ומתעבר
 עמו כינוח א' מן השרשים שלו כדי לכוונו וס' פעמים
 שלש יספד אל פס גבר ר"ל כשהם כבר בפנס השמי
 ש ג' גלגולים השני' זמ"ש השלישי' ומשם ואילך או סוף
 פס גבר ר"ל עם כינוח אחר כדי שאותו כינוח יסויט
 וידביקה וכו' כע"כ נפרק י"ב על פסוק וכן תעשה
 לכל אבודות אסד וע"ס : גם נדק שתרש אס נתגלגל
 אדם לסיכרן מנה כנ"ל הנה הוא מתגלגל לכד כמה
 פעמים עד ששלוש כל התד"ג מנות וכל מה שדריך
 להשלים מלקו . מאח"כ כשיקום בתחית המתים כל
 אותם הגופים שנתגלגל בהם כל גוף מהם יקם מלקו
 מאותו כינוח כמו המנות שהשלים בהיותו באותו פנך
 ואם נתגלגל כסוד פנס עכירה או הוא מוכרח להתגלגל
 עם כינוח אחר עמו זמקן פ"י אותו כינוח : אמנם אם
 הכינוח הראשון סמא מטא"א מאותן סמאים שגפיהם
 כלב"ג מ ואז לתחית המתים אז כיון שאותו גוף
 כלב הנה הכינוח ההוא לכדו שיתגלגל כגוף ההוא השני
 והוא יקום בתחית המתים עם כל מלקו הכינוח גוף
 הראשון נכד ונכרת וכבר נבאר למעלה כי אינם
 יכולי' להתגלגל כשמות רבים כגון א' אס לא שה' משרש א'
 ודע כי אפ"י סכל התר"ג כינות שכלותו שורש
 יכולים להתגלגל עמו עכ"ו דע כי אינם מתגלגלים יחד
 אלא התינוקות שהם יותר הרובים ודומות זו לזו אמנם
 אפשר שאם זכה שיתגלגל כסוד עיבור כל התר"ג
 כינות ע"ד שפיראנו נפרק זה כי ג' כינות נכד
 מתגלגלים בסד עיבור והשאר מתגלגל הארתם כסוד
 אלה : וכפרט אס יהיה זה הכינוח שלם למדרי אפשר
 שיתגלגלו כהתד"ג נשמות של שרשה וכפי פרק שלחתי
 מה' שמתקן לפני המנות כן הכינוח יתגלגל בו ואם
 מ"י סמא ופנס כך כפי הסמא שהיו מספר הכינוח
 שיכתלקו ממנו וכל זה בחלק הכנס וכוונתו כי בחלק
 הרח וכתלק נשמה והנה יש כינות שה' מקורבים מאד
 אל האדם ושחורזקים ומחנכים מקיפים אותו מרסוך
 ויש מקיפים אותו כמין וס' פנים על האדם והכל לפי
 מעשיו של אדם גם נדק שתרש כי האדם הנדוק יכול כפי
 קטנותו וכן כנפי' נפשו וכן כנפי' רוחו וכן כנפי'
 נשמת

גלגולים פרק ה

מעשו' בראיה ויורה כי באלה שייך שילוח' אל' לאו משא' כמיה ויסירה שם מן האלימות שבינן ששלים' אדם נפש רשונשמה מן בראיה ויורה מעשו' אין פסד בו ומוטא ודע כי כל' כפי' מלאכה' שם נפש רוח וכשמה נרדמים להתגלגל עד פועתוקו ואמנם בתמילה אדם הכפס' אל' נקמה' מוטב ואם לאו תמור' לו' גלגולים וכן נדמוס' ח' נפש' ח' ש' כן' לו' אלה ופעל' אל' פעמים' שלוש' עם' נבר' כי בתמילה בזה הכפס' פעם הראשונה' וא' בקרא' גבר' כי עדין' אין' וס' מגלגל' אל' מחד' אקרא' גבר' ואש' כי יפעל' אל' עזר' ג' גלגולים' אחרים' מלכך' הפעם הראשונה' הכקרא' גבר' ככ' וזה' כובעת' נכפס' ג' גלגולים' וזאת' הראשונה' ונ' גלגולים' ברז' ונ' גלגולים' אחרים' כנש' המס' ה' ה' ה' פוקד' עזר' אבות' על' כבים' על' שלשים' ועל' רבעים' ב' יוסד' ר' פעמים' מ' מ' מ' מ' מ' ואין' זה' כי אם' לשונאיו' פירוש' הענין' כינ' גלגולים' הראשונה' אש' של' התמול' לפקן' עדיין' וס' ליתקוה' אד' כנר' עבר' ג' גלגולים' וזאת' הראשונה' שנקראת' מחדש' ולא' התמול' לפקן' אז' אין' ליתקוה' ואינו' מתגלגל' אל' על' נש' ונכר' מחדש' הכפס' עז' וכפ' כנש' המס' הכרת' וס' ועל' רבעים' לשונאיו' אחרים' מעש' אבותיהם' כי רדוס' ר' פעמים' ונ' כו מעש' הראשונים' כי הגלגל' הראשון' נקרא' אז' והשני' נקרא' כן' והשני' היטב' וכאשר' עדין' לא' סתמילו' לתקן' כול' שאו' נקרא' לשונאיו' אינם' מתגלגלים' אל' עד' רבעים' שם' ה' מחדש' ונ' עגלגלת' אך' כשפתמילין' לתקן' ומכתיבין' מעש' אבותיהם' אז' בקרא' ואינו' ושמורי' מצותי' אל' הקכ' כ' פושע' פעמים' קכ' שיעלג' אל' פקן' פעמים' לזין' קכ' עד' שילוח' לתקן' ח' וטעמה' קסד' לאל' פ' ר' אש' פקד' אש' שיהיו' נחמשים' הגלגול' לאל' ולמלאכה' ונשערי' מצותיו' ואומרו' לאל' אינו' מוכרס' אלה' הכוונה' שאם' ויטרכו' יהיו' עד' לאל' אכל' ודאי' אפשר' שיתקן' כפחות' מה' המס' אהנם' נרין' ככל' גלגול' גלגול' הוסף' שיתקן' על' עשבר' (אמר' ש' ס' ח' ס' ח' ודאי' מוסף' וסוף' ואחריו' נב' מ' וסוף' פקד' ח' אמו' ופירוש' כי' מוטב' לו' שיהפך' השל' על' פניו' ולא' יבא' לאויר' העולם' כי' לסינס' כתגלגל' וכן' זה' כי' מאד' מדוקדק' ע' פ' פקד' ח' אמו' פ' שיהיה' קכר' ככס' אמו' ולא' יבא' לאויר' העולם' וסוד' הענין' הוא' כי' כשתגלגל' פעמים' ואינו' שיתקן' יורה' שהרע' שלו' מוכרס' כשהמדרגות' על' הטוב' שנו' ולכן' נב' פעמים' הראשונים' מחדש' האוכל' שהוא' הטוב' שנו' הפסלות' שהוא' הרע' כי' כן' דרך' כשהפסלות' מיונה' על' האוכל' שמכררים' האוכל' ומניחים' את' הפסלות' שאינו' כל' כך' יגיע' ואז' אותו' הטוב' שנו' נתיב' נכנים' שילוח' לו' אז' נכנסים' אחרים' שהיו' משרש' נשמתו' כמו' שכתבאר' בפרק' ס' על' פסוק' אס' רעב' שזכר' ונ' ואז' גלגול' ה' נעמד' הרע' שנו' וכשתלק' ממנו' כל' הטוב' שנו' וא' כ' כיון' שכלו' רע' אין' נזק' שיתגלגל' אהנם' וכבר' הכפס' ההוא' ונ' שכלו' רע' אז' נקרא'

נשמתו ללוקס בירגו' נפשו או רוחו ונשמתו להעלות
מעמקי הקליפות ושלש אלות על ודוכו שגבול כפ"ה
בעבין כפילות אפים וגם שם כפרקט' ביארנו כמה וכמה
לגלולים שגורים על כפם כפוי עבמו ועל דרך כפוי עבמו
ועל נשמה כפוי עבמה : וגם אמרו אין כן דרך בא ער שוכלו
כל נשמו' שגבוק ואיך אפשר להיות כן שגרי הדוכ המתולגלי'
כדורדורינו כללואי שיהיה להם כמיו' כפם לבד שלמה
ותפסותינו וא"כ אחיטוי וכלו ושלמכל או כפינו' אך כמו
שפורשנו כי רכוש או נשמה אפשר שיהיו לעולם הם כפוי
פגשם בגופים מחולקים כהיות' מתלבשים שם תוך כפם פגש
וע"כ יתקבצו כלם ביחד ולא יתסדרו להשתין וכל זה מה
בגלות הכפם מעמקי הקליפות אם ש' ותפסות שחור לקלקלה
ג"כ תמזור להסתקע בקליפות כאשר בראשונה וכל שאר
הניגונות הנמשכים ממנה נמשכים כלם מעמקי הקליפות
ואשר תפסור הכפם להתגלגל היא וכל מלקיה מתגלגלים
שמה בנך האור אינם הם שגבוקי עיניך התגלגל היא אלות
הכינון של מלקי הכפם היא הראוי לאותו כפוי אינם שאר
מלקי הכפם המתגלגלים עמה אינן שם כל כבוד העיבור
כלכד ואח"כ עב"ו כל הכער והיסודין שגור על זה הנוק גם
המה תצטערין בו כמותו וכן צער המיתה ואינם בעבין
העוונות שגור זה הנוק אין לה מלקי כהם אלא הכינון הפרמי
הראוי לאותו הנוק ביהם אינם באים שם להכרע אלא להיטב
ואם עושים מזה יש להם ג"כ מלקי בו כיון שגור שם לפימה
ונמצא' מדומין לגלגול העיבור והטעם כי ע' וסורין צער
עיתה שכלו בנך ראשון ושני מתכפרין וע' והצות שגור
בנך ראשון ושני נשלח בנך ונכונות נכונות ראשון אף העיבור
של בנך השני אין להם עונם כבתרבוהה בעבין אף אין קץ וסוף
לכלי הגלגולים שאם הכינונות הראשונות היו גם הם כוסלים
בעוונות של בנך השני נחלא כי אדרבה כל מה שבונו נגלגול
זיתתלגל בעולם הוא מוסיק מטי' על סמאלו לעו"ם : אלא הכינון
הוא כמות שאמרנו : בגור כיכל מלקי הכפם הם מתגלגלים
אינם עב"ו הכינון הראוי יותר לזה הנוק ונכע לו הוא
הכינון שיעקר אשר הוא בקרץ עב' שמו התגלגל הזה הוא
מקבל העונם של מה שעשה : ונשתית הסתים כל הנוק
עוק וקס בינא ח' הראוי אליה כפי המון ההוא שגור שם מאלוה
עדרניה שהיה מחלקיה השורש ההיא :

פרק ו

[illegible]

גבורים פרק ו

ו

באשר האוכל מרובה על הפסולת אז דרך הוא לנכר
להסיר את הפסולת מתוך האוכל וככל נגזל ונגזל
שמתקן קנתרע וכאשר הטוב מרובה על שטלס כל להיות
בקי ומחזק לפי שדע והקנה כי סוס : גם יש אחר להם
הדשע אינו מתגלגל בקטש : נגזלים והדק עד לאפס
והענין הוא עם מ'על אלושע אחר לאחור לדיוולא
נעיל ל' לעלמא דאתיוב' דענין כח' ש ר'ל ת'ס אין
אור של נהנס שולט בהם וא'כ מה ועשו כדי למרס
עוונותיהם וע'כ כחך הקד' ללדוקים ולת'ס הנגזלים
הדנים שער מעמם ג'הנס וכמי מספר עוונותיהם ומרכס
כן הוא חסדך המלומד חסדך ועוד שהם מרווחים פ'י
הנגזלים כי בכל פעם מה' מתגלגל' מוסית' אמת
מכיות וגמול כי הנגזל הוא לתועלת' חסד' כ' נהנס אסב'
הרע שאור הנהנס שולט בו נכנסים ומחרק פחיתות
ויותר טוב לו נהנס מלכא נגזל' רבי' כי כלל כלל סע'
אדרכס ווסף חסא על שפע ווארד תן העול' על תהיה
לזתקומה לכן נכנס פכך אחר ג' נגזל' לנהנס אס לז
התמל למקן נכנס לנה' ומחרק פחיתות : דע כי בענין
של כרס אחר אלא כמקן כנס מהא מעול' העשוי' ששם
הוא תוקף הקליפות ואספר : בה להיות נכרת אס' הרות
והנשעה מה מניירה וברואה אין כ' כרת ונהכרס הוא
שיתקנו ויותר לו לתקן אפי' נ' נגזל' : בדאשני' אך
ההפרס הוא שישרס ונשקד שם מתחככים יותר נהרה
מן האמירות ויש סתגלגלים ג'גזלים רכוס ונתאה אל
הענין כי האדם יש כדור להשיג מעטע למעלה מנכס דעשוי'
עד יסודה דאזילות אפי' כתבאס סדר כנס דמות' ע'ס'
אין יש ד' עולמות אפי' עכל אחר כמק' לה מכיות אינ'
כל כללות העשוי' נקרא כנס דעשוי' וכללות מניירה תקרא
רום דניירה וכללות כריחא תקרא נשעה דכריחא וכללות
דאזילות תקרא נשעה לכשעה דאזילות : איתכס בכל א'
חאלו ה' ד' עולמות יש מהם מעטע כמיות כנס רות נשעה
סיה וסודה וא'כ נחאל כי אפשר לאדם להשיג תחילת' שש
דמלכות דעשוי' וא'כ חכה להשיג רוס' ד' דעשוי' נב'
עד יסודה דאחך דעשוי' וכל אלו הם כנס דעשוי' וכן
כשוכה האדם גם לעולם היירה כחאל' שיש כנס רות ונשעה
דניירה כמי' מלקים ואפי' שגבר הקדמותו כנס רות
ונשעה דעשוי' אינ' נאכסס ואפי' כ' אור מלק' העשוי'
מודך כלכן עד שהוא נעדר היירה אלוהו גרש באר
כנס דניירה ולכן כחאל' כנס אפשר שיש : כנס רות ונשעה
כלס מברואה ע'ד הגבור וכן נאזילות כלל הדברים י'י
אפשר שיש האדם כנס רות ונשעה כלס מן העשוי' ולפעמי'
ישנו כול' מניירה : אסלשת מן הכריחא אסלשת קהאל'נל'
כי אפי' ישקד לכס דכריחא אפי' עשוי' שם נכנסים של
אזילות אינ' עולי' נס והכל נקרא בשם אזילות והכן זה מן

כחאל' כנס ר' כ' ריש פ' עכ' למעט ע'ה אנת דאזילות
וכ' וכ' קדושי' ע'ד שאלרתי' ויש שישו' כנס מן העשוי'
זרוע ונשעה מניירה : ולפעמי' כנס מן היורה ורוע ונשעה
מברואה ולפעמי' כנס מברואה ורוע ונשעה מאזילות וכל זה
ע'ד שאלרמ' כריחא אינ' חסי' מאזילות לכך אין מברואה
וטונא' כוכך דיואל' וס פרטי' רבי' ענינו מלכסר כי ככל
כס חקולמס לכות' והחשכל' מלכר' ויחאל' טוב טע' פרטי'
הדכר' והנה כודע ששם : שכל דניאדם יש כ' ה' כמי'
כנס דעשוי' וכן כחאל' כחאל' וסודה דאזילות ככר כודע
שאין כל הנשמות שמתוכם שבעשומלכו דעשוי' ויש מוסר
דעשוי' וכן ווארדע' כתר דעשוי' וכן כמי' הרות : וכן כחאל'
כוס בשאר עמלמו והנה אפי' שאל' כן אינ' מספיק מה'
שיתקן האד' כמקן כנס שישו' שישו' נכר איתכס אפי'
ששורש גשומ' מלכות דעשוי' ע'כ' א' דני' ששלים ויהיה שם
ג'הנס' כמי' שש' כנס' : על א' כללות מעשר ספירות
מכמותו כמי' ע'כ' פרק א' אחר אשר השלים כל העשוי' אז
אס' כחאל' שש' חס' דכרה' וכחאל' שמי שלל תיקון רק
מלכות דעשוי' שך כרך נשך דעשוי' ואס' תיקון ג'כ' את
ע' א' דעשוי' יהיה לנכססות אפי' כנס דעשוי' וכן כחאל'
נאס ע'כ' שש' שמי' שש' כמקן כלל דעשוי' יש לנכסס רות ונשעה
ומה ווארדע' מן סעשוי' זכרס דכריחא' כנס דעשוי' ואמר
שהשיג כל כנס דעשוי' אס' כחאל' להשיג כ' סלקי' רות
דכרה' וכן אס' כ' סלקי' נשעה דכריחא וכן אס' כ' דאזילות'
אך דעש' שאלרמ' דניירה' ששלים כל סלקי' העשוי' אפי' אפי'
מלקים אפי' ע'ד נשעה' מלכות' ואחר הכל ישנו רות
שוכרס אפי' זה אלא דעשוי' לנכסס דניירה וברואה ואזילות
אין כריחא' רת סלק' כחאל' לנכר ועס' ויתרן קושי'
א' והוא שהד' אס' נאמר שכל הנשמות הם דריכין לתקן
ולהשלים כל סלקי' העשוי' עד כמיות א' דעשוי' א'כ מה
סדס' יש בין הנשמות הריכס כלס שנות וזה אי אפשר שהרי
נאס שש' שש' : ג'הנס מלכות דעשוי' ויש כיסוד דעשוי'
ומחאל' נאחך הענין הוא עס'ה שאלרמ' כי בעולם העשוי'
הוא כחאל' : מברין להשלים כל סלקים מ'ס'כ' בשאר
עולמות ומעט כ' פולס העשוי' יש שם קליפות רבות
ועצמות ולכן אפי' שכבר תיקון את מקומו כחאל' אס היה
כחאל' במלכות דעשוי' עדיון האזירות לנכר ולהשלות עד
אחך דעשוי' מ'ס'ד הקליפות אשר שם לכל יתאחזו בה
חלום כי שאלרמ' שאין כנסו אלא מלכות דעשוי' אלא
השכן הוא שאלרמ' חלום סלק כל כך מדרגות אחר
מדרגה עם ספעלה עד אחך דעשוי' ומתכלל שש
לפעמי' ונחאל כי אפי' בעולות שם אינ' אלא כסוד
כללות שם איתכס עדיון שם אינ' רק כמי' היותה
מלכות דעשוי' אלא שכלל ונעלה עד שסויע לזה כי
כריחא' נשעה אס' יותר נכסה עמנה כחאל' שש'הם

תלגולים פרק ז

פשו' ארבו נשא' ולקח כפס שתשאר בחוקיה: כל צמיה בזה
שהאזנאז עולמות כי עכנו' רק יוכחה למעלה עד עמיה
במסדה העליונה דעשו' ו' שחש חסדות והעם הוא
לכלית ידשחמו נדכו הקליפות דכס הם תאז שם ואם
אזרו שם אפשר שיוצא אל הקליפות מ' ולה לא' איור
לא ישא אלה' רש או נמשה אלל בפש גם פי' הכתיב צע"ל
והם הוא ע' ד' ו' למעלה כי בפשו' לא יעלה למעלה אל
הנפש ע' ד' שחורנו צמח עולמות: כי' שכל צמיה
והדרניה שהאזנה כולם ודרוש בפי' דרוש אי נמשה ויחד
שעלה ונשואה יק' האסרת כנ' אלל אחיה הנפש עצמה
הדאשנה פמש סוכין לו אשרת אלל הוי' אלל פשו'
מעלה אחיה למעלה בכור :: והעם כי לכלית ידשחמו
בזה בראש היתה בשעת למטה בחקומו נשא' כולם לאסרת
היוחד גבוהה היתה אחיה הראשנה שהניס למטה יכולה
להנכס אל הקליפות ככל ואם זה תנין ג' ב' ש' כפ' שיש
בשמות שכלו לפי שם אות האדם כבוד העמוד :: ונראה
כי בשמות הגדולים ורומם וסמנים הם גשורו למעלה
בחקומו גדרה כדור הקיים אתה ואך אפשר שוכחו
שלושנות כדור העליון ויכורו בעה' האעפי' שכר ביארו
שיש להם סלק כמות אך עכ"ל קשה להבין אך שנינו
יחזק יחזק כל' כי בשמותיהם ודושים העיקרי' הם
אותם שהשניו כסוד מדריגותיהם והם הנשמות הם
תקיד' ואם אותם שרופות ששאר למטה לא' אחד ואם
גבל בפי' אבותם הם ודרים כע"ל לפי שמה האדם כסוד
השוכנו והכן זה :: גם בזה תנין שיש אפשרות ביד כל א'
לא' להפעל מדריגה עד רום קמעות כדע"ה אם ירצה:

פרק ז
אמר שבוארבו בפרקים הקדמים אין כי
הנשמות כלם כאלות נשמות אלה ויענין
לגלותם אקבאלם ויול להפני עד רום העולות גריבין
אנו לבאר עתה כי לא כל הנשמות שוות ולא הכל זוכין
לשנות רום ונשמה וכו' כיתו שבאר פ"ה זרע הענין כי
גם בעולם האלוות ענינו וכן כולו כי שאר העולות
כלם גדולים עתה נספד כדור חוץ אחר לבאר ויאמר שור
לכא פ"ד ויוצ פנים בפנים כדור שבארנו בפ"ב פ"ב
הנה בחלל כזה היה בענין הנשמות שחילה נברא כסע
ויוצ פנים בפנים כדי שיושלם תיקונם האמיתי והצדדי
כ"ל פ"א כדאסו' חללי אדם וזכר נעלה בחלק השני
זה ענין ויוצ אחר לבאר וכן' וס' ביארנו חוץ אחר
לבאר פ"ד' אהאסוריוס והעלבוש שסס סינכות של
הספירות הסודיות וכן' וס' זה' ואינם הדוגות נבש'
פנימותם והנקה ויוצ פנים בפנים וכו' וזכרנו הוא
שאלות הנשמות הנאות כסוד אחר לבאר הס' גרעות
הנאות כסוד חוץ פנים בפנים כי זה סינכותוה פנימות

[illegible]

גלגולים פרק ז

ז

וידע כי יש שמוציא נשמות א' אותם שנכללו באדה"ר ב' הם אותם שלא נכללו באדה"ר ואילו הנשמות הם יותר עתה ומוטלים מכל הנשמות שנכללו באדה"ר : וכן שנתארנו בפ' א' כי הנשמות אדה"ר נוללות מן גשם דעשו' וידענו דאנאלות מן אותם הנשמות שלא נכללו באדה"ר הם א' זה ואילו הנשמות לא יבואו לפולס רק עד אלק השניעי בנ' בזהר שמות דף ו' ונמצא כי כמו שכתוב בשמות שכללו באדה"ר יש בהם כ"ב מ' וזה למעלה מהן כן אותם הנשמות שלא נכללו באדה"ר הם ממש ע' ד' והוא אלק השניעי ויתעשרו לו הנשמות שנכללו באדה"ר באותם הנשמות ביותר גבוהים מהם כל מלק ומלק עם הדוידה לו והכן זה היותו יודע כי אותן הנשמות שלא נכללו באדה"ר נקראו גשמות חדשות ממש אותם שלא באדה"ר נקראו גשמות ישנות וזכור כלל זה והנה בין גשמות חדשות ובין גשמות ישנות כלם נכראו בעת נדירות פולס בסוד ויוג' אסור באסור אומנם הנשמות השונות שהם אותם אשר נכללו באדה"ר מורו להנכראות בצדדיו פנים בפנים לכן נכראו יתפילם אדם וזאת אסור באסור ואס' נסרם הקב"ה אסורא פטטא פטטא ואז כל הנשמות הנכללות בהם יצאו להנכראות בסוד ויוג' פנים בפנים אומנם הנשמות היסודיות שהם אותם שלא נכללו באדה"ר לא נכראו ולא גשמות יעדין בסוד פנים בפנים ושומר כלל זה והנה אסור שחטא אדה"ר וירדה השכינה ע"י והנחת הנפש ונתלכזה בקליפות נסוד ומלכותו נכל משלה הנה וראו כל הנשמות נלו עמה והוטענו בתוך הקליפות כזכור בפ' א' ויש הפרט א' והוא כי כל הנשמות הקדשות לא הוטענו בלם בתוך הקליפות אלא המלקים שיש בהם מן דריאה יצירה עשי' אומנם המלקים של פולס האנלי' נשארו למעלה בסוד לא יגורר רע ואומנם אומנם הנשמות הנכללים באדה"ר שהם נקראים נשמות ישנות או נשארו קצתם עין גופו של אדה"ר אסור שחטא וקצתם נשרו ממנו והוטענו גם הם בתוך הקליפות וענין זה מיוחדו הפסוק וישת עלי כפכה ענ' שאר"ל אדה"ר היה קומתו מסוף העולם ועד פופולבסוף : נתמעט ועמד על מהלך אשה : גם אר"ל שגשגו אכריו כדרך שאר"ל על יפתח פט' בו ונקצר דערי גלעד ולא באחר דערי גלעד : ונאמר יענין כמו שנסוד גופו נתמעט ונסרואכריו בן היה באכריו נשמותו והענין במ' ר' ג' גלגול דבר נשאכין עריבין ל' וכו' ונאמר יענין כי כמו שכל הנשמות היו תלויין בנשמות אדה"ר כב' בפ' א' כן כל גופי בני אדם תלויין בגופו והא' כמ' יר"ל אדה"ר ביטל עשרו מארבע דומות פולס כדי שאס' ימות א' דסא' בעתהם א' שלא תאמר הארץ אינו רונה לקבלם כמו דקין שאל' ארורה אתה מן הארמה אשר פנתה וגו' ונמצא כי בכל מקום אשר מורו להיות נוסרין ונפלק אכריו שם

באותם מקום יתאכרו והנפשות הנכללות באותם אכריו כי מור א מקומם אשר הוא נמשך משם וזה הסעם בו כל הנדוקי' וכל אשר נמשכו בכל פולס וכל א' כקצר במקום המיוחד לו והנה יתנו כן היו כל הנשמות תלויים בנשמות אדם כשנשרו אכריו הנשמות נשרו אותן הנשמות התלויים בהם האכריו שנסרו לפי המקום שמשם נשרו כן נשכחו כ' באכריו אדם בליעל אס' מן הראש הראש ונמצא בזה הנשמות נכללו בלבו נפשו ומתים חוזרים א המקום ואל האכר ענינו שמשם נשכו והכן זה היותו : ונמצא כי אותם הנשמות שהיו כלולות באדם קצתם מהם נשרו אותם הנשמות שהיו כלולות באדם קצתם מהם נשרו אלה הוטענו בקליפות והם נקראים ויהיה עילאה דאדם כמ' ש לקחן פרק ע' ונמצא שאלתם נשמות הקדשות הם כ' נחיות א' שלא הוטענו בקליפות והם מלקי האנליות כ' הם מלקי עולמות ד' יש שהם נשמה ורוח ונפש בי לא הוטענו בקליפות : והנשמות היסודיות הם ג' נפשו הא' אותם שנשארו באדם : מה"ר אותם שנבתלקו ממנו ולא הוטענו בקליפות והנ' אותם שנשמה ממנו והוטענו בקליפות וזאת אהנה אותן ה"ב נפשו של נשמות הקדשות הנכרי' א' מהם שהם מלקי גולס האנליות או אפשר שיבטא דעה' יצא אחר התשוב' ואל אילו הובא כזכור פ' פקודי פמיום סקצר בה"ק לא עלו בשחתן שחתין דביכל אהבה זכור וע' ש ואחר התשובה יצאו לנפול לעולם ע' ויש פנים בפנים שחטא ממנו בעת הנדריאה ככל והכיו' הכ' שהם מלקי עולמות ד' יצא אפשר להם לנפול דעה' נוסף הזה ע' בוונות איהו דקין להשכיבו חתוך הקליפות בעת זיווגו במין נשארו הנשמות בכל מ' א' ופ' אלא שיש הפרט בין אלו לשאר הנשמות כי ביוג' אלו היו כלולים באדה"ר בעת שחטא הם יותר חובבות שלא לחטוא חטא' ב' נשארו הנשמות וענין דריאות הנשמות פנים בפנים בעה"ו ונמצא עשה בי כל הנשמות הס' נפשו א' הנשמות הקדשות ממש שלא נכללו באדם והוטענו בקליפות' כי אותם שלא הוטענו בקליפות שהם מלקי עולס האנליות אין לנו עסק מה ואומנם באדם לעה"ו עד אחר התשוב' כ' הם הנשמות שנסתיירו באדה"ר ואומנם קדשות ממש שכתב ברא' ונכללו מ פי היה ע' ויש אסור באסורא פטטא פטטא ונמצא כי אלו הם כשחטאו פנים בפנים יתקרא חדשה ולא תקרא מוגלגלת וישנה ואלו הנשמות שנסתיירו באדם מהם הלוד קין והכל כיון והורים להם בעת זיווגו כדי להלדן וכת' בע' הם כשרק י"ד נ' הם הנשמות שנסרו מאדם מקומו כי אלו הם כשנבות כאלו בכר ונפסם קראשכות מיכאלו לעולם נקראו נשמות ישנות מוגלגלות ולקחן בע' כ' באכר

גלגולים פרק ח

ואילן: וכתובת השניות גם האכלכלל הראשון והוא שבו
שנקראת מדשה יש לו יכולת להשית בפעם ראשונה בשבת
לעולם מכפס דעשו: עד ויודע דאנינות ואחכס מפס: ששני
ואילן הרי הוא ככל שאר הגלגול: הנקרא: בשמות ושבות:
והמלך השני שם בשמות קין והכל הוא שזה אל המלך הראשון
שנד אחד ומנד א' ושלם מעלה עליה: ומנד א' יעלה חוסרין:
והוא כי גם המלך הזה הוא יכול להחשיך בפעם הראשון
שיכול לעולם אחד מיתות קין והכל יכול להחשיך בפעם
נר"ג וכו' וכערך זה הוא שזה אל המלך הראשון אחכס יש לה
גרעון אחד והוא כי שכתב שזה אל המלך הראשון ויכול אל
השמות לא הויבהם מלך דרוש ונשמה של אצילות לא שפס
של אצילות ולמסד לכן גם עתה או אפשר להשיג להם בפעם
ראשונה לא כפעם דעשו: ככל ה' מלך: דרוש דוידה: ככל ה'
מלך: ונשמה דבריהם ככל ה' מלך: ונשמה דאנינות לנד
לא וישר משא"כ במלך הראשון שפס דעשו שיכול להשיג
בפעם הראשון עד ויודע דאנינות: ויש לה מעלה א' על
המלך הראשון והוא כי המלך הראשון פלוי שגשגו של נר"ג
וכן בשמות האדם כנ"ל אך המלך השני של קין והכל אינו
תלוי בשמים לא כפעם ויואלו דרוש כפ' משפסו: נר"ג פ"ס
בר כש בד אצילות וידין לו נשמה וכו' וזה וישר וידין לו
רוחא וכו' וזה דקדושי המלך: ה' הוא שגדא שפס
הדבר בזכותו: וה' הוא מ"ש פ"ס כד מטיול' ג ענין וכו'
אחכס המלך הראשון פלוי הדבר בשני: ומלך השני פלוי
בזכות: ואם יוכה אפס' יעדין לא הניח לו ג שני: וכל
לשני דרוש ונשמה וכו' והוא כשגא בפעם הראשונה אל
כשגא בפעם השנית ואילן הרי הוא ככל שאר הגלגולים
הנקראים בשמות ושבות ולא בפעם השנית וקרא חגולגל
שפעס א' זכנ' ע' הדרך משם ואילן וענין כשגא היטב מה
שנקרא בפס של קין והכל והטעם למה נקרא מדשו: האמ'
אעפ"י שאמרנו כי אה"כ מלקים הראשון והשני הם שווים
לשני והכי יכולים בפעם הראשונה שיכולו לעולם להשת
נר"ג עד כפס דאנינות נ"כ עס כלזה יש כיניהם הפדש א'
והוא כילא כל מי שהוא מזה המלך של קין והכל יכול להשיג
הכל בפעם א' לא מי שהוא חכס ויודע לבין כמו שגדא
כע' ה' ואחכס כל שאר המלקים שאינם יודעים לבין כמו
שזכור כאשר יושם מלך הכפס וימות ולא וישי הרוח עד
פעם האחרת וכן בענין הנשמה כמו שגדא חגולגלים וכמו
שגדא והנה ענין הכונה הוא באופן זה כי מי שהוא חכס
ויודע שכתב תקון וכפסו בכל מה שהיה נרובה להשתדל ולהשגי
יכוין בכל לילה כשהוא רוגע לישן להקדיש כפסו ביד הש'
אחר שידר ק"ש על חטאו ככתוב אצילות ככוונת ק"ש
ויאמר בידך אפקיד רוחי וכו' ואם יאמר כפסו אוויתך
כלילה: וגו' עס הכוונה שכתב שהוא ר' של ב' ירך
א' סקידר' ופי: שהוא ב' ל' דרמז להעלות כפסו למעלה
בנקודת

ותר' ענין זה ויש עוד נפשות הנרוס שסם נארוס מן
קליפות נוגה הגלגול מסוכרם כסכרנס' ויחל דף ג'
הם פ' ריוון נפשות הנרוקים ככל לילה כנן עדן: כט'
בשלים לך דף קס"ד: אחכס מלקי הנפשות של ישראל הם
כזכר או הדשנות מהם או הכיכונות והם נשמות קין והכל
או הישנות והם אותם שגדו חלד' וכוונתו בקליפות
ולקחן כע' ה' כנאר ענין ג' מלקי הנשמה אלו כבירר וישר
וענין כפ' ט"ו היטב מאד ענין קין והכל שגסלו מלך כפס
דאנינות וזה ענינו:

פרק ח

אמר שאמרנו ענין ג' מלקי נשמות אחד
נשמות הדשנות הכ' נשמות קין: והכל ג'
נשמות שגדו ויחלד' ד נר"ג לפס ענין ההפדש שיש כיניה'
פענין הגלגול והענין: ד נר"ג המלך הראשון הנקרא'
נשמות הדשנות מהם כאשר תבוא אחיה נשמה כע' ה' באויה
נוק יקרא מדשה וכן המלך של קין והכל אך המלך השלישי
אעפ"י שתהיה עתה הפעם הראשון שתבוא כעולם מ"ל לא
נקראת מדשה לא חגולגלת פעם א' וכל הפעמים אחרים
שיבואו בכל פעם שתבוא כפיו הפעמים כך תקרא חגולגלת
מ"כ פעמים או מנ' פעמים: ועכ"ל יש קדש בין כל אחד
ואחד מאל' ג' מלקים הנזכרים וקדש כל נר"ג ללדעת כי
המלך ה' הנקרא קין והכל הם כגלגול מן תמולות כפס דאני
לות עד סוף כפס דעשו' אך דרוש ונשמה דאנינות לא זכורה'
קין והכל ולקחן כע' ה' יתבאר בפרק כ"א. היטב ענין אלו
הם מלקי שיש נשמות הישנות והם אותם שגלגלו באלד' כ'
והם ג' מלקים ככל פרק ה': וכנאר עתה ההפדש שיש
האדם שיש לו נשמה א' מהם הנה בפעם הראשון שיבוא
לעולם וכול לשני בפעם ההוא אפי' נשמה לנשמה ככל
מלקי האצילות כקלות גדול לפי מעשיו אך עכ"ל הוא ג' כ'
פלוי לפי שנותיו כינד הרי כשגולד וינא לאויר העול' כיתן לו
כפס דעשו' ואעפ"י שזכה וישר אין נותן לו דוידה עד
שהא כן י' שנים ויוס אחד: וכן אכ"כ אעפ"י שזכה וישר
אין נותן לו נשמה דבריהם עד אחר עשרים שנה שגדו
שני תנאו א' הוא המעשה כדי שזכה אליהם וה' הם
שנים כשכר כפרשת משפסם דף ג"כ כד מטי לתליסר
שנין וזה לרוח: וכד מטי לעשרי' שנין וזה לנשמה וכו' וכן
עוד דבר' דאצילות פלוי כפעם וגם כשנים וזה נרמז
במסכה בן הא וכו' בן ה' שנים למקרא וכו' וכמקום אשר
כע' ה' יתבאר פירוש המסכה זו: וכמא שיש לנשמה הוית
כ' מעלו' ומסרין א' הסיסרון הוא שאין יכול בידולה שני כר"כ
ע' ר' מעשו' אלא א' כ' וכנס גם כשנים הראויות לבוא ל' א'
מאלו כמו' של כפס ורוח וכו' כזכור: ו' מ' מעלות האדם
הוא כשיבוא שפס ראשונה נקראת מדשה מהם וכשתחזור
לבוא בגלגול או תקרא חגולגל בגלגול א' וכן תמיד מש

ה

במקדש נחן של המלכות נחש' לעיור שהוא כמו היסוד של
המקדש שמשמחו נחשין שהם מיוחד נשית הנדוקי' כנזכר
סוכר פ' ויחולמה שבקרה נחש חיים ויכוון להעלות
שם את נפשו להיותו מפרס' כ' מנחש הוא חתמה נפול
לבינו נדורא - לא שכל לילה נידך לביון העלות נפשו
כנחש הוא בעור מקדוק לבד אף שזוהא שכבר השלים
בפשו וזוהא להשת אף רוח נפשו נפשו נלמוד ולא נסוד
מקדש לא שמשאר עם למעלה פק אפיו נחש וירד מלך
פרש נפשו שבקין משנתו ויכנס בו נחשו הכפס והשעם
לבו שאין הרוח הפגום יכול לעלות תוך נפש החתומה ולכן
ישלם את נפשו לעיור חיוני להעלות אף רוחו ומחיו
שקליפותו ולהשיך לו את הרוח ויפ' כ' ויכלו שוכי' להשתמר
במ' שויכוין כזה הפסוק ג' א' שלכפשו חיויתך ללילה עו'
כפ' והוא כיר' של כ' יד' א' פקיד' ר' ומי הוא בא' ר' ויכוין
ככ' א' הנחש הע' יח' נס יכוין כי הפסוק הזה נכנס
בנפשו וזוהא ברשומם כי הפסוק ללילה וסיוס נבקר ושאר
כפ' א' שאמר - והשנין כי קנה הכפס ביון שהיא פתוקן
לנחשו אמתה ומקדש אמתן ללילה כפת השניה העלות שם
בסוד ע' א' הנחש הנחש בר' של כ' יד' א' פקיד' ר' ומי
אין משקפה ואיוותיך ג' ב' משאר שם תמיד וכשיוכל הנחש
להשאר לו ויכנס רוחו שהוא כפי' הרוח שבקרה ותשאר
הכפס למעלה - ואשר אף רוחו בלשון רובינו כלומר שפ'
הכונה והתורה הדינה יבית' שאף כהיות רוח נבד' בו נפית'
הוא' ויכל לבוא הרוח ולא ימנעך ללילה אחר להשני הרוח
וזהו ע' א' חיותו את הפסוק בעת השניה אחר הפסוק על
ביון אף פקיד' ר' ומי' א' הפסוק בעת הכונה ככו' וזכה להשני הרוח
ותישאר הכפס למעלה עד שישלם הרוח להשתתק ויכנס אחר
שהשלי' ג' א' שלם הרוח יכוין כ' להעלות את רוחו הבוכר
בעת השניה משאר שם להעלה עש הכפס שלו כי כבר שזיהם
שתוקני' וינשני' שמהנשפה וירדת לנחש א' ונאבת שם
עד שתשתל' לתמן כחופש נשפ' נבנין הרוח ואחר שתשתל'
גם הנשפה על הנשפה עולה בעת השניה ומשכיר אף הכפס
והרוח שהיו למעלה והוא' שלשת' בגוף והנשפה מתלבשת
ברוח ורוח נכפס ואשר שיתקן כל הש' שה' כ' ר' א' שלשת'
עומדות יחד בתוך גופו ויח' ריכויו עוד להתגלגל (אחר
התניה מאדיר איוון ששם כן' הרוח המשכיר ולא פירושו כי אף
שיוך הכונה אף בפסוק אף רוחי עו' כינעל שמעלה הכפס
ביון הרוח ופה יחזיק הפסוק אבל על העלאת הרוח
ויירדת הנשפה זה לא ידעו נפסוק ונשפה לא נזכרת
בפסוק זה: וכל' ד' שהענין הוא כי בשורר הרוח בתוך
הגוף שהיה נר מדור הכפס או קוניה הרוח שם על הכפס
ונקרא' ג' כ' נשם נפש וגם הנשמה נקראת ש' שהרוח והוא
דמוק לפשר שכן כי כל רוח' הרוחני' אין כהם שנינו חיה
בריו שחלשן כן נקרא רוח' וזה נקרא נשמה אלא ע' פ'
יעברונם נשמה שם אבל בשאל' בוי' א' במדרונם

פרק ט
ועתה נבאר התקן הנ' שהם השפחות נשמה
מאד"ר הנקראות בשמות ישנות ומתולדות
הראשונה סיכוך לעולם ודע כי ה"ב
אחר סיכוחו נפצע הראשונה לעולם
מגלותים ומשפחות שונים והוא דע
לע

הראשונה שיבוא לעולם ודע בזה
האדם האחר שיבואו בפנים הראשונה לעולם
השני והוא דע

גלגולים פרק ט

עצמו לתקן הדומ וכן לגמול ע"ד סכ"ל : והנה בעצ
מקד ק"ח כדמלקם הבנייהו של קין והכל יד עתקן לכדיא
כ"כ בגלגול א' כבוד פקדון הכנסת בגלגול : כן בזה המקל
הגלגול שהם נשמות ימנות ושלום : עתקן א' מוכולים
לכחות בנות א' בעולם : אלא שהם נצטרי גופים
המחולקים והוא שאם אדם סמך ודדוק ויבונן בעת נפילת
אפים תפילת שחרית עם הכוחות שתגברוהם ע"ש
אם אז יתבונן להוציא את הדומ ממחוקי הקליפות כבוד
זיך בוקצין ולהעלות להמלה שתבוא ע"י וזה כ"כ פקד
פ' ואז יתגלגל רוס ויבוא לעולם בגוף אחר : וכמצי כי
קמים מיוצא אפשר שיתגלגל הדומ לא שהם בנפשים מחול
קיסופתאז עתה שיש הפרש בין סלק ואל סלקו וזל קין
אלכ בין סלק קין והכל אי אפשר להביא הדומ הוא
להמירטן לאחרים רק ע"י נצמו חמש ולכן אי אפשר להוציא
דומ ממחוקי הקליפות רק עד שיסלסד את כסוד לתקן
ואס"כ יוכין כ"כ פ"ס שזכרתי פקדון הגלגול לשלח את
כסוד ולהביא דומ כן נצמו ואז אפשר להיות ע"ש וזאת
אך המקל בה וכל להביא הדומ ע"י אחר בנות הבוא עצמו
זיין דרך להיות להסתעף עד שישלם סלק הכנס : אך
עם כל זה בעיקר אדם הוא נצמו שינצמד כ' גופים א'
של קין והכל אפשר להם בגוף א' לבד (אמר המנהיג
מאיר חיון שטאט ע"כ ש"ס הפסוק ושכד אבי את
היתים וגו' ופרשו שטוכים הם נשמת קין והכל שהיה
כבר עומדעם ויתם כמיתקן קין והכל קין השווים אשר
היה חיים וגו' אדם נשמות שגדרי מאה"ר ולא סעמו
עדין סעם מיתא לא נכמים של אדם"ר כשתלקן ושחר :
וסוד מחנה" אחר עד יין לא הו" עו' אותם שלא נכללו
באדם"ר והם נשמות הקדשות מאז ואמר הכתוב אשר
לארץ את העששהכרע וגו' פ' מאחר שלא נכללו באדם"ר
אין להם סלק בנאות עפשה טעשה אדם"ר באילות עץ
לדעת שהיה יתם השמך כי ת"ת כקרא שמש וזל ע"כ
ועוד הדומ אחר כי בקין והכל יש תיקון לה' כ"כ
כ"כ פ"ה עד שגם הכנסת של אצילות וכול להשת' בפעם
ההוא אך בזה המקל אפי' ע"י התיקון כ"כ לשל נפילות
אפים אינו מועיל לא להוציא נס את הדומ כנו' אך הכנשה
אי אפשר לה שום תיקון לנצט בגולם עד שימחה שני
האנשים הכס שתקנו הכנש והרסו שיתפחדו ויעברו ואס"כ
פחד הכנשה לעולם בגוף אחר ולא יש עתקן אחר לאות
שהם מחלקי ה' הו"ה : עוד יש גרעון גדול לאותן שהם
מחלקי ה' הו"ה והוא כי אפי' באדם ההוא נכשה התיקון
המכוד להוציא את הדומ מן פחוקי הקליפות ע"י נפילות
אפים ונכנשה בגוף אדם אחר הוא עוד נשיקול גדול
כק' מאונסם בראש אותו אדם שלוקח אותו דומ השלים
תקן את דומ קודם שהשלים והלפתן את נפשו הנה

פי הנשמה שהיא מוגלגלת היא גרועה מכלם לענין
 בגלגל הדימוסנאר וזאת שאין כבוד לתקן ולתור במידה
 אחת בכל פעם ופעם כיוד הרעפנה תמולה לתקן את
 הכפש הנה כאשר השלים חלק הכפש ואפשר לגלגלה
 לתקן הרוח וגם לא הנשמה לא נדון שימות וא"כ ידע
 ברוח בנפח בגלגלו את שוליים נדון על שמות וא"כ
 מתגלגל הנשמה בנפח אחר עד שתשלים וכן בינה מה אם
 בזה הכפש לא כלם תיקונה נפעם ההוא נדיחה להתגלגל
 בכמה נפש לזכר ביה גלגלים עד שתשלים וא"כ ברוש
 ג"כ יתגלגל לזכר אף בכמה גלגלים עד שישלים וא"כ
 גם הנשמה וכו' אם לא פ"ו נפש הגר והענין בזה שביארנו
 במחק פרק ו' ענין כפשות בדמים שהם נפשות
 מתיוונם של נדיקים בג"ע והוא כאשר הרוח ידע
 להתלבש בנפח ואין הכפש מתחמקת וכולה להיות עמה
 כנ"ל אף פעם איתן הרוש בנפשות הגרים אשר בג"ע
 הארץ ומתלבשת בו כללו היא עמה במחוס כפש שלו
 ונחמרת כפשו הש"י לקח את נפש הגר הזאת ועל ידי
 תרדת לזה"ו וכבשת בנפח עד שנשתלם ודע כי נפש הגר
 הזאת כיון שהיתה מחמקת עס הכפש והרוח ככל מחמקיה
 בזה"ו ועל ידיה תיקן מה שתיקן לכן כפש הגר הזאת
 עמלה במחלות הכפש עמלה ותעלה להיות כמדרגותיה
 ויהיו שכנים תדור בעמלה זאתו וכן הענין כשוררת
 בנשמה לבדה : מה נרמו בבא פ' מחספס פ"ט ז' חלק
 דעיוול ובסיל ואחא בככסי ואכדי' וכו' וזה"ל קסיס גרי'
 לישראל כפשת כי נפש הגר אשר מתלבשת בתוכה נפש
 האומית של ישראל היא גורמת להספוא ולכן נפש הגר
 קשה לישראל קשה ויעודי להפיש הלא הענינו קשה
 כי הנה הגר קשה לאעברא מהאמר מינו' ונשהא פניור
 וככם בתוכו נפש הגר הנעשים מתולדות ויונן של נדיקי'
 פנ"ג הארץ כנ"ל ואמר שנתגוור וכה יותר או בקראו
 גר זקק כי נכנס בו נפש אחרת מלוכשת תוך הראשונה
 והוא נפש קדושה מתוקנ' הנקרא' נדק ואותו הכפש של
 גר הראשונה כיון שהיתה נאומת נכס' מתחלה בתפילה
 בכרכם שיש בהקנת והמא' והוא עס הכפש שנכנסה בו
 א"כ ו"ס קשים גרים וכו' ובהתבין שר' עקיבא היה
 ק ארבעים שנה לפי שנים א"כוי היה גר ולא הוא ועב"ז
 כודע כי גיורא קשה לאעברא מהאמר מינו' עד כאמר דר'
 והענין כי גם נשמה קדושה של ר"ע היה כאשר כל
 ישראל באה מלוכשת תוך נפש הגר והכ' זה השאר : ולכן
 ג"כ הונק' לאותו היותו והכן זה : וכאשר לענינו כי
 היה אסיה המתגלגל הנשמה וזה אסיה אסיה ונתגלגל
 כמה פעמים עד שזכה לנפש רחוקה כבוד וא"כ כעס
 ועס דרך לחזור ולהתגלגל מחס על הדברים הנזכרים
 בדיון גלגלים נסכו עמנו לתקן הסמ גלגלים בפני'

ג'נולוים פרק ט

ט

בתקופת המיתוס הנפס והרוח שניהם יתלכזו בגוף שני
 אותו שגשג ונתקן בו תחילה הרוח ואחריהם אס הגוף של
 נפס ושלים תחילה כלל דששעתי מחזורי ו' לה ששניהם
 יתלכזו בגוף הראשון שגשג בו תחילה חלק הנפס : ובה
 תבין מ' שדהמפ' ה' רכס : אומרים לנפשו וגו' והענין כי
 דור המפ' לא היה בו כראש נפס' בנפס לבד לא שהיתה
 גדולה ועצומה מאד ולא היה בו אלא הנפס לבד : ח'ם וכפס
 יאמנת בקשרה בנפ' דור : וכן ברוב ענייני דור לא נזכר
 בו אלא לשון נפ' לבד והנה נפשו זאת היה אז חלקו הנ'
 מאותם אברים שגשגו ומאד'ר' ואותו הפעם היתה הפעם
 הראשון שיגשגו מעמקי הקליפו' ועם כל זה נקראת מגולגל'
 ככ' לפדקת' והנה חקוס גפשו היה מסיטרא דנוקב' של
 הקליפות ולא התחיל לגלות חסס אלא נפ' דעשו לבד
 ונ' בסכא פ' משפט' דקד' גענין עובד ושידודו שהיא
 אילנא פתאה וכפין מכהן גופו וע' ש' הוטב ותבין מ' ש'
 כאן לכן יגא ארצ' המזכר' שהיתה שקועה בקליפות
 מואב וכבר ידעת כי עמון ומואב הם שני קליפות בגדר
 בינה ומלכות וע' ש' במחמיו : נסלקמן בפרק י' ג' גענין
 דור המפ' חסר בארובה וכסוה לענין כי כיון שגפ
 דור המפ' היה מזה חלק הכוכב לא היה אפשר לו ליקח
 את רוחו ומורכב הוא שאדם אשר יקס רוחו ככ' והנה אס
 הוא היה משלים את נפשו לגמרי ולא היה בו קטח נפ
 שבע היה אפשר שיגשגו הוא את נפשו וקודם שישל' האשר
 את הרוח וע' מ' מהי גופו של דהמפ' כי הכפ' והרוח שניהם
 יקומו ביחד בתחיות המתים נפשו של דהמפ' ה' אך עתה
 שטטא בכת שבע נחלא כי אדם אשר שלקס את רוחו נשתל'
 תמלה לכסיקוס בתחיות המתים שאו הוא תשועות הגוף
 לא היתה תחיות המתים לגוף של דור שגפ' והרוח שניהם
 יקומו בגוף אשר הכ' אותם שלקס את הרוח והשלימו ככ'
 ונ' רכס אומרים לנפשו ר' רכס אומרים אין יושפתו
 לו לדה' ע' שהיא הגוף בעבור נפשו שהיתה מגולגלת ולה
 לא אחר אין ישועתה לה באלהי' דקאי על נפ' דור אלא
 דקאי על גופו של דור ח'ם בלה כלומר אפי' בזמן התחיה
 לא יקס : וזה אחר על דואב ואחיותו של שהיא אויביו והיו
 מכניו גדולים וכמ' ר' א' אסיתופל ראה שיגשג מאמתו
 וקרוי הוא לרוח הקודש כמ' וענת אסיתופל אשר יעץ :
 צומים ההם כאשר ישאל איש בדבר אלהי' גו' אלא ע'
 לשון הרע נטרד ואין לתמוה דזה נחלא שאינו רחוק שידע
 אסיתופל ענין דור ובפרט שידע שנאשח לחזק ע' שמואל
 הכביא ואס הכתוב אומר ולא ידע מחזנו גרמ ואפי' כינזן
 קטן משל דור וא' אך יאמר על נפ' דור ופי' כמקוה בכל
 ישאל שאין לו ישועה באלהי בלה אך הענין הוא על גופו
 וכחו שביארנו והוא נכון ונרדד למכניו מדע ולכן כשהיו
 שאלים הכאל אשת איש מיתתו ומה והוא אומר להם

מיתתו במחמיו לו חלק לפה' להוכיח שאינו כדבריהם
 כי יקס בתחיות המתים : ונחזור לפגיונינו כימי שהיה
 חלק' הנ' הוא הוא מגולגל אפי' אס הוא מ' חלקיקים
 האחרים ככ' בראש הפרק שכלם שונים אפי' ע'י אותו
 תיקון שביארנו הוא עוד בכבנה גדולה וכדי שלא יקשה
 בעיניך איך אפשר שאס יקדים לתקן הרוח שזה הגוף
 הראשון לא יקום בתחיות האותם לכן אבאר לך היטב
 הענין וכדמו בפסוק ונחזור כא רע רשעים וגו' פי' הנה
 הכשאות כתעדרו הטוב ברע ככ' ברכא' ופרק' ו' לפעמי'
 קנת טוב של דיוק כות' ברשע א' וקנת רע של רשע כיתן
 בלדיוא' ובה תבין שום כמה גדוהים שחניע ע' יאהס
 כמעשה הרשעים וגו' והוא שגמיו גדולים שעושים איהם
 יושפה רע מנוכה מאד והוא תמי' גדולה איך אפשר המיתות
 המנוגות והמטאים גדולים גדוהים ההם וכן מצינו
 בהיפוך הרשעים שחניע עליהם כמעשה הנדיוק' ועושים
 חנות גדולות ומאויקים אותה מנוה כלל וכפס אך הענין
 הוא כי הטוב המעורב בהם הוא המושק. כהם לפעמים מנוה
 הוא והכן זה הוטב והנה לכן כשעונו לוכות לפעמים
 והאדם המוכיח את הרשעים ע' השק והכוונה שחשק
 האדם ויכל הנדיוק להחשיך אליו אותו הטוב שהוא מעורב
 ברשע וגם הרשע חושך אליו את הרע אשר מעורב עם
 הנדיוק : והטעם שהרוב מושך את המיעוט אליו וע' כן
 נחלא שניהם נצמרים זה כלו רע זה טוב ונש' אס רעב
 שונאך האכלוהו לסמ' וגו' ובה יתורן הקשו' שהרי אפשר
 לשנוא את מנרו ומה נס' למתות נגלים על ראשו . אך זה
 מדבר על רשע אשר הוא מות רשעו איתו ונש' ה' הלא השנאך
 ה' אשנא וגו' ואמר אס זה הרשע הוא רעב ללמדה של תורה
 מפני קנת טוב אשר כתעבר בו האכלוהו למדה של תורה
 וגם הסקוהו מים של תורה וע' כן נגלים אתהמותה על
 ראשו ר' הרע שכן תשימהו עליו ככ' ע' ד נשא העצור
 עליו את כל עונותיו וגו' וכן קנת טוב שיש בו ושליונה
 לך ותקטנו ושהיה אתה שלם מכל טוב והוא שלם מכל רע
 ולהיות כי הקב' אינו מכנה שמו על הרע לכן לא נזכר
 אלא על הטוב כמ' ונ' ושלם לך . אבל על הרע לא נזכר
 אלא אחר נגלים אתה מותה על ראשו וגו' . וזה ג' פירושים
 הפסוק ונחזור כא רע רשעים פי' הש' גמר וזלים את
 הרשע שיהיו רשעים גמורים : וזלן הטוב שבו בותנו
 ומשלימו : בגדיוק ובאחר הנדיוק מיתקן וזהו ותבון דיוק
 ואחמס כל זה אינו יודע בו אלא הש' שהוא בוחן לבנות
 וכליות ח'ם כיהוא היודע . איהו דיוק מחסירו שרובו
 טוב ואיהו שרובו רע כדי להשליב כל הטוב לזה וכל הרע
 לזה : כ' ע' ד מא' כי ו' ש ח'ל' וזה דיוק נוטל חלקו
 וזלן מכירו וכו' : וגם נש' ה' אוי לרשע רע כי גמול ידיו
 יעשה לור' או לרשע שרובו רע כי גמול ידיו : ר' אף
 הטוב

גלגולים פרק י

הנדיקו שנתעבר בוואנה נאכל לו עד שני' כנל פרק
ס' עמוד ג' שורה ל' והוא מדריכוכל לננו בתורה ומנהג
כנל פרק ה' ולכן אין מענין לו עד ש' שנים : וזה הענין
שמלקות של מעלה הוא פולסי נדור כי מה שמלקות כ"ד
של מעלה הוא מ"ג וזלך ג' שותפין יש נאדם אביו ואמו
והקב"ש וע"כ מלקין אותו ג' פעמים ו"ג שהוא ארבעה עשר
א' וע"כ שמעלה ג' כ' שהוא כ' דוק כנל דור גרין הוסיף

פרק י

אמר שנכתב בפרק הקודם שינוי מלקין כ"ג
בשמות בשבין גלגולים : וגם הודעתין כי
שני מלקים הראשונים מהם מלקין בשמות הקדשות ובשמות
קין והכל בשבאים פעם שנית לעולם כלם נקראים בשם
בשמות ישבות מלגלות : נבאר עתה בענין כל אלו שלשה
בשיבות שהם נקראים ישבות מלגלות ענין אשר השוה
לכלם : דע כי בשמות המלגלות כבר הודעתין שאינם
יכולים להשיג בפעם ראשונה ובגוף א' רק הכשיה לכה
אשר שנשלמה הכפס והרוח או הרוח לבד אשר שנשלם הכפס
ובאים בג' גופים : והנה בזה הים מילוק א' כי בענין אלו
המלגלות יש להם שני כפ' א' הוא שמתמלא וזה אל מלק
הכפ' דוקא ולא נבה עדיין א' הרוח והנשמה ופגם בכפס לבד
ומת שנית שוא שזכה א' הכפס וגם א' הרוח אונס א' הכפס
ופגם : ונמצא הכפ' הרוח או הכפס כלם פגומים : וזה
אונס שמתמלא לא אונס א' הכפס ולא פגם רק כפ' לבד
הנה והבשיתלגלג פעם שנית יגלגל בו הכפס ובשמשלם
להתנקות מכל זכול לזכות גם א' הרוח אונס א' הכפס כגוף
הוא פגמו כן שיהיה או הכפס לא כן פגומים : אך
אותם שזכו תמילה לכפס רק ובשמה ופגם בשלשון זה אי
אפשר לזכות בפעם א' א' השלמה מלקים ההם לא שזרין
עכ"פ ג' גלגולין בגושי א' לכפס או לבשמה : ולרוח אין א'
פיקון אשר כלל וולת א' חב' תיקונים שכתבנו לעיל
בפרק ס' וס' בענין כוונת השיבה וכונה בפילת אפיס :
אך גרין אתה לדעת הפרש א' כי מי שלא זכה תמילה אלא
לכפ' שכבר כתבאר סיכול להשיג בפעם א' גם את הרוח
והנשמה וכאשר זכה לתקנה נמצא שהגוף הראשון שלא זכה
אלא לכפס ופגם בו והגוף השני פיקון מה שלא לתקן כגוף
הראשון וגם תיקון רוח ובשמה הנה בתחית פחשים נמצא
שהגוף הראשון לא יקשר חלק מה שתיקון מן הכפ' אכן
שאר מלקי הכפס שנשארו פגומים וגם הרוח והנשמה הכל
לגוף השני כיון שהוא תקנם והשלמים : ולזה רמזנו כ' מ' שיה
דף קלא ע"ב דאומן ללא זכול להיכלא היו והענין שאין לגוף
הראשון ללא חליוולת חלק קטן מן הכפס כפי מה שתיקון
וא"ב הריסם כלל היו כי עיקר התענוג הוא לעתיד אשר
התמיי' בכוד רוח ובשמה ביק שלא זכה לרוח ובשמה דבר
כאלו לא היה : וזה ונצחק : ודרכי שני מאמרים וכסד דבר
אלהי' חיים הם שהרי בסכא פ' משפט' דף קע"ב באמר ד"י
תימא נמצא קדמאי דאתאביד או הבי למנא אשתדיל
בפתקא

המנו שמועה ופשה לו : כלומר לגדוק שדיבר בו בפסוק
הקודם באמר נדרינו כי טוב : ע"כ : והענין כי הכל תלוי ביד
מעשה בני אדם כי אם הוא רשע נעור או רבנו רע יודאי
שינמור ויהיה כלורע אמנם אם יהיה רבנו טוב ונמור ויקם
כל הטוב : ואם הוא רבנו מעשה על מעשה כגון אם האדם
הוא רבנו ויהשכין כ' רבנו או הדבר הוא עשיר בהכרע
ובשוקול עד שנראה ככף מאזניו של מי הוא עשירי והוא
נוטל כל הטוב והאחר כולל כל הרע : אחר מא' ש"ז באמר
גדול וקטן אחד ואחד שוכת הרבה ע"כ הנהגה ונהגה ענין
מ"מ לו כי אחאב המלך שקול היה והוא תמיה גדולה שהרי
עבד ע"ז אשר לא היה כחזה ואין אדם שהיה שקל : אך
בזה ענין הענין שלא אדם שקול כמעשהו לא אדם שקל סתם
ר"ל כנפשו שהיה רבנו ופגמו היה באחאב טוב ופגמו הכפס
היה רע ופגמו שקל ואע"פ שערב ע"ז וכוונא בו מנח הרע
שנו והרוח מנינו חף שהיה מלך ומוטל בכוונה נכונה וגם שק
והלך אט פ' יסוף והיה חף והשפט מלקיו כלל יום כח"ט
רו' על פסוק קראית כי נכונה אחאב וזה היה מנח הסוב שנג
תם בזה ענין למע היה אליהו ז'ל רודף אחריו בכל כחו
להשיבו בתשובה וזי בזה לחזק : וזה ענין ענין נדריק גמור
ונדריק שאינו נמור והנמור כי הכל כפי רבנו הטוב או הרע
שנמורין בו : ובה ג' אל תתעסק תראה נדריק שמוכרי'
איוהו עבירה פגומה ואף דוד השע"ה היה עונד הלא להיו'
אותה עבירה פגומה ואף דוד השע"ה היה עונד הלא להיו'
כנ"ל : ודע כי כל זה הוא ששניהם כחיים בזה א' שהנדיק
לוקם כל הטוב של הרשע והרשע לוקם כל הרע של הנדיק ולכן
ענינא כמה נדיקים שמתכרין עם הרשעים ואח"כ עומדין
ומתפדין מהם : והוא כי כבר נמנח הטוב שבוה נביתא לזה
ונמנח ר' עבדינו כי הנה המתלגלגין ומו שהם מחלקי בשמות
ישבות הוא בשיתקל : גדול ובכונה גדולה ועבודה בי אות
האדם שלוקם הרוח ויטב בתמילה את מעשיו וימנח חליוול
הטוב שבוה הגוף הראשון אשר נמלק הכפס וע"ז בתס"ה
יתבטל זה הגוף והשני יהיה עיקר : וזה שייך לקעלה ס"ב
דף כ"ג כ' בסוף הנהגה שלו מהו מה שכתב הוהר פגם קטן
ולאדם ושמנוח שאינו נכנה מתאחז עוה"ו כאשר אנדרים
ולכן הוא עכש שמתכונן כנדיק הנדק בתס"ה ולא יורק בקבר
ע"כ שדוד כ"ו והטעם מפני שלא בהנהגה מלגלת ע"כ
ידעת ואינו נדריק לרקבן לערעל לסלק חלק הרע כיון שלא
נהנה מסאכלה וגם לו בג' קלה שהיא סלגו של אדם והוא
קודש ואסור לזר דא סמא וע"כ אינו נדריק וד' קכ"ל דור
גרין הוסיף :

(זה שייך למעלה דף פ' פ' ג' כשורה ל' כי מאז ד' ד'
של מעלה אינם כי לאדם עד ק' שני' לפי שקודם ק' שני'
עדיין תלוי לחטוב כי יור לל האדם רע מעשיו ועד ק'
שני' נקרא נער כדאי : נמנח וכל יום נופה ונה"ר להמיתו
ולגי הקב"ה עונד אינו יכול לו והיונו סוועת בשמות

1

[illegible]

נפקדא דאזרות' וכו' אך הענין הוא שכוזרי אומם חלקי
הנפ' שתיקן ירקס ויתקם עמהם בתמיות החתים לא שדין
פלג וכה לרמז ונשמה הדיו הוא כאלו לא היה וכו' דלהוי כאלו
לא היה חסם בנך הדמיון שדוריו ושוכו ויקומו לא שהם כאלו
לא היה לחיפוס התענוג שישיגו ויבדקו זה היסוד: חסענחוסה
שכבת נכסא דם חספסו דהדיא גופא קדמאי דלא וכה לנכין
הכו' וחספתא דהדיא: חסא' ככו' פרק ג' ונכתיב וירחי
גלא וכה לנכסא אין לו רקס לא דבר דשדיו גנו' אך אם הפנס
היה חלוק אחר בנון שערב איזה עבירה אסרת אותו הפלג
אשר הם נוגש הפנס ההוא כיתן לגוף השני שתקנו וכל השאר
חלקי' שתיקן גופא קדמאי ויתלו בפת התמי' והכנה יס
גנו' כ' כתי' אסרת שאם הוא בתמילה לא וכה רקס לא הפנס
השלים רוב תלקחה ולא נשלים' אולתי דבר חושט לא תקנה
בשימור להפנולג' גנו' אחר אי' וזכה להשלים שאר החשט
הנשאר חן הכפ' וגם וכה לרמז אין לא כ' הנשמה הכה ויתפנ
זה הגוף השני וחספתא הרוח אין גם הנשמה כנוכר אך אם
פרדיו זה השני לא שתיקן רקס של הפנס אין לו לא מה שתיקן
מן הכפ' והשאר הכל לגוף הראשון ובה תבין ענין דר
ששת כשהיה פנוסם בתורה היה אומר קדאי נפשא נפשא
לך קדאי' אך תצאו וכו' ונכדאי' כולל גולתיה' היה קורא וטובה
לך לנפשא אך הענין ויתבאר עס הטכר וזה וכן ש' קדאי'
נפשא ולא אחר גופי': ונכסא דם הטכר וזה וכן ש' קדאי'
דבר זה ולא וולתי': והענין דע כי רכ ששת היה בפנולג'ול
כבא בן כוסא' שש'ת בל'ת כ"ש בנ'א' וכבר ידעת שהיה
אדס גדול כח'ס דר' לשכל ויהי הוא מקריב אשם תלוי נכפס
וכיו' שהיה בתמילה כבא בן כוסא' שני כחור בן ר' ששת היה
פני כחור ונמצא כי בתמילה היה בפנולג'ול כבא בן כוסא' שהיה
שכס ומסיד גדול והשלים חלקו ולא נשאר לו בלתיקן רקס דבר
חושט וא"כ כחאז כי כל השאר הכפ' של דר ששת היה לגוף
כבא בן כוסא' וולכן בערך גופו היה שזכר כחיו שניע לרמז כי
אין גופו שיקר מדור לנפשו לעתיד לבוא' רק כחו אורח
בעלמא ונמצא שכל התענוג הוא א' הכפ' לבדה והכו' מדאי
נפשא ויכילך לתומלת קדאי' ותכאי' אין לא לגוף כי עוקר
הטוב יקויר לעתיד לבוא לנפשו של כבא בן כוסא' ולא גוף
השני וכן הו': כחאז וכו' שטובה בתמילה לדר' כ' ופנסם בכלל אין
ויכולת לתקנם לא הרוח כגוף אחר ונשמה כגוף אחר וכבר
ביארנו שאין אפשר לנפש לבדה להשתתף בהיותו עם חיות
חיותו הרוח עד ששכיבם ויתקנו וגם ידעת שאין אפשר לרוח
לכנס בגוף אלא ע' התלכשות הכפ' וא"כ אין אפשר להיות
שמותו רוח ויכנס בגוף שני בלתינפש' אך הענין בתבאר
בפרק ט' שדאי' תלובשת תוך נפש הגר אך דע ג' שאלפת
לחות בענין אחר והוא כי בגוף השני יכנס נכפס אסרת
ורמז ונשמה של הכפ' האשונה ושתתפסו עס וה' האסרת בגוף
השני וזכה עס ויתקנס וא"כ בשת התמיה וימורו הרוח

גלגולים פרק יא

שום חזות שאדם נרדף להתגלגל חמש עליוס: ויש חזות שאין
אדם נרדף להתגלגל עיניו רק עיניו רדף לנר נשפיק
וזה ענינו הוא שכתבנו בדבר זה כי אם הנפש היא חסירה
ענוה אחת מאותם הנדרכות להתגלגל על חסרונם או
תגלגל הנפש עליהם היא לנדה עד שפשתלם וחסרם כי כל
החזות הם תלויות בדבש אך עסק התורה תלוי ברוח
בנוכח אך אם חסר מן הנפש חנוה אחת מאותם שחספיק
לעשותם נעיוכר הנה זה הנפש תמור לבוא בגלגול עם
הרוח אך בגלגול זה נקרא עיוכר אל הנפש ולא בגלגול וטעם
הדבר שכבר השלימה לתקן ח"כ כל מה שפונס עתה הרוח
אינו נוגע אל הנפש ותקרא פנס הרוח ולא פנס הנפש
דא"ל אין לדבר סוף כי אם תקרא פנס הנפש תצטרך
הנפש להתגלגל ויחיה כנזכר ואין לדבר סוף ותקומה:
אמנם לוקחת מן העצמים טעמים של הרוח ח"ל בעבירות
ושבאים שפונס עתה הרוח אשר שכבר נשלמה ולכן בגלגול
זה נקרא עיוכר אל הנפש ולא בגלגול והוא ע"ד הנזכר לעיל
סוף פרק ד': אך הנפש של גר שהרוח בה ויתלכשת
בנוכח הוא כבוד בגלגול גמור אך כבוד הרוח עם הנפש של
דראשונה אשר כבר נשלמה זה הנפש כבוד עיוכר לכה ולא
בכבוד בגלגול כן כינא בזה בענין הנפשות אשר נשעקן הרוח
ג"כ וימות האדם או בזה הנפשה בגוף אשר להעתקן ע"י
כפש הנר כבוד בגלגול גמור אם הנפש והרוח נשלמו לגמרי
אך אם עדיין נדון קצת תיקון כנזכר או באי הרוח והנפש
שם בסוד העיוכר עם הנפשה כנזכר וכל מה שפונס או
תצוק נקרא פנס הנפשה ולא פנס הנפש והרוח כיון שהם
בשלמים וכל זמן שלא נתקנה הנפשה אחי' ע"י כמה בגלגולים
כנ"ל פרק ט' הנפשים הם כלם על הנפשה לנדה: וכבר
עתה מ"ש לעיל כי נדריכה להשלים הנפש ואח"כ יבוא הרוח
בעה"ז בגוף אשר להיותן ונרובין אנו לבאר אשר שזה הנפש
נתקנה ונשלמה כפי הכרנת אותה הנפש ושלמותה וכפי
הנזק שהוא עתה וכול לבוא שם בסוד עיוכר נפש אחל
מאזיה נדון המתייחס כפי אותה במידה שהשלים ותיקן
אותה הנפש ואותה הנפש של אותה הנדון שנשלם בגלגוליו
ואינו נרדף לגלגל אשר מתעברת תוך הנפש הואת כנ"ל
פרק ט' ע"ש ואו הנפש של אותה נדון הוא נפשה במדריגה
רוח אל הנפש שלו אפ"י שתיקן בחי הנפש וכפי מה
שתיקן האדם בנפשו כן ע"י הדך אפשר שיתעבר בו נפש
א' מן הראשונים ואפשר לפעמים שיתעבר בו הנפש של
אחרים אבינו ע"ה או חרע"ה הכל כפי ההדרכת הנפש ההוא
ז"ל מ"ש ר"ל דלית דרך גלות בני נדיון כאברהם ויזחק
וישחק ויחם ושמואל: וכן באחר ע"ל בסוף כה יהיה וזעך
שכל דור ודור יש בה כ"ה נדיון כלכרם: וזה חזון
לנעלי חרע: גם אפשר שיתעבר בנ"כ נפש א' נדיון
גדול מהנדיק ראשן ויהיה גפס הזה מהנדיק השני במקום
נדיון

גפסו וכפש הנדיון הראשון היותר גרועה במקום רוח
וכפש שלו במקום נפש חמש וכן ע"ה יחמה ולמעלה עד
שיתעבר בו נפשות אבות או נפש חרע"ה כנזכר ועם היות
שהם כלם בחי' נפשות יהיו שם בסוד נפש רוח נפשה:
וסוד הדבר הוא אפי' כשיתעברו כל אלו הנפשות עכ"ו
פיקרם חיינם אל א' שהם נר"כ כי כל שאר הנפשות תפנט
הארתם ולא ישארו רנ' נפשות העליונים מכלם וכענין
היסוד בדבר ה': גם אפשר שכפי מעשיו והדרכתו וזכה
אל הרוח חמש של איה נדיון שיתעבר בו במקום רוח וזכה
יותר עד שיתעבר בו רוח נדיון אשר היותר גדול ויהיה שם
במקום נפשה וכן ע"ה עד שיפנת רוח מן הראשונים כפי
מעשיו: וכן ע"ה אפשר עד שיתעבר בו נפשה נדיון
במקום רוח ואח"כ נשמת נדיון אשר במקום נפשה וכן כונא
בזה מלוקים ופרטים רבים כאל כח הקוללם ודון לכותשם
ולפרט כל הפרטים של הדברים: כלל כל הדברים הוא
כפי תיקון הדרכת הנפש בן הוא יכול לזכות כפי מעשיו
עד נשמת אברהם אבינו ע"ה כנזכר: וסוד הענין כי חזות
מעשיות בגלגולים שיש יכולת ביד האדם להשוע ע"י מעשיו
נפשה והכל תלוי ביד האדם בנפשות וז"ל א' נ"כ בעסק
התורה או בכונה כי נב' דברים אלו הם תיקון נר"כ
כנודע והכל זה שביארונו הוא בגלגול הנפש: קנה אדם
שכבר תיקן את הנפש וסוד להתגלגל הרוח בגוף אשר אפשר
ג"כ שיוכח אשר שיתקן הרוח לגמרי שיתעבר בו נפש נדיון
אחד בסוד רוח או נפשה וגם נדיון כל הפרטים כעו
שביארונו בענין הנפש לבדה וכן ג"כ כשתקן הרוח ויבא
הנפשה לעקן ונתנה: גם או יכול לזכות ולהיות כל
הפרט' שביארונו בענין הנפש לבדה חמש: אך תדע כן
הנה כשתתגלגל הנפש לבדה וזכתה אל העיוכר כנזכר הנש
כשנפטר והיו השולים ותלך כנפשו של זה האדם כשיתקן עם
הנפש או הרוח או הנפשה של הנדון שנתעבר בו ועל ידו
תקנה הוא מקבלים שפע ביהיה עלמא עד שיתגלגל
הרוח עם אדם אחד ונשתלם גם הוא ואשר נתקן ונשלם גם
הרוח או נפש הראשונה חזרת לבדן עם רוח שלה ואחזרת
אלכה ואשונה אל אישי הראשון: כי נודע כי הדבר הוא
בעל של הנפש וכן כינא בו כשתקנת גם הנפשה או הנפש
והרוח חזרת לבדן עמה אך כל זמן שלא נתקנה הנפשה:
הנפש והרוח הם עם אותם נדיון שיתעברם עמה שעל
ידיהם מקבלים שפע ביהיה עלמא ע"ד הנזכר ודע שכבר
כתבאר שפ"י חזות וז"ל שיהיה שיעשה איתם כהלכתם
איה חמה כמו שעשאת איה נדיון כינא בו חמש כל
פרטיות שעשה אדם ההוא ויהיה גדול מאד: והענין הוא
כי תודרך נפש האדם הזה עד שישלם להיות מודרך במדריגה
נפש או רוח או נפשה של הנדיון ההוא ונמצא אפ"י שכבר
נבחי' כשיתקנה ונשלמה עם כל זה להיותה במדריגת
נדיון

נלגולים פרק יא

יא

אליהו לבו רחם ונשמתו אליו יאסף : ופירושו כי הוא נקשר
 עם הפטיון הקדש יתע' כל כשר ע'ר פ' כיכל בני אדם
 הנקראים כשר כלם יונעו וימנעו אפ' אותן שהלחינו
 בפסם נבועים ומתים יחד כמותא כנו אדם שלא השיגו
 וכלם שמים : אף פ'ינוס אינו כזה דקאם וישו כינס אל
 לבותא חמיו שמת בלא כנוס וישו פטוקו אליו על יד
 מעשיו יוכלת בידו להמשיך את כפס אחיו המת כשעתכוין
 לשם מנות תנס כי הוכח ללא פנע כערה ק"ו באשת אס
 אזו אס יכנין לשם מנוס : להמשיך את אחיו שלא היה רק
 כמי נפס לר' ד הכה נס רחוק ונשמתו של אחיו שהוא כמי
 כפס ימשיך אליו באופן שיסתמכו יחד כ"כ נפס א' :
 דע שמי שחור בגלגל להיכנס שלא היה לו כניס אפי' אס
 היה בשמחון בן עזאי שלא הורד להתגלגל עבור כניס
 כנודע עב'ו כשילדו להמשיך כסוד עיבור באיזה אדם או
 כשנא להתגלגל על תיקון אחרים ולתועלת זולתו אי
 אפשר שיכנס ויקרי כי הוא פלג נוסף ונרדף לבוא עין חכירו
 כשיתקן אחר שעתו : גם דע כי כבר נתבאר כי האדם
 לפעמים בתקן ע'י שבו לר' שצא כסוד עיבור באדם אחר
 וסם משלים איהו : דבר שספר מצינו ויש שונתך לגלגל חמס
 שהוא ויתר עב'י נדל ויעבור כ"כ פ"כ והמצינו אכידה
 ואינו מחזירה אין לו תקנה ע'י עיבור אלא שברך שיתקן
 חמס בגלגל נחור ע'י הכתוב וכן תעשה לכל אכידה
 אחת אשר תאבד מידו ומציאתה לא תוכל להתעלם פ'י אין
 מספיק לך סוד עיבור שהוא תחל' נחור : העלם שמתעלות
 ומתלבשת כתון כשמת סכירו אולם כריך שיתגלגל בגלגל
 נחור : גם אפשר לפרש פסוק זה : באופן אחר דע כי
 לפעמים כשנשמת הקדש יורדת לתעלה לשרות תוך אותה
 הטיס משמנה נזר הולד כנודע לפעמים פוגע בעת רדתה
 בעה'ו כשמה אחרת שנס הוא ראוי ונרובה להתגלגל א'
 משתתפין אותו השכי' כשמות יחד ומתגלגלים ונכנסין
 בגוף ההוא והנה אי אפשר להיתך כך ולולא אס שני נשמות
 אליו ית' ביניהם קורבן כנון שהם משורש אחד כ"כ פ"ה
 או ג' שיתקן תיקון אולם מנוס שיה' לשתיהן או ג' יכולין
 להתגלגל ביחד והנה אעפ' שהנס' ההוא של זה הנזק תקנה
 והשלימה עד שהוא ראוי לזכות אל הרומ כ"כ פ"ה פורד פ'
 משפסו וזה יתיר והטין לו רומא וכו' ואם זה הנס' האחר'
 שכגע בו שנתגלגל עשה הבקרא אכידות אחת להית
 משורש אחד כ"כ אס לא תקנה גם מה שהיתה לתקן אשר
 לסוכתו כתגלה אי אפשר לאדם שהוא לקבל הרומ עד
 שיתקנו שני כפשות ח"ש לא תוכל להתעלם פ'י כי לא יוכל
 להתלכס בו חלק הרומ של אע"כ שנתקן כפשו עד
 שיתקנו גם אכידות אחת שיתקן אכידות אחר' אפי' יוכל
 איהו פנס וסם אחר שיתקן אכידות אחר' אפי' יוכל
 להתעלם ולהתלכס בחלק הרומ גם דע כעניני הגלגל
 לטעמיה

היות הוא נרובה למדוך ע'י שתשע נמדרינות
 הנדוק ואז תעלה הנס' של אדם ההוא למעלה ומקומם
 שמים נפסו ומדכו עד שיהי שם תקופ חמס לעול
 ביהריות הגדות ההוא : וזהו תבין שיש בם ביד האדם
 שוכלל היות כשר' ה' אפ' שפסא שפלה מחמו מאד
 ונמצא כי אחר שהשלים האדם ג' חלקי כ"כ אין לו כורך
 להתגלגל עוד ואז יוכל לעלות לעולם ההוא כמו מדריגת
 ונמוכת גדוק ההוא שנתעבר בו וסם באותו עולם יהיו
 שמוכס שטין במעלה ובמדריגה אחת ח"כ א"כ א"כ לרש"י
 ע"ה בהקדמת הוזהר ר' ר' בהיהא עלמא תיקון שכרי חרי
 אלקן וכו' הוא עם רב הקונא סכא : והוא לסיבות הנזכר :
 וקנה ופ'טק וענין רב העמוכת קטע :

פרק זב

בבר נתבאר לעיל כי המתגלגלים כלם
 אי אפשר להשיג ביחד כ"כ דע כי אין
 זה אלא כשמתגלגלים לגורך ענין כנון לקבלים מנות שספרו
 מצינו אי לתקן איהו פנס אף יש מתגלגלים לגורך וולתם
 לתקן ולקדוך את בני דורם ונהה אכשים גדוקים כאלו
 הם כדוקים וממרוס שוכו אפי' עד כשמה דקדוקיות וכונא
 לו : ומצאם כריכוך להתגלגל שלא לגורך ענין כלל : ואחרי
 מתגלגלים לגורך עשה לגורך וולתם לתקן ולקדוך את בני
 דורם : ואילו אכשים נודאו בפסם ההוא מיד לנ"כ
 כדק : וכל זה שיהיה שיתקנים כבר : וזה הטעם שמינין
 ונזקא קטנים ומתארים כשעשים כנון ברו' דבר המנוכח
 סכא כפרשת וימי וינחא א' עשית בלל וכן מאד ונקות
 המופרי בוזהר כי אילו לא באו להשלים לענין אלא לרד
 וולתם ולכן מיד באותו הפסם השינו בר' וכו' וכן זה
 שהיה להם בתעלה ולכן היו משוכים ומפסאיש במחקה והכן
 זה היסוד : עוד יש קילוק אחר בענין המתגלגלים והוא זה
 כיכל המתגלגלים לסוכה מה בגוף לקיסרון אחר מנוס כבר
 ביהרנו שר' ו' כי הכפס ההוא מתחלקת לכמה ניונות
 וכפי המנוס שעשה באותו גוף כן ושאריו כו כנוגנת בעת
 התעיה ולכן אי אפשר לבר' שיתגלגלו יחד בגוף אחד :
 אך המתגלגל אחר שמת בלא חמסו מתיכמות אין לו
 תקנה ע'י וסורין כיו שאר עבירות והוא כאלו לא אכלס
 בתקנה ע'י וסורין כיו שאר עבירות והוא כאלו לא
 כפאי עלמא וכמאן דליתא דמי ולכן נוסא קדמאי כאלו לא
 חיו : ולא יקויר אליו בעת התעיה אלא כהאי גופא תנינא :
 ולא כשאר לו בר ההוא רומא דשניק באתי' כ"כ פירוש
 שפסא העיקרי' ורומא ונשמתו לא יסורו בעת התע' רק
 כהאי גופא תנינא חכה לבנים וכן בריך שכל חלקי הכפס
 ההוא ורומא ונשמה כלם יתגלגלו וזהו הנזק השני הקדש כי
 הראשון בלא חכה כ"כ : ומצינו כי המתגלגל ע'י יכנס
 אפשר ע'י מעשיו ישיג כ"כ כנזכר בתיקונים ע"ה ח"כ
 ברא דיוס כלל תלת נפקין בנת אחת : ה' ד' אס וישו

גלגולים פרק יב

לפעמים יהיה נאדם נפש קדושה ויוסף לתקן מעשיו ויבטל אליו
הפסח אשר דעה : וזוהי תבין ענין יומין ל"ג שמישה
צרכה גדולה שמונים שנה ולבסוף נעשה נדון וכן אפשר
להיות בהיפוך דשע ואם כ' נדון ויחמסם הכתלון אותו הכס'
תהיה האחרת הוא בא' והאנשים או אים ואלה מנהג גדול
או אים וכו' חולי הנכפה שנקרא חולי הכופל כ"ו או
אם יבעים כי אין לך דבר שמתקלקל נפשו כמו הכעס כבוד
טורף נפשו בלפניו כמו שכתבאר ואל תתקלקל נפשו ויבטל
באחר מיותר טוב ומחנה

פרק יג ועתה נבאר גלגול הנשים ומ"ט בפרק
הקודם כי אפשר שגדון לאדם אשה אחת
בת וזוהי נעת יבירתו וכשחטף כתקלקל נשמתו בלעד
שהכרים הנזכרים ויבא בת וזוהי אקסחארת לפי שאין
זה האדם הראשון והכן זה היסוד : ואפשר לפעמים להיפוך
כטכר והכן גם את זה כי אשתו יקסנה אחר אותה שלקח
גם את נפשו כנזכר : גם צריך לדעת בענין כס' וזוהי של
אדם כי לפעמים אפשר שחטף אדם והוצרך להתגלגל וכדי
ליקח בת וזוהי אין חסדיותו בת וזוהי לבוא עמו בגלגול כיון
שהוא לא חטף רק חטף לבדו בא יחידה וזוהי אים בגטויבוא
בגטוי וזוהי כח שגדש כס' כס' שחטף' שהוא כמי שאין לו
בת וזוהי שהוא עתלגל אלך לפעמים שיש לו זכויות אחרים
רבים שיזכה שגם אשתו צריכה להתגלגל וזוהי וינאה אשתו
עמו ויתגלגלת עמו גם האשה : שאת היא האשה שמוזנן
לאדם לפי חשבונו כן בפרק קמא דמוטה שאמרו שם כי
אותם שהם לפי חשבונו קשה לתתם בקריעות ים סוף וזה
נקראים ויוג שני : ונאמר הענין הוא כי כשהאדם יש לו
נשמה שזו היא פעם ראשונה שכל לעולם וגם ינאה אשתו בת
זוג עמו ואנכרא וזוהי ראשון כי הוא פעם ראשונה שטדונה
לו ואולי קשה לו וגם לא ברע מחדת לו בת וזוהי
כלי עמל וכלי טורח אך אם חטף אדם והוצרך להתגלגל והיה
לו זכויות באופן שזכה שתנא אשתו עמו כנזכר : זה נקרא ויוג
שני שמוזנן לו עתה פעם שני' ולכן קשה לו וגם בקריעות
ים סוף לפי שחטף ים לו חסרונים המונעים לו מאותו
ויוג ומטבין אותו בקלקלים וזוהי תבין שיש נכשים שמוזנן
להם בת וגם כרע כל שום טורח ועמל ויש אין נשמותיה
מזדמנין אלף ע"י טורח ועמל ויגיעה רבה אחרם אחר
שמוזנן ויש שלום ביניהם וזה המורה על היותו בת וזוהי אלף
שהוא ויוג שני : לפעמים שלא יזכה האדם יעולם ליקח את
בת וזוהי אלף אחרת לפי חשבונו והענין כי בת וזוהי האחרית
היא כנס בגטין אך יש אילנות שהרכבתם בשאינו מינו : אך
אינם דמוקים כל כך בקנאות אלף כרין שתהיה קרובה אל
שרש נפשו דאל"כ לא תודקן אליו כלל והכן זה נס דע כי
אם האדם מתגלגל אפשר שגם האשה יהיה שמוזננה לו

לפי מעשיו אפי' שאינה בת ונזכרין שהיא קרובה אליו
מאד היא מתגלגלת ג' כעצמות' וינאה אשתו עמו דע כי
יש אנשים שמתעלם לא ינאה נשמת נשמותיה מן הקליפות
מעת שחטף אדם ר' עד ביאות החשים ואקד מהם הוא שורש
של נשמת מור נבה של מרים הנביאה כי כל הנשמות הזכרי
של זה השורש נשאר נשמות נשמותיהן בעמקי הקליפות ולא
יכלו להוציאן מהם עד ביאות החשים ושיעתי חמורי ונ"ל
ה"ה שחמס שיקועם הוא ביד אגרת בת חמלת או מיד נעמו
איומן של שדים ואינו נזכר היטב איוה משתיהן מי הוא גם
אני חמסוף אם לא שיעתי חמורי' לה"ה כי אהרן הכהן לא
נשא את בת וזוהי כי הוא קרוב לשורש זה של מור כמו שכתבאר
בפרק' : ועתה אודיעך גלגול הנשים וזוהי מחרב מאת
שאלות שהיו שאלים דואן ואסיתופל בעגדול הפורס
באור כנזכר שם בסכא' פ' ששפטים : דע כי האנשים הם
מתגלגלים עד שיתקנו ולכן כוד גלגול הוא אותות גלגול
כי נשמות הזכרים הנאים מאת ו' של שם הם מתגלגלים
ואות ו' פס גלגול נעשה גלגול וענין ו' גלגול הוא כסוד ו'
דשאר קדושה עגולה כותן הגלגול והוא מתגלגל עם אות ו'
זה ונעשה גלגול בטכר' פונקס דק רכ' ולכן ו' נאמר
בתורה שש שנים יעבדו והכן זה אחר מא"ש פורש הדבר
כי נשמות הזכרים הנאים משש קנחש מנ"ה כה' שכל ספי'
נקרא שנה וכן ספי' ד' בגי' שנה על אלו חמל העבודם
של הגלגול עכ' לתקן השש קנחות אלו חמסם הנשניות
שהוא ה"א אחרונה ספי' חלכות שהיא ספי' שנינו' מחבר
ולחמס' שהם נשמות הנקבו' אין בהם עבודה וגלגול
ואחנם עוונותיהם אינם מתמקדן אלא בגיהנם וזוהי דור
שהוא שורש ו' קנחות והוא כלל כל נשמות הזכרים שאינם
מתגלגלים ונאים : אך הארץ שהיא הנקיבה ה' תתאס
לעולם עומדת ואינה מתגלגלת אלא מתקבלת עובש שלה
בגיהנם כנזכר : וטעם הדבר לפי שהאנשים עוסקים
בתורה שהיא עמודא דאמצעותא : וכבר נודע מה שר' ל'
ת"ס אין אור של גיהנם שולטת גם וכנזכר פרק ו' ובין
שאר עוונותיהם מתמקדן בגיהנם צריכון סל הגלגול
לתקן אך הנשים שלא עסקו בתורה מזה שאין אחיותם
משם אור של גיהנם שולטת בהם והיא כבוד רגילה וורדת
חש כנזכר פרשת פקודי בהיכלות ולכן אין צריכון
להתגלגל : ולהיות כי הנשים נחשבות מן הדין והגבורה
לכן נכבדת בגיהנם : ונודע כי הדין מרובה מן הרחמים
ולכן תמנא נבה' הנשים לרדיוס מן האנשים והכן זה
היסוד (אחר מא"ש כי יש לקשות כי מאחר שהזכרים
מתגלגלים והנקבות אינם מתגלגלים א"כ ראוי להיות
בעה אנשים מרדיוס מן הנשים ואנוראוי' כוהא להיפוך
לכן מתרץ הוא והדין' הם מרדיוס וכו' עכ') ואחנם
אפשר

תתעבר פעם אחת או אפשר רק אם אותה הנפש של
הכנכה הראשונה שנתעבר תחילה תמור נסעמה לתוכה
כסוד עיבור פעם אחת ע"ד הנו" וכן תעשה לכל פעם
(ולפי זה גריבה הנת הראשונה לחות אם תתעבר שנית
אכל אם ילדה פעם ראשון כן וכן אין גריך שימות הוולד)
וגם לזה גריך וכות גדול. וגם לפעמים אפשר ע"י וכויות
גדלות ועצומות שכלל פעם ופעם שנתבא שם כסוד עיבור
נשמה אחת: ואין בכל נשמה אחת יכולת לבוא כסוד
הגלגול או עיבור רק אם יש קורבן ביניהם או דומה לה
וכדאי כדו להוציא עיבור אישה בכל תנאי שתצטרך
להתעבר מפאת עצמה ושתהיה קרובה אליה או דומה לה
וכן כיוצא בזה גריבין תנאים רבים וכן בכל פעם
שנתעבר:

פרק יד

אשר שנתבאר למעלה ענין הנשמות אשר
קצתם נכללו באר"ר ביצירתן וקצתם
שלא נכללו או בו נקראו נשמות חדשות ושם ביצירתן
אין שהנשמות נכללות ונשלכות לכמה מינים אחד מהם
חדשות לגמרי מעולם אלויות: כ"הם חדשות ג"כ לגמרי
אלא שהם מן פולמות נ"ר ע"י אף היושם חדשות גם הם
בשכנום בקליפות כעת שמאסו אר"ר ג' הם ושינויות אלא
שנקראו חדשות בצד מה והם אותם שנאסרו באר"ר אשר
שטאו ד' אותם שנשלחו. ונשמו מן האדם
ונשכנו בקליפות: והם קליפות הראשונות הם חדשות
מהם והם קליפות השניות הם ישנות ונדבר עתה בכ"ה
קליפות האחרונות הישנות וכבר ביארנו כי קליפות האדם
אחת שנאסרו באדם הם נקראו נשמות חדשות בצד
מה שבה תבין מה שמצאנו בתקוננו ונדבר ל' כי ה' אבות
אברהם יצחק ויעקב הם גלגול של אדם"ר ומשם הוא גלגול
של הגלגול כיוצא בזה כמה מיני גלגולים אף האדם הוא כי
הענין כלל הנשמה נכללות באדם וזאת החדשים בנוכר אחנם
מאלו עננים שכללנו באר"ר שיש מהם שנשכנו למיני והושבעו
בקליפות כעת ששטאו ויש מהם שנאסרו באדם ואפי' אותם
שנאסרו באדם נשלחו לבמה מלקים כיוצא בהם וישנות לקין
והכל ומלק נשמה ואלק נקל" שנים שהוליד שדין כנודע:
ומלק נשאר באדם עד שמת לגורן ענינו והבה"ה המלק
האחרון הוא באמיתות נשמה אדם והוא ששאר בגלגולה
ב' אבות וכיוצא בזה והכל זה מה שר"ה ודע כי אותם מלק שנאסרו
מאדם ונשכנו בקליפות אלו הם רוב הנשמות של אכשי עולם
וכמעט כלם ואלו נשמות שנאסרו ונשכנו בקליפות לא
היה בהם ביד אדם"ר להנחילם לקין והכל נשמו כניו להיות
שכלם ירדו לעמקי הקליפות: וכבר נודע כי האב מוסר
נשמה לבנוא"כ מדיבן נשמת קין והכל נשמו כניו אלא
אלו היו מאותן שנאסרו באדם הנחילם לקין והכל
נשמו כניו ואס"ב מה שנאסר לנשמותיו הוא נקרא נשמת
אדם

אפשר שם האשה היא מתגלגלת והוא לגורן בעלה כנוכר
כסוד יצאה אשתו עמ' : אך אם אין לגורן בעלה אין
גריך להתגלגל אחנם אפשר שחל לפעמים כסוד עיבור
בנשים אחרות דוגמתן שהם מן שות ואינם מתעברות
שם דוגמת עיבור נשמו האנשים כשנאסר בתקוננו ואחנם
אשר שבה אשה הולדת כסוד עיבור באשה אחרת אם אותה
האשה מתעברת אפשר שתגלגל אותה הנשמה הנקבה
ביתה של אותה אשה שבה עצמה עיבור באופן שתחילה
באה כסוד עיבור ואס"ב באה כסוד גלגול ביתה עצמה
וכדי שתבין הענין היטב אודיעך ג"כ ענין אחר: דע כי
האדם אשפ"י שהוא זכר יש מיני עבירות שורמים לו
שותהפך ולהיות נקבה כסוד שלא עשוי אשה: (אשר
קא"ש מהפך המניד ראיתי בו שיש בו דבר להיטב לעניו'
ולנדכאים או לא יחשדאל או שהוא עשיר והוא כלי או
שהוא בעל תורה ואינו רוצה ללמד לאחרים כל אלו יתגלגלו
בנשים ולדעתו לפי זה שכתבנו ל' יהי עניו' כניו נתיך ואל
תרכה סימה האשה והטעם לפי שלא רצה להיות משפיע
לאחרים ע"כ נשכר להיות מן המקבלים ועון א' מהם
הוא משכב זכור עדה כנגד מדה (אשר מ"ה משאר כתבי
האר"י ראיתי כי תחילה מתגלגל בשאן וארכבת) ומתגלגל
ונעשה נקבה ואמר מ"ה ש' עמ' י' יעקב תעמרלם ו'ל
שמעתי מ"ה הסכום זאת וכבר לא תשכב מ"ה אשה ו'ל
והנה כבר ידעת כי האשה צריכה להעלות מיון נוקבין
כנגד מיון דבורין וזו האשה שהיתה מקבולה זכר אין לה
מודע מ"ה ואף אפשר לה להתעבר ולקבל הריון בלא וזוהי
זכיות גדולות להתעבר ויהיה באופן זה כי תתעבר באות
האשה כסוד עיבור אשה אחרת ככל' וא' צדק אותה
הנפש האשה היא ששוא נקבה מהם יבנה להעלות מ"ה
ומקבל הריון מן כן וזוהי דעת שתרך או אותה הנפש הנכח
שם כסוד עיבור חוזרת כסוד גלגול גמור ומתגלגלת
מהם באותה הנת (אשר ע"ה נחמא שהאשה וולדת אש
עצמה: ונחמא ג"כ שהאש מוליד את אשתו: ולפי זהמה
שחשבוין בנחמא' פסוק המוליד את שונה אשה וגו' וכיוצא
איש מוליד את אשתו ולפי זה לא קשה מידע"כ: ונחמא
כי האשה שעיברה גלגול זכר אי אפשר שתתעבר אלא
נקבה: וגם זה ע"י אופן הנכסוד: והטעם כיון שהיא איש
ולא אשה אינה יכולה להיות לילד זכר שהתורה אסרה
אשה כי תוריע או יולדה זכר אך אם היא איש תלך נקבה
והכל זה: והנה לפעמים ע"י אשה זכות ענש ונפלא
מאד של בעל אשה אפשר תלך זכר והענין כי אותה הנפש
אשר של האשה אחרת שנכנסה שם כסוד עיבור להעלות
מ"ה אינה מתגלגלת באופן הוולד אחנם כעת הלידה
ונואת מהם ונכנס באופן ולד נשמת זכר אשר ויהיה הוולד
זכר והנה אם זה שהאשה ילדה פעם אחת נקבה אם

גבולים פרק יד

אדם עמיהוהא שנתגלה בצבות . והנה לבאר זה תבין
 ח"ה ר"ל על גידה מלה הדלקת הכר כי טעם בתיבות השי'
 מזה מלה נמה הוא מטעם שכמה מלפניו של עולם זכרין
 ל דעת להנכרח מלפניו של עולם כי אין הענין על העה'
 שבו תומדות שלו אלא כמי' נשמת ממש הכללות בו
 ואה"ר היה המלה והמחבר שגשמות : והענין כי כבר
 מתבאר פרק א' שכל הגשמות הם ה' חלקים ומידה מיה
 בשמה הוח כפשוטו כל אלו הכליות וכנגדו דבריה וניגודה
 וכעשי' ואחזק זה כללותיהם שהפס הוא מן העשי' ורוח
 מן היצירה וגשמה מן הכרואה וגשמה לגשמה מן האצילות :
 ודע כי אה"ר היה כולל וההכנה הכשמה לגשמה מאצילות
 נקרא ויהיה עילאה ומחא כי אה"ר היה לו כפס מבי"ע
 ור"ח מבי"ע וגשמה זכר' מכללות ות"פ וכיכה דאצילות
 הפקדה ויהיה עילאה לגשמה אה"ר כסתלקו חלקי
 האצילות מתחיל לא הוטבעו בקלפות ככוכב לעיל' בראש
 שפרק : ומה נבין כפיו כי ביום אכלך מטו חות ממות
 שאעפ"י שפרוש של הפסוק הוא ומו' של הקב"ה שהוא אלק
 שנים עם כלוה אין' אה"ר זה ונח מירי פשוטו כי ביום
 אכלו מתחמח מה והוא שניטל משבו ההיא ויהיה עילאה
 ואין לך מיתה גדולה שיונכרח עתה מה שכתב בו מן
 חלקי ב"ר וזה שכתב חת"ו ומה אבאר ג"ע מה שכתב
 שיתא' אלפי שני היה עמא והס' אלפי' פיהו זכ' אלפי'
 תורה זכ' אלפי' וחות הכמות והענין כי כבר נאמרנו כי
 חלק יס לגשמת ומידה מאריך ומה מאכל וגשמה מאכל ורוח
 חת"פ וכפס מחלכות והנה נסיה מאריך אוכה במגש
 בפני עמיה לי ככרידעת שחאריך אין מתגלה אלא דוהא
 בלמודא כי גומא מתגלה למאר הכפי' וגם הוא זכר כלל נקבה
 ככוכב האמנם אכל ואחא חעיר ונוקני' פרגוסי' מחלקים
 כל' מחכירו ככודע ולכן אין אלו מחכירו' אלא אלו ד'
 בחיות אכל ואחא וו' כאותיות שס הויה והנה כבר
 בודעתין כפרק ב' אין אלא מלכסין את אריך ח' כתפתיו
 עד סיבורא דליה וו' מלכסין את אריך מחכורא עד
 לתפא' וכבר כתבנו ג"כ בפרק ו' בתחילת אצילות היו אלו'
 אקור צאמור וכן וו' ובהיותם אקור צאמור הם דבוקים
 וכתל' אלכד החפסין בין שניהם ושני כותל משמש לזה ושני
 כותל משמש לזה : ומחא כי כתף היחוי משמש מזה
 למחא ומחוי למחא וכן עד' בכתף השמאלי נמצא כי ב'
 כתפות דאריך הסתלבשין תוך או"א ב' תגאין לכתף אכל
 ונ' תגאין לכתף אחא הרי כי אכל כותל כתף א' ואחא
 כותל כתף א' : וכאור הענין כי הנה כבר ידעת היות
 דעת אריך כולל ה' חסדים ו' הגבורות וכל' כלול מן
 מאה הם ת' קשהא כיוצא בת"ק שמה ג' אלק הרי כי או"א
 ג' ית מקל' ה' חסדים ה' גבורות מהם ב' כתבין של
 אריך הם אלק : וכן תד' מו"כ כי גם להם נחשכין שני

כתבין אלו ככוכב למעלה בסוף פרק ט' והס' ג"כ אלק
 שניסדירו שני אלפי' שנים בעולם הנדירה בא"ר וא"כ אשר
 שם וכבר ידעת כי עיקר גבורות הולד מה' חסדים וה'
 גבורות שהם אלק אף המו' נשכר' ע' משם שורש המשכה
 טפות הורפ ולכן אעפ"י ששן הד' מחזין נחשכין אל הולד אין
 עיקרן אלא מהם והם האלק הנזכרים : וסעם הדבר נרמז
 בפסוק והאל' ידע את מה אשמו כהוונת נקר' בשם ידועה
 והסעם כי הטופה אינה נמשכת אלא מחוץ השלישו הנקרא
 דעת בו שאר המזין נריכים לגורד האדם לעצמו אף המו' ג'
 שבעת משם שורש המשכות טופות הורפ להנזיר הולד מן
 החסדים ומן הגבורות הטופה דדכורא כן טופה דנוקני'
 עסס הן וזה הטעם שאנו קוראים לטיפה דדכורא ה"ס
 ולטיפה דנוקני' ה"ג וכן אין הגבלות הולד אלא ע' החסדי'
 שהם כמים המגדלין האין כמבואה בס' טו' ענין החסדים
 ואצורות מהענינים כי הם עיקר טופות הורפ אשר מהם
 ונזיר הולד והנה בעת יצירת האדם שווננו וו' דאצילות
 והולדו מנר' הדעת שלהם את אה"ר הכולל כל כללות
 הכשמות שיש בשלש עולמות ב"ע . וכל הכשמות של כל
 העולם נחשכים ע' עולמות ב"ע . מחסדי' וגבורות שכל
 מלם ועולם ולכן הוצרכ להווס' חספס שנות עולם שיתא'
 אלפי' שנים בדו' למשך מהם כל כללות הדדמות נשמות
 שיש בג' עולמות אלו שהם שיתא' אלפי' דרגין וזבואו כלם
 בעולם נשמות אלפי' שנים . אבד כתבאר כי כללות
 הכשמות שהם אלפי' דרגין לפי שהם נאים מסין אשר
 הם אלק באלא ואחא ואלף בעדו ונוקני' גברא וכן כיוצא
 בזה . משם שני אלפי' בא"ר וו' כדניגיה : וכן כיוצא בזה
 משם שני אלפי' בא"ר וו' ג' עשי' הם ו' אלפי' דרגין
 וכנגדם היו אלפי' שנים בעולם והתחלות התקון מהמה
 ולמעלה והענין כי ב' אלפי' תהובלתי תורה הם דעשי' כי
 שם תוקף הקליפות (אמר מל' לדעתו רוח זה כפסוק
 ואת הנפש אשר עשו בחרן כי אותו הנפש היו סוף שני
 אלפי' תהו ע' גש' דע' ד' ואת אשר עש' דייקא כי
 עד : שם היה תיקון העש' ואחר הנפש כי כל כללות העש'
 נקרא החי' כפס ואחיו בתר' לשון מקו' אף מורה על תוקף
 הקליפות ע' פ') ומשם התחיל התיקון ולכן רוב אנשים
 ההם היו רשעים גמורים כגון דוד אכס דודר המולד ודור
 הפלגה : ואח"כ התחיל מנד היצירה שני אלפי' תורה :
 (אמר מל' שצדקה לשכ"ד כי לכן אור הקב"ה באותו ומן
 לצדקהס ע' לך לארץ ושרא כי א' בחי' עולם היצירה
 באשר יתבאר לקמן ע"כ) ונדע כי היצירה כנגד' דשחא
 קדישא ו' אהנכרא תורה שכתב ולכן א' כותבה התורה :
 אס' כהמ' ב' אלפי' וחות האשית מנד הכרואה ככודע כי
 הכרואה כנגד' ה' עילאה לאה משם הענין בן דוד : וזה
 תבין לערך קושו' א' והיאך נקראו' כל ה' ב' אלפי' מיות

המסמך

גלגולים פרק טו

ו

כי פועלם חילול כתיב כי לא יגור רע ותכך כשטח
ונמשך עליו הקליפה פקדו מחנו ונשתלקו ההוא ויהיה
עולאם ואמנם זה החלק שכתלקו מאד"ר לא הוטענו
בקליפות ככל פרק"ד ואמנם מן חלקי עולמות כי"ע
שהם אלפי שנה גם מהם נשתלקו קצת ונשארו
קצת וזאת נשתלקו הם אותן שהוטענו בקליפות
ומהם נשתכות רוב השמות כל פרק י"ד : ומה שנשארו בו מחלקי כי"ע
אחר שטח הוא נקרא חלתו של עולם והענין כי כבר
כתבאר בפרק שעבר ענין ו' אלפי שנה שהם ד' פרנפין
אזא ואחר וועיר ונזקין שם ככל א' וא' ח' עולמו
כי"ע שהם י"ד פרנפין ככל א' ת"ק הם ו' אלפי שנים
והנה בשניקח מהם חלה ותלמה נודע לך כבר כי תרומה
תרי מחלה נחשאת התרומה נחלה של ו' אלפי שנים היו
ק"ך ואמנם לא זכה ליקחאלא חלה בלבד כי שר"ל פחד
על מחלה אחת והם החלה והתרומה של ג' עולמות שהם י"ב
פרנפין : ולא זכה ליקח גם החלה של שני פרנפין ראשונים
שהם של א"א דברואה אלא התקיל מופיר דברואה עד
סוף העש"י שהם החלה של ג' אלפי בלבד : ובכ"ז ידעת
לך כל הנשמות בלולות היו בזה"ד וכאשר נולדו כל
הנשמות בזה העולם בלנזיק ונזיק הוא אנד"א של אד"ר
ומתקן כל אחד מהם אנד"א של אד"ר ומתקן פנס שנספ
בהיותו נתלה בזה"ד כשטח : והנה כשנולד מרע"ה
טהיה מחברתן האנושי ויתקין פניה של אד"ר ויתר של כל
הנבראים עד תכלית וכן לקח מרע"ה גם החלה של כל
שיתא' אלפי שנים שהם י"ד שנים שמה שהם חמין
לשנ"ס והוא שזכה ליקח כל החלה של א"א דברואה : והנה
פחו של משה מורה על זה כי משה אומרו של שם ע"כ שהם
י"ד : יו"ד : ה' : יו"ד : ה' : יו"ד : ה' : יו"ד : ה' : יו"ד : ה' :
ופנים דאד"ר שהוא אל"ה יו"ד : ה' : יו"ד : ה' : שניהם קפ"ד
וקס"א שהוא ג' משה והם בוא"א כנודע : (אחר חל"ד
להבין הדבר על כדוריו ליודעו מן כי נשמת משה באה מיוג
אבא ואמא נהיות יסוד דאבא-מלוש ביסוד דאמא ואז
אומרו יסוד דאבא גונע בפנים דיסוד דאמא : ובאבא יש
פס"ע כנודע ואחריו כנ"ל קפ"ד ובאמא יש שם קס"א
כנ"ל ומשם נשמת משה ע"כ) וגם בזה תבין מ"ש ר"ל כי
משה וזה אל הכינה ופי' שהיו נטל גם החלה של א"א
דברואה ובכ"ז ידעת כי א"א כדא' שריון ולית בניניהם
פירודא ובאשר השיג של א"א השיג ג"כ של אבא : אמנם
אד"ר לא נשארו בו אלא מן החלה של ועיר דברואה ומשם
עד סוף העש"י שהם מאה אחת שפמד עליהם אד"ר אחר
שכתמעט בע"ש"ל : ונקויר אלהינואר של מולת מלה
הנה כתבאר כי מן ועיר דברואה עד סוף העש"י הם עשר
פרנפין : וכבר נודע כי כל פרנפין נחלק ל"ס וכל הפירס
וכפירה

השמים והלא כבר יצאו יותר מאלף וכמה מאות שנים מן
השני אלפי ושדיון בן דוד לא בן ואיך יקראו כל ימות
המשיח לא הוא כי"ע ר"ל כי כל הנאלות כשכות מאמא
עולאם שמשם משיח בן דוד בא שהיא לאה וכל אלו הכ'
אלפי הם לתקן עולם הדברואה הנקרא' וימות המשיח
כנ"ל : וכתבא כי אד"ר היה כולל בעת יצירתו כל חלק
הנשמות שיש מראש הדברואה עד סוף עש"י שהם ו' אלפי
שנים היו עלמא בו ג' עולמות ילועולא א' הם הכל נחמה
מן עולם האנולות : ו"ש ר"ל כי אד"ר היה חסוף
העולם ועד סופו ארכו וכתמעט א"כ כעל ק' אחת והבין
וכי לו הוא ארכו טל עולם ענחו כיהות א"ה שנה והוא כי
פלנות ה' קברים הם ת"ק שנה אחת בפרטות בוא"א
וגז"ל וכל עולמות כי"ע הם ששיתא אלפין שנים כנ"ל גם
בזה תבין מ"ש ר"ל כי אד"ר נחמד נשמתו מן כסא הכבוד
לפי שהתחלתו מעולם הדברואה שנקרא כסא כבוד אלא
שתפס גם כסופו עד העש"י : גם תבין מ"ש ר"ל כי היה
גדול מכל המלאכים וכלם היו באים להשתחוות לו להמליכו
לפי שהוא כולל כל כי"ע אד"ר המלאכים אפ"ו מט"רן שהוא
מין עליהם חינו אלא כיצירה ולקחו בפנים כרית' עוד
באחר על זה : אמנם כשהחל אד"ר כתמעט חושט
ונשאו אבריו שהם כל נשמות של ב"ע הנקרא' - שיתא
אלפי שני וכתמעט ופמד על מאה אחת : ו"ש אסור
וקדם נדתינו ומשם פלובכפה ואילומאה אחת הם נקרא'
חלתו של עולם כמו שנבאר בפרק ט' ובעזרת השם :

פרק טו

כבר ביארנו בסוף פרק הקודם כי אחר
שטח"א אד"ר כתמעט ועמד על מאה
אחא ואז נקרא חלתו של עולם : וכיחור דעכו' כי ראוי
לדעת הלא ללאורה עראק כי חס שכתמעט והנשמות
שנשאו מחנו יהיו נצות חתך והנשארו בו יהיו יותר
גרועים כיון שהמיעוט היה לסיבות הקטא שטח"א נודע
כי היותר מקודש ויותר בזה"ה הוא המשתלק בעת הפנס :
וא"ל לומר שנשאו היותר גרוע והיותר חזקאר נשארו בו
והנה לנסדרא זו יש הכרע מה שחייבו בכל התורה נאמר
כשם אדם שהוא אד"ר שלא נשארו בו אלא כפי' הנפש
בלבד ונשתלק מחנו רוח וכשמה שהם הנבואים ואמנם
מלשון ר"ל בזה"ה שהנשארו בו הוא היותר מעלה ומשוב מן
הכל כי הלא קראו לחלתו של עולם ומה נטלה מן השמש
כמד"א בהריחם את חלבו ומחו ולכן נרץ שתרע ששני
הכבדות אלו נדקו וקדו ושניהם אחיות : והענין כבר
ביארנו בפרק שקודם כי אד"ר כלל כל גז"ל דאנולות
הנקרא' ויהיה עולאם עם היה כולל כל חלקי כי"ע הנקרא'
ו' אלפי שנים כנ"ל : והנה בעת שטח"א נשתלקו ופרמו
מחנה א' ויהיה עולאם שהם גז"ל דאנולות כי כבר ידעת

גלגולים פרק טז

והספירה כלולה מ'ס כגודע ונמצא כי בפרנק ועיר דבריה יש בו י'ס וכל הספירה כלולה מ'ס וכאשר נשרו ונסתלקו אותן נשמות מאדה ר' כל' נשרו כל י'ס תלקים התחתונים שכל הספירה והספירה מ'ס שפרנק ועיר שהם רוב הנשמות כל' ונשארו בלדה ר' תלקי הראשונים שבהם שהם כתר דכתר ועיר וכפר דשכמה ועיר וכתר דכונה ועיר וכו' עד כתר שכלכות הרי הם י' כפרים בפרנק ועיר דבריה וכן י' כפרים דנקני' וכן עד סוף העשוי עד שתמצא כי בעשר פרנסים הנוכרים יש בכל אחד מהם י' כפרים כיון הכל מאה כפרים ומאה סכמות ומאה ניכות וכו' כלם נסתלקו מאדה ר' ונפלו בתוך הקלפות וזאת הן' כפרים נשארו בלדה ר' ולהיותם בכו' כפרים לכן נקראו קלפיו של עולם ותרומתו שהיא המוכר שכלם וכבר נודע בלדה ר' היה יורד בסיועו של הקצ' וראשו של הבריאם כלם וא"כ מן הראוי הוא שיקם המוכר שכל הנשמות ובערך זה נקרא קלפיו של עולם שהם המוכר שכל הנשמות אך יש מונק והפרש אשר הוא קודם שמא אדה ר' היו כל הנשמות בחדרונותם אך אשר שמטא נדחו מחדרונותם והענין כי אל המאה כפרים הנשארו בלדה ר' לא נשארו אל בכו' כפרים חכמי המלכות הנקרא' נפש כי נדבר הריודעת כי כל ספי' כלולה מעשר ספי' ומכל ספי' נשארו בלדה ר' בכו' כתר שבה אך לא היה זה אור ללא בשיעור אור הנדך אל בכו' מלכות שלה קודם שמטא (אמר קא"ש בזה נבין מאמר קו"ל אור שבה הקצ' כיוסא' היה אדם נופה וכו' כי יורה על גודל אור רוח הקודש אשר הופיע עליו ע"כ) ואותו בסיכה של אורה היה בלכות קודם שמטא וכשיעור אותה אורה לנר נשארו אשר שמטא בכתר שבה (אמר קא"ש בזה נבין גמ' דפוסה ו'ל מיום שפרד בהת"ק שרי מכימיו למהו ככפרי' וספרי' ככונ' כי נמשך אור המכמה וירדו מחדרונותם כל' ע"כ) ונמצא ששתי הסכרות הנוכרים לעיל בתהולת הפרק שתייהן אחת כי נשארו בלדה ר' בכו' כפרים שהם המוכר שבעולם אלא שלא היו מאירים אלא בכו' מלכות לנר ובערך ידעת כי המלכות נקרא נפש לכן כלם נקראו' נפש אלא שעשר דבריה דועיר וקראוהו בכו' וכתם אלא הנוקני' וכל אל וקראו בכו' דבריה : וכן עד' וביניה ובעשי' באופן שיש בהם פרטים כיון רוח מחד הנשמה וזה נפש מחד הנשמה וזה נשמה מחד הרוח וזה רוח מחד הרוח וכן כיוצא בזה עד סוף העשוי ובערך כללות יהיה לכלם בכו' נפש ויורה להיותם כלם מכו' כפרים : הכלל העולה כי כבר ידעת כי ג' עולמות ביו"ס הם וכל עולם נקלק לה' פרנסו' וכל פרנק נקלק ליו"ס וכל ספי' כלולה מ'ס וכל בכויות האצילות נסתלק מאדה ר' הנקרא ויהיה עולמה וכל הכפרים מהספירה שג' עולמות ביו"ס האור

שלהם בכו' היותם גם זה נסתלק עמאיות ויהיה עלאה : אחת אור של הכפרים שג' עולמות ביו"ס בכו' היותם מלכות הוא הנשאר בלדה ר' אשר שמטא ושאר כל הכפרים הנוכרים שיש בכל ספי' וספי' שג' עולמות ביו"ס כגודע כל ספי' כלולה מעשר בכו' נסתלק שבה מן המכמה ולמטה כלם נשרו ממנו והוטעו בקליפות וזהם רוב הנשמות שבעולם מאו עד ביאות המשיח בל' : והנה כל אותם הנשמות שנשארו בלדה ר' וכו' הכפרים' בכו' הסנקרא' נפש אדם להיותם מיועוטי האורה בכו' מלכות הנקרא' נפש אשר מחד זה נאשר ויהי אכשו אשר היו סמאיים לנפש אדם כיו"ס בעה"י : ואשר ביאות המשיח וספיות המשיח או יתקבצו כל אלוהים כיוסא' בלדה ר' ונשארו להאיר בכתפיהם בכו' אורות כפרים ולא בכו' מלכות (אמר קא"ש והם לפי דעבון פ"ט מו"ל בשעת מיתותיהם לכל א' משרא' שני כפרים' וכו' ועפיד להאיר לכן שג' שמות עולם על ראשן ע"כ) וכן כל שאר הנשמות שנשרו מאדה ר' כלם כא' יעורו למקומם ככרא שונה קודם הקטא של אדה ר' ויהיו כל הנשמות שלימות כמו שהיה קודם שמטא אדה ר' : (אמר קא"ש ו'ס הפסוק נקמה תכונם נבר כלומר מה שהיה בכו' מלכות נקמה עשה בכו' וכו' שהוא אור הכתר ע"כ) :

פרק טז חסד סבתא לך לפרק הקודם ענין מעלות אדם קודם שמטא ואשר שמטא : נבאר עתה ג' מעלות אדה ר' קודם שמטא בכו' אחרות וא"כ נשוב אל הדרוש האשר מה נפשה מאותן הנשמות שנשארו בו מאותן שנשרו ממנו : וזה יתבאר מניאות העולמות איך היו קודם שמטא ואשר שמטא : דע שכל העולמות לא היו מספר אצילות בריאה ויורה עשו' כמו שהם עתה : אלא שהיו יותר גבוהים ואשר שמטא אדם השפלו וירדו למטה ממקומם הראשון כי ע'י שמטא אדה ר' נפשו כביכול כל העולמות בלם : וביאור הענין דע כי במקום שמועד עשה ועיר דאצילות היה שם בעת בריאות אדם באותו מקום עולם הנריאה עשר ספירות דבריה במוקם עשר ספירות ו'א' דאצילות והנה כבר ביארנו נקלק ב' ביוקני' דא' נקרא' דל' תליות שיעור קומתה כשיעור ד' ספיר' נמשך וכו' ומלכו' דועיר ונמצא כי עול' היורה שהוא עשר ספירות היו ד' ספירות במקום שהוא עתה נוקני' דועיר דאצילות : וא"כ שהרי ביארנו בח"ג כי בחדרונות עלינותם כל אחד שיעור קומתו ככל מה שלמטה ממנו כיו"ס נפ' בשלם דכ"ו ע"כ ענין הקיות הקבלי דכלהו וכו' והוא כלל אחיות כלל מדרונות הקדושה : ואם כן בזה ספירה התחתונה של אצילות היה שיעוריה ככל מה שלמטה ממנה ככל ג' עולמות ביו"ס : וא"כ איך ביארנו שד' ראשונות של יורה שיעורם שזה כקומת נוקני' דאצילות שהם ד' ספירות דאצילות : אך נדך שתדע כי מה שיש לנו כלל אחיות שהכתר ככל מה שלמטה ממנו וכן ככל מדרניה ומדרניה אין ביאורו גודל מקום

גלגולים פרק מז

יד

מקום רק בענין מעלות האורות כי האור של מדרגה
הסליונה בולג בערכה כל מה שלמטה ממנה אך בענין
מקום אינו כן : והראוי לנו מן האדם כי הנה הניחו הקטן
של מוס האדם הוא ופיר שמוס הכל הנוק כלו והכל ככלו :
אמנם בערך המקום אין הדבר כן כי אדרבה כל מציאות של
כח' מופין שפאדם שהם מחמה בונה ודעת הם במקום נר
קטן מכל שאר מלקי הנוק וזה פשוט : גם נלע"ד ששחמשי
שמו מורו"ל ה' תשובה אחרת והוא כי אין הכלל הנוכח
מולד בהיות כל המדרגות כסדרם : ומהקומם אמנם כאשר
פעלה התחתונה למקום העליונה נגדלת במהו מעט
ולכן בפלות היצירה למקום נוקבא דאצילות
תהיה בערכה מה שאור הנריאה אורה הוא כל כך גדול
כאור שיש עתה אל' ואל' דאצילות ואור ד' ספרות דיצירה
היה כל כך גדול כאור שיש עתה אל' נוקבא דאצילות
'אמר מל' הניחו לי המסדר מקום להפגרו כי לכלאורה
פני תשובת אל' סותרים זה את זה והמסדר' ללא הכרע
ולע"ד שניהם דבריהם' מיום הראשון נכמי' היושר והשני
נכמי' עגולים ולא אחרין להסביר הענין כי המנין יבין
ומי שלא טעם מעץ המיוס ידעתי כי יתלוצץ נכו וע"כ כל
יראה גלות ה' : ויראה מלאכי' שמינו הקלה וישים יד
למה ויקום בודאמות לאול כמות וגו' ע"כ) ולכן הד'
ראשונות' לנד של היצירה הם שהאל' במקום שהוא עתה
ד' ספירו' נוקבא' ה' דאצילות ושש אחרונות של היצירה
במקום ו' ראשונ' של דבריה וד' ראשונות דעשי' נחקק'
ד' אפרונות דבריה ושש אחרונות דעשי' במקום ו' ראשונ'
דיצירה : ומנא כי כיום ד' עולמות אבי"ע היו מסתויין
במקום שממתיים עתה שש ראשונות דיצירה ומנא כי
ועיר ונוקבא' דאצילות היו אז במקום שהם עתה אל' אל'
דאצילות : וכן עד' המדרגות למעלה ע"ד הנוכח אל'
שהם דברים ארוכים ואין אנו עתה בראורם ומנא כי מה
שהם עתה ד' אפרוני' דיצירה וכל' ים דעשי' היו אז מקום
שלל ופכו ונתהו מדר ד' דיצירה וכל' ים דעשי' והנה
שיעור מקום שלל הוא הם שיעור ה' ספי' כזכר ו"ש
רז' למה נקרא שמו שדי שאמר לעולמו ד' פי' שפאשר
ברא עולמו שהם ד' עולמי' אבי"ע לא הניחם שיתפשטו אל'
המקום ה' דמדרגות כמנין ד' ואמר להם ד' ר"ל שלא
יתפשטו יותר מדי' כדי שיקום ד' ספי' אל' שיעורו מקום
לקליפו' כנוכח ומנא כי זה המקום הם תחומי של עולם
אשר הם הוא איסור התקום ביום השבת שמורים העולמי'
לעלות כמו שהיה וכו' ע"כ : ונבאר עתה ענין ארץ ישראל
ועבר הירדן וכו' : ונ' לכוונא בזה כדי שידע מקום דבריה'
אדם ועמידתו לע כי מה שהוא עתה ו' ראשונ' דבריה היו
אז ו' אחרונ' דיצירה והנה תבונה דיצירה ועד יסוד דיצירה
ספי' ספי' ושם נקרא ארץ ישראל כו ככר ידעת מה שכתוב
בתיקוני' כי נא' שש עולמות דיצירה : ונא' ש' ש' העשי'
והענין הוא כי נא' ומרשו' בוג' עולמות בוג' (נלע"ד

מא' ששהם שלים ים שלים מדבר שלים ושוני' ים בריאה : ושוני'
יניר מדבר עשי' : ע"כ' שהם אורח ששת אלפי' שנה לעליא
כנ"ל פרק י' דואר' ל' א' : היא אחרונה היוסונה כנגד יצירה
שהוא אחרונה לגו' ע' והספי' אפרונה דיצירה היא מכלו' שהיא
נוקבא' ד' אל' דיצירה אשר עתה הוא כמון הזה הספי' הששית
דבריה והנקרא עבר הירדן מלק' בני רלונ' ונכני' נד ונני'
שבע מנשה וזו היא המכלו' דיצירה עס' ספי' ראשונות של
עשי' של אל' אשר הם עתה הספי' הששית ונ' ספי' נה"י
דבריה אל' נקראו עבר הירדן אל' שעתה הם דבריה ואז
היה מכלד מכלו' דיצירה : ומה שהיא עתה מכלו' דבריה הוא
נקרא סוריא והיא פסותה במעלה מעבר הירדן : ומנא כי
מכלו' דיצירה של אל' היא עבר הירדן ומכלו' דבריה של עתה
נקרא סוריא והיא ספי' רביע' דעשי' של אל' והספי' ספי'
אחרונה של עשי' של אל' שהם עתה ו' ראשונ' דיצירה אל'
נקראו ספי' כי אל' תמלה הם כמי' עשי' וכבר נתבאר לעיל
כי צמ' שלש עשי' : ואשר שביארו כל והנבאר עתה ח'
רז' כי אדה"ר נכרא גופו מאל' יועגבותיו חס"ל שהם בכל
ואקרא דאנא' וכבר ביארנו לעיל פרק י' כי אדה"ר כלל
ג' עולמי' כי"ס ולמיה לא נברא לא מעשי' לנד אך הענין
הוא כי גאס' של אדם ארז' תפשו עקבו היה מכה גלגל
תהיוכן מרז' רנו המלאכים להשתמנות לוששטו שהוא לה
ואם נברא גופו מאל' ואין אפשר להיות כך ונס כי אל' ונ'
שלא מאל' לא חס' : ואין אפשר שהנוק הנברא מזה המור
פיתקיים לעד אך הענין הוא כי ראשונ' אל' היה מעולם
הבריאה של אל' שהוא עתה ועיר דאצילות' כנ"ל כי כנ"ל ידעת
כי הבריאה נקרא ראש כנוכח בושר פקשת וירא דך קי"ג
ע"כ' במדרשה בעולם של פסוק ראשך עליו כדחיל שהוא ככא
כנוכח וכן : צתיקנים אחר ראש הוא אחר עלאה' וברונו של
אדה"ר היוכל' ראשונ' דיצירה של אל' שהם עתה נוקבא'
דעיר דאצילות' שנקרא גן עדן וגופו של אדם היה ב' תחתונ'
דיצירה של אל' ונד' ראשונ' דעשי' של עשי' שהם עתה עשר
ספירו' דבריה : ומנא כי עולם הבריאה של עתה כמלק
לשנים שהם ד' ספירו' ונ' עליונו' דבריה של עתה היה אל'
ו' תחתונ' דיצירה : וד' תחתונ' דבריה של עתה היו אור'
עליונו' דעשי' ע"כ' וסענין כי בוג' הוא ת"ת המדרגים וחד
מקום ים המפסיקן למאין ועד מני עליון נקרא מקום
מבוכה כמבואר ארלניכו בדרוש בינה וטבוכה נכ"כ : ומנא ת'
שנו ולמסה נקרא מקום מנולה : ומנא כי מנה עליון של
בריה של עתה ב' תחתונ' דיצירה של אל' הנקרא ח"י כי
כבר ידעת כי הנוק רמז לאות ו' ואות' הוא ביצירה והספי'
ראשונות היו כנוכח : ואמנם תחתיו ולמטה היה ב' ראשונ'
עשי' של אל' שהם עתה ד' אחרונ' דבריה והם נקראו עבר
הירדן וסוריא כנ"ל ורמז אל' היה ב' תחתונ' דעשי' של אל'
שהם עתה ו' ראשונ' דיצירה והם נקראו ספי' ואשר היומם
רגלו של אדה"ר כמ' שרז' : אך דע כי הרמז' יס לכל ח' א'
פרקי' ז ד ב

גלגולים פרק יז

העלות העולמות על סדר הנזכר שהיה עולם אלוהות
כלו מטבדו דא"ק עד רגליו ואשריו עולמות כ"ע כמו
שהיו בשורש הנזכר בעת אלוהותם: והנה כבר ביארנו
איך היו העולמות בעת כריאתם אדם שהתקבל עולם
הבריאה ממקום שהוא עתה עויר דאילוהות ונכתיב עולם
הבשמי בסוף ספירה ו' של צורה של עתה ונשארו ו' ד'
ספירתי למדור הקליפות ואז היה אדם הראשון ורגו
ג"ע ונוסבא"י ורגליו כס' ואמנם אדם שנברא אדם ד'
הכניסו הש"י בנ"ע בכללו שהם ד"ס ראשון דיוורה של
אז וסדר עליה זה הוא באופן זה כי ו"א עלה במקום א"א
דאילוהות ואמנם מעיר ולמעלה אין אנועמה כביאורנו
ההפכו ויבנס עוסר המדריגות ואז עיר גדל ונעשה
אריך ונוקבי דועיר דאילוהות עלמה במקום אדם בסוף ה'
במקום וסד ארץ כי באבא וסד כרתא וגם בסוף וסדרתם
את השבת בו קודש הוא: וכודע כי קודש הוא במקום ואמר
כי עתה הוא ר"ל הנוקבי בעשית קודש שהוא אדם ולא כי
קודש הוא דהוהשמש דקאי אועיר ואינו כן כי הועיר
עלה במקום אריך ונוקבי במקום אדם והבריאה עלמה
במקום אדם דאילוהות כגודע דאמא מקבנת בנוריא:
והיורה עלה במקום ועיר דאילוהות כגודע דועיר מקבן
ביוורה: והעש"י ד' להעשה ספירות וזה ד' ראשון שנה
עלו למקום נוקבי דאילוהות אמורי הוירד כ' למקום ו'
כי שיעור קומת הנוקבי הוא ד' ספירות כלל: וכבר
ידעת כי נוקבי מקבנא בעש"י: וזה תחתונות רשמי
עלו במקום ו' ראשון של בריאה: ובמא עתה כ' כלגומ
של אדם ד' אפי' אפי' התחתון ככס: ג"ע ולא נשאר חן
חנ"ע שהוא במקום נוקבי דאילוהות כי אם רגליו שהיו
במקום ו' ראשונות דבריה (אמר חנ"ע קושי גדולה
יש כאן כי אם עמד אדם ד' במקום גבוהה כ' איך היה
בא לידי סמא ואין פאה אלוהית כס' כיתן רשות לסמא
לעלות למקום קדוש הזה ואין עשה מעשה גשמי לזונס
קוה אז באבילה של עץ הדעת או איך בא הכמש על קוה
לעג"ד אחר כך שמינו שהקב"ה שולח מלאכים לע"ו
לעשות איזה מעשה גשמיים וכשהם באים לע"ו הם
מתגשמים באויר עה"ו כדי לעשות איזה מעשה גשמיים
כמו שמינו בשוא ועולא ששלח הקב"ה לעשות איזה דבר
וקו חוטאים ונשארו כן בנשם אבל אם לא היו חוטאים
היו מפשיטין עגמם מגשם אפרי שמשו שלמים וברחו
למעלה כן הוה הדבר שלש הקב"ה לאדם וכת וזנו למטה
כדי לעשות מנה"ש גשמי והוא פרי ורגי ומצות מכל
עץ הן ונ' ואם לא חטאו אז אדם גשמיית המצות בנ'
מפשיטין וסורי למעלה אלל מסמס גרם שנשארו כן וכדעו
ממשיגים כן אפי' אומר לפי ככרתי האלוהה ואם שמיית
הטוב יכפר כי הקושי הוא ענוה ונכלאה עד שלא יכולת
לעגור לתרץ דבר מה עד ושקית: דת קדשו עליו ויטלם
ולנו

פרקים נמצא כיתרין פרקין עולאין של הרגלי הסמוכין לגוף
דמקו מיכרן שהם נקראי עגבות של אדם ד' אלו היו
עגבלי ואקרא דלמא הם עקומות העמוקים כמ"ש
סו"ל: וכבר ידעת כי בגל ואקרא דלמא הם
קרויים מאד לא"י כמו העגבות הסמוכות אל
הגוף הנקרא א"י כמ"ש ר"ל על פסוק גדר דרכי בגנות
וגם הונח בירושלמו ויתרגבי עובדא דסד בר נש שהיה
פורה ורנתה פרתו עד בכל ורץ אפריה למס' א' ונכשרה
לסוור לא ידע הדרך ואשר פרחין תפאין של הרגלים שהם
ארכוס מאד נמשכו בשאר ארצות הרמוקים והם בסוף ו'
תסובי דעש"י של אז שהם עתה ו' ראשון דיוורה ככל הרי
פתבאר לך כי אדם נטל כל זה העולם מא' ונחבכל וכן היה
אז כל ה' עולמות כי ש' עבד נפס שהיו אז שהם גבוהים
ומעולים מאד מאד וכוה תפין מעלות אדם ד' כשנברא אפי'
בנאי ומפולכן דנו העלאים להמליכו עליהם והיה תפס
עקנו מכה בגלל עמה: נמצא כי בעת שנברא היה ראשו
וגדו ונווארו תוך ג"ע ונוכו בשאר עולם:

פרק יז

אמר שהועתין מדריגות העולמות בעת
שנברא האדם ומעלת האדם עגמו בעת
הבריאה: אריך שתדע כי לא הוסיט שוים כי קמהבא
יש וגדל בוקנה כל זה הוה בעת שנברא ואמנם אדם שנברא
אמר הכתוב ויקח ה' אלהי את האדם ויבדקוהו בנ"ע ולא
היה תוספות קדש מהראשון בעת שנברא וישוד במינות
אסירות אדם סמא ונתגדש לגמרי חנ"ע: ובמינות
אסירות רבות שיתבאר כלל דרכיו והנה כבר הודעתין
בעבין שבע כמה שוויים ועליות וס בעולמות: והענין
כי הנה אדם ד' כנרא ביום ו' שהוא פרח שבת ואז היו
העולמות במדריגות הנזכרים בפרק הקודם וכבר ידעת
מה שביארתי לך בפסוק ויהי ערב ויהי בקר יום השמי
שום נה"ה ופירסוהו ל' יום שמי ערב ויהי בקר יום השמי
בכלל: אלא כיהעשה ה' של אם ערב שבת הנרמות כ"ה
השמי נתתוסף קדושה בעולם ושתחולין לעלות עליות
אסירות וכן ערב שבת בין הערבים שאז הוא תוספות שבת
אז היו עליות גבוהות חן הראשונות וכן כלל שבת קודש
לעלות עליות יתירות שאז היא תכלית עלות וכן בשקרות
וכן בנשמה וכן במוסף כלל הוא תכלית העולמות לעלות
ושם הדבר הוא והדע כי כל העולמות כלם אדם שנאכלו
ונבראו ונזנו ונעשו להיותם מדריגות ה' מלכים
ומהתוכם וכל סוגים אשר בהם לא הוירדו לגמרי ולכן
ורדו מאת פני מאגלים ולמטה ממקומם האמיתי: ואמנם
עבולות יורדתן ומעלותן הוא במקום שהם עתה ותכלית
כמו שביארנו במקום אדם כי עולם אלוהות הוא חטבור
דא"ק ולמטה ואקרא עולם הבריאה ואשריו עולם היורה
אשריו עולם העש"י: ונמצא כי כל מה שאנו כרוכים

ויחזקו עמם השמים
 פרק יח
 אחר שנתבאר איך היו העולמות קודם
 שחטף אד"ר, נבאר איך היה אחר שחטף
 אד"ר כי כלם ירדו למטה אפי' מקום שהיו עומדים שם
 בשעת בריאות אד"ר ולא דן של עליו ויותר אלא שכל
 הבריאה ורדה למטה מקום אלויות ותפתו ויורה ותחתו
 עשר' באופן. שכל מקום של נ' עליו' נ"ע שהיה קלל
 ומקום פנוי אל הקליפות כדו. שהיו דקוקים מן הקדושה
 כל אותם קלל נתמלא ולא נשאר שום מקום פנוי ומלא
 חס' שדקוקים ותראה כי מקום הקליפות האמיתי הוא
 סיפור' המקום י"ד ספירות. שהם ג' אפסדג' דושרה ועשר
 ספי' דעשוי' כחו. שהיה בעת יוצאת אד"ר ואמנם אחר
 בריאות אד"ר שהכניסו הקנ"ה לנ"ס. ונשאר המקום
 פנויכשפור' כ"ד ספי' שהם ד' אפסדג' דכריאה וי' דגוירה
 וי' דעשוי' ככ"ל לא נתמלא כל הקלל ההוא קליפות ואין
 מקומם אלא המקום הראשון שהם שיעור ה"ד ספירות
 וכוד הענין מה. שגשגותיך בין עץ הדעת טוב ורע הוא
 ביורה חס' פ"ת ולמטה וכן ה' היסוד. ואמנם שאר
 הקליפות שלמעלה חס' אעפ"י שהוא קלל לא היה שם
 קליפות' אלא הוא היה ההפך שיש בן הקדושה ובין
 הקליפות לגמרי פנוי. אלא שיש שם בן הקדושה ובין
 הקליפות שום דשואל דקדושה מהיה שם מפנימה שם
 עלותה שם והספלקותיה וזה המקום נקרא פתח שבת
 שער שם מותר לנאף וא"כ נבאר כי מקום הקליפות
 נתמלא אחר וסדו ועכשיו הס' שמתנוסס גוירה ועשר
 דעשוי' וזה תבין כי בתקופתו אחר שהשגיו' הוא עולם
 הקליפות וכן כרעו מהמאכל ב' דף מ"ב פ"א אחר שחנה
 עשר
 D 17

לפני אדם אחת: למדן כל הפסוקות ע"כ ותורכ"ל ש'אליו
ותירצתי ככ' וכן הראה לו בכתב טובה היותו בן גילוד
ברוך-הק' ואלו השם דעשו' שטארו קון מחזירות
אח הכקד"ל מלשון דל' עיברה של עיר כי אלו ר'
תמנות דעשו' מחלות למן בדמיון אשה עברה-העובר
שלה שבמטה בולט למן: וכמו-כן ב' בעת עברת אשה
היה מקום לקלוט: שיעור י"ד ספי' ועתה היה מקום
שנו שיעור כ' ד'ספי' שעה: תמנות של בריאה ו'
של יורה ו': של-עיר: והוא-סוד-תמוז של שנת אלפיו'
אשה ונהיפה אחר שעה ה' הכרמות כה' ותירה של
יום הששי: והנה בעת-ע"ס בין הערבים שאו הוא ומן
תוספות שבת נתעלו כל-העולמות ויתר באופן שהכל ככל
ונסתים במקום סיוס-של האולות של פתה הענין וכן
במה שאלחנו ספי' ענין: שם לו ב' נשים דל'
ולא תד' אחריו ואמר באמר: ונמצא כי דל' אלה
עומדות על ראש דל' וראש דל' מתחיל מן אחריו לב
של זעיר: ונמצא כי בהיות דל' שהיא קדחת מלכות
בוקח אחיות של זעיר אחר באמר: עמו אלה-המקום
להפסד דק קומת ד' ספי' אסור שיעור נח הד' יבור
למכות פת אלו זכור להתגדל כשיעור קומת-זעיר
ספיר' נחורות וכן הענין ככל-בין יורה ושפי' כבר
ידעת שהם חשש בפי' וז' וכר ונקבה כי א' מקנן ביה
ונקנ' באופן ונמצא כי ערב שבת אסר עשה-עלתה
העש' שהיא בוקנ' ד'יורה אסור-היורה: כי היורה
לקח מקום זעיר: דלילות והעשיו' לקח מקום נוקב'
דלילות ובמאס-בוקח דלילות בהיותה אחר באמר עס
זעיר אוכה וכולה להפסד אלא כנגד מקום ד'ס' כנוצר
כך אין עולם העשיו' עולה דל' ספי' דלילות אהם
כנוא: עת תוספות שבת בין הערבים כנוצר א' מחס
תוספות שבת וכולה העשיו' לאמר עס היורה פנים
פנים אלו כל העשיו' עולה לקום נקנ' דלילות וכל
הנ' עולמות ב' עס עתה-הקודש נסוד ונמצא עתה מקום
פכו וקל' כשיעור מקום ג' עולמות ב' עס וכל זה כשה
אז-הנחמנו בלתי פיקון אהר' ולא הונד' כלל למשה אדם
ולתפלות ואז אלו היה האדם שחפלו כלל שבת תפלת
ערבית היה גורם עלות ויתדות ומעלות בזהות ע'
מעשיו ותפלותיו וכן אסר היה מתפלל גם שמרית ומסך
ומכה היואל העולמות ככל תפלה ותפיל' מאלו-העליות
מטובות ויתירות וועד שפנא' כי כשעת נקבה של שבת
פי' תפלות בעת המכה היה מעלה העולמות תפלות
העולות עד המקום הראשון ככ' כי עס הוא מקום תפלות
כנגד טורא דלדס קדמון ויתר ואין אפועתה בריאורס כפרדות
עליתו וטוראול ויתר ואין אפועתה בריאורס כפרדות
עיוה העולות ועדרותן הראשונות המטכות ככלת-פלה

גלגולים פרק יח

הנרואה אלא אפי' גופא הוה מעולם היצירה שהוא נקרא עולם המלאכים ככודע ולהיות או היצירה היה למעלה ממקום שהוא עתה וא"כ נמצא דגופא דילי' הוא נהיר ויתיר מכל אינון מלאכין אעפי' שהם ג"כ מעולם היצירה וכיון דמטא אתמשיך ואועיר נרמיו' וכו' פירוש כי בתפילה היה גדול וקומתו אצוה כל ג' עולמות נ"ע ואפ"כ אועיר נרמיו' כי נשרו אבריו כנ"ל בפרק י"ד וגם אחר אתמשיך להורות על נשלות עולמות למשה ונאמר ונעדר מהם אורות הראשונים כנ"ל ואז אנטרך לגופא אחרא במשכא ובשרא שהוא גוף המומר חמש מזה עולם כדכתי' ויעש ה' אלהי' וגו' כתבות עור הוא כוז הנק' העבור הזה שיש לנו עתה אחר שטטא כי קודם לכן לא היה כתבות עור פומרי' והנה עד דאפי' מנוך פירות כי בנא מנוך כסיל ההוא וזההא עילאה דאזה"ר ועי' זה נעשה מלאך מטטרו' ופ"ד זה הוא גרוע ממה שהיה תפילת גופו של אדם ממש קודם שטטא כנ"ל וגם יוכן עס זה מה שאמר וז"ל בנאוי שמואל דעביר הוא נדוק בנזקכי' לא אשתכח: מקדמית דנא ונתר דנא פי' כי אפי' שלנתר דנא אתי מנוך עב"ז לא הוא כערך מה שהיה אזה"ר קודם שטטא כנ"ל וגם עס זה מה שכתוב צוהר פ' ואתמך דק"ר ג' וז"ל אילנא מר דברנא ותיקופא אתמכר ואודויון כמד עכשא שפירא וכו' הוא ועביר ונזקכי' דאנילות להנזיא את גוף האדם הכולל ג' עולמות נ"ע של מטה מועיר ונזקכי' דאנילות: אפי'ן מר רשא טמירא וכו' הוא כוז ההוא וזההא עילאה שהם כר"ג דאנילות כנזכר ועל זה אמליכיהו על כל עלמא שהם ג' עולמות נ"ע כנ"ל בסוד שתא אלפא טנין הוה עלמא: אתמפקיד על ההוא אילנא וכו' כיון שטטא אתי מלאכא ההוא דנא לגבי' פי' כי נשלה ממנו ההוא וזההא עילאה והיא גמורה תוך נזקכי' דאנילות והוא כוז מ"ש וההוא חיתא נשוללו' ככודע כיהוא נקרא י"ד וגם פקדון הרמות בסוד נידך אפקיד רשוי: בדין וזינא מאנא אפרא וכו' וקאים בין מלאכין קדישין הוא כוז מנוך שנטל ההוא וזההא ועמד בין אינון מלאכין דעולם היצירה ועל ידי זה הוזהרא היה מלך עליהם ככודע כי מטטרו' מלך מלאכים כטכר בתיקונים וכו' ואפסן באומרו ואחריכ' על עלמא וכו' אחר עוד איסתלקין כמותהן שהוא ההוא וזההא עילאה מההוא ממנא שהוא הנק' המומרי דאדם הנקרא כתבות עור וילבשם ח' שא' מההוא מאכא דלכושא ולנתר אננא כפפרא כי' לסיכות היותו פומרי' הנוסף אל היותה וקבורה להודך שם ככודע: והרי נתבאר בפרקים הקודמים ענין גזל מעלות האדם קודם שטטא:

השר פסורו' ועשר דרגין דכורסי' ועשר כיתות המלאכי' שהם עולם היצירה: אחר ולאין פבר' שמי' סמאל וכל כיתות דילי' והוא כוז עולם העשוי': וטעם הענין עס הנזכר הוא שעולם העשוי' הוא רגליה וירדת מות כלו בתוך הקליפו' אכל היצירה הוא וכר כנגד ועיר ואין יומנו סוף הקליפות אלא רגליו והוא בסוד איסור יניאה חוץ לתקום כי וורד כה' שהם הרגלים אל מקום הקליפות במכורא דאנינו ככונות שבת. והנה תבין מפלות אזה"ר קודם שטטא כי הוא היה יותר גדול ממה שהוא עתה מטטרו': והענין כי ראשנו של אזה"ר היה דבריהא בהיותו במקום ועיר דאנילות עתה נדרנו ונזארנו מר' ראשונות דיוצירה הנק' ג' עונותיו מ' אחרונות דיוצירה הנקרא ח"י אשר הם עתה ו' ראשונות דבריהא ורגליו מ' אחרונות דעשוי' שהם עתה ו' ראשונות דיוצירה: והנה אחר שטטא היה כל גופו רך התמטנו' מן עולם העשוי' התמטק הזה של עתה גופו מא' המומרי' הוה ורגליו מ' כנ"ל ותרואה חוץ כפל משמים היל' כן שער והנה מטטרו' עתה אפ"י שאנו אומרים שהוא ביצירה כבר הודעתך שאין הדבר כפשוטו אלא שראש מטטרו' הוא דבריהא וגופו ביצירה שהם וקדילי' מושכן שית אותיו' מטטרו' ורגליו בעשוי' הוא ממש כמו שהיה אזה"ר קודם שטטא שהיה כולל כל ג' עולמו' נ"ע א"י ש הפרש גדול מאד כי אזה"ר היתה קומתו כוללת כל ג' עולמו' נ"ע בהיותם למעלה כנ"ל מעלתה דבריהא כנגד ועיר דאנילות כנ"ל והוא מעלה נפלאה לאין קץ אך מטטרו' אפ"י שאזכר כל ג' עולמות נ"ע כיון אזה"ר אינון אלא אחר נפילתם וירודתם למטה במקום הקליפות כי אורם ממועט מאד אחר נפילתם וירידתם בתכלית הנפילה. גם עכין אחר כי כל מעלה מ של אדם היתה נעת שנגרא קודם שיתפלל ויעבוד את האדמה כמ"ש לעבדה ולשמרה וכן אפ"כ ע"ו תפלתו היה וכול לעלות דבר נפלא כנזכר לעיל פרק י"ו ופ"ט: ואחנא נדוק שתרע למה מטטרו' הוא מנוך ולמה זכה מנוך למעלה וזולתן כדו שתבין כל הנזכר אחר לך דרך רמז בקיצור: מאמר א' בפרכת קדושים דף פ"ג ע"א כר"מ ח"ל אדם קדמאי אפ"ג דפפרא דילי' וכו' ונבוק אדם לא הוא מהאי עלמא כלום והנה ביאור הדברים דרך קצרה כי נעת שנגרא לא היה עפרונא כ"ה התמטק דהאי עלמא אלא מעפרא דנ"י מקדשא דלעילא שהם כוז ג' עולמו' נ"ע על סדר הכ"ז ו"ש ג"כ דלא הוא מהאי עלמא כלום אלא מר נדוק עבד שימושא בנזקכי' הם כוז וז"ל דעולם אנילות שזדונו לברוא את האדם שהוא כללות ג' עולמו' נ"ע אחר פקתיים ואתעביר מר גופא דנהירו דילי' ויתיר שכל מלאכי' דלעילא פי' כי לא די שראשו היה מעולם

גלגולים פרק יט

י

שהוא כללות כ"ע אשר עליו נאמר ו' אלפי שנה הוא
עלמא כנ"ל פרק י"ד ולכן שלט בכל העולמות כי כבר
ידעת שנשמת אדם נפרט מן האצילות גזולה על המלאכי
כנ"ל אלא שנריך לעד לך קושיא א' עננה שיש אל ממש
האמת בזה כי אין ואחריו חנוף הוא מטטרון וא"כ בוחן
שהיה בעה"מ ומה שיהיה של עולם אף הענין יתבאר במה
שביארנו לך על ההיא תוספת מ' נח כי כל גזיק יו' לו
תרין תרין רוחין מד לתתא ומד לעילא ו' אצרה אצרה
משה אשה ואותו הרוח שהיה למעל' הוא היה אז שרו של עול'
ונקרא א"כ מטטרון וא"כ ע"ה זה הרוח אשר לו למטה
ונתבאר עם העליון והבן והיטב : והרוח של הוהרא
עילאה של אצילות ובה אלוהי הנבוא : ל כסוד נקרא רוח
אלוהי על אלישע ולכן גם הוא היה מלאך בשמים כמו חנוך
והנפש של אצילות דההיא ויהרא עולאה הנחיל אדם לקין
והכל נבוי כי כבר ידעת כי מטא' של אדה"ר היה קודם
שנולדו קין והכל וא"כ ממש נפש דאצילו' ינאו קין והכל
כנכוד לעיל פרק י"ד כדי שיתקנו איה דבר מן מטא'
של אדה"ר אשר שנתערב טוב ברע כילכן ינאו קין והכל
כלו' חסונ ורע של והסת' נפש ע"י מטא' של אדה"ר
וכמו שנבאר בע"ה יתעלה : ואחכס בוי' אחרת יו'
שנשאר בלדס עננו שמסס היו האבות כנכוד פרק י"ט
וכל שאר הנשמות נשאו מחדס והוטענו בקליפות כנ"ל פרק
י"ב ושרקו' ג' ומאלו נמשכים רוב הנשמות של כל אנשי
העולם או כמעט כלם ומנאל עתה דרך קינור חנוך כי
אין לך נשמה שאינה כלולה מן נפש דעשו' עד ויחיד
לאצילות ואי אפשר להשיג העליונה עד שישוג התחתונה :
ויש נשמות' מדשות שלא נכללו בלדה"ר ונמלקים לטפי
מלקי' כי מלק האצילות אשר נכס ינאו עד אשר התחמו
ומלק ב' שהוא מבני' ב"ע נפלו לתוך הקליפה ע"י מטא'
של אדה"ר ואפשר שינאו בעה"מ ויש נשמות שנכללו בלדס
וגם אלו נמלקות לבמה מלקוס כי מלק ויהרא עילאה של
אצילות לא הוטענו בקליפות אחכס נכתנקו מאדה"ר
מלק הנשמה ניתנה למנוך ומלק הרוח לאליהו ו'ל ומלק
הנפש לקין והכל ושאר מלקי' כ"ע יש בהן בוי' הראוי
ג"כ למנוך ואליהו וקין והכל נכתבר כנ"ל וניתן להם
כל א' בחלק הראוי לו ויש מהם מלק שנשארו לעצמות
אדה"ר עד שמת ויכתבו' נכשרו חמנו כמס' שטא'
ונפלו בעומק הקליפו' אשר בהם נשמות רוב כל העולם
וענין פרק י"ו וי"ד היטב : ודע כי פעם אחרת
שמעתי מחורי' ו'לה"ה דבר זה כי הנה ה' שרפו' של
הנשמה שהם וימדה מה נשמה רוח נפש של ויהרא עילאה
ושיש בכל עולם ועולם מן ד' עולמו אב"ע נמלקי' באופן אשר
והם וימדה ויהרא עילאה דמנוך ומה בלדס ונשמה
מביכה נסוה רוח נהכל ונפש בקין וכל זה ביהרא
עולאה שהוא באצילות ונולדו שכן יתעברו עליהם
כל

פרק יט ונבאר עתה מה שיעדנו סוף פרק נבאר
פנין הנשמו' שנסתלקו ונשאו מאדה"ר : והנה סס כתבאר
כי כל נפיו האצילות נקרא ויהרא עילאה כנכוד בוחר
סיר השירים וו הוהרא עילאה נסתלק מאדה"ר והנה היא
כלולה מנפש רוח ונשמה וכמה לנשמה שהם מלכות ועיר
כינה מכה : ונריך שתדע כי כל המאורות הם מיתעלחין
ומתלבשין זה בתוך זה מרום האצילות עד תכליתן כנ"ל
במ"ב ונבאר כי נשמה לנשמה דאצילו' מתלבשת ומתעלמ'
עד בוך העשוי' ועליה הוא נשמה דאצילות המתלבשת
הנה גם עד בוך העשוי' וכן כיונא ב"ק כי כל אלו הם
מתחלחין מתחתיו : וסמתיין עד סוף העשוי' והו'
מלכוס גיה וכל אור ואור וספי' וספי' ואבר ואבר יש
בו כל אלו נפיו' של ויהרא עילאה בכל פרטי' ונר"כ
מבי'ע והוא דבר חנוך ובה אעפ"י שנאמר פעם
וכה ליהרא עילאה ופעם לנפש וכו' ר"ל כל א' כפי
פסיכות עננו הננוע למקום הראוי לו ושאר כלל זה
בדרך למה שנבאר ואל תטעה : ודע כי נשמה לנשמה
מיהרא עילאה לא זכה עליו עדיון שום נכוד בעולם
ומלק החשים עתיד לטלה ולכן נאמר עליו הנה יסכול
עבדי ירום ונפא ונ' ואחריו ו'ל ירום מאברהם מאד
מאדה"ר פירש מאדה"ר כי אדה"ר היה במכה ונשמה
יותר חביבה אדה"ר כי אדה"ר היה במכה ונשמה
לנשמה וישג עד בוינה וו אחכס מרע"ה לא זכה רק
לרוח ונשמה ויהרא עילאה אלא שהוא בוי' הדעת
וכבר ידעת כי הוא בבחינתיו מלכוס באוריו' ופוד
דכינה כנכוד כנ"ל כבוד וראית אף אסורי' ו'ס אס
אין דעת אין כינה ואס אין כינה ואס אין כינה אין
דע"ה כי משה עיקרו מן דעת אלא שזכה גם מן אסורי'
בוינה וא"כ אל וקסה בעיניך אס אחריו' ו'ל כי מרע"ה
זכה לבוינה בהיותה בבחינת נשמה ונמאל כי נשמה לנשמה
שלא השיג משה ושיג מלק המשות' ו'ס כי משה עננו הוא
חשים ו'ס כי מיו נאיתך מארץ מנרים אראנו נפלאות
מ"ס עד כי ינאו שילה נבי' משה אלא שהוא בבחי' עליונה
שהשג נשמה וכבר כתבאר כל אלו שאנו אומרים
עליהם שזכה עד נשמה או דעת או רוח או נפש דאצילות
וכו כודע' כי מ"ס שהתחיל למטה עד סוף הבחינה
ההיא כבוד המדרגות כי אי אפשר להשיג העליון בלתי
התמתן וענין לקחן בענין קין והכל שלקח נפש דאצילו'
מה ענינם והאבות שורס נשמתן בוי' האצילות הם נאלק
הרוח שהוא ועיר דאצילות אברהם במס' ונמק' פגבורה
ויעקב בתי' ומשה כבוד הדעת אך אדם כלל מן חנ"ת
ושלכות כלס יסד : והנה בוי' נשמה של ויהרא עילאה
נמלמנוך וזכה אליה ולכן היה א"כ מלאך שהוא מטטרון'
מלק על כל המלאכים כנ"ל פרק י"ט ולכן וו הנמיכה נקרא
שרו של עולם כי הויה מן האצילות היא שרו של עולם

גלגולים פרק יט

היוצרה בהויתה מתלבשת בעשוי' ונפש דאזילות שבתוך נשמה דברואה שבתוך היוצרה התלווה בעשוי' ונמצא כי כל זה חיונה נקרא רק בשם נפש דעשוי' לרד אלא שכולל כל הבחי' שהוא תלפני ולפניו מתוכיו' ופנימיו' שבתוכה כי בעשוי' עצמה ישלכוש' הנקרא עשוי' ויש בה ד' חלקי אצילות דברואה ויצירה עשוי' שהם בחי' אבא אמא וז"ל אשר שסוים לבוש ויותר פנימיו אליו הנקרא ויצירה שהוא אור היוצרה היורד להתלבש ולהאיר בעשוי' ונסוים בור' חלקי אבא' על דרך הנזכר וכן לבוש לפנים מלבוש עד שחוצא שיש פנימיו' תוך העשוי' אשר הוא אור האצילות התלבש בתוך כל החלקים והלבוש' הנזכרים וגם זה חלקי לאבא' ע' דעשוי' והנה יש נשמות שהם נשמות כלס מחיצוני' העולמו' היותר חיצון שכלם וכן הולך ע' הדרך כי תחילה קונה נפש דמיונו עשוי' בכל ה' פרטו' שהם י"ט נר' וא"כ קונה רוח מחיצוני' דיוצרה וכן עד שקונה נפש דמיונו דאצילות' אך זה זה לפנים מזה עד שחוצא שיש נשמה שתהיה פנימיו' היותר פנימיו' שכל העשוי' הנקרא נפש דאצילות שבתוך העשוי' וקונה אותה במחשה פרטו' י"ט נר' וכלם נקראים נפש דעשוי' וכן קונה אבא' רוח מחיצוני' דיוצרה שהוא חלק האצילות אשר שם וכן הולך עד שקונה נפש דמלכות דאצילות ענינה העליונה בפנימיו' מהם: ונמצא כי היו כמה אנשים ולכלם אין להם אלא בחי' נפש דעשוי' לרד ואינו מהם שנאמר עליו שהשיג נפש דאצילות: והוא בלופן עד שחוצא מושהשיג נפש זו דעשוי' מבחי' אצילות ומה אשר בה הוא יותר גדול מאד ממו שהשיג בה עד דברואה אלא שאינה מנד האצילות אשר בה וזו זה מבואר והכן זה כי תצטרך אליו בחקויות רבות: וא"כ נמצא כי הנשמות כלם יש בהם אלו הבחי' הנזכר' ונמצא כי מה שאמרנו לעיל בפרק הקודם כי נפש דאצילות' כעלו קין והכל הוא שכל בחי' דאצילות שיש מן העשוי' עד למעלה הכל היה בכלל כי כעלו נפש דאצילות שבעשוי' ונפש אצילות דביוצרה ונפש דאצילות דברואה ונפש דאצילות ענינה והכן היטב ואלו הם נקראים נשמות קין והכל ולקחן בפרק כ"א ויתבאר יותר ונמצא כי כל בחי' קין והכל הם בחי' נפש שהוא המלכות בכל מקום שהם אלא שקין הוא העיקר בכפשו זו אך הנל הוא מ' א' כנזכר בפרק י"ט אלא שהשיג רק עד בחי' קין והכל הם נקראים נשמות חדשות בנר כ"א ואלו בחי' קין והכל הם נקראים נשמות חדשות בנר מה לענין הגלגול כנ"ל בפרק ח' ע"ס שיש בחי' אחר' נ"כ בקין והכל שאינם נשמות והם נשאר הנשמות כמו שאכתב לקמן בפרק כ"א: והנה ע' הדרך שיבארנו נפש דאצילות שהוא כלולה בכל העולמות וכלם היא בחי'

כל שאר חלקי ד' ע' וא"כ היה מן הראוי שיקדים הכל לקין אלא לכו שטא אדם והגביר הקליפו' הנשכים מן הנשמות לכן נתגלה תחילה בחי' הנזכר' שהוא קין כבוד אשת מל עטרת בעלה ונפרקים הנאים ויתבאר יותר בארובה ענין זה של קין והכל שקין נולד כבוד ונמצא שכל עולה כי כל אלוה' כללים כל חיוני הנשמות שבעולם כותלים בהם אלא שיש בהם בעשוי' ויש שעלה גם ביוצרה וכן כוננא בזה והנה בפרקים הנאים בע"ה נכאר כל החיות אלו של חנוך ואלוהו וקין והכל ואדה"ר וכוננא הכל באריות כל אחד ואחד במקום השייך לו:

פרק כ' קודם שנבאר מה שיעדנו בפרק העבר חלקי חנוך ואלוהו וקין והכל וכו' נבאר תחילה בחי' אחרות שיש בנשמות ענין כר שיוכנו אחר כך הדברים כנל: והנה כבר נתבאר כי אלוה' בחי' יש בכל הנשמות ויצירה חיה נפש רוח נשמה וכל עולם ועולם מן ארבע עולמות אצילות דברואה ויצירה עשוי' יש בהם ה' בחי' הנזכרים גם האדעתין בפרק הקודם לזה הכלל כל אלו הנשמות הם נפשית מלבשו לזה עד שחוצא שיש נפש מן העשוי' לרד ויש רוח מן היוצרה לרד וזה הרוח מתלבש תוך נפש דעשוי' ויש בזה הרוח בחי' נשמה דעשוי' והוא נבנה מן הנפש דעשוי' ויש מן היוצרה ומתפשט יותר למטה עד סוף העשוי' עד שחוצא כי בעולם העשוי' יש נר' מן ד' ע' וכן יש נפש מן האצילות ומתלבשת נ"כ תוך הנשמה דברואה ומתפשט' עד סוף העשוי' עד שחוצא שיש בעשוי' ארבע חלקים שהם נפש דעשוי' וכתובה רוח דיוצרה וכתובה נשמה דברואה וכתובה נפש דאצילות וכל זה מתלבשת בעשוי' זה בתוך זה אך כלם אינם נקראי' אלא סוד נפש לרד אלא שהם נפרדים מן מעלתם שהם ארבע חלקים אצילות דברואה ויצירה עשוי' ענינם בעשוי' ענינו מוכרח הוא שכל בחי' ד' עולמות אפר' בחי' האצילות מוכרח להחציף תוך העשוי' ואין זה אצילות דברואה ויצירה עשוי' של בחי' עשוי' עצום שהם כמחה וזכיה וז"ל דעשוי' כי כל זה הוא העשוי' ענינו אך מה שאמרנו שהוא בחי' האצילות מיוש המתגלה תוך העשוי' וכן בחי' דברואה ויצירה: ונמצא כי הנשמה שתהיה מחלק הנפש הזה של אצילות אעפ"י שהיא נכחי' התלבשותה בעשוי' ממש עד שתקרא נפש העשוי' הוא גדולה חכמה של דברואה אעפ"י שאינה נפש דאצילות ענינה כי נפש דאצילות האמיתי הוא אותה שאינה יכולה לבוא אדם עד שיהא בו נפש רוח ונשמה מעשוי' ויצירה דברואה וא"כ יכנס בו נפש דמלכות ממש אך בחי' זה ונשמה הוא שיש אדם טובה נפש עשוי' רוח דיוצרה שבתוך העשוי' ונשמה דברואה שבתוך

עם שלשה אנשים זה אחר זה וזהו שהיו משרים בשמחה כבוד
בפרקה ואחר ג' גלגולים ההם יוכלו או להתגלגל ולגול
בפולס בסוד נשמה פנימית ואז תקרא גלגול ראשון וכמצינו
כי כל נשמה של כל שורש ושורש אשר הם מוטבעים בקליפו
הנה בעצמה יוצאת נשמה אחת מתוך הקליפות וניתנה
על ראש אימה אדם שיהיה משרשו דוקא והיא שם בסוד אור
מקיף וכן עושה עד ג' פ' ואח"כ באה בסוד אור פנימי
בגוף ואז תקרא גלגול ראשון ואח"כ בשתמור לבאת נשמה
אחרת מעמקי הקליפות תמור לבוא בסוד אור מקיף על
ידו אור פנימי אחר וכן עד ג' פ' כנזכר וכן הוא ומאז
ואילך נמשכו כל הנשמות תימות שנברא העולם ועד עתה
ויתבאר לך היות בושמור כלל הדק:

פרק כא ונמור לבאר מה שיעדנו בפרק י"ט: ונתחיל
בתחילה בבחי' נשמות קין והכל שהם בחי'
נפש דאצילות ויתבאר עמו ענין הרוח שהוא אלהי וז'
ויתבאר ענין חכך. הנה כבר ידעת מה שנתבאר בפרק
ס"ו כי הנשמות שנשארו באדם אחר שחטא הם הנקראים
חלתו של עולם וכבר ביארנו שם ענינם: והענין יותר
בביאור עם מה שכבר נתבאר בפרק י"ט כי נפש דאצילות
הורשה אדם לקין והכל וכי ונפש דאצילות כללות כל
נפש דאצילות שיש בשלשה עולמות ב"ע ג' וכמצינו כי
נפש של אצילות עננה בכתלקה לגמרי חן האדם נעת
שחטא אך נפש בבחי' אציל' שיש בג' עולמות ב"ע לא
בסתלקו והם הנקראים חלתו של עולם וכבר ביארנו שם
ענינם שהם ק' בתרים וכלם חסדי' נפש דאצילות אלא
שהם חסדי' ב"ע ואילו נשארו באדם וכשהוליד קין והכל
נעלו ואת הבקונה הנקראת חלתו של עולם נז' נעלו
הנפש עננה של אצילות ואל תתמהאין אפשר שקין יהיה
זוכה לנפש דאצילות שהרי נקרא בוהר קינא דמאצות'
וזהו דנמשך אך דע הענין כי הרי נודע שהאדם הוא יוצר
כפיו של הקב"ה המונח שכל הנבראים וכל הנשמות
בכללות זו וקין הוא הנכור: ונודע כי הנכור גדול
במעלה יותר מכל הנבי': ונדולה מוזהרי מצינו שהש"ת
דיבר עמו בכתוב ויאמרה' אל קין ואינו בלשון אלהי'
כנזכר אלל בלעם ואצל אבינו' ד' ולכן אלא בשם הוי"ה
וא"כ הרי שהיה נביא: וגם אמרו ויטע' לקין אות
שם שזכה לג' ע' ולא עוד אלא דשם ליה קדמות עדן כי הוא
אות חיים כנודע כדי של יבוהכל מונח ואילו לא היה
אדם גדול לא היה זוכה לך וכן בפ' בראשית דק' ל"ג פ"ב
דבא' נזכר שכתב אית' לי' בנולא תדיר וכן מצינו שאמר
לו השי"ת הלא אם תיטע שאת בסוד יתר שאת ויתר עו
כמו שנבאר בפרק כ"ג וביאורו אונקלוס על הכתובה:
והוא

בחי' נפש אלא שהוא בחי' האצילות כן הוא הענין ברוח
דאצילות שהוא כלול בכל העולמות וכלם אלא שכנס בחי'
רוח דאצילות. וכן נבאר חלקים שביארנו לעיל שהם י"ט
כ"ג דאצילות גם צריך שתדע הענין כי הנה נתבאר
לעיל בפרק ג' כי יש רמ"ט אנשים ושם"ה נידים שהם
תרי"ג חנות שהם שרשים של הנשמות והנה כל אדם יש בו
שלשה בחי' שהם נשר נידים ועצמות והנה אלו הנידים
אינם מכלל שם"ה אמנם הם קצוות הנידים והורדיון
המתפשטין והחובלעין תוך הנשר אשר קיפסם ופוסם
מתפשטים ומתהווים ונעשים בשר כנודע בחכמת הכיתות
והם ורדיון מלאים דם שמשם הדם נשפך ומתפשט אל הנשר
ומהם המון נמשך אל הנשר: וכמצינו שהנרוע שנשלשה
מלוקות אלו הוא הנשר אל הנשר: ומהם הנשר הנשר אליו
ע"י הנידים והם מתפשטין לכל האנשים ולהעמידים
בביבורא' וסלק העצמות גדול מכלם והיינו בבחי' המוח
שנתוכס ולא בבחי' העצמות וכל בחי' מאלו השלשה שהם
בשר נידים עצמות יש בהם נינונות תלמודי ספרים
ונפלי חנות ומ"ט ונפלי בתים נפלי הארץ אלא
שהשורש האמיתי הם ת"מ וכל השאר הם העליון והקליפו'
כנזכר לעיל בפרק ד': גם צריך שתדע ענין אחר כי כבר
ביארתי לך בפ"ג כי העשר ספירות יש בהם עצמות
וניד' והם בחי' פנימיות ונינונות' והוא כי הרי מצינו כי
וא"ש בו מוחין והם ה"ט אשר יש נדעת שבו אח"כ
מתפשטים בכל הגוף וכמצינו שהוא כולל בשר ונידים
ועצמות והם בבחי' הקיננויות ואמנם יש ג' בקונה פנימית'
המתפשט בכל בחי' ובחי' של הקיננויות' בשר ונידים
ועצמות: והנה כי כבר ידעת כי לפעמי' האורות אינם
תמיד תוך הגוף כפי בסינתם כי לפעמי' אחר הראוי
בבחי' פנימית' אחר הנרוע וכן כתבנו בזה ואם תעיון בזה
נמה שביארנו בדרוש האדם נצץ הדעת ואין שגור להוריד
דעת דועיר עד למטה בת"כין ב' הכתפים תבין מה
שאמרנו גם לקמן בענין קין והכל פרק כ"ה נבאר כי קצת
כחאל לפי זה שיהיה לפעמי' הנשמה שמינונותיו' תהיה אחר
הראש ובפנימיות' אחר אחר גדול ממנהא קטן ממנו: גם
צריך שתדע ענין אחר כי כמו שביארנו בת"כ ענין ו"א
שם לואור בבחי' כלם שהוא מקיף על אור פנימית' כן אין לך שום
אור נעום שאין לו אור פנימית' ואור מקיף כנזכר בת"כ
פרק ו"א וכן הענין בכל הנשמות שיש להם בחי' אור פנימית'
ואור מקיף וכבר ידעת כי אור מקיף גדול מאד מאור פנימית'
זה אור מקיף הוא שעליו נאמר אך בללם יתהלך אדם: ודע
כי כל הנשמות שבעולם אשר הם כתובות בעמקי הקליפות
כאשר יוצאים משם נבוא לפע' ולכנס באימה גוף ה' אפשר
להם להתגלגל תבך ולכנס תוך אימה גוף תבך נעת נאיתה
מתוך הקליפות עד שתהיה תחילה בבחי' אור כלם מקיף

גלגולים פרק טז

וכן הוא אומר ג' כ' אס תיטב הרי שאינו כולו רע ויש בו טוב ומיכוננו כ' בדף קי"א ע"כ וביתריו איתקן קין משוב' הרי שהיה נדון לא שטטא כמו אביו ונפתקן כיתרו ובדף כ' אחר קין איהו ויכח מתרויהו ואיהו עץ טוב ורע ונבין דא אחרת קניתי אים את ה' וא"ג דקין איהו גופי' יכול להעביד נקי' ומוכרח שטוב שבו גדול כמ"ט קניתי אים את ה' וכן בדף ק"י על ויפן כהוכה ובדף קי"א ר"ש ברי קין הסיטרא דאילנא דטוב ורע: ואתפשותי דטוב הוא בגלגולא עד קני הרי שיש בו טוב ורע ונריך ליה להתפרד בו אפי' הכל שאמר בתיקוני' שהוא ירע"ה אמרו שסדף קט"ו וקכ"ו אית הכל טוב ואית הכל רע וכן בדף קי"א אחר דהוה ילדה לקין וכפיק תקיפתא קשוא ואפיקות אומרא שהוא כסיוו יתיר הרי נזכר ששניהם הם כלולים משום ורע לא שהכל ממותק יותר מקין ואחר שסמיתפסטיין דא מן דא ואפעביד מר גופא ומהא גופא נותנין נשמתיהן דרשעא: ובפרק כ"ה יתבאר יותר ענין זה קוטב ואל פתחא מזה שהרי ערב רב הם סוד הרע של הכל ולכן רצה משה לחסור נפשו עליהם כמ"ט ואל אראה ברעתי כמו שנבאר בתקומו וכן בפ' בראשית דף כ"ה על פסוק לפתח מטפת רובץ ההיא סיטרא דאתדנקית ב' ואתפסט עליו: כראה שקין אינו הוהמא עצמו של שהישיק הוהמא עליו: וכן אית' סס בתוספת' אל אדם לקין נרי מה אפעביד בדיקן: הרי כי עס קין דיכר ה' ואדם לא ידע דבר ההוא לא שהודיעו לו קין וע"י שב אדם בתשובה כטכר שס ואין ספק כי הכן הראשון שנכרר בעולם שלא יהיה ומהא סלילא וכל זה נכון הוא למכינו מדע: וכן בפ' בראשית דף כ"ב נתבאר שם אחר שס ר"ש ושמיי דר' ויבא סבא כנין אומרכין באתדנקות' דנפש אכל תרויהו לא הוה כדיוקנ' לתתא הרי שאמר ששניהם סיו שוניין ולא היו דומין לפת ביאלו היו באתדנקותא כוהמא דנפש שנדבקי בהם אף סלילא שיהיו ווהמא עצמה וזה חובאר למשכילים ולתמידי דעת ואין להאריך בזה ויפיר אף מה שניריך שדע הוה שקין והכל כולדו אחר השטא של אדם כנזכר בפ' בראשית דף כ"ד דנכתר דאתדנקות כההיא סיטרא אוליד לון וכן בפ' אקרויות דף ע"ו ואו כתעברו הנשמות טוב ורע ואו *לו קין והכל מעורבות טוב ורע לא שקין הרע שבו מוק מאר להיותו מנד הנגזרות כמו שנבאר והכל הרע שבו היה תלש כי הוא מנד המהדים ומאנא כי קין והכל נמלק כל א' וא' מהם לשנים כינד הענין הוא שששמת קין והכל עגסם מנד הטוב שבהם והם מן כ"ע מהמלק שיש שם להם כמו שיש לכל הנשמות כנודע שאין לך נשמה שאין לו סלק ככל אכ"ר * והאקרא נשמות עגסם של קין והכל שש

פסוקי' נפש מן פשעיו' ורוח מן היצירה ופשימה מנד הכריאה ממש אף יש כשיהי אחרת שהם נפש של מלק אכיל' המתלכש פוך כל המדרגות לו עד סוף העשוי ככו' בפרק כ' שיה נקראו מלתו של עולם ווון נקשרת עס הנפש דאכילות הנקרא ויהיא עילאה ככל' ובמנא כי כאשר פוליד אדם לקין והכל נכנסו בהם נר"מ ב' מן כ"ע מאותם שנשרו מאדם והוטעו פוך הקלופות וגם וכו' ליקח אותו מלה שנשאריו באלס שהם הק' בתרים הכל' שהוא נמי' האכילות שבי"ע וגם לקחו נפש דאכילות העליונה ובמנא כיכל הנשמות של כ"ע מלק הראשון הם שוות כשאר כל הנשמות שבעולם שנשרו מאדם אף מלק וו הנקרא מלתו של עולם עס מלקי נפש דאכילות ממש וו פויל שיש לה מעלה ויתרון נמרץ על כל הנשמות להוות מקביו' האכילות וגם שלא הוטעו בקליפות לא שביכינו' מלה גם היא כעמיה אכ"כ על ידי מטא של קין והכל כמו שנבאר כע"ה ושעור כלל זה בידך כי כל מקום שזכור נמי' קין והכל ושזכור נמי' אדם הוא של מלק המעולה אשר הוא מעולה משאר הנשמות: וכן בענין הגלגול כטכר שרין ס' מה סלק נקרא נשמות המדשות כנד מה לענין הגלגול כי כיון שזה המלה לא הוטעו בקליפות ע"י מטא' של אדמ"ר אשר השטא ההוא נרס חמות ככ' לפרקא' וותבא' בענין סיבוס הקבר וע"ס בו אין לו תיקון לא חמות ולכן כיון שזו המלה לא הוטעו בקלופות וכאשר באה בקין והכל הם עדיין כזו בפעם הראשון לאדם עצמו ואיהי פסונה לניאה ולכן אחר שמתו קין והכל הונו' באלו הם עדיין באלס ופעם הראשונה סיבואו לעולם ויקראו עדיין מדשות ויובל לזכות עד כסס דאכיל' והוא בכלל: אף וותר מנפש דאכילות אי אפשר להרויח כיון שמתחילה קין והכל עגסם לא וכו' לא לנפש דאכילות ומטאן ושפיו כד ולכן כשיטורו לזון כפעם הראשונה יכול להשיג עד כסס דאכיל' אף לא ויתש ובמנא כי כל מי שהוא מוה הבחינה של קין והכל ששם מן מלתו של עולם שהוא נמי' כסס דאכילות אשר בכל ג' עולמו' כ"ע יש להם יתרון גדול ועגסם מאד עד להפלוא מכל שאר הנשמות וכמעט אפי' הנפש דפשי' שלהם היא הנקרא כסס דאכילות נקרא' מלכות וכמו שנבאר כע"ה בענין אליהו הכביא ו' ל' ובכל השאר שהם מקביוה ה:

פרק כב אחר שהודעתין ענין פרמי נשמות הקיפות ושישנות נדון אבי לנאר לך גם ענין זה של קין והכל שביארנו שהם גדולים מכל שאר הנשמות ואז כמעט כי הם כוללים כל הנשמות כבר בארנו בפ' כ' אין נה"י דעתיק וימין מתלבשין פוך ו' תתמונו דארינא ומנא כי כ"ה דעתיק

גלגולים פרק כב

יב

דעתיק מתלבש' תיקתרי' נתפ' דאריך ונס ידעת' ש' שס
 בפרק א' כי דעת אריך אינו לעלה בראשו לא בשם קנוות
 שלו ונחמא כי מקומו בין תרין כתפין דאריך וכבר ידעת כי
 הוא כולל הסוד וה' גבור' ככתף שמאל דאריך ונס ב' פרק ס'
 ותיין דאריך וה' גבור' ככתף שמאל דאריך ונס ב' פרק ס'
 כתבאר כי לא התרי ככתף שמאל דאריך ונס ב' פרק ס'
 ומשם א' כ' כמשי' בסוד תרין עטרין דאחסינו' וא' לועיר
 ונוק' וכבר ידעת עטרין א' סוד דעת ד' א' הכולל מסדים
 גבור' אשר לא הסעיקר כל הפרנוק' כחוסוד הדע' כמש' ט' א'
 הויונו ומחני וטויר הולד כ' ד' דעת הכולל' ס' וה' ג' ו' א' ו' א' ו' א'
 ד' מוסי' א' ו' א' והס' ס' ו' דעת הכולל' ס' וה' ג' ו' א' ו' א' ו' א'
 ד' א' בסוד אור מקיף שהוא סוד נס' על רישא ד' א' כ' ו' א'
 הס' ד' ל' פ' שאין מי שיגדיל' ואס' כ' מסוד א' ה' מוסי' מתכונ'
 ציס כינונו' וכנס' ומתלבש' תוך כ' ד' א' כ' כ' ו' א' כ' כ'
 מתלבש' הסעדי' והגבו' תוך יסוד דא' ו' א' כ' ד' דעת דע' הס'
 מתקבר' יסוד ונחמא המוסי' בסוד אור פנימי שהס' נ' ל' כ' והס'
 ס' ד' והריר' ומדרגה אחת כי בס' אור מקיף הויד' ובסוד
 אור פנימי נעשו' ג' וכבר ידעת כי א' המוסי' הסעדי' ופנימי
 בשם דע' המתלבש בתוכו והנה ג' מוסי' הפנימי' ד' א'
 נעשו' משם כ' אור מקיף א' א' ו' א' ו' א' כ' מתגנני' כ' ג' ו'
 מהס' ונחמא כ' מוסי' דאור פנימי ברישא ד' כ' ו' א' ו' א' ו' א'
 מדרגה' דא' א' א' ר' כ' מוסי' ל' כ' כ' דא' ו' א' ו' א' ו' א'
 וגהירו' בתרין מוסי' ג' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 דאור מקיף משם התגנני' כ' כינונו' מוסי' ל' כ' ו' א' ו' א' ו' א'
 ונחמא ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 כ' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 שס מוסי' וכן כ' ד' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 מוסי' כ' כ' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 מוסי' א' הוא כללות כ' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 הסעדי' לא כמשי' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 מחני' הדעת ולכן היא קלה לא מסרה לגמרי ונחמא כי תמילה
 הויד' וא' כ' ג' ו' א' כ' ב' : ועתה' כ' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 והכל הנה כבר ידעת כי כעתיק ותיין לא מוכר
 רק תשעה ספירות והמלכות לא מוכר' בו כמכר' כ' ו' א'
 כ' א' כ' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 העקב שלהוד דעתיק כי שס מקומה כי האשה נקראת
 רגל כ' ס' כ' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א'
 היא רגל כי המלכו' עומדת בסתום ההוד כמקום
 העקב אשר שס ולכן נקראת המלכות עקב בסוד ואתה
 תשפנו עקב כי כבר ידעת כי המלכות אשרונה לכלס
 כמו העקב והנה בהתלבש ההוד דעתיק תוך הכתף
 השמאל' דאריך שס כתלבש המלכות דעתיק ומה העקב
 דאור דעתיק אשר הוא מב' המלכות דעתיק הנאמ'

כתף השמאל' דאריך מכאן כמשך כינון אחד ולהיות
 אור מקיף אל המלכו' דעיר שהוא נוקבי' דלוי' וכנגדו
 כנגד דעתיק שס הוא רחם הזעיר ומשם כמשך אור
 מקיף אל הזעיר מב' מסדים אשר שס בכתף ימין
 דאריך : וכמכר' בזהר' איהו כנגד ואיהו כבוד כאשר
 ביארנוהו ונחמא פתה כי קין והכל הס' הגבורות
 והמסדים שבהוד וכנגד דעתיק הנחשכים מדרגה' אחר
 מדרגה' עד זעיר ונוקבי' וקין הוא כ' הגבור' והוא
 בסוד מלכות והכל הוא מנמינו' מסדים והוא בסוד
 זעיר : העולה מזה כי כ' קין הוא כתף השמאל'
 אשר שס כ' הגבורות בין באריך בין באחא בין באחא
 בין בזעיר בין במוקבי' כל ענינו' א' י' וקין הוא
 לעולם כ' כתף השמאל' של עולם כי האדם היה כולל
 כל העולמות חן האריך דלגילות עד נוקבי' דעשו'
 כמכר' כפרקי' שגברו וכנגדו מזה היה הכל בכתף
 הימני של אדם' כל העולמות וכל הפרט' כמכר'
 אשר הוא כ' מסדים וכבר ידעת כי זעיר נוסל
 עטרה דמסד ונוקבי' עטרה דגבורה וזה תבין מה
 שאמרנו לעיל כי הכל עטיר וקין במוקבי' ונחמא כי
 גם הכל לא השני' אלא כ' נשס דלגילות לכד כמו קין
 אלא שהוא היה כ' מסדים ולא וזה רק נשס דלגילות
 ולא עלה עד מקום הרות שהוא העיר כ' מסדי'
 והכן זה : גם אס' תבין תראה כי קין והכל הס' שתי
 כשינות המסדים והגבורות כמא' שהס' כוללים כל
 הנשמות שבעולם של הנשמות כ' או רוכן א' אלא
 דקין והכל מה פנימי' ונס' מסדים : ונשס' לכא' אלו התרין כתפין
 מ' ענין הנשמות שיש בהם פנימיות ואינוניות : דע
 כי כבר בתבאר לך כענין מטא של אד' כ' כעץ הדעת
 מה היה נשס ביארנו כי ע' שפא' גרס שהדעת של ו' א'
 ירד עד כן תרין כתפין והענין כי ו' א' ו' א' ו' א'
 ג' מוסי' והס' מכה בינה דעת : ודעת כמלך ל' ו' א'
 מסדים ה' גבורות והס' נקראים תרין עטרין : והדעת
 ו' א' ניתב בראש בין תרין מוסי' מכה בינה כי משס
 תקורה חסד ומכה גבורה מבינה וכשחמא אד' ג' ג' ג'
 שירד הדעת דעיר למטה בין תרין כתפין דלוי' בשלש
 העלין דנופא' דלוי' שהוא בין תרין כתפין וא' נשיות
 שס מקום רקס קורו המסדים הספיד' חן
 הגבורות והלכו המסדי' לכתף הימני והגבורות לכתף
 השמאל' ולכן נקרא כתף שהוא ג' ת' ק' שהס' מסדים
 כל א' מהס' ק' הס' ת' וכן כתף' והשמאל' ה' גבורות
 וכמכר' למעלה כפרק י' ד' והנה אלו הכתפים
 אינם הרועות ענינו' אלא האבר אל הכתף
 המשך

גלגולים פרק כב

המחנה הזרוע עם הנוף והוא מכוון ואל תשכחו : ואז קין יבא תחילה מבני הנבירות שכתב שמאלו ואח"כ הכל מן הסודים שכתב הימני : ומחנה עתה שיש ב' מיני מיעוטים - גורמים אשר שטח אדם כי כיון - שטח זריר הדעת עד בין ב' הכתמים ודאי נתחשט אדני מה שהיה בו להיותו ניתן בין הכחיה וכינה ומחנה כי הדעת עצמו הוא אל שהיה נחמד מנועט : וכל"ד כי זה שפירשנו לעיל כי הוא קלתו של עולם : שהם בני הכתרי' אל שהם בני גורמי' שלל שארבו רק בני' גשם הריגורען א' כענין הפכויותיו למעל' בראש גורען אחר בני' ג' כי כשהי' הדעת למעלה ואז היה בני' הפכויותיו למעלה בראש ואז גם הסובבנו נשמה היתה נמשכו מאבר הראש עצמו אך עתה היה סימנו' מאבר הכתף שהוא תחתון : ופכויותיו מהדעת שהוא עליון וולתו סירד גם וזה נרין להשתקן אל שאי אפשר להיבטל בימות החשים כד' עד אשר התמי' כי יאז ויתקנו כל הפגמים ויחזיר הדעת לעלות למקומו בראש ואז הנשמות שהם מאלות שורש יהיה בהם הארה מן הדעת כהיותו בתכלית הארתו בראש גם סינוניותם יהיה במשך מאבר הראש עצמותו הגלגול וכל זה ע'י החיות שקדם האדם לעשותם כע"ל : ואחריהם היונינו' של הכתף שכתבי' אם אחר ליומיו ו' לה' שזה הסינוניות של אבר הכתף לא יסתלק מן האדם אחר התמי' אעפ"י שוכה לסיונו' הראש כי כיון שעלה שוב לא ירד או אס"ל שפירש כל אדם יחזיר על מקומו ולשרשו ו' כל"ד יותר ששטעתי כי ישאר לעולם דנוק עם הפכויותיו :

פרק כב פנאר כי יש יתרון לגשמות הנמשכים מקין והכל לשאר הנשמות וגם ההפרש שיש בין קין והכל הם כעצמם זה מה כבר נתבאר כי אין קורין נשמות קין והכל לא גלותה הכני' הנקרא' קלתו של עולם והיא כמעט בני' האצילות ככל פרק כ"א ולכן יש להם מעלה יתירה עד למאד א' הוא כי לו הנשמות הנמשכות מאלות הכנינה הם כמעט נביות כפס' מן האצילות אפי' בני' כפס' דעשוי' שלהם וגם הוא לענין הגלגול כי מי שיבוא פעם הראשון לעולם אחר מיתות קין והכל ויחש כשמה א' מתוכיכים יקרא משולל וכן ויכול ליקנות ולזכות מן כפס' דעשוי' עד כפס' דאצילות כפס' א' משא"כ בשאר הנשמות כנוכר לעיל פרק כ' ומחנה שכל מי שנשמתו נאמות ותלויה בזה השורש שהם התרין כתפין דלדס שהם קין והכל מבני' קלתו של עולם יש בו כס' להשיג כפס' ראשון עד כפס' דאצילות ויקרא תלך חמש כמו שכתבאר בפרקים הבאים כענין איהו' ו' ולקנה שנקראו מלאכים : גם יש לאותועלת ויתירה בו שאר האברים כגון הזרוע

והרגל וכיוצא בהם הנה הנשמות הניתלות באלות שורשם האבר ההוא הם רפוקים זה מה אף מי שהוא מזה השורש של א' משני הכתמים המכריזים הם כל הנשמות שבהם חסורין וחסורותקדבין זה לזה תכלית הקורבה כנראה מתמונות הכתף שהוא אבר עגול ואינו מתפשט לאורך ולרוחב ועגון זה הוא תועלת גדול שבהיות הכנשה קרונה זו לו ויכולו לסייעו זה לזה וכמעט כלם אסדות אחד זה מבואר - גם יש להם תועלות אסירות והוא כי אלה שהם מבני' אצילות נ"כ הם מבני' הכתרי' של הגשמות כי לכן נקראו קלתו של עולם משא"כ בשאר הנשמות שהם מתפשט בפיירות התפתחות שכלל בפיירה וספירה כנוכר עוד תועל' אחר' כי אלו הנשמו' של קלתו של עולם לא הוכנו בקליפות ונשארו כאלם ואין להם כל כך סרסא לסריו למקן ולהכיר הפנ' שדרכן בהם שפוטא אדם אך שאר הנשמות שנשארו מן האדם והשוכנו בקליפות יש להם סורס ענוס עד שיתקנו עוד תועלת כנוכר סרסא' כי אלו הנקראו קלתו של עולם שהם בכותות הכתרים ואפי' שעתה שפ"י ססאו של אדם כפגמ וספך מאורס כערך אור מלכות לבד עם כל זה אחר ביאות החשים ופסיות המעים יסורו לו כנשמו' ולהאיר כנראשונה קודם המסא' כנמי' כערים גמורים ולא כנמי' מלכות וגם הדעת חזיר סירד שם בין הכתמים גם הוא יעלה במקומו בראש וזה שהיה כתסילה כפיות גופא יהיה עתה בני' הראש כנוכר לעיל פרק כ"ב ומחנה כי הנשמות שהם מאלו הכפיות של הכתמים יעלו אפי' בחדירות מוח גמור למעלה בראש : זעתה כנאר ההפרש שיש בין קין והכל כפגם כבר נתבאר כי קין הוא בני' הנבירות והכל הוא בני' הפסדים : וכבר ידעת כי הסודים מחד הכנורא והנבירות מחד הנוכרי' ואל הסודים והנבירות הם עולין מדריגה אחר מדריגה עד הסודים והנבירות דאריך ועפיק ויוצין ושם כס' ב' כנאר כי קין הוא בני' הנבירות היו תמיד מולו' כהיות' בתוך גופא דא' ואין להם זמן העלם לא תמיד כגילוי משא"כ בסודים שהם סתומים תוך היסוד דעתין וגם כי הנבירות התקולו לגלות מתוך היסוד דעתין הנתיק בתוך גופא דאריך והתקולו לגלות קודם הסודים ומחנה כי מי שהוא מבני' הנבירות יש יכולת בידי לתקן כפגמו ולהעלותו מנפוסה לכנינה ומנבירות לגבורות עד אלות גבורות דעתין ויוצין שהם מולות ויכולה כשמתו לקבל מהם אורס רבא כגילוי כמח' משא"כ בני' שהוא מן הסודי' שאי' מקבל שפע מהם לא כהיותם מכוסים ונעלמים וגם שהם כעצמם הסודיות ומנבירות עכ"ל מבני' המקבל אינו כן כי קלתו מועט ע"י הסוד הגדול וזהו מוכה תוכמות מנוה מאהבה מסתרת כנוכר כס' : ועוד טעם אחר בו הנה נודע כי הדעת חזיר הוא כסול בסוד

גלגולים פרק כג

יט

אל דעות כ' וגם הדעת מזד' אלא הכולל מסדיו ונכונות
ונתון ומתלכש תוך היסוד דאמא ונודע כולו השני יסודות
שבהם נתונים הכ' דיעות הם מתלכשין זה ונודע בייסוד
דאבא ארוך ויסוד דאמא קצר ונמצא כו' היסוד דאמא
מסתתים בקוה ד' א ויסוד דאבא אינו מסתתים עד סוף
היסוד דזעיר ונכונות כס' ד' פ' ג' ונמצא כי הספדו
והנכונות שהם מזד' אבא הם באים מלונשים בשני כיסויין
שהם שני יסודו דא' ו' והוא היוצא מהם מועט מאד אך
החסדים והנכונות שהם מזד' אבא נכונים ל' כד' שהוא יסוד
דאמא והנשמה היונקת משם אורה רב ועדל' מאד וגם
המקום ולמטה אשר יסוד דאבא במקדש שם ושם הספדים
והנכונות של יסוד אבא מאירי' מלא ע' י' כיסויין ומקדש כלל
תבין שהנשמות הנשמות מן הספדים והנכונות
הם מעלים מאד מן הנשמות הנשמות מן הספדים והנכונות
דאמא ע' א' שהם עליונים כס' כ' כדור עולם העקר
אחר כי אפי' הספדים והנכונות של אבא אינם מאירים
לא ע' א' אותן של אבא ע' כ' כדור כ' ע' ע' אבא אחר כי
הנכונות הם הנמצא ומתגלו' תחיל' מתוך היסוד דאמא תוך
גופא דזעיר כ' ולכן קין היה הנכונות כדור אשת קין עמרת
בעלה כי היא חכמי' הנכונות שהם כס' מלכות ג' ארו' ל'
בעה כ' נדיקו' וישנן ועמרתיהן בדאשיתן כדורעט' שהיא
מלכות על דאש בדיק' שהיא חכר שהם הספדים : ולעתיד
לנא כל הנשמות שהם מן הנכונות חכמי' ז' של קין יהיו
כהנים כי כדור דעת כ' הספדים הם כהנים בעה'
והנכונות הם לוי' ולעתיד לנא' יהיה להיוסף כי לכן
בפעולה היה העבודה נכונות מהם חכמי' הנכונות וכן
דור שהוא מזד' מלכות נאמר בו אף אני כדור אתניהו
כדור ה' ע' ו' ואם כ' בעלה העבודה מהם ונתנה לה כהנה'
שהם מזד' הספדים ולעתיד כשתוקנו הנכונות יסודו
העבודה אל הנכונות שהם הלוי' ח' שניבא ויחזקאל
והכהנים הלוי' כני גדוק ר' א' שהכהנים לעתיד יהיו מן
הלוי' ולא מניבא שנתכבא כל זולתי ויחזקאל הנביא שהוא
חכמי' קין כס' לקמן : וגם גבולה זו אינה לא לעתיד כי
אז נדיקו' וישנן ועמרתיהן בראשיתן כדור וראש הכל
שהוא עתה כהנים יהיו לעתיד כמקום לוי' וסוד הענין
הוא כי כל הכהונה אין שרשו הקדש לא מזד' הנכונה כי
הנכונה הוא הנכונות ולו משפט הנכונה והנכונה הוא כולל
בתר כהונה ג' לא שבעה' הספדים יותר נספרים וזרע
שבהם מועט כדור כיוצא הקליפות נאמנות לא נכונות
ממריין ולכן אלו הם כהנים כס' ז' ו' הלא אהרן אסיד
הלוי ש' ר' שהיה משה ראוי להיות כ' ג' ואהרן לו ונאמנו
מטא של משה שאמר שלם נא ביד שלם נאמר וישר אף ה'
בעשה ויחזקאל הלא אהרן אסיד הלוי ר' ל' כי אהרן היה לו

ועתה יהיה כהן ומשה שהיה כהן יהיה עתה לוי כס' ג'
ר' ל' : לכן קין להיות שהוא חכמי' הנכונות ואמרו' כו'
הקליפות ולכן הספד מעלות הנכונות שהיא הכהונה אך
לעתיד שיתסדר כל הנשמות של קין לנאמנו או יסוד להם
נכונותם וכדונתם ויחזקאל שהיא כס' קין כס' ו' ויבא
על העתיד ככנין כה' כהנה' בייסודו אמן לכן נבא
על הדור ההוא באמרו' והכהני' הלוי' כני גדוק ונבי
גדוק לא היו לוי' רק כהנים ואין אחר הלוי' כני גדוק
לא שבעינו כי הכהנים כני גדוק יסודו להיות לוי' והלוי'
יהיו ממדריגות כהנים כני גדוק ולא יתקיים מ' ש' להקדש'
לקין הלא אם תיטב שאת : ואין דבר יוצא מפי הקדש'
לבעלה כס' ג' ר' ל' על פסוק ובעה הנשים לי וגו' ואעשה
אותך לגוי גדול : וכבר גודע בישא היא הנכונה
והכהונה מלשון וישא אהרן את ידיו שהיא הכהונה כס' ג'
ר' ל' וזה ברט בפסוק ישר שאת וישר עו שתרנס לך הו'
האין לחיוב כהנה' ונכונותא וזהה המלכות הוא נקרא
עו' כס' ג' ויפן עו' למלכו : ואמנם הכהונה והנכונה גרמו
בשנת שאת כדור ג' שם כראון ונפרק ל' ג' ל' נבאר
ענין זה כדור ג' שם כראון ונפרק ל' ג' ל' נבאר
הנכונות בידר שאת כדור ג' היה כדור דעת קין והיה
ראוי להתקיים בו הלא אם תיטב שאת שאלו התמילל התברר
כדור' ו' היסוד הטוב ואלו לא מטא ראון כדורעט' כלשה
היה גוטל בו שט' וכהונה ומלכות שלשה סלקי' של
הנכונה כדורעט' כי ג' הם הנכונות ואלו התמילל תמילל וראוי א'
הוא כדור כב' ג' שהנכונות ינא' ונתמילל תמילל וראוי א'
הכהונה ואכד' ראון ולא כתקן עד יתרו וזהו ית' שאת
כסוד ית' קותנו וכן וית' ר' עו' הוא אותי' יתרו וכדור'
פ' בהאשית דק' ל' הלא אם תיטב שאת כדור' ית' שאת
דא' נוכר' שאת אית' ל' כלהו תדור : ואלו הסדורים
מזכרים וידוע למשכילים ונמצא עתה כי האמת כי קין
לא על סוגם היה כדור : ונאמר לנאמנו ויתעלה הלא אם
תיטב שאת כדור לא שסוד הענין כי על דרך מה שנתבאר
בענין ואלה המלכות אשר מלכותו כי כלם כמינו' המלכו'
הם ולהיותם סוד הנכונות לכן שם כיתלו כל הקליפות'
ונאמנו עד שהנכרבו למיתה כס' ג' וימת ויחזקאל עד שכל
הספד שהוא המלך הס' שם מ' ה' הנקרא הד' ר' ואנאמנו
הנכונות ע' י' הספדים ואם י' ויחזקאל כ' שם הנכונות'
למקומם גבוהים על שם מ' ה' כי שם כ' ש' ש' ש' וכן
הענין בקין והכל בדיק' להיות מסוד הנכונות הוא גדול מן
הכל אלמנכות יהיו נכונות כדור' ונאמנו כי המונותם
זהה הנשם עד מאד כי הוא מזד' הנכונות שהם כס'
הנכונות' כדור נאדר נאדר קד' ח' כני עתידא לנאמנו
וכו' ואתדנקו פתרון אופן א' ונאמנו מסיסור' דכור'
שהם הנכונות כדור' והאלד ידע הואזעיר ומשם נאמך
סיסור' E 3

גלגלים פרק כג

סופית קין אלא משום דמיוא תקיפא אטיל בה וזהא
 ג"כ לא יכול היה כוונתו שהם הנבורות לאתבסמא
 ולכן ינאו הקליפות בלתי כוונתו וכד נפיק קין מבור
 דנוקבי נפיק שהם הנבורות וא"כ נשאר בכוונתו יתיר
 שהם בכו' ההכדים ומיון נוקבי אשר משם ינא הכל
 בכוונתו יתיר אך לא לגמרי כמו שת שהיה בלו חסדים
 במכר פרק ק' ה' והענין בכו' שפרשת נח דף ס"ד ופ'
 פקודי בהיכלות כי כמו שיש מיון ושחל בקדושה כך
 יש בקליפה וכבר הודעתין בפרק א' כי יש אדם בליעל
 דנות אדם הקדוש ונתעברו ומל טוב ורע ונמצא כי
 הרע השחלוי שהיה הקליפה היותר קשה וזהא
 תקיפא היא נאמות בקין ולכן כוונתו כוונת כי קין הוא
 שדורא דוהמא אך אינה הוהמא ענמה אמנם הכל הוא
 מיון ורע הימיוו שהוא דך נאמו בו אמנם כשיתקנו
 יהיה קין גדול מהכל במאד מאד והראיה לזה ההבדל
 משום יותר מן הכסף וגם כסף הקדים הזהב לכסף
 כמ"ט וזאת התרומה וגו' והב' כסף : כי הזהב הם
 הנבורות והכסף הם החסדים ולכן שלמה המלך ע"ה לא
 החשיב את הכסף כי אם הזהב ועב' נעגש כי אין הזהב
 נחתק רק על ידי הכסף ששם החסדים אך ודאי שהזהב
 עליון מן הכסף ועיון בפרק כ"ד כי שם נתבאר היטב
 ענין זה וזו' מועט הלכנה מפני שקטרגה ונשמעטה
 טו היא קללתה והוא יחשול כך כמכר דפ' ויקהל דף רי"ט
 ע"ט הוטב : ואמר שתנא הנקבה מקללה זו כי בלע
 חיות לגנב תהיה עטרת בעלה והבן זה : ועיון מה
 שכתבנו בדרוש א' ח"ב פרק ג' וכבר נתבאר ענין קין
 והכל וזמלתן על שאר הנשמות אשר שנתקנה ומעלות
 קין על הכל להיותו הנכור : גם נתבאר באיזה אבר של
 אדם הם ניתלם וניארכו שהם בתרין כתפין דאדם
 בכו' הדעת שירד שם אבר ודאי שורשם האמיתי הוא
 למעלה בדעת בראש האדם ושם יתעלו קין והכל לע"ל
 אשר התמיה בדעת ענינו אלא שקין נבורות שדעת והכל
 בכו' שדעת :

הדעת ירדנס היא : והתחיל מציאותה מן המה ושלמה
 שיעור קומתה עד סוף שלוש ראשון שליסוד וכמנא שהיה
 פנס בדעת וגם בלילה : וגם כרחל כי מתפילה שהיתה
 מסתיוותת במה היתה רחל ונאמת משם וממכתב עד
 סיום ועיר ברנליו . אך עתה שירדה קומתה של לאה
 עד סיום שלוש ראשון שליסוד דועיר ומשם התפילה רחל
 ונמצא כי רגליה וורדת מות כי און תחוס לרגליה באינלו
 וורד למטה בכריאה שיש שם אמות הקליפות בסוד רגליה
 וורדת מות כמכר : גם וש פנמים אמרים : כי הנה
 בהיותו הדעת למעלה ברישא דועיר ואז יש מקום נר
 שהוא מעבר הנדון וכשירד' החסדים והנבורות להתפשט
 פנופא דועיר כמכר מתפילין תפילה לירד החסדים
 שהם המרחיבין המקום וא"כ יורדין הנבורות ונמצא
 שברדת תפילה ה' חסדים הם ויתפשטין בה' קנות
 משמר עד הוד דועיר שהם ה' חסדים' וא"כ כשירדו
 הנבורות וורדות עד היסוד ומשם ניתנים ברישא דרחל
 בדעת שלה כמכר : ואמנם כשיוצאים הנבורות תפילה
 מחמת שירד הדעת למטה בין תרין כתפין במקום דמכ
 ואז התחילו הנבורות להתפשט בנופא דועיר ולא היה
 מקום לחסדים להתפשט שם : ונמצא כי נתפשט דועיר
 כנקבה ע"י מטאו של אלה' כי במקום חסדים לקט
 נבורות : ולא דו זה אלא עוד פנס אשר כי בהיות הדעת
 למעלה במקומו יש מקום התפשטות אלה' חסדים' משמר
 עד הוד וא"כ הנבורות ברישא דאך עתה שירד הדעת
 בשאר און מקום אפי' אל ה' נבורות להתפשט כלן בנופא
 דועיר אלא מקנתם וכמו שכתב : וכל זה בועיר ענינו
 וגם פנמים אמרים ברחל ובלאה והוא כי כמו שה' חסדים
 מתפשטים בועיר כן ה' נבורות מתפשטים בכוונתו חסד
 דילה עד הוד דילה ועתה שלא היה בועיר ענינו תיקון :
 והתפשטו' ה' חסדים בוגם בלילה שהיה נוקבי' לא היה
 בה זה התיקון ולא כתפשטוה' נבורות בנופא וכל ה' ג'
 הניתנות א' לאה נתקננו וירדו למטה עד היסוד בהיותם
 נשארו וכבר ידעת ביהם' נבורות שריסוד הנקבה הם
 בסיבות המיון נוקבין אשר בה והנה היה עוד פנס יותר
 גדול כרחל כי בשלמה לאה נתקן תיקון פרופיה וכל
 המיסרון והפנס שהיה לה הוא שירדה מחקום הדעת אל
 המה ואמנם היתה שלמה בפרופיה והיו ה' נבורות
 בריסוד שלה בבקיות מ"ז . ואמנם רחל לא נמרה שיעור
 קומתה כי רגליה ירדו עד למטה בכריאה כמכר ולכן
 לא היו בה בכו' מ"ז כי אינה שלמה והנה בהתמגר וז'
 שהוא דמיון אדם ומה להגיד את נשמת קין והכל הוכרחה
 נוקבי' דועיר שהיה רחל לעלות במקום למה וסירוש זה ר'
 כי ככלל רחל בלילה ונעשית במונה א' לבד כמכר ואז
 נמצא כי המיון נוקבין בלילה ניתנו אל רחל שלא היה לה
 בכו' :

פרק כד אשר שביארנו ענין קין והכל וכל הנשמות
 הננושכות מהם כי כלם הם מנמי' חסדים
 ונבורות שדעתם אשר רדתו למטה בין תרין כתפין כבאר
 יותר בארכה ענין והבנו יתבאר ג"כ ענין שתיה ענינו
 בפרק כ"ט : ומעלה תדע מה שביארנו בענין מטאו של
 אלה' ר' ע' כי הועיר אכפין יש לו כ' נשים רחל ולאה :
 ולאה מתפלה מחקום הדעת של ועיר ומסתיוותת
 במה של ועיר שהיה בוק השליש הראשון דנופא דועיר
 וא"כ ע"י ששטא אלה' ד' גרם שהדע' של ועיר ירד עד בין
 תרין כתפין ולכן גם לאה הועלת מאחורי ועיר כמכר

צמי' מיון נוקבין ועל ידי אותן המיון נוקבין ללאה נודונה דכל עס ועיר והמשיכה נש'קין והכל ואול'היו' בה' גבור' הם נתפשטו תמלה נבוא' דועיר ינא תמלה קין מן הגבורות אלא שהמשיכו ועיר אותן הנבואות אל פי היסוד ומס' כיתנו לרמל והיא בתי' קין : אלא שיש מקום שאלה זהו צריכה למקומות רבות ולכן זכור ואל תשכח את אשר אודיעך בענין זה : הנה נודע כבר כי המסדים הם עטרא דנכורא והגבורות עטרא דמקבא והרי קין ינא מן הגבורות וכן כמה אנשים אחרים הם מן הגבורות והם אנשים זכרים וא"כ מה הפרש בין נשותיהן לנשות האבות : וכדי לתרץ קושיא זו אני נרץ להודיעך גם כן עוד אחר והוא מה הפרש יש בין האורות עליוני' עד שזה יקרא נקבה והענין הוא כי הרי המוחין דז"א כבר נודע כי הם מתלבטין בתוך נחם הוד יסוד דאמא ובה"י דאמא מתלבטין, כרישא דועיר ושם נפתח פיהסוד דאמא ומדרך שם מתפשטין ומרדן למטה נבוא' דועיר : ונמצא כי אע"פ שמתפשט' ומרדן למטה לא נשתנו ועדין הם כבדא שונה ואמנם כאשר ינא האורות והמוחין אל הנקבה הם נוקבין ועובדים דרך סך מכבד המה דועיר מאמוריו וכיתנו בראש הנקבה וביון שונא' על ידי מסך דנקבא נבוא' דועיר וגם עבר דרך מסך נלגלגא רישא דנקבא האור העובר דרך מסכים אלו נעשים א"כ מוחין כרישא דנוקבי' ותשש כס' ו"מ' מ"ש רז"ל תשש כמו כנקבה : וכוסף לזה הוא כי אפי' שהאורות עובדים אל הנוקבי' על ידי מסך אינו אלא על ידי נקבא שנוקב באותו מסך ועובר דרך שם וכנכור באדרת נשא דף קמ"א תנא אתפשט' האי ת"ת מיסודא דלכא ונקיב וכו' ולכן ביון שהאורות העובדים אל הנוקבי' הם דרך נקבא נקרא' נקבה פי נק' ב' ה' פי' כי התלככות נקב' ה' אחרונה שנס' ועל ידי זה הנקב נמשך האור אל ה' ולכן נקרא' נקבה והבן זה : והרי נתבאר ב' טעמים בענין זה : והנה נודע כי האורות העובדים אל הנקבה הם ה' גבורות עטרא דגבורה עטרא דנוקבי' וע"כ הגבורות נקראו נקבות : ואמנם בעוד שאלו הגבורות לא נתפשטו אל הנוקבי' דרך מסך לא שהם נועיר והועיר כותבם ע"י היוג אל הנוקבי' הנשמה הנמשכת משם נמשכת זכר גמור אפ"פ שהיו גבורות ונקבין מן סיפות מיון נוקבין תעבורה אל האסך אל הנקבה הם הגבור' עטרא דגבורה וא"כ העלתם הנוקבי' בסוד מ"ג אל הכר היא נקבה : וגם בזה תבין היטב מה ענין הזכרים והנקבות כי העיר יהיב בה טיפות מיון דכורין והנוקבי' סליקות מיון נוקבי' לקבלו ואז נעשית נשמה א' כלולה דבר ונקבין דבר מן טיפות מיון דכורין ונקבין מן סיפות מיון נוקבין וא"כ צללים ונחלקים בעה' וא"כ מורים להודות וזה עשם מנות וזו מן טיפות מ' כוהשירו בלא אשה שריו

כלא טובה וכו' ותבין זה מפרשת תדע דף מ"ג ת"ס כל רמון דעלמא כפקין דבר ונקבין' . ונחמיר לענין כי אמרנו אפי' הטיפין של מיון דכורין הם בתי' גבורות ונקראו זכרי' והם צדיקים איהו נקרא' נקבה והנה נודע שהגבורות היה תמלה נבוא' דועיר ושנסא' שרשם העיקריו כבוד הנכור נטול פי שני' מסדים וגבורות דאל"כ נס' הדעת דועיר היה ק' לכו המסדים אינן דעת שלם אל מחנית הדעת אמנם האור שלהם אחר שחלק ונשא' שרשם נדעת דועיר או יורדי' וגם הם מתפשטו נשמה קנות דועיר ממסד עד יסוד כנכור נכ' ב' ע"ד שמתפשטו' ה' מסדים ממס' ומה שנשא' מהארץ' שם מן התמנית הוא אחר שחלקם הולך אל רישא דנוקבא ונעשים מהם דעת מהתמנית הגבורות האלו נלגלגו מסדו' ולכן אמרו דעתן של נשים קלות הן וכנכור ב' שלם לך דף ק"ע דעתא אחיא דרנין וכל חד וחד נטול מולקין' ומה דאשתאר קלה איהו והבן היטב כי מה נרמז כל מה שאמרנו כי גם הגבורות וזוהי מה שנשא' נדעת דועיר גם נטלו מלקיהן הו' קנות ע"ד התפשטות ה' מסדי' והנשא' כיתן נדעת דנוקבי' וא"כ נמצא כי בהיות הגבור' עדין נבוא' דועיר אז הם זכרים והם יותר גדולים ומעולים מן המסדו' ועל אלא אשת קול עטרת בעלה כי הם גבור' וגם הם זכרים ולכן הם גדולים על המסדים אף הגבורות הנותני' אל הנוקבי' דע' שלה יונאין מס' ע"י מ"ג מס' כאים נשות הנקבות ואילו דאיהו הם פחותים במדרגה מן האנשים שהם המסדים וזה תבין מ' שלעיל פרק כ' בשקין הוא הנכור והנשמות הנמשכות ממנו גבורות משא"כ מן הנשמות של הכלוב' ש לפי שהם גבורות זכרים אך ודאי הנקבות שהן מלשות מן המסדים ולמטה בפרק כ' היתבאר ג"כ טעם א' ביתרין קין על הכל והרא' ג"כ על זה הוא שהרי שורש אלו הגבורות תמיד היו בפרנקו הזכרי' כי הרי שורשם מן הוד דעתיק כנכור פרק כ' בוא"כ כיתנו נשני כתפו' א' וגם ב' דרועו' הנקרא' מסד וגבורה וזאתה הגבורה נמשכו' אלו הגבור' נדעת דועיר ואם כן לעולם הם זכרים לא שברד' א' הנקבא ושם מגדילים נוק' הנקיבה לכן או נקראו נקבו' וזו בזה : והנה כבר נתבאר לעיל בפרקין כי ה' גבורות נתפשטו תמלה נבוא' דועיר' להיות שירד הדעת למוטה ונמצא כי כשנודונו זעיר ורמל הטיפה שהוליד תמלה היתה מן הגבו' שקדמו ללגלג ולהתפשט בזה והם י"א קין ראשונה בתי' הגבור' ולו משפט הנכורה וא"כ נמצא מן המסדים שהוא הכל וכו' ע"כ :

פרק כה אחר שנתבאר בפרק שקדם כי קין ינא מן הגבור' שהתמילול להתפשט נבוא' דועיר כריכו' אט להודיעך ולכאד עניינס דע כי כאשר הדעת הוא כיתן למעלה כרישא דועיר במחיו האמיתי בין חכמה וכונה דועיר אל המקום של היסוד שהוא

גלגולים פרק כה

שהוא הנדון דועיר הוא נר וצריך שירדו תחילה המסדים
 אעפ"י שהם למעלה מן הנבורות מפני שהם ימים כדו
 לפתוח המקום והמפנה ועל ידי הימים שהם המסדים
 מתרחב המעבר ויוצאים אש"כ הנבורות והרי כזה ענין א'
 שהוא שיוצאים המסדים תחילה : ועוד ענין אחר כי כיון
 שהמסדים מוצאים תחילה הם המתפשטים תחילה גם כנפול
 דועיר כי הם המסדים ומתפשטים ממסד עד הורואש"כ
 כשיצאים הנבורות אין להם מקום להתפשט ויורדים אל
 היסוד ומשם ג'יתנין א' הנוקבי' נדעת שלה המכתח כנגד
 יסוד דועיר כנזכר : אך עתה שירד הדעת בין הכתפי'
 בסלש ראשון דת' דועיר שהוא המה נמצא כי הוא מקום
 רחב ואז הנבורות להיות נדעת ענינו תחת המסדים
 כנודע כי הדעת כלל ממסד ונבורה והתחילו הנבורות
 לזאת ולא וכלו אז המסדים להתפשט ואף גם הנבורות
 ענינם לא כלם שהרי כיון שהדעת דועיר בהתחלתה
 תוך יסוד דאחא כנודע ירד למטה עד המטה וצדקת יסוד
 דאחא שהיתה תחילה כמות ירד עתה עד שלוש ראשון
 יסוד דועיר כנמצא שני ורועות שהם מסד ונבורה ות'ת
 דועיר וגם שלוש ראשון של יסוד דו' אסתומים על ידי
 יסד' כ"ה דאחא ולא כשאר יוקום א' הנבורות רק כשני
 שלשי יסוד דועיר וכנגד הוד שלו'ת כיון שהיפוד דאחא
 ירד עד שלוש ראשון א"כ גם כ"ה דאחא ירדו גם כן כ"ה
 דועיר וא"כ גם כ"ה דועיר אין בהם מקום התפשטות
 נבורות : דע כי עיקר ירידות אור' לא היתה לא כנמי'
 היסוד לבד אך כ"ה שלה כשאריו כיוקום הראשון כריש
 דועיר דחל"כ כמו שהדעת דועיר ירד למטה עד המטה
 גם סמכה וזיכה דועיר ירדו עד מסד ונבורה אל ודאו
 שאין ירידה לא נקו האומצעי שהוא כמי' היסוד לבד .
 וכבר נתבאר סעם ענין מטא' של אדה' דוע"ש : ונמצא
 עתה שלא כתבנו ונתפשטו לא ב' נבורות ונ' שלשי
 נבורות לבד כנזכר שהם כ"ה ונ' שלשי' התחתוני' של
 יסוד ואחריהם הב' נבורות אחריות ושלש נבורה כשאר
 נדעת למעלה כי אין שם מקום להתפשט יותר וכשאריו
 נדעת למעלה עם הה' מסדים והנה בעת יונו הו'ן
 נתן בהטעם מייין דבור אותן הב' נבורות ושלשי נבורה
 המגולס ורחל העלתה כבוד מיין נוקבין ה' נבורות
 שלקחה בהלואה מן אלה כאשר עלתה שם להודונו פסועיר
 כי רחל לא היה לה מ' כנזכר לעיל פרק כ"ד ואז יצא
 קין הנכור מאלו הכסיונות שהם ב' נבורות ונ' שלשי
 נבורות וזכרים וה' נבורות מ' דחל לא שיעקדם וין
 לזה כנזכר : ונמצא הכל ח' פחות שלש מהו כמי' קין :
 וא"כ יצא הכל והוא כי אחר שיצא קין ויצאו אותן הב'
 נבורות ונ' שלשי נבורות דרך יונו להוציא את קין כשאר
 המקום פנו ואז חורו לירד שאר הנבורות שהם ב' נבורות

ושלש א' נבורה ושלש א' מן המסד אחרון שנדע' דועיר
 ומור ו' אלהויה מיין דבורין להוליד את הכל והוא מן ב'
 נבורות ושלש נבורה ושלש מסד ורחל העלתה כבוד מיין
 נוקבין נ' כמה שלקחה בהלואה שנית מן אלה ע' הנזכר
 בקין : והענין כי הנה גם שהנבורות לבד הם מתפשטין
 כנפול דנוקבא דח' והמסד' כנפול : עכ"ו מן הארת
 המסדים מתפשטין נ"כ כנפול דנוקב' והנבורות שלה
 יורדים כנפול דלזה כנפול מ' וא"כ נמצא כי הם כלל א' ב'
 כמי' שהם מסד' ונבורות : ותחילה לקחה רחל בהלואה
 מלא' ה' נבורות' שלחטה כבוד לנזק מ' דיונו להוציא את
 קין וא"כ ירדו גם המסדים כבוד דלזה ונטלוס רחל
 אש"כ כבוד מ' ואחלוי היו המיין נוקבין להוליד את הכל
 כנמצא כי הכל היה מ' נבורות ושלש נבורה ושלש מסד
 זכרים ומ' ה' מסדים מיין נוקבין שנטלתן רחל בהלואה
 מלא' ע' ד' הנו' נקין והרי בין הכל ח' פחות שלש מהם
 כסיונות הכל . והנה נתבאר היטב פרטות כסיונות קין
 והכל : ונתבאר כי עם היות שהמסד הוא נרא כנזכר
 עכ"ו להיות שיצא הנבורות תחילה נקרא קין כרא
 כנזכר : גם נתבאר איך קין כלו הוא נבורות ואיך נר
 שום מסד ולכן קין הוא דינא קשיא תקיפא : ונאסו בו
 הוהמא והרש יותר מזהכל שהיו ב' מסדים נוקבין
 מעורבין בו והמסדים שלו מרובין על הנבורות שבו ולכן
 הכל הוה כסיומו יתיר כמכר בתיקונים דף ק' ונתבאר
 שם : האמנם לפי שגם הכל יצא מן הנבורות הזכרים
 והמסד' שבו נ"כ אינ' זכרי' לא נקבו' לכן עדיון היה נריך
 תיקון לא דהוה כסיומו יתיר מאחרי קין : גם כזה תנין
 מעלת קין על הכל להיותו כבוד וכן מעלתו על כל שאר
 הנשמות אעפ"י שהם נאים מן הנבורות הזכרים ככ"ל
 פרק כ"ד : והענין כי כאשר הדעת הוא למעלה כראש
 ויוצאים הנבורות הזכרים מן היסוד דועיר כבוד הונו
 הנה הנבורות מרוקקים מאד מן שרשם שהוא עטרת
 דנבורה שהוא נדעת והארתם מועט אך עתה אשר ירד
 הדעת למטה עד היסוד דועיר הנה כשיצאין אותן הנבורות
 להוליד את קין הם קרובים ודנוקים מאד אל שרשם
 ומאירים אור גדול מאד : ונמצא כי עם היות שהם נבורות
 של קין הם האחרוני' המתפשט' ויורדים תחילה מהם כמי'
 הנבורות' דכ"ה ונ' שלשי' התחתוני' דת' עכ"ו וזכרון
 שהדעת ירד עד המטה חורו הנבורות' דכ"ה כאלו היו
 הנבורות' דמסד ונבורה ממש ונמצא שהם נבורות דכ"ה
 והם כאור של מסד ונבורה : גם תכין כמי' קין שהיה מן
 הנבורות של כסיונו' כ"ה ונ' שלשי' ת"ת שכלם מגולס :
 וכבר ידעת שבנבורה דכוד שם נאמנות גם כמי' המלכות
 הנקרא' אשח מיל כל' פרק כ"כ ונאמנות בעקב רגל
 השמאלות הנקרא' הודוש היתה אשיות הראש כבוד ואת
 תשפוט

מזמנו עקב אשר מחסינא ר' עקיבא נמ' שבע' היתה באה מעלות וזה העקב כי עליוה בדיוקנא נאשר אשת מיל עשרה צעלה ותליה נאחר הלא אם תיטב שאת מילת שאת היא אשת ולויה משפט קבורה וכהונה ותלכות ווה היא עיקר מלתו של עולם כי היא הנקרא סלה באמת כמ"ס ראשית עריות ויכנס ונ' עד היות כל בקי' אלף של קין אשר הם מנד כפס דאנולות הכל בכלל מלתו של עולם כי היא הנקרא סלה באמת אלף שוה הכמיהה של העקב פלתה על גביהן כסוד ר' עקיבא שכל' בו כך פלה במחשבה כמ"ס במקומו בע"ה ולא תשכחו ואמ"כ הוליד אדם את שת: ועניינו הוא כי כבר ביארנו כי בקין והכל כיתבו ה"גבור' זכרים ושם א"ל של המסד התחתון מן הה"סכרי' ואמ"כן כשאר עדין ה"ס פמות שלוש כסוד מין דבורין לנורח שת: וא"ת למה בקין והכל לא ירדו רק הגבורות המגולות שהם שיעור שני גבורות ושני שלשים וכאן ירדו כפססא' כל ה"סכדים פמות שלוש: והטעם ויבן עם הנ"ל כיו המסדים הם מים וכמו שהמים בשכפסס המים הפסס רנים במדונה והם אינם מתעבבים כמ"ס פחו כמים אל תותרגס המסדים שהם בקי' המים כשהתמילו לנאת ננאת שת ונאו כלם ביחד: וא"ת הריגם כהכל יאכל שלוש מסד א' ולמה לא ינאו שאר המסדים: התשובה כי הטיפה של הויג אינה ונאו כי אם ע"י הרהור ומחשבה והוא יורה כפן ואף כהכל השלש האחרון המגולה של מסד הוא שיגא כי כבר היה מגולה כי מעת מגולה של מסד האחר ריקן ופכו ונתפשטו שם במקומם ג' גבורות האסירות ושלוש גבורה ושלוש המסד ואף המסד המגולה ירד והשאר כשאר כי עיקר הרקין בעיקר הטיפה היה מן הגבורות אך עתה אחר שגור הכל וכשאר המקום פכו פעם כ' ואף ירדו שם ב' המסדי' וכ' שליש מסד ונתגלו וכשכא עת הויג היו רוב המסדים עגול' וננאתם ונאו גם השאר עמוס כי הם מים רנים במדונה: והנה היין נוקטין כבר נשלמו כי המ"כ דגבורות נטלם קח והמ"כ למסדים נטלו הכל ואם כן לא יש עתה שום מ"כ לגורח שת: והתשובה לזה כי יש עדיפי' אל המסדים מלגבורות כי הם מניקים שם רשימו ביבור דנוקבי' משא"כ בגבורות ומלא כי המ"כ לגורח שת היה מן המסדים פמות שלוש זכרים ומן הרשימו של ה"סכדים במקבין סך הכל עשרה פמות שלוש: והנה בזה תבין למה לא הושתת העולם אלא מן שם: והענין כי קין כלו גבורות והכל אתרסם יתיר שהוא מסדים וגבורות אך שת הוא מוכנס לגמרי כי הוא כלו מסדים ועוד כי שת נטל עשר מדות פמות שלוש: וקין והכל לא לקחו כל א' מהם אלא ש"ס פמות שלוש: ועוד כי שת בטל ה"ס פמות שלוש זכרים וקין והכל לא לקחו כל אחד מהם אלא ג' גבורות פמות שלוש זכרים: ואמנם יש

מתקן א' לצד לקח והכל על שם כי אעפ"י שכל' מהם לא לקח הראשון יחדות פמות שלוש ושם לקח עשר הפירות פמות שלוש עכ"ל אלו שלשת הם רשימו לנד ואין בהם עקרוים אלא ה' מסדים פמות שלוש אך קין והכל כל אחד מהם ש"ס מדות פמות שלוש שלקחו הם עקרוים ואינם רשימו בעלמא כמו שת: אמנם יש ליתקן ספסל מה שכתב לע"ד ששמעתי יחזירו ו"ל ה"ה בלשון אחר ככל המציאות: הגבור' של קין והכל ושם והוא כי כלל המסירות נפלקות: כל אחד ואחד מהם לג' שלשים אך היסוד אין בו אלא ג' חלקי' לנד שהם יסוד ועטרה שבו וא"כ נמצא כי כיון שהיסוד של אשה ירדה כסוד הדעת עד השלש של היסוד דועיר כמלא של נשאר מגולה ביסוד דועיר אלא שיעור העטרה לנד מקום השלש א"כ כנזכר כי כל אורך היסוד הוא ג' שלשים כלכך וא"כ נמצא כי מקום המגולה אינו רק צ"ה שלוש יסוד ומלא כי קין לא לקח אלא ג' גבורות ושלוש לנד המגולים וכן הכל ג' גבורות ושלוש לנד ושם לקח שלוש א' גבורה הנשאר וכל המסדים: ועכ"ל הפירוש הראשון כ"לש"ד ויתר ששמעתי ודאי חפזי חזרי ו"ל ה"ה: ועוד יש הכפ"א שכל"ע ששמעתי כי הטעם שקין נתגבר על הכל והרנו הוא כך כי קין הוא מן גבורות המכר והכל רבו מהמסדי' דקנה ולכן היה כס בקין לקום ולהרוב את הכל וזה הענין אינו נזכר לא עם הפירוש הראשון ולא עם הפי' האחרון: ואמנם העיקר ששמעתי שכתאית אצלי הוא הפי' הראשון: והנה ביארנו ענין קין והכל ושם ולקחו במקומו יתבאר ענין שת ויתר בלרובה ולא ככתב פה אלא שהיה הענין עם הקודם אליו: ונמצא כי גם שת היה מזהביות סלתו של עולם כמוקין והכל: אמנם שמעתי מה"ו ו"ל ה"ה פעם אחרת כי שת היה מאותן שגשרו מן אדה"ר והוטעמו בקליפות אלא אפשר שהיה אש"כ עלה מן הקליפות וכבנם בו עיר במקום הראוי להם ונאו בעת הויג ומהם נעמה שת אלא שם זה הוא ששמעתי כנ"ל ואין בידי להכריע אלא מה שהיה כ"ל ע"ד הוא ששת היה מן אותן שגשרו מאדה"ר והועקבו בקליפות:

פרק כו אחר שנתגאר ענין קין והכל ושם מה שהיפה שורש אסיות נשמעם באדה"ר נבאר בארובה ויתר מציאותם ונרין שדע תפילה מה שביארנו בענין הנלם של ו"ל: והענין בקינור נזכר הוא כי כבר ידעת שהמחין דועיר הם סכיה וכינה ודעת ויש לג' מחין אלו מנד אבא וג' מחין כיונא בהן מנד אשה וא"ת דאבא באים ומתלגשים תוך כה"י דאבא כבסי' הכלים שלשם ומינוחיותם והמחין דאבא מתלבשין תוך כה"י דאבא

גלגולים פרק בו

דאמא ואמרו התלכסם זה נתון זה מתלכסם כלם יחד
 תוך רישא ד' ואז הווין לו' מוסקין וכלים מעד אבא ומד
 אבא ונודע כיהננא נודע של הזכר הם כמו של 'הבקה
 וכלובשים זה נתון זה כשזה האומנם היסוד דכורא הוא
 ארין ושל הבקה הוא קצר וכאמא כי כשנתלכסו נה' י
 דאמא תוך נה' דאמא וזה היסוד דכורא אבא מתוך יסוד
 אבא ומתפשט למח ומשך יותר עד סיום ועור עמז כי
 אבא קומטו גבוהה מן העור ונודע כי הכ"ה בין אותם
 של אבא ובין אותם של אבא נעלמים ומתחמים ומתפשט
 תוך נה' דעור ככ' קוין ומחל ואינם מתגלים כלל:
 ואמנם קו האמנעו הלא היסוד דאמא המתלכס
 תוך יסוד דאמא הם מתפשטין דרך קו האמנעו כגופא דעור
 כמקום אמנעו התלל של הנוף ד' ואומנם הם מתגלים שכה"ה
 ארין כשעור אורך כל ה' ואין בהם שום פתח ושום
 נקב להפגלות האור ולגאת מעומם אסוף: אמנם
 היסודות ים בהם נקב ופתח והאורות אשר בהם מתגלים
 והם דרך פי היסודות: אלא שיש הפרש כי אותה היסוד
 דאמא להחיות קצר ואינו מתפשט אלא עד הקו המתגלים
 עבד שם האורות שבתוכו אמנם היסוד דאמא אין האורות
 שבתוכו מתגלים אלא בפיו היסוד דעור כי עד שם הפ
 פשוט וכנכר: אלא שהענין הוא כי היסוד דאמא בעצמו
 כהיותו למעלה מן הקו היה מתבסס תוך היסוד דאמא
 וכן הקו דעור ולמטה מתחיל להפגלות: והנה המוסקין
 דעור בעצמם הם כמקום מוסקין דעור מעד אבא דאמא
 שהם הכלים והלבושים שלהם הם נה' דאמא או דאמא
 והלבושים ההם הם אותם שנקראים גלם שעליהם נאמר
 אך בגלם ויהלך איש כי האיש שהוא ועור אינו מתהלך
 אלא באמנעויות הגלם שהם נה' דאמא או דאמא כי על
 ויהיה מתקוים מן המוסקין דעור והוא גלם בלתי רוחא לפי
 שאינו כפי המוסקין עמם אלא הדעות והגלם שלהם והם
 זה: ואמנם גל' ס' ג' אל' ה' ו' ח' ד' יעם הכולל: וכבר
 ידעת כי אהיה בראש ואמנם עיקר שם גל' ס' הוא גנה' י
 דאמא אך דאמא כבר הם מתלכסו כמקום ואינו מתגלם
 אלא על ויהיה וגם הם נקראים גל' ס' על שםם וכאמא שהם
 כ' גללים והוא עד שיפוט היסוד וגם ה' גללים תרי: והנה
 אעפ"י ששם גל' ס' סוף לגשתן שהם נה' עכ"ו השם
 היה הוא ביסוד לנד לשם הנכר כי הכ"ה האקלס גילוי וכל
 גילוי של האורות הם היסוד דאמא או דאמא אשר הדעת
 עיקר שם זה של גל' ס' הוא היסוד דאמא או דאמא אשר הדעת
 דעור מתלכס שם כמקום והנה אלוהי' גללים הם עמם
 ופי' קוין והלך כי קוין מעד אבא שהיא גבור' ככ"ל פרק כ"ה:
 והכל מעד אבא: אמא כי קוין והכל הם מוסקין דאמא
 ודאמא כהיותם בסוד גלם כרישא דעור: ולפי שבתפילה
 מתגלים האורות שביסוד דאמא עמנו שהיסוד עליה מתקיים

כשזה ד' לכן קוין וזה דאמא כי דאמא הכנור לנאמ
 דאמא: וגם כזה תכין מעלות קוין על הכל כי גם
 האורות של אבא ארין להם מעבר להאור אלא על ידי
 התלכסם תוך האורות דאמא וכאמא כי הנשמות של הכל
 דרכים ליונק השפע שלהם באמנעויות הנשמות של קוין והכן
 זה היסוד: אמר גם כן דפרק כ"ג ענין זה: והנה כמו
 זה שפיקר השם של גלם נאמר על גלם דאמא שהוא כנור
 קוין לכן אמא שם קוין גל' ס' וכבר ידעת כי קוין כלו
 גבורות כמו אמא ואמא נקראת כר אלהי' וגריך ששם אלהי'
 והוא דאמא בזה הגל' ס' והענין כי כבר ידעת כי ל' ב' אלהי' ס'
 הם במעשה בראשית והם נאמא וכאשר תמנה האמנעויות
 שיש גל' ב' אלהי' ס' הם ק' האמנעויות כמנין גל' ס' וכמנין קוין
 וכמו שגם בהכל נקרא גל' ס' ככ"ל אלא שהוא בהשאלה לנד לכן
 גם בנכדיו אלו ה' ב' אלהי' ס' והוא כי ה' ס' כפמיס שהם
 בפרק כ"ג ענין כ' הכתפי' של הורעות: והנה נודע
 מ"ש בעיקרם על קוין שנתגלגל באותו מצדו שהרגו עשה:
 ועוד נתגלגל כיתרו מותן משה כנור דף ק' קוין קט"ו
 וכן: בכל המקומות: וגם כנורא במקומות אחרים
 בתקוים כי הכל נתגלגל בשם ובמשה: וכן ביארנו
 בפרק ד' כי אעפ"י שפמא מאלפים שאמורים פלוגי בל
 בגלגול פלוגי: אינו מוכרח שהיה הוא עצמו אלא כיהיה
 מאותם שהם מוריס להתגלגל לנדם פמא שני אך רוב
 המתגלגלים הוא כשנתגלגל אחס כיוצא של כשמה באוזה
 נוק מתגלגל עמו נשמה אסרת משרשו לאיזה סיבה
 מהסיבות שכתבנו אולינו שם: ואמנם להיות שהם
 משרש אחד ומכונה אחת נכר על שמו והענין ככאן גם
 כן: כי ודאי כי אעפ"י שאמרנו כי קוין נתגלגל במצדו:
 ובישרו וכן הכל בשם ובמשה לכל אחד יש כמנה פמא
 פמא והכל אחד: וכדי שתבין ענין ג' גלגולים דקין
 והכל אודותיה מה עניינם והוא כי האמר למעלה כי קוין והכל
 הם שני יסודות דאמא ודאמא כהיותם תוך ועור כנודע:
 והנה כל יסוד מלגוים לו ג' נמינו' והם מכוסה ומגולה
 קוין והכל: וביאור הענין הוא זה ונתקלח יסוד דאמא כי
 סבה היסוד דאמא הוא מתלכס ומתבסס תוך יסוד דאמא
 עד מקום השם של דאמא נקראת מכוסה ואע"פ מתגלה
 היסוד דאמא מן השם ולמטה כי כבר נכתב שם היסוד
 דאמא והוא מתפשט בגלגול עד סיום פיו יסוד דעור והוא
 כפי' מגולה: ואע"פ האמנעויות שלו וינאס דרך פיו היסוד
 של ועור הם לנדם ולו נקרא כמיוסות הכל: והכל הם
 הוא מתפשט למח בין עירין ירכין דעור וכנור ג' נמי'
 אן יש ג' ביסוד דאמא כי עד השם דעור נקראת מכוסה
 לפי שהאור' כחיים שם תוך שני כוסיים גופא דעור ויסוד
 דאמא: ואע"פ כן: השם ולמטה ואלים האורות דרך גילוי

צמח והוא נקרא צמ' ענולה. אעפ"י אכינו נקרא הכל
 באותו של אכא כיוצאין של אכא הוא ענולה לגמרי מכל וכל
 אעפ"י. וההפך עדין הוא מכונה תוך גושא ד"א לכן אכינו
 נקרא הכל : אעפ"י נקראי' מעולים וגם לבינות טעם אחר
 כי כבר ביארנו במקומות אפילו אותן האורות היוצאות מן
 היסוד דאמ' הם ונאין מתלבשין על ידי רשימו של כה"י
 דאמ' ולכן אכינו נקראו לא מעולה ולא הכל ואם כן האורות
 ההם ונאין ג' דרך של עמוד דועיר ולחן וזה הוא
 צמ' הכל והדריגת צמ' צמ' אלו שיש בכל יסוד ויסוד :
 והנה אלו הם צמ' דאמ' הם ג' נגזרים של קין הנזכרים
 שהם קין צמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ'
 וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ'
 אלא שלהחת כי קין ג' צמ' והכל הוא כבינות המכוס'
 לכן כן סידורן הם ע"י הדרך וצמ' כי שנתנים יקין'
 וצמ' קין' צמ' צמ' והנרות של האור כי אלו הם צמ'
 נגזרים של קין' הנרות צמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ' וצמ'
 ואמ' כה"י אורות צמ' של יסוד אכא הם ג' נגזרים של הכל
 שהם צמ' של צמ' שהם צמ' של הכל אף כה"י שצמ'
 סדרן נדין שצמ' והוא כי הלא מקו' המעולה של יסוד
 דאכ' הוא שמתקן לשני בסיס' א' מה שהוא כנגד ת"א ח'
 מן המה עד סוף ת"א שצמ' וצמ' ת"א היא שצמ'
 וצמ' קין' והוא כי כבד ודעתי כי היסוד יש לוב' צמ' וצמ'
 יסוד ועטרה ואעפ"י שיש היסוד הוא מה שמתפשט תוך
 ה"ת של ד"א ועטרת יסוד דאכ' הוא מה שמתפשט כיסוד
 שצמ' בנאיהו כה"י נאד' צמ' דק קל' שצמ' דכתי' וצמ'
 איתנו כי טוב הוא אכא' דהיו' מה היסוד יש לוב' צמ' א' צמ'
 מן המה כי צמ' מן המה סוף ה"ת ש' שהוא מקו' המעולה
 והמעולה לכן שצמ' שצמ' מה שהיא' המעולה וא המעולה
 האמ' צמ' נגזר' של משה כי הכל' הוא שהוא כבינות
 היסוד של אכא לא שיש לוב' כבינו' ולכן לא פסית טעמא
 בגוויהו ואעפ"י הוא מקום המעולה (כל' מ' ש' ע"פ
 בה"י שצמ' דאמ' ש' לשא' נגזר' והוא וכו' ע"כ) (המשל) אכא
 תוך היסוד חציר שצמ' שצמ' שצמ' שצמ' שצמ' שצמ' שצמ'
 והוא הכבינה הנפרדת מן משה ונקראת שצמ' לבינות היותו
 כנגד היסוד והוא וצמ' ועוד שצמ' שצמ' שצמ' שצמ'
 באיראד רצא דק קין' נדדוק יסוד עולם דכלות שצמ'
 בקרטופא כמאד ונעבאר זה : באעפ"י ראו' לקראות
 שצמ' לא הענין הוא כי שצמ' הוא היסוד עצמו והיו'
 באשמה הוא דעיפה של חורפ' חורד דרך היסוד שאז נעשה
 שצמ' ועל ידי עצמו של הכל כשהנין ומא' בחשש' שצמ'
 נחשבת הטיפה חסר וצמ' ונקרא וצמ' צמ' וצמ' וצמ'
 וכאכור צמ' קין' דק קין' כבוק' ס' ס' : והפך היוצא
 מחוץ דרך של היסוד חציר ולחן בין תרין ורכין נקרא
 דאכ' על שצמ' שהוא הכל נעלם היוצא טעם : והנה נעמא ב'

גלגולים פרק כז

לכן אין לה זיווג אלא עם זעיר אף עם ועקב כענאור
 חמקין : ונשארו ג' מלכות הא' הוא דבוקה מעט
 ביוסוד דאנא והוא הפנימי שכלם : והב' האקירות הם
 דבוקות ביוסוד דאנא וא' מהם הוא המלכות דאנא והא'
 סוף רשומי והארת מלכות דאנא שבקצה ויגאה שם
 והנה בפי המלכות זו : שהוא רשומי המלכות דאנא הוא
 בנקעת היסוד ג' כ' : ונחא שני תאומות ליסוד אבא
 שהוא הכל : אך קין שהוא יסוד דאנא אין לו כי אם
 פאומה אשת שהוא מלכות דאנא הסמוכה לו כי הרשומי
 שלה יגאה לקח כבוד קשר של מפילין ואין לה יכולת
 להודונו עשה ולבוקין כתקנא כהכל כי אין לו אלא תאומ'
 אשת וכתקנא על אותה התאומה היתירה שלה על שהוא
 הרשומי : שהוא תורה מהם כי הפנימי הוא העיקרי
 וזה הוא מדר תוספת ויתרון : ולכן רצה קין לקחתה
 באוורו כי גם שרשה מדר מלכות דאנא עכ"ל מקומה
 הוא אגנ נוקבי דלניה מלכות דאנא והיא בנבולו : ועוד
 כי הנה ענין רשומי זה הוא נחשך על ידי הכחות אור
 המתבונן מן המלכות דאנא במלכות דאנא כעשית : שם
 אשתה הרשומי ואם כן עובד המלכות דאנא ויגאה והיא
 בגבולו ולכן רצה לקחתה : אחסם הדין אינו כן : שהדי
 התאומה כנכנסים בה' דאנא לצדס ואו כנכסה המלכות
 דאנא ושם נעשית תאומה אשת נחא כי כניסת היסוד
 והמלכות דאנא ביוסוד דאנא הוא כענין לידת קין ותאומת'
 ואח"כ נעש' כה' דאנא והמלכות ואו כעשה הב' מלכות
 שהוא דומת לידת הכל ושני תאומותיו עמו ונחא
 שהרגו של דין כי אשתו של הכל היתה ולא של קין ואותה
 הפנימי היתה תאומת הכל העיקרי והוא נפורה אשת
 עשה זה מה שחאמי כתוב בספר בשם מורי ו"ל : אך
 בפעם אחרת שמעתי מחזו כי התאומה היתירה היא
 נפורה : ונלפ"ד כי זוהו היותה איתית ועוד יתבאר בפרק
 ל"ג : והואיל שפרשתי ענין קין והכל ונגלגלהם כנאר
 עתה קצת ענין יתרו שהוא נלגל קין ונס כי שייך הוא
 מעט נדרוש הנה כבר כתבאר ענין הד' נשים היוגאים
 מן המלכות של יסוד דאנא ודאנא ואילו הם הד' נשים
 באשר נועיר יש לו ד' מוסין נמורים דגלגלות וכבר ידעת
 כי יש פעמים שהוא קטן כבוד ועקב ככה הקטן ואו
 המוסין שלו הם מנחי קטנות והם חשמות אלהים כבוד
 במקורו והנה הם ע"ד הנזכר אמש ולכן נריך שפדע מה
 שביארו בפירוט כוונות ק' ומהעמידה : כי המוסין של
 קטנות הם שמות אלהים ויש להם מוסין מקיפין מהם
 משם קטנות הכנכסים נעשית ק' והם התשלול האגליות
 ואח"כ כנכסים הנ' מוסין העליונים ובהם כלם הגלגלות
 וגם אלו יש להם אורות מוסין מקיפין כבוד : והנה כל
 הגדול מעבירו נעשה מקיף לפתתין מחזו כיוצא המוסין

דשש קטנות דגלגלות נעשים אורות מקיפים אל המוסין
 דקטנות דאלהים כרוש דועיר : ואילו המקיפין של
 המוסין דקטנות אשר הם המוסין דשש קטנות דגלגלות
 כנזכר הם ד' שמות אלהים ביכבר ידעת כי דעת כולל
 כ' מוסין מסודים ונבירות ואם כן ד' מוסין הם והם ד'
 אלהים והשם אהי' : הם קמלנו יודין והג' קמלנו הסוף
 והד' קמלנו אלפין ואילו הד' אלהים בד' מוסין הנזכרים
 הם דגסטרי יתר' : כי יתרה' הוא יסוד דאנא ככולל ד'
 אלהים האלו והוא שורש לכלם : והנה אחר סכנכסים
 אלו המקיפין דקטנות כבוד וק' מוסין דגלגלות או מחזו
 נעשים אלו הד' תאומות ואין נעשים אלא ע' ויסוד דאנא
 וכו' מתלכדים כלם וגם כי לולא הכחות אור יסוד דאנא
 כתיב יסוד דאנא לא היו נאצם אלו התאומות : ומעט
 זה תבין כי כנפורה אשת עשה שהוא אחר מלוא הפאומ' הוא
 בהכרח להיות בת יתרו וכבר נפורה שהוא סוד התאומה
 יתירה שאינה ויגאה אלא ויגאה הכחות המלכות הפנימי
 בוואו ויגאה כקומה ככ"ל : אשר לטעם זה כתקנא עליו
 קין ומתנה לטעם שהוא הכל כי כפי האמת שלו הוא
 ככ"ל ויתבאר בפרק ל"ג ונחא למוחזק כ' מניחות הם
 ליתרואשד הוא נכחי אור מקיף דקטנו' וא' דגלגלות כנזכר
 שאו הוא כולל כל היסוד דאנא כנזכר בפרק ה' ואפשר שניין
 עם זה כי זה הוא קיבו' ית' : ויתר' יתרו הוא דקטנות
 ויתר' הוא הכל : ולא קבלתי זה ממורי ו"ל ה"ה : ואחסם
 יש לי קושיו בזה שאמר הוא כי המקיפין דקטנות הם
 עצים אח"כ המוסין דק' דגלגלות ואין אחרונם שהם אחריו
 וולת מקיפים דקטנות : וכ"ל ע"ד לומר כי אין הכוונה
 לומר שכן עצים המקיפים דקטנות רק סוד הד' לטעם
 של אותן המוסין דשש קטנות דגלגלות שהם ד' שמות דאיהי' לבד
 ככ"ל וכח"כ כנכנסים בש"כח וע"ש : והנה אותם לבד
 שהם לבושים הם המקיפים של הקטנות אך לא המוסין
 כעצמם :

פרק כ"ח אשר שנתבאר בפרקים שקדמו ענין קין
 והכל כי הם נאמרים (אמר מא"ש מנאיתי חתוכה הקלון
 להתכבד והנצנו אותו כאן וו"ל כל כתף וכו') : בשורש
 הכתמים של ו"א שהוא כחי' : דעת שירד שם וקין מן
 הגבורות שכתף שחאלי והכל מן המסודים שכתף היווני
 נריך שנתב' כי בכל הד' מנחות של אכ"ע בכל ה'
 פרנפוסים שיש לו לכל עולם מהם ועולם כל כתף השחאלי
 הוא קין וכתף היווני הוא הכל : אחסם נריך שפדע כי
 הד' מנחות שהם כ"ה הם נקראים ורעות ומין ושחאל
 אחסם בעולם האגליות כל הארצות אשר בכל הפרנפוסים
 שבו העולם הם נקראים ורעות כנכנסים בו מלכד הנרוע'
 יש בהם כנפים כנכפי הפיות עם אכרזה וכו' וכח"ש
 נע"ה

גלגולים פרק כח

כג

דפ"ה : ונמצא כי הכניסה האמיתית של קין או הכל הנקרא בפס דאגילות ככ"ל פרק כ' אצלמקת לב" בעולם האגילות האחד הוא באבר הכתף והוא הנקרא בשם כנף בעולם אגילות ויש בו כשרונידים ועצמות ככ"ל כי אינו נקרא בשם אבר אלא בהיותו כלול משלשתן ובה כתף הנקרא בשם כנף תקופות בו הנוגות של הכנף ונמצא כי כל העצמות שהם מכניסו ושל קין והכל יש להם שורש ואסיה צדתי המקומות באבר : ונזהר וכן אבאר עתה פנין אלו הכתמים של הנוקני דמלכות דנפש דאגילות כיון שאין יכולתלמי שהוא משרש והלהשג בפעם ראשון למעל מקום זה : אמנם בגלגולים אחרים אפשר להשיג עד הכתמים והדורות של אריך אכנף דאגילות כי כ' הכתמי הם ובכר כתבאר לעיל כי כל כתף מהם כלול מנשר וידידים ועצמות וכל העצמות הניתלים בכתף וה יש להם אסיה או נכשר או נדידים או בעצמות : וכבר כתבאר שם סדר מעלתם : ואמנם ענין הכתמים הם הנוגות התקופות בכל כתף חאלו ויש לכל העצמות הניתלים בכתף אסיה גם אלו הנוגות והנה יש ב כתמים אחד ככתף הימנית ואחד ככתף השמאלית הכל מיוחן וקין משמאל וכל כתף מהם יש צד ג' אלפים נוגות : וכבר ידעת כי אין הנוגות שות צו יש גדולות ויש קטנות ויש בינונית ולכן אלהם אלפים נוגות הם אלק נוגות גדולות ואלף נוגות בינונית ואלף קטנות וכל נוגה ונוגה יש שערות רבות כנוג שניתלים בנוגה ויש שערות ארוכות ויש שערות קצרות ויש בינוניות : ודע כי השערות הקטנות הם העצמות של הקטנים היתים בקטנות ונמצא כי השער הגדול שנוגה הוא גדול במעלה מאד יותר מן השער הקטן והנה כל נוגה ונוגה הוא תקופה כנשר וקתהבחון ונס וס התקופה שבחון במקום שהיא קרובה אל עיקרה ושרה התקופה שם היא חלקה בלתי שער : ושאר חלק הנוגה יש בה שערות רבות באמות וזמנות משני דדוי הנוגה אלו גדולים ואלו קטנים כנוכר והנה הטעה מוטעת ומתפשטת בין אמצע השערות שלו ונמצא כי כל שערות יש לה קתה קנה הנוגה שזמון משם התעמיד אותם גם באותו קנה של הנוגה התקופה כנשר וס טופת דס באמצע הקלל ההוא כי שם מואב הדס ההוא והמיות לשאר חלקי הנוגה והשערות להמיות וכבר ביארנו מספר הנוגות שהם ג' אלפים והנה מספר נומני העצמות שכל נוגה ונוגה הם קין נוגות : כענין ככ"ל והכן זה : ואמנם סדר מעלתן הוא כך כי הנמצא אשר שם תקופה הנוגה וכן הדם המנובל כקלל קנה הנוגה במקום שהוא תקופה אלו השתי צדונו הם חתר פסותים במעלה מן הכנף שהם נומית והנה הנוגה גדולה במעלה יותר מן השערות והשערות ארוכים גדולים במעלה על השערות קצרים : ודע כי כמו שהוא בכנף הראשון כן

הוא בכנף השני ואין ביניהם מילוק וולת ענין אחד והוא הוא הכנף של שמאל שהוא של קין כל נוגה ונוגה מתחלק לקין ניוגות נשמו דרך פרט כל א' וא' בפני עצמו והוא כנגד קין של קין אסכ' הנוגות שבכנף הימנית של הכל עם הית שיש בהם קין ניוגות נשמות אינם כמלקים על סדר הכנף השמאלית : וכל כי טעות יש כאן וככל הנוגה כמלק' לש' חלקיו וכל חלק מתחלק על 'ל חלקיו הריקין וכו' אלא קין הוא בלתי אית אמצע בין אלה הכל בלתי אית אמצעי ודוק ככ"ל מאש' אמנם הנוגה כמלקת לב' חלקים וכל חלק מתחלק לנ' ניוגות והוא כנגד אותיות הכל ב"ל' וענין הוא תבויכוו במה שביארנו לעיל פרק כ"ו אריך נרמיוס לב' אלהי בקין והכל שהם בתי' ב' הנלמים זע"ש והנה לעיל בפרק ד' כתבאר כי יש כמה שרשים אל העצמות וכל העצמות שהם משרש אחד נקרא בשם משרש אחד : והנה דע צד זה הכתף השמאלית של קין או כתף הימנית של הכל כל מנין ניוגות נשמות שכל כתף מהם הם קרובים זה לזה ונקראים שורש א' גדול אך יש מהם מן הפדט והוא הנקרא שרשו הקטני' ככ"ל : והוא כי כל ניוגות נשמות שיש בכל נוגה מהם כלם נקראו שורש קטן אחד ויחיד וכלם נקראו שוויים בשמאל ואם יניחן אחד מהם סבך פסיון עדיון כלם נקראו סבכים עד שכל הקין ניוגות שאלות מונה ויחידו נצקן משא"ב בנוגות האחרות אפ"י שכל הנוגות שכל כנף א' נקרא שורש אחד אינו דמיס כמו אותו פרטיו שכל נוגה ונוגה : והנה רציתי להודיעך קתה מן הפרטים ששמעתי מיוהו"ז ז"ל והנה כי כתבאר הוא כי ג' אלפי נוגות הם אלק נוגות גדולות וכו' וכל נוגה ונוגה הוא שורש וזה קין ניוגות נשמות וזרי כמה נשמות מעולות ורצוני להודיעך אסיותם והנה דע כי הם מן הכניסה הכבדת בקין והם מכניסות בפס דאגילות שיש מן העשוי' עד המלכות דאגילות : ואפ"י שיש להם אסיה משם ולמעלה עד כתף השמאלית דאריך אין אינו בביאורס עתה אלא עד אקוסבוקני דעיד דאגילות : הנקרא בפס דאגילות שהורשה אדם לקין בבו בשעה שגולד : ואס"כ כבאר מקומה באבר הכתף ועתה כתחיל ככמו הכתף דע כי מספר של הנוגה על זה הדרך מן אלקבנו' הגדולים שבכתף שמאלית של קין ויש בהם קין ניוגות נשמות והנמצא שבה תקופה הקנה נוגה זו היא בשמות אביו האמורא הנקרא בשמותיו והדס שבפוך הקלל של אותו הקנה הנוגה התקופה הוא בשמות רמיוכר מחאוקנה קנה עצמה התקופה בתוך הנמצא כמלק' לשני גדלים ליחן ולשמאל כי הדס שבמנו מספיון לשניים משא"כ אשר נחתו למן שאין שם דס מספיון והכל אחד והנה נד השמאלית הוא שמואל הכביד : והימנית לא הגיד לו : ושאר הקנה אשר נחתה למן מן הנמצא והוא חלק

גלגולים פרק כח

הוא נש' החלבו' של כל הפרצוף של הכתף הזה שהיא עומדת בסיוע רגל השאלי הנקרא הדו ושם הוא נכחו' הנוקני' וכבר נפגאר שהכתף כלו הוא' ריבוא כינונות אך העקב הזה הוא שורש אחד מן הנשמות של ע' שרשים שיש בו הכתף : וז' בתיוקנים דף קי"ג בהגה והרי אולי נפ' נד' ערם' ריבוא מהחוקין שהא כתף השאלי וכן הכל שהוא כתף ויחינו: בעבור דסודעין דאסוי ואינון ס' ריבוא וכו' ונחנא שאין אבר פחות מס' ריבוא : וכן העקבים כו תרנ' כינונות נשמות והוא לבדו פרצוף ולאשר נמשכת הטופהמה העקב ויונאות דרך היסוד בסוד ויוג' נשמות לפעמים ועקב ולפעמי' עקינא ולפעמים עקביא וכיונא טה : ודע כי מקו' עלן יהודה הוא כאלו נראש הפרצוף הנקרא עקב ולכן ארדינן קצת מהם וסדרו : ואח' כלכתב השאר שא' בסדר מדרי גותם ט לא קבלתם : והנה סדר השורש העקב הזה בסדר מעלתם מוקומם הם שמואל הנביא : ואשריו מקו' מלך יהודה : ואשריו רי' נ' וכו' : ואשריו ר' ע' : ואשריו ר' ייבא סנא דפ' משפטים ואשריו אכיו ואלוהם הסדר אשר קבלתי סדרן שהם מההשורש : קין קינן : יובל מהללל יכל למך ופגאר : שילה בן יהודה : דפ' : אביהו : פנחס : קרס : ופן : אכירס : יתרו : נאשן : כתנאלל בן נצר : עתניאל בן קנו : כרחימי עידן : סנר הקני : מפלל : ססמי : סנר אכי סוכו : ושבה אכי אשתמות : ושני לחם : שטנר בן עבג : שמשון : אלקנה : שמואל הנביא : אביה שמואל : וש' אכיר דוד : אבישי בן צרויה : שמעא : אחיש : אליהו ול' : אלישע הנביא : שויל בית האלי : וינה בן אחימי : מקו' השלך : פנשה בנו : אכיו בן רחבעם : דואל : אחיתופל : נבות היזרעלי : וסוקאל הנביא : אורי' הנהן : ופרו' בן ירכיו : כמס הנביא : מוכה המורשת : נרנ' בן יכניהו המלך : ענני בן אלועני : סנניא סנר של דניאל : אליהו בן דניאל סנניא : ואלו הם מן כת הענאים מתת' כ"ג משמניא : וסוי בן וסמן איש ירושלים : גיתאי הארצו : עקבי' בן מהלללל ר' בן וכו' : ר' עקיבא : ר' יוסף הגלילי : ר' טהוראי סנא של פרשת תנוה : רבי ייבא סנא דפ' משפטי' : וינתן בן הורקנס : סנניא בן מקו' בן נרנן : אלא שאל ר' בן אלישע כ"ג ר' מנשיה המתורנן ר' צ'ר אילפי ר' נפליאל ר' וסוי בן משולם קהיל קדישא רב אשא בר יאשי' וא'ל מוריו ל'ה' שאמר מקיירו של רש"י שכתבו באדרא קדישא הוא ג' מההשורש ולא דנה לגלותו ולא ידעתי הטעם למה ולאו לא קצת תנאים שיש להם קצת אסויים בזה השורש ולא לגמרי ולא ידעתי הענין רב שסעי' מביא דפ' נלק ר' נדוקהבן ר' קיסמא אכיר' ווסא ר' כרסמאדאי

עלן נלתי שער בכל נמי' א' כנובר כי אין שם דסמפסיו יהא נשמת ויקו' מלך יהודה וא' ב' נמלק הקנה וסמפסם בין אמוע השערות וכל שתי שערות שכיניהם מחמיר א' שבו כאמין ככל ואחר מן מספר השעמירוס נמוקוס ששערות היותר גדולים הוא נשמת ר' עקיבא ונחנא כי ר' עקיבא עס שתי שערות שלוהם קרובים בתכלית הקירוב : וכן הענין בכל כ' שערות עם השעמיר ולא ידעתי ויתר שאר פרסויה הנונה פוהם : ואשכס פנונה אחרת אכל ו שוכרת והיא ויתר גדולה מהה פנונה שאמרנו שם הם נשמות של יהודה וקו' כני ר' סויא ולא ידעתי מוקומם פנונה ההיא וגם הפנונה פנונה לא ידעתי מקו' וכן ר' יהודה ב' ר' אילעי הוא פנונה א' של כנף ו לא שאותו הפנונה קטנה מן הפנונה ראשונה של ר' עקיבא ולכן היה ר' יהודה תלמידו של ר' ע' : ולא תתמה אם נגות יהודה וקו' גדולה פנונה של ר' ע' כי כבר בארנו כי בכל נגות יש גדולים נש קטנים ואין להאריך בזה יותר :

פרק כט אחר שנתבאר למעלה כי בכל כנף חאלו השני' הוא שורש ועב' כל כונה וכו' הוא שורש בפני עצמו והתחלנו לבאר לך קצת פרטי השורש של הפנונה של מספר עו' ה' ח' א' ח' נגות שכתב שמואל אכיר לך עתה מוקומם אסויים הנשמות של הכנונות ע' ו באחר הכתף עצמו ועוד נוכיר שם נשמות אחרים שלא ידעתי מציאותם פנונה הנוכרת דע כי זה הכתף הוא שורש א' של קין ויש בו פרצוף שלם נרמ' אכירס ושם' נידים והנה איתם של נגות עו' השרש בזה הכתף הוא בעקב השאלי של הפרצוף של הכתף שהוא העקב של יהודי וכל הכנונות של זה העקב הם נקראים שורש אחד נחור וכלם כחו נשמה אחד ע' ד' המכר פנונה וכו' העקב יש בו יותר מתרנ' כינוני נשמות ואשכ' שאין פנונה לא קין כינונות אין זה מעלה וחוריד כי אינו בהכרח שכל התרנ' של העקב יהיו פנונה א' ואותם של הפנונה יהיו ויתר קרובים זה לזה וכל שאר התרנ' או אפשר שהם הם' שיש בו העקב וכיונא בזה : וכאשר יושלם זה העקב להשתלם אינם זריכ' עוד לתיוקן שאר העקב : ככל אף חסר ג' משורש זה העקב לא תיוקן כל העקב נקרא עדיין חסר עד שיושלם לגמרי ולכן כשתגלגל איהו כיוון של זה העקב אי אפשר לו להתגלגל עם כיוון של וזה העקב לא עם כיוון אחד מזה העקב כי כלם שורש אחד כנובר סדק א' : וכדי שלא תתערב בענין זה נראותן אנשים גדולים איך הם בעקב : הנה ארדינן ענינו : דע כי לעולם החלכות נקרא עקב האדם והטעם כי איהו כנונה ואיהי כנונה כסיום יהודי שסא גבוק העקב וכנובר נפרק כ' ע' : וזה העקב שאנו אומרים

גלגולים פרק כט

כד

השואל עוד יש פנינו אחרות אשר אמותם בלא המיונ' הונאש. מה העקב ככל וכן יש אחרות הנמשכים מפנים מחלבות וזו עד שונות לאה מחמק הפ אחרות מחזנעים ונאז חן המלכות הפנימי ולא נכנשו בלא המיוננה כנודע כי כל דבר שבקדושה יש בה דשיות בכל מקום שהולך ונבניש נשמות שהם מכפנים וככנסים תוך לאה למקן : ויש שהם אפנימים ששואכים ומשכיכים האורות ונכפני : ואסוף לאה : וכל או הם פרטיהנשמות שלא נתבאר פניוים היטב אך הכד השוה כי כלם נקראי' על שם זה השורש של הכתף השואל של קין : ודע כי כל הפרטי שיש מפני' כלם נרין שונאז להאיר למקן לאה כיהיה נאחות בכתף הזה השואל שהן גבורות ולא בכתף הימני : וזוה תבין הגדלות בחם פרטי נשמות הן : גם אלויעך ענין אשר כי כמו שזכר יש פומין פנימי' ומזמין מקיפי' וכל זה נכמי' גדלות וולת כנכני' הינאז ומענו בעד הגדלות' כי יש נכמי' הקטני' ונחנאז אסכן כי כמו שקין הוא נכמי' כלם דיסוד דאמא שבתוך הועיר נכמי' גדלות' כי יש כלם אחר דונחמו נכמי' קטנות וכל זה נכמי' קט והכל נקרא על שמו אף ששם נכמי' הקטני' : וכן כמו שיש נכמי' ישראל ויעקב שהם ז'א ויעקב : היואז חן אסוריו' דאבא כמבאר במקומו כן יש כמי' קין והכל ב'א הנקרא ישראל ויעקב כ'א והכל נקרא כמי' קין והכל : ג'א כנכר : ואמנם בהיות קין שביעקב נקרא ויכל והוא הנכר בפסוק ותלד עדה את יונל והכל נקרא ע'א קין . לא שקין הוא נכמי' כמיוננו כמיוננו הוא דנחמו ביעקב . והכונה : ועוד יתבאר לקמן ויש כמיוננו רבות בקין חן המזמין לפניו' וזמן האקיקים וקריים וכנכות .

פרק ל אשר שניארנו כל נמי' הנשמות שהן באדה' ד ומה שנשרו ממנו ומה שנשארו בו ומה שהנחיל לקין והכל ומה שנכתבת קין ומה שלא נשרו ולא הושבעו בקליפות ומה הם הנשמות הקדשות למחיו וכל זה הורענום בפרקים שעברו : לכן באתי להודיעך עוד חן כונן אחר של הנשמות ובהיכל ביאור הנשמות וסגויהן . דע כי אלה' ד אשר שאכלתם הדעת טוב ורע ועדכ הטוב דרע וכתפכר עתו וקמת הנפש התפיל לטטוף : צמטא הונאש שכבת דרע לנעלה : וכבר ידעת כי כל חטופין של ש'א לנעלה נעשה להם גופים על ידי לילות ונעמה ונשארים בבחינות שדין ורחסין ולולין ממש : לא שהשד' רח' וגוס' חן הטומאה אף או הרמזין והלילין הנעשי' על ידי שכבת ורע לנעלה נוסמן הטומאה חן כעמה ולוליות ונשמת' מחקום הקדושה ולא : נקראים נפשו' כגו אדם כמא' זה והוכחתי נשכע

בנשמתו הנוכר בזה ואלו הם חן כת אסוראים . רב הונא רבניו הקדוש : יהודה וסוקי כנ' ר' מייא ר' גדוק תלמודו של רבניו הקדוש ר' ש' כן יהונדק ר' ויסא אסורא : והוא ר' אסא הכהן' וינא אסורא והוא תלמיד דרב והוא אביו של ר' תאומאיו של אשיע' בר נדבך לוי בר סיסו ר' ורמי' בר אבא בר חלקי' בר אבא רב שימן בר אבא ר' עקיבא אסורא כנפס אחי שמואל ר' מייאש כומן ר' יוחנן בר שילא' שנעשה לגוס רמי' בר שמא אביו רב כחמא רב ביבי בר אביו רב וימר רב דמיא מנהרדעא : רב משרא רמי' בר יוחנא רב שמואל בר שילת ר' אבין גנרא ערעוקבא ר' וריקא רב סבורא נפן דננתיא : תנחום דמן נוי רב וינא בר רב כמא ורב ספרא בימי רבינא רב עמרא רפרס בר רפכא ר' זעירא בר הלל ר' וינא מדוקרת עולא בר קיסר דעכע' מלכותא רבין דסליק לא' רב דמיו דסליק לא' רב הונא גנראי' נכמי' בר רבינא רב שמא בר נח רב שישא בר' דרב אידו : רב מייא מדפתי יהושע כן ורונקיהו והוא מעבר עורות איו אכדיו רב טבימא בלוי רב יהודה הנדואה רב חלניו : ואלו הם חן כת סבורא רב אחאי רבא דמועדיתא ואלו הם חן הגאונים רב כהורא גאון ראשון רב אחאי משכא רב דוסתא גאון רב נחמא גאון הראשון בר' דרב פלטי' גאון ואלו חן הפוסקים הר' א' נכדוש הר' הלוי הרב בעל מגיד משנה הנקרא דין וויסא מטולסא : אמנם נרין שתרע שהם הכל חן השורש של הנקרא נפש נכמי' נפסם . אך רוסם ונשמת' היה חן שורש אשר כנודע : וכיארתי בפרק ל' . ואין ככל הטכר' מי שיהיה נפשו ורמו ונשמתו ומה השורש וולת אביו לבדו : ודע כי כיון שזה מעלה על שאר הנשמות כ'א וכפרס מי שהוא מזה השורש של העקב שהוא כמי' המלכות ונודע ח'א לעול פרק כ'א עבין אשע קול עשרת בעלה שוכל לעלות למעלה חן הזכר בסוד נקבה תסובב נבר ולכן מי שהוא נשמתו מזה השורש יש בו יכולת לעלות עד חס המעלות שאין לה קץ ומכאן עלה ר' ע'א כמא שבה העלמה ויתבאר במקומו דע'ה . גם נרין שתרע כי כיון שאמרנו ששורש קין הוא בגבורות הדעת שירדו ככתף השואל דועיר וגם כהכרס הוא שלאה אשע יעקב שהוא סוד קשר של תמילין הונאיות חן המלכו' הפנימיות הנאמות כזה הדעת בגבורות שבהם נכמי' העקב כנכר : ולכן בדרת זה העקב גם לאה המיוננה הפאורה מענו ודעהם הוא ככל' ככל' בפרק כ'א אף לאה המיוננה נאחות ונאחות מכך וזו המלכות דיסוד דאמא ע'א : וא' כיון שגם היא נפלה ככל' פרק כ'א . ומנא אלת' הכמינה של שורש הנשמות הנאמות כזה הכתף

גלגולים פרק לא

בשטח אכזבים ונכנעני בני אדם ושטח אכזבים הוא היסוד
 גבוה דרך כוכב מיעקב וקס' שטח מיעקב'ל כי שטח הוא
 היסוד ועורא בעין שטח והכוכב הוא הטופל בסוד
 חרה כחן : ונכנעני בני אדם הם אלו השדים הנכבדים
 על ידי הש' לבטלה ומאחר שהראשון שטח בזה השטח
 היה אלה' נקרא' על שמו נכנעני בני אדם : ועוד כינה
 שנות כיהם בני אדם שטח ואינם שדים נקראים : וענין
 זה נרמז בוהר פ' ויקרא דף ר"ט כי לילות אודונת עם
 אלה' קודם שנכנסו נפש מוכ' ע"ש : וכבר ידעת כי
 שטח של אלה' קדם ליצירות קין והכל כנזכר לעיל פרק
 כ"ג : עם היות שטח שיש מדר' ר"ל שמוקדים בזה אך
 בוהר מכסים עם מה שאמרנו בפרשת אחרי מות דף ע"ו
 וידעת כבר כי בו ביום נברא אלה' ר' ובו ביום אכל ונו
 ביום ג' ודוננו ונו ביום נולדו קין והכל : ונמצא כי בהיותו
 מונוא ש"ל לבטלה נתרברה תאוותו או יותר וזדונו עם
 מה ואין המופה ראשונה נולד קין והכל מן השני ונמצא
 כי בעוד שעדיין לא נברא להוויא כל הקריין והננעים
 שהם ג' ודוננו עם מה : ונמצא כי היתה טיפה של קין
 מעורבת עם קצת מאלו נכנעני בני אדם וכנזכר בוהר פ'
 אחרי מות דף ו' לזוהרין אשתכחא נפשה לעלמא וכו'
 ואתער משכיתו ואסיד באתת' : ושכ' עמה וכו' וכן
 שיה' הענין באלה' כי בעצמו מונוא ש"ל לבטלה אחיד
 במה אתת' ושכ' עמה ואף אותה טיפות קרוי שלא ינאת'
 עדיין נתרברה עם טיפות אדם בעת זיונו עם מה
 ומעורב שניהם ינא קין תחילה ולכן ינא קין רובו רע
 שאחר שנתערב עמו טיפות קרוי כנו' והיה בו קליפות
 רבות ש"ש כפ' אחריות לבתר אולידת קין ואינם אכ"כ
 מן הטיבה השנית ינא הכל ולכן הוא כסויא יתיר ככ"ל :
 והנה אחר שהוליד קין והכל מוראדם להוויא ש"ל לבטלה
 ק"ל שנים כנזכר בתקומות רבים : ונמצא כי ג' קריין
 היו לאלה' ר' א' קודם שהוליד את קין : וא' בעת שהוליד
 את קין : וא' באותו ק"ל שנים שפירש ממה אשתו עד
 שהוליד את שט' : והנה כל ג' בקינות קריין אלו של אלה' ר'
 כלם הם משורש קין כיהכל בסוד הגבורות ועל כן השדים
 והיצונים יכולין להתאחד בהם כיהם דוים וגבורות ושם
 אחיות הקליפות אינם כלם כל אחד הם נשמות עצמות
 מאד וכו' ענין ארין ולא העפיקוהם מהר ע"ה :
פרק לא אחר שכתבאר היטב כל הנביאות של כל
 ימינו הנשמות שכל הנבראים : ראינו
 לכאור לך קצת מן הגלגולים שנתגלגלו אלו הנשמות ובה
 יתבאר לך כמה עניני התורה ופסוקים רבים ונתמל
 לבאר הגלגולים שיש ברא' קין : וגם נזכרו עליהם
 כמה גלגולי הכל : ותחילה נרין שתדע כי הנה האדם
 מסא תחילה בעץ הדעת ואף כל חלקי הנשמות כלולות
 בו קודם שטח : ונמצא כי אין לך אדם בעולם שלא היה

עם באותו שטח ואיננו לו קצת פנים של שטח הקודם איננו
 אחר שטח נלקח הנשמות לבמה חלקים ככל' בפרקים
 שעברו : ונמצא כי הנשמות שכתבתי ומאדה' ר' בין אותם
 שלא נטבעו בקליפות וכן אותם שהוטבעו בקליפות וכן
 אותם שנטבעו לאלם ענינו אין בהם כי אם פנים אחד של
 אלה' אך הנשמות שהוריש אדם לקין והכל בניו הם לבדם
 ניתוסף עליהם עוד פנים אחד והוא השטח שהטחון והכל
 כנזכר בתיקונים ספ' וק"כ וברוך מקומות ע"ש : ונמצא
 כי הנשמות הנמשכין מן קין והכל צריכים לתקן שני עניני
 אחד פנים אחד ואחד פנים קין והכל מש' אכ' בשאר הנשמו'
 שאין להם לתקן כי אם פנים א' של אלה' : וגודע כי כל
 זה הוא זולת מה שנים האדם פנים נמשכו ככל' גלגוליו ואין
 אנו מדברים אלא בפנימים הראשונים שנעשו ע'ו אלה' ר'
 וקין והכל שהם שרש' כל הנשמות ככ"ל : ונמצא כי כל
 הנשמות של קין והכל נתרברו כ' מינו תערובות רעים
 א' על ידי פנים של אדם וא' על ידי פנים של קין והכל :
 ונמצא כלולות מטוב ורע : והנה קודם שטח קין היו כל
 הנשמות של זה הכתף השמאלי כלם נכילות בו
 דוגמת אדם שכללו בו כל הנשמות ככ"ל :
 ואח"כ נשמות קין וברך את הכל אסון כפניו
 כלם ונתעברו טוב ברע פנים כ' וירדו לעסקי
 הקליפות וקצתם נשארו בקין אלא שנים הם מעורבים
 טוב ברע וכבר ביארנו לך כי כל הנשמות שהוטבעו בקליפו'
 אי אפשר להם לנאות בקפ' בעולם אם לא שתחילה וינאות
 נשמה אחת מהן אותה שהניש ומה לנאות מתוכם ובה
 בסוד ללא אור מקיף על ראשנו אסור מאיזה אדם אחר
 שיהיה משרשו ובה נעשה ג' פעמים דג' אכש' משרשו
 וכפס' הד' באה בסוד נשמה פנימיו ממש באדם אחד :
 ועל דרך זה כל הנשמות הולכות ויונאות מתוך הקליפות
 ועומדת בסוד אור מקיף למעלה וזוהו כוונתו עד שנתמדת
 כלם לתקן כל' וא' ע'י מי שהוא משרשו כמ' שלקמן ואס'
 בהיותם בגלם בסוד אור מקיף לא נתברר הטוב מהרע עד
 סיבוב בסוד אור פנימי ואף על ידי מעשה מפריד הרע
 מחנונוס זה אינו מספיק עד סיבוב הקצר כמ' בנתיבות :
 וז' הכרמז כפסוק בלע המות לנצח כי המות הוא להפריד
 הרע מן הטוב שנתערב על ידי פנימי של אלה' ר' וקין והכל
 כי להיות אלו האכזבות ושרשם לכל הנשמות וכלם היו כלולים
 שם והיה עונשם גדול עד שנתערב הרע בטוב ויארד מאד
 משא' כ' כפנימים שעושה כל נשמה ונשמה לבדה כפני ענשה:
 ונמצא כי משת יצירות העולם עד ביאות העששים תמיד
 נולדים בני אדם ומתים ועל ידיהם מתפרשין הסודים מן
 הוצר ונאשר וישראל וישראל שם רע דבק בטוב
 ככל הנשמות או יבוא משום כנוע : ונמצא כי אף הקליפו'
 הנקראת מות הם מתגלגלים ונשמותם מאלהם ואין נורך
 עוד

ואו נקרא נדון גמור וכל הרע לנר א' ואו הוא נקרא רשע גמור ועל כיוצא כאלו נאמר ונאון וראו בפני האנשים ונ' ואשם לא תכנה : אימנם הרשעים שיש בהם קצת טוב עליהם נאמר ומשכ ומשכנות לבלתי ידע מחמת נדח : ויתקן בגלגולים : והנן זה הדבר הוטב במאד מאד :

פרק לב אחר שנתבאר בפרק שקדם ענין הגלגולים מהם להפריד הרע מן הטוב : וקודם זה נדון לבאר לך ענין אחר השייך לעיל פרק י' ד כי שם מקומו והוא לבאר מה שנתבאר כתוב בתיוקנו ובספרי המקובלים מענין אלה"ר שנתגלגל בג' אבות וכן קין נתגלגל בתנאי וקדם ויתרונות או כלל היו בדור אדם : ואין אפשר להיות כן : אך הענין הוא בנ"ש לעיל פרק א' כי הנשמות של אדם נתעברו בלשם בלועלן טוב ברע ובפי אברי הנשמות של אלה"ר כן מחשבת נתעברו בכיוצא בהן באותו אדם בלועלן : והנה בתפילה ונאום האברים העליונים והם מתחילים מן הראש ומתקן מעט מעט עד שבדור אחרון של מלך המשיח או יהיה בירור של העקבים של הנשמות : ונ"ס אשר מרכיב עקבות משיח : וכן והו משר"ל בעקבו משיחא מנשא יסנא : וכאשר יושלחו לא הרגלין להתברר או יבוא המשיח והו"ש בפ' פקודי דף רכ"ט וכד' יתנוון כרגלין כדון כתיב ועמדו רגלינו כיום ההוא על הר הזתים ונמצא שיש פעמים שנמצא ב' או ג' אנשים או יותר שהיו משרש א' בדור א' המלאים יהונ"ג עינים או ב' אזנים או ה' אצבעו' היד או הרגל וכיוצא ביוכן הענין כמו שהם מבחי' הנידון שבאברהם הוא שהיו הנידון כמוהם זה לזה : וזה א' תתמהאם כתבנו למעלה כי רמזי ברמז ואכיוור דימי מהרדעי כלם משרש אדם וכלם היו בדור אדם : עוד יש טעם אחר והוא ע"כ ל' כל הנשמות גלו עם השכינה ונתעברו בקליפות וכפי הזמן או המזג שיעשה אזה אדם בעה"ז ויכלל לעלות ב' או ג' כינויות או יותר אעפ"י שכלם הן משרש אדם ואינם כמויות אחד כמו אזנים ועינים וכן אפשר שפי' כמה בני אדם כל א' יומשיך כינון אחד כל א' כפי ערך אותה המזג שיעשה כן הוא נדר הכינון שמוציא לעולם וכפרטאם יהיה הנידון ההוא מן שורש הנשמה ההוא ואו אעפ"י ששמה אחד תהיה מן הראש ואחד מן הרגל וכן כל כיוצא בה אין קושיא כי כפי המזג והזכות כן הוא מחשבת הכינויות שמוציא ואפשר בלשם שהיה מן הדורות הראשונים ויעשה מזגה אחת קטנה שלא ויכל להשיך שמה לא יבחי הרגלים ואפשר בלשם א' שהיה בלשם הדורו' האחרונים ויעשה מזגה"ה גדולה שעל ידה יוכל להשיך בשמה"ה עומת מבחי' הראש וכיוצא בו באופן שאין ספק בשמות כבדו ביותם לעולם כי לפעמי' הנשמות עומות

N I G

עוד להפרידם וכענין תכלה בנן שאין להם ויניקס מן הקדושה ואין להם מות וזמן ומחלוקה הם כלם לעולם וזהו כלל המות לנצח : והנה"ה מן הפנמין היה הכל כי ע"כ מדע"ה שהוא בגלגול של הכל טרם לתקוה הפנס של הכל מן הערכ רב וכח"ש בע"הוכן אתפשטותי דמשה בכל דרא ודרא גדשותין דיבוא עד שיושם כל מלתו של הכל להסתן לכן ירמו הכל בנ"ש ב' לפ' ה' מית ל' נגזקין הענין בענינו כלל שאר המשרשים והרד' כתבארנו לך אין או הנשמות של קין והכל מעורבים הם מוב' דהש' וזה כלל הפרטי' בין : נכש' הנפש ובין נכחי' הרומ או הנשמה : והנה הרע של קין גדול מאד כבודע כי סיני הנבירות הסדוקים קשים מאד וכן ער' הטוב של קין הוא דבר טוב ומעולה מאד במאד כפרקים הקודמים : ונרין שפדע פואין הרע כשרש' מן הטוב בראשם עי' איה זכות או אזה מנוה שנוטה אדם המחשיך אותה הנשמה לעולם וכפי גדול אותה המנוה או זרותה בעשייותה כן מחש' יש לו כח להפריד הרע מן הטוב של אותה הנשמה שמוציא מתוך הקליפות ומעלה אותם א' הנקבה העליונה ושמתתקנית : ומתמדת ע' יונג ונאה לעולם כאלו היא מדשה' ועיין בסוד נפילות אפים ותמאלינוגם פירשתיו לעיל ואש"כ אכניסה באותה הטיפה וכפי שיעור מנותיו של אדם ההוא המחשיך הטיפה כן שיעור כיקוי הרע מן הטוב אך בהכרח הוא שיתקלל להפריד ממנה קצת מן הרע שא"ל לא תוכל לנאת מהקליפות ואו הטוב ההוא עם הרע מועט נכנס תוך הטיפה ההוא והרע שהפריד אכיוון נשמתאותו רע גמור נ"כ ויש בו איה כינון קדושה בהכרח וגם היא הולכת בגוף אדם ושם מתבררת בירור גמור בירור אחר בירור נגוף אדם ושם מתבררת בירור נגוף אדם כלל נגוף אדם והטוב לנר אדם ואותו הטוב הראשון שהמשיך אותו האדם בבנו כנוכר נס הוא ודאי שיש בו קצת רע עדיון וזה אינו מתברר כי אש"י מות שיעשה האדם בענינו : ועכ"ו עדיון אינו יכול להפריד כל הרע לבדו מאעפ"י שהיה היותר פדיק שבעולם ולא חטא מומיו עדיון הפנס הראשון של אדם קיים ולכן נדון המות בהכרח להשלים ולהפריד הרע לגמרי : ויש מו שאינם משלים ונרין לקוור כמה בגלגולים : ואימנם אותו שכר השמים לגמרי ולא נאמר בולא פנמו של אדם שהוא נרין לתקן : ו"ס אותן ד' שלא חטאו כל ימיהם והוא ושי אבידוד וכו' ומתו בעטיו של נפש ונראים נדרים בלתי הכנה אבל : וזכנו עם המוכר : כי אעפ"י שלא פנמו ולא הוסיפו פנס עכ"ו העם הראשון של הנפש עם אלה"ר לא נתקן ולזה הוצרכו למות : וא"כ העולה מזה כי הנד הרע או הנד הטוב שיש בכל נשמה ונשמה הם מתגלגלים והולכים כל אחד ואחד במקומו הראוי לו עד שיושם כל הטוב לנר אדם

גלגולים פרק לב

עצמות הם בעמקי הקליפות ואינם יכולים לנאת משם עד שיכניס אלם אחד משרשו ויעשה מנוה"א" המתיחסת כפי מהשגריך לתקן פסם הנשמה ההוא ויחיתין ויזן רב עד שיוצא אלם ההוא ויש כשמה קטנה שנמצא אלם שעשה מנוה"א קטנה המתיחסת אליה ויוצאת לעולם שבק בדורות הראשונים ועוד טעם אחד להבין ענין זה יותר והוא מ"ש בפרק כ"ד כי ככל שורש ושורש ישת"ש ובעלי מנות ומ"ט ועמיו הארץ שהם כבוד האברים העור והבשר והשער והזפרנים וכו' וא"כ בדור הראשון הוכרח שמי הארץ שנאותו האבר ינאו תמולה שהם השערות של אותו אבר ומקדים לבוא קודם תלמודי סכמים המעולים שנאמר התפתחון ממנו ואין ספק שה"מ שהם ברגלים אין להם ערך ודמיונם עמי הארץ שנאמר הראש וזה פשוט ועם כל זה העמיו הארץ וינאין תמולה והרי ראינו כי אבות העולם קדמו להם עשרים דור אלפים קודם להם שהם דור המבול ודור העלמה וזה מצינו אלא כ"א נגלה בזמן הראיו לו לכשינו' היותו מאמר פתחון אפ"י שהוא גדול מאד או לבנו' איזה מנוה שנעש' בזמן ההוא שגרים לו להוציא כנכור ועוד יש טעם אחר כי אדרבה הנשמות היותר עצומות נאמין בהם הקליפות עד מאד ונריך טרחא גדולה להוניה משם ולכן אתמהא אס בדורות הללו תמאנ' דיוקנים גדולים כי אפשר שהיו נשמות עצומות עד מאד בעבלות יותר מכהה ראשונים : וזה ענין מ"ש ר"ל אף דור שאין בו אבריהם וינאק ויעקב ומרע' הוכשאל הכביא וכל זה מוצא : ואפ"י שגנ' אחרו וכו' אפשר דרא ובינה פוכים שמורה לראשונים ולא שורה לאחרונים היונו בכללות הדור אבל באנשים רשומים אפשר דאכשור דרא : וכ"ש בדורותינו זה עתה שהיו דרא בתראי ונריך לגלות בוסכמת האש' כדי שיכוא : המשים כמ"ש בתיקוני דביכות הוזהר ותגלה מלכא משיחא : גם ראי' לזה מצינו בהרבה מקומות שאמרו ויאה בת קול ואמר פלוגי ראוי לרומ הקודש כשמה וכויהושע אלא שאין הדור ראוי לכך : היינוכי בכללות הדור לא אכשור דרא אף באוה אנשים פרוטי' אפשר דאכשור ובהדיא אמרו על ר' פנחס בן ואיר שגדול ממרע"ה דתם נקדע היס סוף לס' ריבוא והכא לאלם"א והתם וימנא מלא והכא תלת וימנא : וכן רשכ"י ו"ל אחרון התנאים נשתבח בעצמו שאלו אשה לא ידע כי קרן עור פניו והוא היה יודע כנו' באדרות נשא דף וכן ר"ש בן יוסף שהי' בן גר ואחרון התנאים וכשנכתב משה במלו של ר"ע היה חסד ושודע ואמר אין לי עסק בתורה ככתוב באותיות דר"ע ודברים אלו נכונים למיין וכל מי שירצה להודות על האמת ולהעמיק הענין ולקטן נאריך : והרי ביארנו כמה

תירונים ונמכות בענין אופן זה כי אפשר להמצא נשמות עצומות כדרא בתראה וקטנות מהם כאלו תמולה בעולם : גם כתבאר איך בדור א' אפשר לבוא ג"א או ר' גיגות' או יותר וכו' משרש א' וא"כ אין להקשות איך קרם ומצרי ויתרו היו כלם בדור א' : אמנם בענין זה של ג' אלו יש ענין א' יותר פנימי וגם נריך שתדע כי הוא הקדמם נכונה והוא כזה שנתבאר כי אפשר לבוא כפס באלם א' ויחא באלם א' וכשמה באלם א' ושלשתן אלם אחד ממם ואינם קרובים אלא משרש אחד לכך כנ"ל אלא שה כפס וזה רומ טע נשמה : וכן הענין כאן : והנני נכנס בביאורו : דע כי קין היה כלול מטוב ורע והיה בוכי' נר"כ ובחיכות כפס מזד הרע כתגלגל במצרי אותו שהרנו משה ע"ה : ובחיכות כפס שלו מזד הטוב כתגלגל בקיין ואש"כ במהללללל וכו' כנו' פ' תרומה דף וכתו' הרוח שלו מזד הרע כתגלגל בקדש ולפי שהרוח גדול מהנפש לכן הכפס היה מצוי והרוח היה יהודי : שהוא קרם אלא שניהם נבתי' סלק הרע של קין : ונבתי' הרוח טוב שנו בתקן בשמאל הכביא : ותמילה כתקן כנכד ואביהו כמ"ש בע"ה : ובמינו' נשמה שלו כתגלגלה ביתרו ואו נשתלוה ונשתקנה כמ"ש בתיקון קט"ו דף ק"א שניתרו התקול לקין ט"ס כי שבעתים וק"ס קין חסר ו' לרמו על ג' גלגולים וג' תיקונים והם כסדרן חלמלה למטה כסדר האותיות וק"ס שהם ר"פ יתרו ק"רס מ' מצרי : שיה נתבאר בפרק כ"ו וע"ה :

פרק לג ונתחיל עתה לפרר עניינם הנה נתבאר כי המצרי שהרנו משה הוא כפס הרע שנקין ומשה הוא הטוב של הכל והנה כמו שקין סטא שהרנו את הכל לוקח את תאמתו בן המצרי הוה מכה אותו הישראלי לוקח את אשתו שלומית ב' דברי כנודע : זהו וירא איש מצרי מכה איש עברי מאסיו : ואם סו' מאסיו ר"ל שהיה מצוי וישראל הרי נאמר איש עברי ואס"ל שהיה קרובו ומשפחתו אינו כן כי הוא היה משבס דן ומשה משבטלוי : אך הראיה הולט שראה ברום הקודש כי זה האיש המצרי המכה לאיש עברי הוא נמשך מזד אשיו שהוא קין ומולת אשיו קריבו' היוד בשורק וקאיעל איש המצרי שהיה חלגול קין אשיו או ויטן כה וכה ואר"ל ראה מה עשה לו בנית וראה מה שפשה לו בשדה : סו' ראה ברום הקודש כ' ראיות אחד מה שפשה לו עתה בנית שהיה רומה לאדם את אשתו כעין הבית : וראה כי כבר קטא כמטא הוה כפס אפרת בחיותו בגלגול קין על עסקי אשה ג"כ כמ"ש ר"ל על פסוק ויהי בהיותם בטרה

גזירות פרק לב

כו

בשרה שאין מדה אלא אשה : וכל גלגוליו היה לתקן הפנס
והוא אדרבה היה מוסיף על מטאתו פשע ולכן הרגו וכתיוקו
ק"י כתבאר פסוק זה ע"ד הכוכב וגם שם כתבאר מ"ס
לעיל וירא כי אין איש לרלוית גיורא ריפוק מיני ואסתכל
ב"י אי הוה מסטרא דטוב ומיו דלוית ביה תקוה והוא הנ"ל
כי המצרי הוא הנפש הרע מדר קין ולא מדר הטוב וכיון
שראה שאין בו תקוה הרגו : ותלילה לאיש נדיוק כמרע"ה
שיהרגו כפסלסיות שראה כי הרו כתיב לא תשא את
אשך בלכך ואשיו היה : אדרבה מדר אהבה יתירה רנה
להורגו כדי לתקנוטה תבין מ"ס ר"ל מלמד שהרגו במס
המפורש : וקשה מאד איך הוכר שם שמים : וכפרט
שם המפורש על המצרי העמל והרוגבי בלעם אמרנו והר
דף קל"ו דא"ל פנחס לגלוי תא וקטלי' ולא נשם
המפורש ולא אתמו' האי לאדרבא עליה שם המפורש
ומע שנלש היה כניא כמ"ס ר"ל ומכ"ס המצרי הזה :
אמנם הענין הוא עם הכוכב מרע"ה הוה רנה לתקנוולכן
הרגו בשם המפורש והענין ששם המפורש זה אינו שם
המפורש זה שאל' בו זה שמי לעולם : שהרי ההנה את
השם בלאתיו' אין לו חלק וכו' אמנם כבר ידעת כי יש
שמות הנקראים מפורשי' ויש שמות הנקראים כנויים וזה
נחנא בהקדמת אותיות דר"ע ו"ל ה"ה ענין שמותיו של
הקכ"ה המפורשים וקבלנו מרבותינו ו"ל כי זה שם
המפורש הוא שם מ"ד ראבנתי' כנודע כי הוא שם הגבורה
וממית ויש מי שמנקדים אותו בנקודות זה הפסוק של
ויסן כה וכה וגו' סוף דבר כי בזה השם הרגו : וכבר
ידעת כי סגולות זה השם הוא להעלות העולמות למע"ה
על ידי ג' ידים שיש בו ג' פ' ו"ד הם מ"ד וכחוצאר אנלינו
סוד אנא בכח וכו' של שמרית וכן כנכוס שלאנא בכח של
ק"ש שעל המיטה : וכוננת מרע"ה היתה העולמות למעלה
בהרונה זו להנוקח' בסוד מ"ד בסוד מדשים לבקרים
על ידיו שם כ"ש שיש בוכח להעלות כדי שיתחדש שם וישיר
לעולם ויתר מתוקן משה שהיה וכמו שביארנו בפרק ל"א
ואשר שהרגו ויבא מחנו אותה הנפש וכתדנקה עם יתרו
מהיא נשמת קין ככ"ל וא"ו בעת התדנקה שם כתגיויר יתרו
וכפר בע"ו כי תקתנה נפשו על ידי שם כ"ד כמה שעשה
אך עכ"ו נענש משה במ"ס בע"ה : משה כי שנעתים
יקס קיוכי הנקמה בעתיד הקב"ה להנקם ולהפרע מין
קין : הוא על ידי איש א"י שיש לו שבעה שמות שהוא משה
שיש לו שבעה שמות' כמ"ס ר"ל שהוא הרג את המצרי
שהוא קין ואמנם אמרו שנעתים ולא אחר שבעה : רמז
שע"י שני שבעה יקס קיור"ל ע"י שני אנשים שכל אחד
יש לו שבעה שמות והוא משה ויתרו כמ"ס ר"ל וע"י
פניהן נתקן קין כי מרע"ה הרג את המצרי ותקנו על
ידיו שם המפורש וא"ו נא וכדנן אותו הנפש ביתרו שש

לו שבעה שמות ושם נתקן כמה שנתגויר וכבר בע"ו
והנה הדינות זה המצרי נרמז בפסוק מכה איש ומת
ואשר לא נדה : ולאלי' אנה לידו וגו' אשר לא נדה הוא
משה שהרגו למצרי לטובתו ולא כעויר מחמת שנאה
א"א האלי' אנה לידו כדי שיתקנוהו : ועכ"ו נענש
משה שהרגו קודם זמנו ולכן נשמתו לך מקום אשר ינוס
שם"ה ובה מתורן דה"ל נשמתו לו מקום : אמנם
נשמתו לך מקום קאי על משה כי הוא עמיו היה גיור
ערו מקלט לגוס שם"ה אל תקרי שם"ה אלא משה :
וזה נרמז בכ"ש עשפטי' דף פקודא לפרוש ערו מקלט
כגון ההיא מצרי דקטלות' וכו' וקטלות' ליה בלא זמנא
ואחר דתמן היה נחש הקדמוני : הוא מ"ס לעיל כי
קין בהיותו בחי' גבורות נדבקים בו וזהו נחש נחש מדר
הנפש ואם כלו היה ס"ו והוא כמו שמושנים רבים למע
כתשיב מרע"ה גלות : ואמנם נאמר פקודא על ג'
ערו מקלט : הענין הוא כי נודע כי אין ערו מקלט
שבעה הירדן קולטים עד שיפרשו האמרת וכו' על
מזה מזה מזה כמ"ס אז ויכרל משה שלש ערים אלא
הענין כי ע"י הפרשת אלו הערים נחשב לו כאלו גלה
שם וכתבאר מטאו מ"ס לגוס שם"ה אותיות משה :
והכן זה היטב : והנה מן ההומא ההיא שהוטל אותה
רשע המצרי שהוא מלך הרע בשלמות' בת דבריו ואל
אותו הבן שנא' בו וינא כן אשה ושראליה והוא בן איש
מצרי ויקוב את השם כי מעשה אבות ירשו בנים כיון
שהוא רש גיור אינו מן התימא כשיעשה כמעשה הזה
וגם הוא נהרג עליו משה באביו כי משה הוא :
וכמ"ס ויבואותיו א משה : ואמנם מטאו במ"ס ויקוב
את השם יתבאר בתקומו בע"ה : וענין יתרו כבר
כתבאר מציאתו לעיל פרק כ"ו וכ"ו : וגם כתבאר
התאומה היתירה של הכל מי היתה : והנה כיון שקין
נתקן עתה ביתרו כוכב שנדבק בו בפש המצרי וכתגיויר
וגם כי יתרו הוא העיקר שהוא בחי' הנשמה לכן בה נתקן
מטאו של קין : והוא כי בזה תבין איך לא נודמן לו למשה
כל ששטי ישראל אשה אלא בת יתרו כומר לע"י אלא ודאי
שבה תבין כל הנ"ל כי כיון שבכאן התחיל לתקן קין
ביתרו לכן כנגד מה שהרגו קבלו עתה בסדר פנים יפות
בביתו בהיותו מורם מפרעה כמ"ס כי נר היתי נאצר
ככרי' והקיה את נפשו בזה וגם האכילה והסקיהו כמ"ס
קראן לנזיאל למס וכנגד שלקח את תאומתו : לכן עתה
המורה לנו היא כפורה בתו שהיא תאומתו ההיא כטכר
בפרק כ"ו וכמנא עתה ביתרו שהתחיל קין לשקן לכן
עתה משה לקח בתו כי משה הוא הכל ויתרו הוא
קין אחר תיקונו : ולכן עשה עם משה מה שפשה :
אך

גלגולים פרק לג

אך המצרי וקרח ודן ואזירס דואנ ואסיתוסל כל אלו מצד הרע שעדין לא נתקן ולכן היותם מיד מקטרג למשה ולדוד והנבואה היות : וז"ל אזי מתנך ויתרו ואשתך ה"ל נעתי : אמנם אחר ואשתך ר"ל אשתך הראשון מימיו הכל : ולכן ר"ת א"י ו"תנך ויתרו הוא א"י ר"ל אזי קין ואתה א"י הכל : וכבר אזירסלום ואנו מפז לתת לך אשתך ולתקן מה שקדם וזהו גם כן ומכר הקני כפרד מקין כי מכרה הוא מבני בניו של יתרו כנזכר מבני מונב מותן משה וגו' וגם מכרה הוא מבני בניו של קין מזה הטוב שבו כמו שהזכרנו בפרק כ"ט : וזהו כפרד מקין פי' כי היה טוב ורע מעורבים מקין : ועתה כפרד הטוב הזה מן הרע של קין והוא נמי' מכר הקני וגם לכן נקרא ק"י ע"ש שנמשך מן ק"י וז"ל ומכר ק"י כפרד מק"י כי נקרא ק"י ע"ש שנפרד מקין : וכחומר לעבין כפורה כי היא התאומה היתירה של הכל הנק' ע"ש לאה ג' כ"י שם היא : אלא שזו מפנים וזו מבחוץ כבוד קשר של תפילין וזהו ענין ויאל משה ל"שבת א"ת ה"איש ר"ת לא' והוא עצמה נפורה וזהו ויתן לו את נפורה בתו' וגם ו"ס תפלה ל"משה א"י ה"א להוסיף ת"ל לא' והענין בכל בתי המלכו' נקרא תפלה אלא שיש תפלה לדוד מלכות של בתי' דוד ויש תפלה לעבני שהיא מלכות התקונה שהוא עניה : ויש תפלה למשה שהיא מלכות הפליטה של בינה שהיא התאומה ויתירה הנקראת משה ולכן נקרא תפלה למשה ר"ל כי היא התפלה של משה ויבאר מיה הוא ונרמזת בר"ת ל"משה א"י ש"ה אלהי ר"ת לא' כי אינה התפלה התקונה שהיא רמל אלא שהתפלה של משה היא למעלה בבתי' לאה וגם ענין לשון תפלה טעלה מיבור כי זו התאומה ויתירה היא נטעלת ומסוגרת עם משה שהוא יסוד דאבא כי משה שרשה כנ"ל פרק כ"ו : וזוהו תבין מ"ש בזה פרשת בלק ד' תפלות הם תפלה למשה תפלה למקוק תפלה לדוד תפלה לעבני ולא איתכלהו תפל' לעבני וזהו תבין ענין משה משה הכתוב ותדבר מרים ואהרן במשה על אודות האשה הכושית אשר נקם : ותמולה אבא לך ענין אשה הכושית : והוא בספר המיוחס ע"ש דברי ה' מים של מר"ע נמצא כתוב כי משה הלך לבוש וזלך שם ארבעים שנה ולקח את אשת מלך הכנעני ולולאה בקידושין אינכם כעץ מרד כינו לבינה ולא קרב אליה מימיו : ויש בזה תימא איך קידש אשה כושית וכיון שקדשה למה לא בא אליה : אך הענין נתבאר לעיל בפרק כ"ו ענין אותה התאומה היתירה מה עניינה וביארונו שהיא מבתי' מושין גדלות ושם ביארונו כי כל אלו הבחינות הם ג"כ בחינות קטנות : ומנא כי כמו שיש בתי' נפורה בחינות גדלות כן אותה הבחי' נשמה יש בחינות קטנות וז"ל האשה הכושית כנזכר : וכבר ודעת כי החינות קטנות הם כלם דינים גמורים מבתי' אלהי'

וכפרט הנקבות של זמן הקטנות : וכבר נתבאר ענין הדינים שהם מתקלקלים לשנים והם דינים דדבורא שהם שכי' דינים ודינים שהם פ"ה בחינות מנפ"ך : ואמנם זאת האשה הכושית היא המלכות מבתי' אבא והם דינים דדבורא ולכן היא כבוד שכי' דינים וכן שכי' ע"ש הכלל ג' כו' וגם גמון השמרות בעצמו וורה על החתה מבתי' הדיני' תקיפין של הקטני' זכן בפ' פקודי דף : אחר כי הש"ך נינונין את דבריו במשנה וזה יובן עם הזכר ונמצא כי שתי תאומות ויתירות היו לו למשה א' הכושית מבתי' הקטני' וא' נפורה מבתי' הגדלות ולכן נקרא נפורה לשון נפורה ונפורה מן הדינים ונפורה שהוא מבתי' הגדלות נשאה וטוהר עונה והיה לו בנים ממנה : אך הכושית להיות דינים גמורים של קטנות לא רצה להודות עמה ולהוליד בנים ממנה אך עסכל זה שלו היתה כיון שקדשה בקדושין אך לא נדווח עמה : והנה מרים ואהרן לא ידעו הטעם מה ומשכנכי משה טעה פי' במה שקדש אשה כושית ושהוא נבא לאיש כמזה לקדש אשה כושית : והענין הוא עם הכנזכר בפסוק אלדד ומידד מתנבאים וישראל לא' ושלף וכנבים משה לא' ובשמשו אהרן ומרים כנזרה וז"ל היו יודעים סוכה למיתת משה ושלף וכנבים לא' כי עדין שטא הסלג לא היה שהיה היתה הסוכה ואהרן ומרים משכו שהמה וכנבים לא' ולכן היו מדברים אהרן ומרים במשה כי ענין הכנזרה שהתנבאו אלדד ומידד היו אומרים ודאי כי ענין מיתת זו היא על אודות האשה הכושית אשר לקחו והודת דבר מרים ואהרן במשה וכו' והנה היה אפשר לומר כי הטעם שלא וכנבים משה לא' הוא לרוב משלכות פני משה בפני ממה שהוא עץ המיוס אך פני והושע בפני לכנה שהוא בתי' א"י ולכן הוא המכניסם לארץ והיו ענין אחרים בה עץ א"י שרשה לידע אם יש שם עץ המיוס שמשם בתי' משה שולטות שם בתי' ובאמת הוא מן סוהרא כו' שם שלא נכנס משה לא' כמבאר אנחנו בענין דור המדבר : והנה אהרן ומרים אמרו ודאי כי הטעם הוא כי אשה כושית לקם כי אם היה הטעם כנזכר שהוא למעלות משה שהיתה נבואתו מעץ המיוס שהיא שם הוי"ה ולא שם אדני והרי גם כנזכר דבר יהו"ד : ע"ש הרק אך במשה דיכר ה' שנאמר שזהו הוא הסיבה אי אפשר כי הלא גם כנזכר דברה' ולמה לאכנסו נכנסים והוא אינו נכנס כי עדיין לא נגזרה גזירה גם על אהרן עד מטא הסלע ואז ה"ש השיב להם שאינו כן כמו שהם מושכים שהוא על מטא אשה כושית כי היה לו הכרח לקפותה : אמנם הוא הסיבה והטעם מעלות משה כנזכר ומה שהקשו ואמרו ללא גם כנזכר דיכר ה' ולמה לאכנסו נכנסים והוא אינו נכנס : הודיעם כי לא כן הוא כי מעלות משה גדולה מעלתם וז"ל לא

גלגולים פרק לג

כו

כן עבדו משה : וכיון שכל לדינו ענין זה : נבאר מ"ס
במהר בראשית כי יעקב נקבר גופו ועצמותיו בא"י :
ויוסף נקברו עצמותיו ולא גופו : ומשה רע"ה לא גופו
ולא עצמותיו : ועלם הענין כי תמצת זאת להודות עם
יעקב ולא רצה ולכן ובה שיקברו גופו ועצמותיו בארץ :
ויוסף לפי שזאת מחנו : אותם הטוישין של קרי כמ"ס ויפכו
ורע"ה ידיו עם אשת אדוכיו לכן לא נקבר גופו ולפי שפירש
ולא השלים המעשה לכן נקברו עצמותיו ולא גופו : ומרע"ה
לקח האשה הכושית לקוחים גמורים לא נקבר בארץ לא
גופו ולא עצמותיו כי י' נקראת וראת ה"ה והוא לקח אשה
מיוצני' כושית : ונשלים לנאר ענין הנו מ"ס בפסוק שם
והאדם משה עבדו גדול מאד וגו' כי הנה ביארנו על פסוק
עקב עבדו וראת ה"ה כי לאה נקראת עבדו ורחל נקראת
וראת ה"ה ונמצא כי וראת ה"ה שהיא רחל עטרה תחת הרגלי'
והעקב של לאה הנקראת עבדו ו"ס והאדם משה עבדו וכן
לאה נקראת עבדו כי ובה למדת עבדו שהיא נפורה הנזכר
שהיא לאה : אך רחל שהיא וראת ה"ה מלתא ווטרית לגבי
משה כמ"ס ר"ל על פסוק ועתה ישראל מה ה' אלהיך שול
מעמד כי אס ליראה והכן זה הסוד ושם הקטנה רחל : ו"ס
ר"ל אין ויראה לגבי משה מלתא ווטרית היא וכאשר
לענין יתורכו בו תתקן פנס קין וכבר נתבאר לעיל : ועוד
תתקן פנס אחר והוא מ"ס בתרגום ירושלמי ואמר קין א
הכל אמוקו לית דין ולית דין ולית עולמא אומר : ולכן
עתה כל לתקן כמה שפירש פרשת דוגין שהוא ה' וראת
תמוה כמ"ס ר"ל : ולכן הוא נתן ענה למשה על מחנו
הדיונים לתקן פנס ראשון וכבר נתבאר שם במקומו : גם
בזה תבין מ"ס ר"ל כי נקרא יתר ע"ס שיתר פ' אחת
בתורה ואחת תמוה והוספו לו אות אחת בשמואות ו"ן
יתר נעשה יתרו : ו"ס מ"ס בקין וישס ה' לקין אות הוא
אותו של יתרו וכן בזה פ' בראשית דף אות א' מ"כ
אתוין דאורית' . וכודע כי ו' במילואה וא' בניו א"ס :
וזה נרמז בעיקובי' כמ"ס וישס ה' לקין אות רמז על יתרו
כנזכר דף והרי נתבאר כי כל תיקון קין הוא ביותרו
והוא בכמ"ס נשמה ככ"ל וגם בכמ"ס נפש מן הרע שהיה במזרי
ונדבקה בו ככ"ל וכרמז בפסוק ית' ר"ל כי מ"ס
לקין הוא אס תיטב שאת וכתן ליתר שהוא יתרו וזהו יתר
שאת וזה כרמז ג"כ בבראשית דף מאי שאת בדכתי' יתר
שאת והכן זה . ולקמן נביענין ראובן יתבאר ויתר ענין
זה . וע"ס :

פרק לר אחר שנתבאר בפרק ל"ב כי הנפש של קין
מזד הטוב נתגלגל בקיין ונמהללל : וכל א'
וא' תיקון קנת ממנו המלק הנינון הראוי לכל א' וא'

גלגולים פרק לז

פרק לז אחר שביארנו ענין ג' של קין סדר גלגולם נריך שדעת ענין א' והוא שייך למקום כ"ט דע כי כאשר מסאו אדם וקין והכל לא די שגדלו לערב טוב ורע : אלא אפי' שהטוב עמו כמעט : והנה כל כיוונו נשמות נעדרו יחד : ויש תעוררות כיוונו אדם בקין : וקין באדם : אדם כהכל והכל באדם : קין כהכל והכל בקין : וכן כיונא כזה באופן כי עדיה לאדם א' נפש א' בלולא מנינו קין ומנינו הכל וכיונא כזה באשר כל הפרשים : והענין באשר האדם יתקן את נפשו ויכל לבוא בו הרוח של שורש אפר שתהיה שוק במעלתו ובחזיתו א' נדר אותה הנפש אפי' שאינו מסוב אדם ומשורש אדם וכיונא כזה נבאר פרק י"א : וכמעט רוב הנשמות נעדרו או כולן באופן זה : וכבר ידעת בפרק כ"ט שכל זה של קין לא היה חו' שהיה נר"כ משורש קין אלא אחי וכוונ' שנבאר בע"ה : ודע כי ענין זה יומשך עד ביאות המשיח ואמ"כ וסובו כל א' א' נשרשו ואז כל הנפשות ולכן א' הנשמות והרוחות שהם מן שרשם וענין זה יעשה ע"י אליהו ז"ל כמ"ס והשיב לב אבות על בנים ובני' כי אפי' האבות והבנים אינם כלם משורש א' ולפעמי' האב מן קין והבן מן הכל וכיונא כזה הוא כל הנפשות וסובו לשרשם האחרית ולכן שם אליהו היה כן כי נפשו היה משורש אדם לכן על דרך מתקן הכל : ומצינו א"כ כי אלו הגלגולים שאמרנו בקין אינם אלא אחד הנפש : ומצד הנשמה לא וכרתיה : וכן הענין בכל השרשים וכחידה עתה לבאר ענין קין : ויש כמה וכמה אחרים לאין מספר שהם מצד הרוח של קין כי ענין נשמתו נתגלגלה ביתרו ורוחו בנדר ואביתו ושמואל : הנביא : וכפשוטו ששכר : ואמנם רוחו מצד הרע היה בקרם : והענין כי קרם עיקרו הוא מן הכל אלא על ידי עירובת הנשמות נעדר רוחו של קין מצד הרע בקרם : וז"ל ויקח קרם שאר"ל שלקח מקרם רע לעצמו : והבן אלודדנרי' מה נמדנו וישר כי ע"י אותה הקנאה שנתקנה בדרע"ה ובא לעמא פותחין לו נעדר כורחו של קין מצד הרע : ואין לך מקום רע גדול מזה ויתבאר ענין זה של קרם יותר בארוכה : והנה לפי שקרם היה לוי שהוא נבדלות : ומה נסעתה שמתוך בו רוחו של קין מצד הרע הנורא לגלגל ראשו כי סוד השער' הם אפסיות המיוצגים בדיונים כנודע ונריך לגלגלם וכמ"ס בפ' תוריע מ"ס וט"על פסוקים ואיז כי יחמס ראש קרם הוא : ואחר רבותי' ז"ל כי קרם בו מכל לואי הוא והרי נ"כ אנו רואים שנתקוטס וירא משה ממנו לולא שעריו הש"י ומאפסיות ומשמים סנהדרין נתקבצו עמו והיו שפלים אליו

לא כך היה כי אם יתר שאת ר"ל הנקרא ית"ר ויטל שאת וכן הנקרא ית"ר כחנין וית"ר הוא לחם עשהו מחלכות מהו וית"ר ע"י וכנודע בפרקנו אנהלום והנה כיון שעשה ראובן תשובה גרם ש"י יתקן חלק של קין הנקרא שאת ויהי ששכר ולא ינא אלא על ידי דוראים שהכניא ראובן שאפ"י שהוא לא וכח"ליו עם כל זה וכה לתקנה ע"י והוא יששכר וכבר ידעת כי נקרא יששכר ע"כ כי שר שכתיוך וזה היה ע"י לאה ששכרה ליעקב ע"י עדודא' וידע' כי לאה ומה הכל אחד כי אדם ויעקב באבא ומה ולא באבא אלא אדם ומה למעלה ויעקב ולא אחורי' שלהם כנודע במקומו וזה מה שאמר בנבואה בשאירה ויתקרא את שמו קין ויתאמר קנתי איש אתה והוא שקנן שקנתה ולקחה ע"י השכירות ליעקב כדי להביא את יששכר שיתקן בוקין כי קין הוא היה טוב ורע שהוא שנמשך אף יששכר היה מתקן בתורה וכלומר הטוב מצד הקדושה של הש"י והוא קנתי איש אתה כ"כ כנודע פרק כ"ה אענין ר' עקיבא אבא עניונו של יששכר כסוד יששכר מענין גרם : והנה כאשר שכתיוך לאה כתוב שם בפסוק ישכב עמה בלילה הזה : אך סוד הענין הוא כי הנה יעקב הוא נופא דלילא דעץ המינים אף השכנים בניוהם הענפים כסוד י' כנבנולי אלכסון שהם פרקי' דידים ונרגלים כנודע בפרשת ויחי דף (אחר מא"ס כאן) הניח לוי המסכר שקום להתגרר בו בלא פירוש הענין ופה ולענ"ד נראה פירוש הענין כי יעקב הוא מדת הת' שם וד"ד וידוע כי יש בו"כ צדופי' ע"כ הוליד יעקב י"ב שנים והנה באלוהי"כ צדופי' יש שם א' שהוא ככתבו כפשוטו כנודע והוא נופא דלילא א"כ הוכרח נ"כ לומר שני"כ שנים יש א"כ נ"כ שהוא כנודע נופא דלילא וזה הוא יששכר שהוא שורש יעקב עצמו ע"כ) אמנם יששכר היה עוסק בתורה יותר מכל שאר השכנים ועצמותיו שליששכר היה מן נופא דלילא ממש הנקרא תורה שכתב כמו יעקב אבינו ולא מן הענפים כאשר השכנים וכנודע כי יששכר הוא כמעט עצמותיו ונפשו של יעקב וזהו יששכר ע"ה בלילה הוא והוא כי שאר השכנים נכודך שאר השכנים הם בנמי' ענפי' אף עתה הוא עצמותו של יעקב שכן עמה והוא כסוד אותו העקב שכל סעשן כי לכן נקרא יעקב על שמו וזהו תבין פסוק ומנני יששכר ו"דעו ב"יכה"ל עת' שהוא ר"ת יב"ל והענין כי יששכר כמשך מקין שהוא יסוד של אחא בינה וזהו יודעי בינה וכבר פירשתי פרק כ"ט כי יכל הוא לגלגל קין אותו שגא' בו ותלך עדה את יכל וכלם תנודותיו של קין וישורש נשמתו ויששכר הוא מן בחינות יב"ל ולכן נרמז ברת' ו"דעו ב"יכה"ל לעיתים ר"ת יב"ל :

גלגולים פרק לה

כה

אליו כמ"ס וידבר א קרמזאל כל עדתוספלים אליו וא"כ
 בלי ספק שהיה אדם גדול : והענין כי היה מבטיח וו
 של קין שהוא הבכור ורצה לטול הכהונה שהיא הבכורה
 אלא שהוא מבטיח הרע של קין : ולכן משב קרמז שבו
 יתקון : וא"כ לו משפט הבכורה ולכן קטרמז על משה
 וטעה כי הרע של קין נמשך כואף הטוב לא נתקן אלא
 בשמאל הכביא שנמשך ממנו ומורעו וז"ל רז"ל כיבא
 ולא ידע מה כיבא שראה אש וזבא מחמתו והוא במונו'
 שזאל בן בנו כמ"ס : ואשרי שארז' שביבא מזה תדע גם
 כן שהיה אדם גדול : והנה כמו בעת שהרג קין את
 הבן האחר ארורה האדמה אשר פנתה את פיה : ולכן
 עשה תקנה מה שקלקלה תמילה : וז"ל בקרמז ותשפח
 הארץ את פיה כי הוא הרע של קין : ולכן נידון בפתיחות
 הארץ והבן זה מאד : ודע כי דמן ואכירס הם מזה
 כשורש של קין מזה הרע : ולכן היו גם הם מקטרנים
 למשה והיו בני הבכור ראובן ולולא שהיו אנשים גדולים
 לא נרשמו בכתוב ולא נתיירא משה מפניהם שהרי מנינו
 שמשם הלך לקרוא לרען ואכירס ולא רגז לעלות ולא משמו
 לו וכן במצרים היה מתירא מפניהם עד שאמר לו הו"ת
 כי מתו כל האנשי שהם דמן ואכירס שירדו מבכסיהם
 ודע כי אש"כ אלו בעצמם נתגלגלו בדואף ואחיתופל וכלם
 בעלי לשון הרע וכלם מקטרנים לנדיקו למשה ולדוד וגם
 היו אנשים גדולים כמ"ס בפשי בתקן לבאים וגו' ואחיתופל
 קראו דוד אלופי ומיודעי : נמור עתה לבאר שאר תשלים
 במונו' בפס הטוב של קין וכו' ויתבאר גם כן בסיבות
 הרומ הטוב של קין כי נדב ואכיהו הם כמעט עוקר
 התשלות התיקון בפס של קין מבטיח הטוב וגם הוא מבטיח
 בפס דאגלות הנקרא מלתו של עו"ם כנוכר פרק כ"א :
 ואין זה עמורו האר"ו ו"ל ה"ה : :

זה דבב ווא ככה : ואמנם כסתלקו ממנו נכס רומ ונכסיהם
 דאגלות והוא הנקרא ויהרא עלאה דאדם : אמנם מנוק
 נטבל העלק הראונו לומן נר"כ דעשוי' ויורה דריאה נס
 נטלק חסמה דאגלות דאדמ"ר אמנם חלק הנכס נשאר
 בידה"ר פורמ מעליו ולא כסתלק ממנו וכאשר היליד את
 קין והכלאו נטלו קין והכל אותו נכס דאגלות עם כל שאר
 הקלרי' המגיע אליהם מחלק כמ"ס : ואמנם נכסם היה
 יש אור מקיף ופנימי והנה נדב ואכיהו הבאים משורש קין
 לקחו כוד אור מקיף של נכס דאגלות ואליהו ו"ל שהוא
 פנחס כטל אש"כ זה וגם הפנימי וכמ"ס : דע כי פינחס
 נאמר עליו ואלעזר בן אהרן לקחו לו מבנות פוטיל וגו' אלה
 ראשי בית וגו' ובואור הענין כי פינחס בא משני ניגונים
 משורש יוסף שפסעט ניגורו וניגורו שני משורש יתרו שפיטס
 עגלים לע"ו : ואתתמה מזה כי הלא יוסף כוד מקום היבדוד
 אשר כל הכשמות והקסדים והנכורות ומתערני' ובאים שם
 לכן יש בו מציאות ויכולת להתערב בשמות משורש אחר
 א השורש של יוסף ואתתמה מזה כי הנה חלק יתרו היה
 מנכס דאגלות הרי שהיה פנחס כלול משניהם : אש"כ
 כשמתו נדב ואכיהו בסיבות הקטל או כתערנו בפנחס
 מחמת אותו חלק שלו שהיה מיתרו שהוא קין ודע כי
 הנשמה הנאה מעת הולדו אעפ"י שיהיה משורש יתרו
 מכהה ניגוני' כמו זאת של פנחס שבהה מבנות פוטיל וחסני
 טיפות בן פוטיל לשון טיפין ולא הונדכו כמו שיתברר אותם
 ויד אף הנשמה הנאה אחר הלידה כשמות נדב ואכיהו
 שבוו בפנחס הונדכו נשמה אחרת שתבוא מלמעלה
 ותשכרם ויד ולא תהיה אותה הנשמה מוגלגלת רק ביאה
 ראשונה שתבוא לעולם : והנה הנשמה היא אשר נקראת
 אליהו התשני מתושני הגלעד והוא משורש גד ווו באה
 מחסד לסבר את נשמת נדב ואכיהו עם פנחס ואמנם לקבר
 ג"כ וו הנשמה הקדשה עם אותן נשמות הישנות באה נשמה
 אחרת קדשה והיא משורש בנימין כמ"ס אליהו ו"ל אהכמו'
 מבני בניה של רמל אכיהו כואף ארבע נשמות א' פנחס
 ענמו : ב' נדב ואכיהו : ג' אליהו התשני : ד' אליהו
 משנכס בנימין : כדכתי' בקרא ואליהו וזכרו בני ירום :
 וז"ל אליהו דארבע : אעפ"י שהם כלולות מאחירות כי
 פנחס כלול משני טיפות ככ"ל וגם נדב ואכיהו הם שנים :
 עכ"ו אין אנו קורין אלו הכלולות מה שהיה נקרא שנים
 נשמה אחת כי פנחס עם היותו שני טיפין היה נוק"א
 וגם נדב ואכיהו דקו שני פלגא דנפשא : והנה כאשר
 היה ענין ופסח הגלעדי כדכר ודעת מ"ס רז"ל כי שניהם
 מטאו פונקס ופסח כי יפתח אחר יבוא פינחס אליו לפי
 שאני חלק ושופט והוא יתיר את נדרי ואליהו שהוא
 פינחס אחר מלך דמיוש לכיביה ילך לאסור :
 וכן

שער המלאכים : ענין אליהו ו"ל : ומ"ס רז"ל
 אליהו בארבע : מה הוא הענין הזה

דע כי קודם ששטא אדמ"ר היה בו נר"כ מבי"ע ונר"כ
 מתלכות וז"ל וביבא דאגלות והיה כולל כל הנשמות אף
 ודא שהיה קנת נשמות שלא נכללו כואשר הם סוד נשמות
 הקדשות : ואמנם כאשר חטא כדכר ודעת מ"ס רז"ל שאירע
 לאדמ"ר ענין ופתח שהיו אכירס כושרים בכל מקום שהלך
 כמ"ס מחבר כעירו גלעד ולא כתיב בעיר גלעד : ואמנם
 הביאור הוא כי כל אותן חלקי נשמות הכלולות בו קודם
 המטא כלם כסתלקו וכשרו ממנו אפילו עמקי הקליפות

גלגולים פרק לה

מה שהודיע א' הקדמוס באומרו מצני צניכם של רמל אלו כי לא היו ודעים איזה חלק מדבר עמים זה הטובה של ותרנו שנותן למאמץ אס"כ ונעלו אליהו ואותו הטובה הוא אשר נתנה אליהו ליונה בן אמימי והוא העמיד להיות משיח בן יוסף כ"ב אמן : וז"ש תנא דבי אליהו אותו הכער שהקויתי משיח בן יוסף היה : וז"ש כספר הזוהר וזכה ממולי דלליה קאתי : ומה שנאמר אס"כ בלמקן אליהו התשבי האמימי הוא אותו אליהו . משנט בנמיין :

מסע לאליהו אחר שעשה אותו מעשה שכתב מזמור וירד עליו אש מן השמים והרב את כבאיו הנעל לעם כתוב אס"כ וישל את נפשו למות מה עבידו : ועוד מ"ט כי לא טוב אנכי מאבותי . הענין הוא כמ"ט זוהר פ' פינחס כי פינחס הוא אליהו ופי' ג"כ כי פינחס בשפה שקינא לאלהיו כמעברו ונאמנת כד ואליהו וכשטא בעין ויפתח שנאבדה ההיא עלובה על שלא הלך אללו להחיות נדרו וכשטא ההיא פרמו ממנו נשמת נדב ואליהו ולכן בספר ד"ה נאמר ופינחס לפנים ה"ע עמו כולפנים קודם שטא היה ה"ע עמו ע"י אותן הנשמות אבל אס"כ פרמו ממנו נשמות ההם ולא היה ה"ע עמו במקדש ולכן לא נזכר עוד פונחס וכזכר שם אליהו מן הטעם שכתבאר בסמין ובאשר עשה אליהו אותו מעשה שכתב מזמור ההרים מורו נשמות נדב ואליהו לאליהו מפני שקינא לאלהיו על נבואי הנעל וכמו שמקדש נתעברו ע"י קנאה גס אס"כ מורו ע"י קנאה והיה תיקונם ע"י האש שירד מן השמים על שהם פגמו בהקריבם אש וזה ומנא אש מלפני ה' ותאכל אותם עתה נתקנו בהאמרה ה' הוא האלהים ולכן עבו שני פעמי' ה' הוא האלהים לתקן שניהם וכל א' וא' יחד מה שהפרידו כפי' המקובלים ויתבנו כהן אש וישימו עליהן קטורת עליהן דיוקא ולזה כיון אליהו באומרו ענני ה' ענני כ"פ לרמוז על תיקון שניהם והנה אמר שתקנו עננים לגמרי כהתלקן כי בן דרך העיבור המתעבר לתשלוש מזה כיון שתקנו ענניו מסתלק ולכן אליהו אחר המעשה הזה שאל כנשולמות ואמר לא טוב אנכי מאבותי שהם נדב ואליהו שכיון שהם כהתלקו מה אני בעולם יבוא ויבן מ"ט לו אלישע ויהי כא' שישימים ברוחך עלי כי איך שאל דבר שהוא נמנע ממנו אלא הענין הוא כא' ר"ת בד"א ביהו ומפני היותם שנים אחר פני שנים ברוחך עלי כלומר אותן שניששם מתעברים ברוחך ונבואו ויתעברו ויהיו עלי ושאל כן כי ודאי יהיו לו מעיר לעזור א' העבודה האלהות השלמה והשיב אס"כ תדא' אותי לוקח מאתך כי בשעת סיווקן של דרוקים וזגא' לקראתו כפשות הקדושים לו ללוותו ואס"כ יבוא לראותם אפשר שיתנונו ויזכה אליהם ע"י ויבין כפשו שיהיה

ובין צניהם אתה והלכב לה עת ופתח . שניה ופתח בענש כמ"ט רז"ל שטאין היה גדול להיותו בעל דבר והוא דרוק אלו נכן כשרו אבריו עכ"ל : ופנחס נסתלק ממנו רוח הקודש כמ"ט רז"ל על פנחס ה"ע עמו נראה שעתה לא היה ה"ע עמו ואז נסתלק ממנו נדב ואליהו ולא נשאר בו רק טיפסת ווסף לבדו וטיפסת ויתרו ונאם ממנו להיות כי היתה עיקר הטא נדב בלא נדב ואליהו היו מושלים שם כנזכר וכן שני מציאות של אליהו אחר ומכניחין ג"כ היו מושלים שם : גם טיפסת ווסף היתה ויתר רמקא מן הטא מטיפסת ויתרו שהוא טיפסת קין שהיתה ביתרו מטסת עננים לע"ז וכומר גדול היה ומדרו יקרא מטא . ובאשר נסתלק טיפסת זו של ויתרו אז כולד מיאל בית האלו ונגנבלה בו : ואותיות מיאל עם אליה הכל א' אס"כ תתלק ה"ק כה"כ באמ"ע : גם הא' ליהם אותיות אליה הוזה בית הא' לו בית מושב אליה כראליה היה מושבו ברוך פינחס שהוא טיפסת ויתרו ככ"ל וזו בית הא' לו עיקר הנוק ההוא הוא של פינחס ולא משל אליהו רק נקרא בית מושבו של אליה : והנה אמרו רז"ל כי מיאל נקרא רבא הוא : ואמנם עבירה ראשונה של ופתח גרמה לו עבירה זו : והענין כי עבירות מטא ופתח היה כנדר : ומציאות של מיאל בית האלו שחרס היה שהיה עובר מרס וגוררות של יהושע שלא יבנה את וירמו : והנה כתוב ונבי קני מותן משה עלו מעיר התמרים והיא וירמו ונראה מכאן שהיתה וירמו מיוחסת לשורש קין : ולכן בנה מיאל שהוא משרש קין את וירמו והכן זה . ואס"כ נקרא אליהו התשבי להורות על אות הנשמה שהוא משרש ג' : כיון שנדב ואליהו לא היו מתוקנים עדיו וגם פינחס נשמתו מטא ואליה משנט בנימין לא נא רק לקשר אותן עם נשמות המדשות נמצא כי הוא עיקר נבאן ולכן לא נקרא עתה פינחס רק נשם אותו הנשמה של שנט נד והלך כשלימותו של מקום עד שתיוקן את נדב ואליהו כאשר נפלו על פניהם כל העם ואשרו ה' הוא האלהים ואז נחמל להם עון נדב ואליהו שקצו כנטיעות ופנמו שכיבה וזו תקנו במאמרה ה' הוא האלהים ובאשר נחמל עון נדב ואליהו כפרדו ממנו בבריות פינחס א' המערה ובאשר כפרדו עלה לשמים אז כיתנו לאלישע כמ"ט ויהי כא' פי שנים ברוחך אלי כי כ"א ר"ת נד"ב א"כיהו כ"א פ"י ש"כים ר"ת כפ"ט כי אלו היו חלק נפש דאגילות דאד"ר והנה אז אליהו התשבי נתעלה למעלה שהוא . משכט נד וזה נשאר בשמים ושוב לא ירד ונשאר אס"כ חלק אליהו ומכניחין : והוא נתגלגל באותו שכתוב בד"ה ואליה וזכרי וגו' ואס"כ נתחבר עם אליהו התשבי שלמעלה וזהו אליהו משנט בנימין הוא העולה ויורד ומדבר אל הקבצים ועושה הניסים . מהו

גלגולים פרק לה

כו

סתהיה כפשו שואבת אותם וותעברו בו ויהיה לו לעור גדול כעבודות האלהיות : עוד מנאתי כתוב ו"ל ואני שמעתי שאליה ו"ל עולה ב"ן כמנין ב"פ ה"ה הכך שמעתי בתם ואני אפרש ענין השאלה כפי הפירוש הזה וכינר בזה לו התשובה הזאת שתהיה מחובל א השאלה הענין כבר ידעת כי ידו"ה א" טעיר וא" בארץ כמבואר דאודות נשא : והנה שאל ממנו אלישע ויהי נא מי ש"ס ברוקך דהיינו שני המאורות שברוח אליהו ואירו גם לאלישע : ובזה אלו התשובה אם תראה אותי לוקח מאתך כי נשעה שהנדיק כפטר מן העונם כל התורה והמנהג שעובד בהם וכל היסודים שייקד בעומו כמים מותו ונבואתו שעה מתנוגגים כלם ונעשה למטה יסוד גדול ועצום מאד מזה התורה והמנהג שמתנוגגים יסוד שהיסודים שנעשו על ידו מכל מצוה ומצוה נעשים שהיסודים ש"ס מכלם יסוד ועולה אותו היסוד עד אין קץ : והנה אור א"א כבוד הפנים עלינונים תרין כוסמין דמקדושת' ש"ס ש"ע כהורין כמבואר באדרא : והנה אלו הש"ע כהורין מתמלקין כו"ן פמנין ר"ך כהורין נשעין לויער והשאר שהם ק"ן לה וזהו גם כפר מנאה בית נפ"ר עולה ש"ע ודרור ק"ן לה : הרי ש"ע כהורין דא"א מושפעים ומתגלים כו"ן בעלי היסוד : נ"כ נשעת סילוקי שיתנוגגו בו היסודים שיסדתי בעודי בעה"ז שאו יתנוגגו ביסודי אריך כו"ן כדפרושות : ואם כפסך תהא מווכבת או תשיג אותן האורות שהם אור אריך ואור ועיר שהם ש"ע וכן היה שזיכך כשחיתו של אלישע היה כל כך וזה שראה והשיג כל אותן האורות שנתגלו אור ש"ע כהורין דא"א המאירין באכבו ועיר שאו מתארכין אכשו נ"כנקרא אריך הוא א"א ע"י ש"ע כהורין שנטול כדאיתא באדרא וזה וזה אלישע לקרן פנים כדפ"י רי"ל שהיה מתמנא כהרים שלא היה כח בשום אשה להפתכל בקירון פכו ולהיות שוכה לזה לאור פכו מלך תמים היה לא ידו להקמות את המה שני פעמי' וכשתדקק תמצא שוכה להשפיע בעולם בני קיי ואונוי שהם נבינה שש מתגלה א"א כאשר ידעת : בני בן השוכות קיי שהקיה אותו מונוי שון אשתו של עובדיה : ויהו אלישע : אלו ש"ע :

אלינו ככה מקומות כי שני מינו ויונים הם אחד למעלה רוקב' בלתי גוף : והכ' הוא גופני : והנה יונג עליון הוא של נשיקה ומבואר אלנו כי הכל היונה מן הפה הוא רומני משלשה ראשונות אמנם יונג תחתון של תשמיש הוא יותר גופני כי הוא טיפה ורעית ממש : ואינם כבר הודעתך שורש כל זה שהוא תלוי בכוד שבעה חלבים קדמואין דמותו ואס"כ סורו ונתקיימו : ואמנם כל ארבע עולמות אבי"ע כלם הם חסוד הכיור של אלו שבעה מלבי' כי היותר מעולה שבהם הוברר באגילות והגרוע ממנו הוברר בביראה והגרוע ממנו ביורה והגרוע ממנו בעשוי' : והגרוע ממנו הוא נקרא וזהמא דמיתוכא דדהנא וזה לא הועיל כלל וזה נקרא קליפות כי לא יכול להתברר כי הם דיכין קשים עד מאד שהם קליפות ממש : ואמנם כבר הודעתך כי בהכרח יש איזה כינוניות קטנות מאד שם שהם כוד וא" סמיו הקטורת : וגם הם יתפרדו לעתיד לבוא ואו ואחר בלע המות לנגד בעה"ה כמבואר אלנו : ושנה דוגמת מה שביארנו בד' עולמות בן הוא זה ואש בכל עולם מהם כינר נתמיל מעולם אגילות ונאמר כי היותר משובח ממנו הוברר בעתיד והגרוע ממנו באריך והגרוע ממנו בנא"ר והגרוע ממנו בנ"כ : וכן עד"ז בנ"ע : וכן עד"ז בנ"ס שכל פרצוף ואין להאריך בזה כי כשל כח הקולמס לכתוב הכל על פפר והדברים מוכנים מאלהים : גם דע כי בעת שהוברר האגילות עדיין האגילות לא היתה כברת כלל וכן בשאר העולמות : גם באגילות ענמו בעת שהוברר עתיד עדיין כל מה שלמטה לא הוברר כלל וכן כינר בזה עד סוף ואין להאריך : כמנא כי כלל הדברים שכלל הד' עולמות הם בירור אלו ה' מלכים וזה שורש לבל הודיעה האות : ואינם אין אנו רשאים לדבר בזונג שיש קודם או"א כי עד או"א נאמר בנאמר קדאית' בלי שותפו דתיכא ולא כיבר שום יונג : אך הנקבה ראשונה שהיתה בעולם היא אחא : ולכן מאז"ל ולמטה אנו מתמליין להזכיר שם מצינו' ויוג : והנה אחרי שהוברר או"א לבירור הובררנו להודונו כדי לברר מציאות ונ"כ : ובבר' ביארנו כי אי אפשר לברר כלל שום כינוניות אם לא על ידו : ויוג כי אותם הכינוניות עולים מיוטה במקום שכלו וככההין בבטן הקבה ומשתהין שם יונג יוני עיבור ומשתתקין שם ונעשו במו פרצוף : ואמנם בבטן א"א עילאה מתבררין ונ"כ ולא יותר ונבטן דנוכבי' דו"כ מתברר ראש הברואה עד א"א וכבר ביארנו שאי אפשר להזכיר יונג רק מן או"א ולמטה לבר' ולכן אנו בולל כל ג' עליונות שברואה ביחד שהובררנו וזה אך ההשכל ויבין מעצמו : אמ"כ מאמא שברואה הוברר ונ"כ דבריא וכן כינר בזה תשם ולמטה עד סוף העשי' ואין להאריך : א"א

ענין השאלה כי אמרו שהמלאכים והנשמות של בני אדם כלם כהונו מיוג עליון למח נשאר המלאכים רומנים בלתי גוף ובני אדם הורכבו להיות בעלי גוף ומי גרם זה : ומה ענין הפרש שם בין בני אדם למלאכים עד שיורוס להם גרמא הנכרת : הענין כבר מבואר

גלגולים פרק לר

אמנם מה שאין כח בא"ל לברור כל מה שלמטה מהם רק ו"לכד הטעם נודע כי אין כל הנוצות שוות ולכן כל מה שהוא מחיכו ו"ל היה יכול להתברר ולעלו עד אחר ארץ מה שהוא למטה מו"ל אינו יכול לעלות למעלה עד אחר כי מדריגתו פחותה ואם היה יכול לעלות למעלה עד אחר היה הכל נקרא ו"ל באופן שאינו מתברר לא דבר במדריגה אחר למעלה מינו לבד ולא ויתר ואין להאריך בזה עוד ויתר :

והנה נבאר עתה מציאות היוונים ואח"כ נפרש ההפך שיש בין המלאכים ובין האנשים והנה קודם שנבררו ו"ל ודאי הוא שא"ל לא היו כאנשים מיוון כי כמלאך נפקין ואין ביניהם פירוד כשם שיש ויונים תדיר ואמנם לפי שיעקר סיבות היוו אינו לא לברר כנודע לכן לא היו צריכין להזדווג יחד : אמנם הם היו מזדווגין בסוד ויון עליון הנקרא נשיקין כי ויון התפתח לא היו צריכין אז ליווהו כאשר התקול ו"ל להתברר לא הוצרכו אלא להזדווג ויון תחתן מהם כדי לברר ו"ל מבטן אחר עילאה : ואמנם כבר ביארנו כי מינו עיבור היו כו"ל א"ל היה העיבור הראשון ואז עשה הועיד בבחי' תלת כלילין ג' תלת וינא למין קטן שנולד אחר"כ עיבור שני שהיו לו מוחין שהם סוד גדולות באופן כי מינו ויונים הוצרכו לא"ל כדי לברר ו"ל כי אין עיבור בלתי ויון הקודם : אמנם אחר עיבור הב' דו"ל אלא הוצרכו לא"ל להזדווג אמנם יש בחי' ויון אחר אחר גדלות דו"ל והוא לצורך חיות ו"ל וכל העולמות הרי פו"ג מינו ויון יש בא"ל שני לצורך ו"ל לגופא וא' לצורך חיות ומזון ולזהב' ויונים הם ויון תחתן של תשמיש :

ועתה נבאר ענין ויון נשיקין והס' ד' מינו ומתמלקין לא' והענין כי אין לך ויון בעולם שלא יקדים אליו מינו וכשזך כנודע וא' באלו ויונים השלשה שאמרו מוכרם שהיה בהם ג' מינו נשיקין . ואם נחשוב נשיקין הראשונים שהיו קודם הירוד ו"ן שעדיין אז לא היה שום ויון בא"ל כנכרך הרי הם ד' מינו נשיקין הב' הם נשיקין טמא היוו והא' הם נשיקין בתי ויון כלל הרי הם ד' : ואמנם מתמלקים לה' פירוש כי מה שאנו אומרים שיש נשיקין בעת היוו הנה אין לך ויון שאין בו שני מינו נשיקין הא' קודם היוו ובאים הנשיקין כדי לפייס האיש את האשה ולעורר את האהבה ביניהם : ואח"כ בעת היוו ובעת תשמיש בעצמו לא נשיקין זה את זה כדי לעשות שני ויונים

עליון ותחתון יחד באופן שכל ויון יש שני מינו נשיקין ונמצא כי כ' ויון שיש בא"ל יש בכלל ג' מינו נשיקין והם שש מינו נשיקין ועוד חותן נשיקים הראשונים שהיו קודם בירור ו"ן כי הם אינם כבונים לשנים כי אין שני מינו נשיקין יחד רק בעת היוו אך כשאין ויון אין נשיקין אלא אחד לבד נמצא כי לא הם ו' מינו נשיקין הרי שיש ג' מינו ויון ו' מינו נשיקין : ועתה נבאר כי הלא נודע הוא שנפש האדם נחלקת לכמה חלקי ויש באדם נשמה נפשמה חזק אנה ונשמה חלד אחר ורוח חזק ו'א נפשמה חזק נוקבי' וכל זה הוא שן האגילות וכנגדו כבי"ע . ואמנם יש כאן טעם כי אין יתכן והלא אדם הוא תחתון ואין יהיה לו בחי' גדולות שלא יהיו אלוהים ו"ן כי אין יקח נשמה נפשמה ונשמה שהם נבונים ויתר מו"ל ואפי' רוח שהוא בעצור לא היה ראוי להם ליקח אז אפי' נפש שהוא בתלות דאגילות אין אפשר ליקח להם וזה לכאורה קושי גדולה . והתשובה היא כי ו"ס מ' שבהקדמות בראשית ר' פינחס אחר אין לך נשמה שאין יונאין עמה נפרים עפות שהם המלאכי : ורש"י ע"ה אחר שהם העכפיים ואמנם כינא בזה בעצור עצמו הוא כי נגלה הועיר מן א"ל יונאין עמין עופין ונשמתן אחראין למלאכים ולאנשים . ואמנם ענין הדבר הוא כי אפי' שאלותיו היוו וינאין נשמת בני אדם ומלאכים הוא רמו על מה שהיה א"ל כי עדיין אינם ראויים ונשלחת עד שזדווגו ו"ן ואז יונאין מוחות ויון אמנם שורשם הוא למעלה מיוו א"ל והנה כל הבאים מיוו נשיקין אף שהוא ויון נמור הוא עליון מאד ואין צורך לנזק כי הוא ויון רוחני אך הבאים ע"י ויון תחתון חיוו תשמיש הוא ויון נופני שלא הספיק היוו הרוחני של נשיקין להעלותו ולהוציאו והוצרך לצאת ע"י ויון נופני ולכן הוצרך חיות מלונם בנזק ולתקן בעה"ע ע"י מצות תשמיש של הנזק : הרי כי סוד הנשיקין הם סוד המלאכים וסוד ויון תחתון הם נשמת בני אדם : אמנם ודאי שיש נשמות בני אדם גדולים שהם גדולים ממלאכים כי אפי' שהם באים ע"י ויון תחתון ועכ"ל אותם ויון גדול מנשיקין כח"ס : והענין כי הלא ודאי כי ויון דעיבור מוחין גדול משאר עיבורים מיונים ומן הנשיקין עצמם ולכן עתה נבאר סדרם ונאמר כי הלא נשיקין הראשונים קודם שום ויון כלל קודם בירור ו"ן חש וינאין המלאכים הקדומים שאין שום משתנים והם קיימים כח"ס רז"ל על יודר משרתים שהם המלאכים שאין משתנה שום תמור ולא הם המלאכים המעולים מכל שאר המלאכים ואמנם אפי' שכו' המלאכים אלו הם עליונים מכל מקום עכ"ל יש

לר' והענין כי אין לך ויון בעולם שלא יקדים אליו מינו וכשזך כנודע וא' באלו ויונים השלשה שאמרו מוכרם שהיה בהם ג' מינו נשיקין . ואם נחשוב נשיקין הראשונים שהיו קודם הירוד ו"ן שעדיין אז לא היה שום ויון בא"ל כנכרך הרי הם ד' מינו נשיקין הב' הם נשיקין טמא היוו והא' הם נשיקין בתי ויון כלל הרי הם ד' : ואמנם מתמלקים לה' פירוש כי מה שאנו אומרים שיש נשיקין בעת היוו הנה אין לך ויון שאין בו שני מינו נשיקין הא' קודם היוו ובאים הנשיקין כדי לפייס האיש את האשה ולעורר את האהבה ביניהם : ואח"כ בעת היוו ובעת תשמיש בעצמו לא נשיקין זה את זה כדי לעשות שני ויונים

נשמות הם מיווג עולם העליון ויורדו למטה זה יורד מדרגה א' זה יורד שני מדרגות וכן כונא בזה כמה מיני ירידות שירדות הנשמות ע' והפס' והנהיג ששרשם הוא תהלותם מאותו מקום אשר ינאו משם לעולם : ויש מי ששרשם הוא למעלה ונעבור הפס' יורדו למטה וינאו משם : ואין כפי' אלו שוה כי ההפס' ששרשם באצילות וירדה בעשוי' ודאי הוא שיכול כפי מעשיו לתקן ולעלות עד שבוינו יורא באצילות וחכלל עד שם בחיותו ואין צריך להתגלגל בבריאה חדשה : וסוד זה ע' בידך אפקיד רוחי . כלילה שאז עולה למעלה ביווג יותר עליון ויונא משם בבריאה חדשה עד שעולה עד שרשה או עולה בסוד נפילות אפיס כנודע : והנה מי שהיא עליון רק שירד למטה ומחמת פנס ורונה לעלות הוא עולה ביום בסוד נפילות אפיס שמדות שאז הוא יונא ועקב ורצל נוקבי' עיקרית כנודע ארץ' ששרשם למטה רקש' מעשיו רונה לעל' אינו יכול לעלות אלא כלילה לבד בסוד בידך אפקיד רוחי ביווג לאה ורמזו עקב כי כיוון ששרשו תחתון אפי' שיכול לעלות ע' ומעשיו אין עליו נדולה כמו מי שהיה מתחיל למעל' לכן אינו עולה למעלה רק כלילה בסוד בידך אפקיד רוחי : אך הגד השוה שבהן שכלם יכולין לעלות מדרגה אחר מדרגה עד לאין קץ : רק אס' יסוד אלו לכוניא כזה שכתבנו : סליק שער המלאכים :

ועתה נבאר הקשר של מורי . האר' ו'ל ה'ה עם המכרים שלי . והמכרים זה עם זה . והוא דע כי אין לך נשמה שאין לה לבוש שמלתכת בו בעה' . והלבוש הזה נזכר בדברי ר' יצחק סבא בפ' משפטי' טארה כבונה ועובתה לא יגרע . ובפסוק בנגדו בה . ואמנם כי כאשר יוסף הגדיק אירע לו אותו מעשה שינאו טיפות זרע מבין ידיו ורגליו כח' ויפשו ורוע ודיו . הנה יוסף הוא דוגמת יסוד עליון ונבעת היה' גם למעלה מבין יסוד עליון ונאו כנוגד נשמות מיוסוד של דבורא ולא כיתנו

וש בני אדם שהם גדולים מהם והם הנשיקין של ויוג דעיבור דמוחין כי כבר ביארנו כי בכל ויוג' שמי מיוג נשיקין והשנים שהם מחבורים יחד עם הויוג הם גדולים מן הראשונים שקודם הויוג שהם רק לגורן פיוס לבד . והנה אותם הנשיקין של ויוג דמוחין הם כפי נשמות הגדוים' ואלו גדולה מעלתם מן המלאכים הנזכרים ואינם כבר ביארנו כי כל הנשמות אינן נתקנת אלא ע' ויוג וז'ן אפי' כ' כנו' לעיל . אפי' הם נשיקין השני' של עיבור ראשון כו לעולם השני' הם גדולים מן הראשונים כי הם נשמת ויוג משם . אפי' הנשיקין של ויוג דקמות עולמות הרי' ג' כפי' אלו הם נשמות בני אדם אפי' הם נשיקין ראשונים של עיבור דמוחין . ואפי' הם נשיקין ראשונים של ויוג דקמות העולמות הרי' כפי' אלו הם הנשיקין שנים דמוחין . סדרן הוא כך לפי מעלתן אחד הם הנשיקין שנים דמוחין . כ' נשיקין קודם שום ויוג . ג' נשיקין קודם עיבור ראשון . ד' נשיקין שני' דעיבור ראשון . ה' נשיקין שני' דויוג דקמות העולמות . נשיקין ראשונים דמוחין : ו' נשיקין ראשונים דקמות העולמות ואלו הם סדר מעלתן . אך כפי' אנד' הם נשמות בני אדם . וכפי' כ' ו' הם הם המלאכים ואמנם לפי שהמלאכים לא הוצרכו לחזור ביווג של ענחם ולכן לא הוצרכו להתלבש בגופים ככל' הרי ביארנו אלו הנשי' של נשמות ומלאכים ביווג או' אפי' יש כנגד זה ביווג וז' וכן יעקב עם רחל כל אלו הנשי' דנחמ' מ'ס באור' כי גם וז' שלמה גם ביווג ועיר עם לאה וכן ביווג יעקב עם רחל וכן ביווג יעקב עם לאה . וכל זה באצילות וכן בבריאה וכן ביצירה וכן בעשוי' בכל הנשי' הנזכר' ואין להאריך . ולכן תמצא כמה מיני נשמות ומלאכים משונות מדרגות וז' וז' . ואמנם כבר ביארנו שיש נשמות ויוגין מיווג עליון או מתשתן או מן אצילות או מן בריאה או מן יצירה ועשוי' וכן כל הפרטי הנזכרים שאין להאריך בהם . אמנם יש שני מיני סילוקים והוא כל הלא כמה וכמה מיני נשמות

בנוכחי' רק היו לבטה ואז באחו כס הקליפו' והנה כמה מיני יסודות הם למעלה ויוסף רחל על כלם ותכלס ינאו כינוגי נשמות לבטה ובבאר עתה יסודותיהם והנה כפי מציאות הויוגים כך היו היסודות . כינוג יש ויוג של ישראל והוא ויוג . ו' עם רחל ויוג זה הוא נשמות של שבת ונחוסף ואז רחל מתפשט' בכל אורך ו'א כמוהו משנאו מודונ עמה היסוד האמיתי של ו'א האמיתי . גם יש ויוג ישראל עם לאה כחול במכה ואיכה מתפשטת רק עד מצוי העליון עד הקו ואומדונ עמה פיוסור הראשון שהיה לו (אחר מא' ש צריך לפרש כאן כי כהיות ה'א כלול תלת גותלת ואז היה כה' במג'ת ס'ג היה יסוד כלול גות'ת : ואף שאפי' ירד יסוד למטה למקום הראוי לו עכ' הניח יסוד רשימו למעלה כ'ת' וזה הרשימא של יסוד הוא המודונ עמה) גם ויוג אחר יעקב עם רחל והוא נשמות דקול ומודונ עמה ביסוד האמיתי של ו'א פנים

אחר המניה לשלימו' העבין ראיתי להציב כאן מה שמצאתי קונטרס מיוחד בין כתבי הארי ו'ל והוא כולל כפי' הויוג' הנעשוי' בשע' התפילות ככל עת וז'ל : שחרית דקול : לאה וישראל הם אחור באחור' ויעקב עם רחל פני כפני' רק שיעקב עולה כנגד רחל כבוד : מנחה דקול לאה מודונת עם ישראל מנחה ולעיל פני כפני' : ולכן השתעוררות דיכ' ורחל היא אחור באחור אבל עם כל זה נגלה

גלגולים פרק לה

פנים בפנים בהיותו כבוד קצוות במדואר בעניניו הפסולות : גם יש ויוג אחר יעקב עם לאה בערבות דמול והוא נכניו העליון של ישראל ואז מציאות יסוד אחר : וגם יש ויוג אחר קצוות לילה יעקב עם לאה שאז מתפשטת באורך כל הועיר כלו ואז יש לו מציאות יסוד אחר : הרי ה' מיני ויוגים : והם ה' מיני יסודות : ואחנם אלו הטיפות הם כוד לבושי הכסמות והנה ה' ו' היותר מעולה הוא ויוג ישראל ורחל אחנם יש בו שני כפי' משא' כ' בשאר היוגים והוא שביסוד דישאל האמיתי שהוא המדוע עם ישראל ורחל נמשכין בו חסדי' וגבורות מחוץ לאחא וגם מחוץ לאחא כי היסוד לאחא חניני עד היסוד דעיר מחש : ואם כן הם שני כפי' אבא ואחא : והנה העשר גבורות שהם ה' לאחא וה' לאחא הם כוד עשרה הרוני מלכות אשר נשמותיהם נתלבשו בטופות אלו : ואחנם ה' לאחא הס' ר' ורש' נ' ור' ישנן הכופר ור' כן אלשע כ' ור' כן נכא וכן כל' כי בדרך הם כך מחש כי ר' הוא גבורה שבתסד ואחריו רש' : ואתמחא אס' ר' שהוא משורש דין שהוא מחא ולבושו הוא מחא אין כזה קפידא וכן השאר כל א' וא' כפי מה שהוא אין בו קפידא : וגם כי כוסוד הכל מתערב : ויש ליוסף קירוב עם כל הסבטים כלם להיותו בכפי' היסוד : והנה תמיד ישראל לבושים אלו לבשמות אלו ולא יתפרדו מהם אפי' אחר התני' וכן ככל מיני הלבושי' של קיום שאר הנשמות ושאר הרוני מלכות הם ה' לאחא : ואחנם להיותם כוד גבורות הונכרו ליהרר כי הקליפו' אומות בגבורות ובפרט בטופות הקרי כמאלו העגומות והגדולות . והעשרה חסדים הם עשרה ת' מידי רש' שהם ר' אלעזר ור' אבא וכו' הם עשר חסדים דא' ולכך לא הונכרו ליהרר כי אין הקליפות : שולטות ואומות בהם ואחנם רש' ו' הוא היסוד בעצמו שממנו יצאו הטיפות ולכך הוא נא ללמד ולתקנם : והנה ה' חסדים שבתלקו ומתו באידרא רבא הם כוד שלשה חסדים דאחא המגולים והם של ת' כ' כי הם העולות ומסתלקות להאיר למעלה ולכן גם כן כסתלקו ג' חסדים אלו ועלו למעלה : והנה בחסדים אלו היסוד שלשה רש' ו' א' אחנם בגבורות לא מצינו רבי מפורש ויסוד שלהם לא כוכר : ואינם שר' כמו' כן הקנה למדס כדי להעלות למרכבה ועכ' לא רנה מורי ו' לה' לכאר : אך אחר כי בגבורות או אפשר להם לבנות רבי ויסוד מיוחד : והטעם כבר יסוד של אחא והטועם בה' חסד יסונכנו כי היסוד של אבא אינו תוך יסוד של אחא שהוא כר' : כן עומדים מחזק ומקיפין את היסוד והנה נמצא כי החסדים דא' הם תוך יסוד א' לאחא אך הגבורות הם כפרדים אלו כיוסוד לאחא ואלו כיוסוד לאחא ולכן החסדים המתקנים תוך יסוד אחר לאחא כולל למר זה הוא הרבי שלהם אך הכפרדות אין אנו מכירין מי הם הרב שלהם אס' יסוד דאבא או היסוד דאחא : ואמרתי למורי וזלה' שעיני תשובה זו היא דמויה כי הקשיתי לוא' כ' יהיו ב' יסודות ושני חסדים שולמס ודסה אומי ולא רנה להשיב : ולהיות אלו החסדים חסד החסדים של היוג עליון שנכלס לכן כתבאר להם ונתגלה להם כל רויסודות התורה שלא מתקן נער כלל מה שלא יהיה כן עד דא' דמשיא :

דחיוג

נגלת כל אומרי ישראל והוא אומר באמור עם יעקב וישראל . מעריב דמול רמל מורות להקטין ענמה להיו' אס' באמור עם יעקב לבדו ואז היוג בעמור יעקב ולאחא כמשך ערמול' ליל' : כמו' לאחא כמשכת כל שיעור יעקב ככל פירו' ו' א' והם פני' כפני' ורחל יושב' תסת המטה בעולם הכריאה :

ערכית של שבת רמל ויעקב הם כפני' כסוד כל כה' ד' א' ובכיו' יותר גודל מתפל' שמרות דמול ואחר ערכית עולה רמל כבינה אחא להגדילה ולאה עם כל ד' א' כפנים עם ישראל כמו יעקב כמול אחר חסות קצוות לילה לאחא למעלה כביכל הכינה ורחל וורדת פנים' כפניסעם יעקב וישראל ואז הכל רמזים גמורים

שמרות שלשבת ו' א' עולה' דרנו' קנ' דא' וא' הנוקב' עולה איתו כה' ו' שלו שהוא חסד' שלו

מוסף שלשבת ו' א' עולה ת' דרנו' חסד' דא' וא' ונוקב' עולה עמו כה' ו' שלו שהוא חסוס כה' דא' וא'

מורת מוסף של שבת ועי' עולה ככתב דא' וא' ונוקב' כ' ק' ק' עולה לט' ת' דא' וא' וכאיה מקנ' כבודו למכ' ד' דא' וא' ונוקב' הססו' בכל המקומות א' וא' ולכן היוג או כיוסף שהוא יסוד : מכסה של שבת ישראל מני פרנק' ו' א' ולאחא עמו עולה עד מקו' מול דעתיק הי' ג' לבדו רמל ויעקב למטה כה' דועיר שהם במקום חסד גבורה ת' דאבא . מורת מכסה של שבת ישראל ולאחא עולה לתיקון חס' דדיק' כומר חסד ורחל ויעקב למכ' ד' דאב' ששם עתה כה' דועיר' וכריאה במקו' אחא ויגירה במקו' ו' א' ועשי' במקום כוכבי' :

כרכות לבנה . כר' א' אומרים כרכה ולפי שהוא מתחדשת ולפי שהוא יונאת בת' שלו כקדחת עשרת תפארת ומד' גת כה' וועולה במקום חס' :

ר' א' שמרית : עולה העלכות עד הנגה לכן אומרים ועליה ויבוא בנה שהוא הנגה : מורה : מאירים בה מ' וא' א' אנו אומרים הכל להאיר לה מ' מ' תיקוני דיקנא ועליו' זו ראשונה עד קנ' ד' א' :

מיסע

גלגולים פרק לה

כו

הג'ה

מוסף עולה עד פמחה ובינה דעורדמל!
 מורה . קדושת כתר עולה עד כתר ד' אלא
 הם שווים גם כחשך לה שפע מע"ק;
 שבת ור"ק : הוא עולה ומשתנות אליו
 ושניהם משתמשים בכתר א' ואין נז"ך
 צ"ש בהכח זכר ונקבה להיות יושבי' בנקבות
 אסר שהוא עולה בחולא בליתו מציאות שהג'ם
 בה ה"א למטה :
 מנוכה . היא יונקת ע"י ההוד ע"י עצמה
 ע"י תיקוני מיתת' ולא ע"י יעקב ונו
 התוכפו קדושה שיש לה ;
 פורים . נוקע יסוד דאבא למזן מוסוד
 שהוא כוד המגילה שעולה ג' הוי"ו
 שהם ניסוד הנזכר והוא כוד מרדכי שהוא :
 יסוד דאבא :
 פסח : כליל פסח עולה פנים בפנים ולכן יש
 הלל גמור כי יש ויוג ותכף מיד חורו'
 אחור באחור ואסור ביוג אפ"י שיש שם
 למעלה אמנם הוא שלא על ידינו ולכן אסור
 ביוג :
 מפסח עד שבועות כנכסין כל : המזמן ב"א
 וכנדיליו נז"ך בכל קומות אורות עילאין
 אך הכתר שלו שהוא מן א"א עגמז ב"ל כחשך
 לו : י"ט נקרא מקרא קודש שהוא באמת
 ולא קודש חמש הוא באבא :
 ליל שבועות בקריאות ליל שבועות כחשך
 כתר ל"א ח"א עגמו . ובבקר עם :
 הטבילה כחשך לנזקני דו"א כתר מן השכר
 התרד למעלה שהוא מניחם שבת' וכוה
 נתקן כתר לז"ן ובשעת התפילה נעשה היווג
 להשפיע טובו :
 ר"ה : סוד הנסירה כמו בתחילת הנריאה
 ממש קודם ערב' בחיכתה בנריאה
 ובערבית עולה עד הגבורה שג"ק עגמו
 שבאילות וז"ל משתמשים בכתר אסר :
 שמרית בלשם עונה שיהיה בגבורה שג"ק
 הוכר עצמה :
 מורה : עולה שניהם בעטרה דגבורה מטרין
 מטרין שדעת ולעולם כל כוד
 המורה הוא כבוד האבות שהם מנ"ת והם
 עולין למעלה במזמן ובכינה :
 מוסף בלשם עולין שניהם וז"ל נבנו' שג"ק
 דכינה אלו כבוד דכינה :

מורה

היווג השני יש לאחר זה כפי מעלות היוונים הוא ויוג יעקב ורחל כי
 רחל אינה דיכין וגם כי יעקב הוא מהארות המזמין דאבא .
 ואינם כבאין רק מסדרים ונבדורות דאבא לבד והם ישיבות רכינו
 הקדוש ע"ה . והוא היסוד ותלמידיו הם השיפות שהם ר' מיאל ולו
 בר סיבוי ורב וכיוצא בשאר המכרים של תלמידיו :

היווג ה' שאמר זה הוא ויוג יעקב ולאה אחר מנות כי אז אפ"י
 שהוא לאה שהיא דיכין אחר מנות הם ממותקין וגם שמתפשטין
 בכל העור משא"כ אפי' ביווג שקדם לזה דיעקב ורחל ואלו הם עשרה
 ה"ח וה"ג והנה באלו הכ' ויוגים להיותם מסוד אבא כלם שהוא
 מוסוד אין הרינה כמו בשרא עם רחל : ואמנם בקדרות' דנפרא
 או הוא יותר רחמים להיותו כמעט ווס ואז יש ויוג יעקב ולאה פעם שנית
 ויוגאים שתי טיפות לבד האחד כללות ה"ח והשני כללות ה"ג ואלו
 השנים הם יותר מעולות' מכל העשרה של מעלה שהם ויוג ראשון אחר
 מנות הם י"ב טיפות והשנים הם יותר גדולים מהעשרה ואלו הם
 המכרים שלכו והיסוד הוא הרב מורינו ורכינו ו"ל ה"ה : וגם ישיבות אחרים
 והם מכרים האחרים של ישיבות מורינו ורכינו ו"ל ה"ה : וגם כי
 בלא קודם מנות היו יעקב ולאה עד ההוא של ישראל ואחר מנות
 נתפשטו עד ההקף : וע"כ הרושם הראשון של יסוד הראשון של קודם'
 מנות לא נתבסל כילא חורו יעקב ולאה אחר כחשך עד אחר מנות
 לילה רק שבהיותם פנים בפנים נתפשטו יותר למעלה : וא"כ מה
 שהיה לכם מתחילה לא נתבסל והרי יש שם גם כן י"ב טיפות אחרים
 שהם ויוגאים מבחי' אותה היסוד של קודם מנות אך אינם ויוגאים רק
 אחר מנות ואילו ה"ה כהם גרופים יותר מן ה"ב הראשונים שהיו מבחי'
 עגמו של התפשטות עד למטה : ואמנם הכ' של קדרות' דנפרא חורו
 חכת השני אפשר שיוכלו עם ה"ב ראשוני' להיותם מעולים מהי'
 השניו ולפי שאלו השניו' הם מן בחי' שהיה קודם מנות לכן קדמו' הם
 ללמוד עם הרב מורינו ו"ל ה"ה קודם שנכנסו ואזי שאלתי לחורו
 ו"ל ה"ה שכוין שהיו ב' בחיני' היו ראוי שהיו שני וסודות ותיקן לי
 שזה נכלל טה והכל יסוד אחד : והש"ת יודע' ככתרות אס' אבא
 לנעיר הוא היסוד השני אולם הוא מאותם הכ' עליונים של קדרות'
 דנפרא היווג הד' הוא ישראל ולאה כיון שהם מן השוא למעלה אין שם
 מקום להתפשט המסדרים בורש שאל ואינם אלא שני טיפ' ולהיותם
 ויוג של מנחה שהוא דיכין קדים היו כנגדם שני אפים הרוני לוד
 וגבר מעלתם להיותם מבחי' ישראל : והם פכום ולולאנום
 ולא היה בהם יסוד ממש ואין להם רב : היווג ה"ה הם יעקב ולאה
 קודם מנות וגם הם דיכין גמורין והם הרוני ביתר והיסוד שלהם ר'
 אלעזר התודעי שהיה נהרג בביתר : והנה ישמילוקא' בין כל הטיפין
 משאר הנשמות והוא שכל שאר הנשמות באין מאתערוות דנזקני'
 שהיתה מתעוררות א' הויג ותאב לוואו אס"כ גם הוא מתעורר א'
 הויג ואזכין שאל היה מדעתו להתעורר רק הנקבה התעוררה אותו
 לכן באשר הדבורא מטיבנה הטובה של מור' אינה ממשיכה מדעת
 שלו עגמו רק מתפשטות המסדרים שבו קמוות אחר שנתלכשו וכתעבכו
 ונתפשטו שם : אך אילו הטיפין שהם באים בלתי נזקני' א"כ ודאי :
 שיתעוררות

גלגולים פרק ל"ג

שמערתות דדכורא למדא נפקו והדכורא נפשו אותה להדבוב
 כנכורא ולא מנאח כי היתה למטה כדכורא ואז ונאז לנטלה וא"כ הנאי'
 מאתערות דדכורא הם גדולים עד מאד ולכן אינם ונאזים רק מס"ג של
 הדעת מחש ובאשר אינם מתעברו בשש קצוות רק דרך מעבר לבד -
 לכן מעלות אלוגדולה מכל שאר הנשמות עד אין קץ וכל זה הוא כבוד
 הלבושים ואמנם לפי שגם אלוג הנשמות של כל אלו הם כרים כלם הם
 ג"כ ע"ד המוכר מכמי' הדעת עצמו לכן נתקנו ע"י אלו
 הלבושים שהם הטיפו' המוכרים כי מהם נעשים הרמ"ת אנדרים שהנשמה
 מתלבשות בהם ואמנם באלו הטיפין יש בהם פכויות ומותין עצמם
 בתוך הנה"י לאבא או דאמא או דועיר או דיעקב ויש טיפין שבהם
 מפנימות ומיגונות כי הלא יש שנמשכין מהמינוני' מן הלבוש של כה"י
 לאבא או דאמא או דועיר או דיעקב ויש טיפין שהם מפנימות של
 המוסין עצמם שנתוך הנה"י לאבא או דאמא וכו' אמנם כל אלוגדכורא'
 מפנימותם של המוסין עצמם : אמנם יש בת אמת והם הזקנים כגון
 מורי מהר"ם אלשיך ו"ל כל אלו הם מכמי' המיגונות מחד הלבוש אך יש
 להם כמי' של הטיפין עצמם שהם נמשכין מן הדעת עצמו רק שהוא מחד
 הלבוש - גם יש בת אמת כמורים והם כנגד בת השני שלנו הלוזדים
 בשיבה מלבושים שלהם : אך בת הזקנים מלבושים שלנו : אפי' פי
 שאמרנו שיש קשר אחין בין כל אלו הטיפין כל זה הוא מחד הטיפה
 והלבושין אך הנשמות עצמן כלל' א' הוא משורש שלו אך כלם הם מכמי'
 הדעת רק שאינם קשורים משורש אחר : והנה כל אלו הטיפין נקראים
 בדכורא הנביאים שאריות ושרא : ואמנם יש טיפין ושרא יעקב ושרא
 ושרא נקראו שאריות ושרא כמס"ה שאריות ושרא לא ועשו עולה ויש
 שאריות ועקב כמס"ה ויהי שאריות ועקב ויש ה' מונים ככל' וכנגדם
 מוכר כנביאים בשני פסוקים שאריות ושרא שאריות ועקב . ואמנם אלו
 הטיפין שלנו של יעקב ולאה אחר מנות הם אחר כלל' מיני ויוג הכל'
 אפי' שאינם כסדר מעלתן לפי שהם גלות האחרון הזה וכרמוז
 דכבואות ויעפידו בפסוק ושרא דומא אלי קורא משער שהוא על גלות זה
 האחרון : והנה יודעת כל לילה הוא אחר מנות וליל קודם מנות כמ"ס
 בספר הוזהר והם השני כמות שלנו שכלם הם אחר מנות רק שאלו
 הם מכללות מני לילה הראשונה ככל' . וכנגדם אחר שהשכינה נועקת
 מתוך גלותה ביושנה בשעיר גלות אדום אומרת להקב"ה שומר מה
 חלילה פי' מה תעשה בבת הזו שהוא אחר מנות הנקרא לילה גם שומר
 מה תעשה חלילה שהם בת אמת שהיא לילה מחזיו הראשונה רק שינאו
 במנות לילה אחרונה ככל' . ותיקן אחר שומר אחר נקר וגם לילה נקר
 הם כנגד הגולדים נקדרות' דכפרה וגם לילה הם כנגד הגולדים אחר
 מנות שאז נקרא לילה ולכן אחר אם תבעין בעו כו' להיות כיתות או
 בדור הישנים הם נריכין לשון בתשובה ולהרבות בתפלה ונתמכונים .
 בסודסוד שאר יושב שאר יעקב כו' אחר שני פעמים כנגד שני כתו' לו .

הקשר שיש לו עם הקברים הלא כבר ביארנו היות כל הנשמות
 כלולים באר' הר' אמנם מפני שחשדו כשרו אחריו ונתמעט
 קומתו וביארנו הענין שהוא ירדו הנשמות א' ענין הקליפות וקצתם
 נשתיירו בו שהוא סוד מאה אמה הנה היו קצת נשמות קדשות שלא נכללו
 באר'ה ר'

הג' ה"ה

מרה עולין שניהם נביכה שכינה שהיא
 מסוד הנבירות דא"ל שניהם נבנורה
 דכינה :

מנחה : מורים שניהם נבנורה דו"ק :
 ובמורה עולה נביכה שכינה :

ליל נ' דר'ה כבר נכנסו כל מניא' הדינין
 שיש מראש הזכר עד מני הת"ת שלו והם
 נתינים בראשה :

י"כ המלכות עולה עד אחר ומתמכרים
 שניהם הנקב' לוקחת ביום זה ה"ג
 שהם פ"ד ו"א כ"ו הרי כפ"ד הארה לז"ן
 והיו נמשך מ"ה של הכינה :

ערכים אלו מעלין מ"ן למלכות שכינה :
 ובמקרה דעת של כינה ומוסף למכמה
 וכינה שלה : במורה לכתר שלה ועוקר ויש זה
 הוא לגורך בנין המלכות מאחר עולה ולכן
 בא עליה זו עתה : במנחה מתחיל לעלות
 ה"א כי עד עתה היה חדונו עם כמי' לאה עד
 ראש התכונה : במורה עולים עד המורה
 דכינה :

נעולה עולים עד ראש הכינה כי לעולם הו"א
 עולה כשיעור לידתו :

במורה עולים ו"א ורמל ולאה כלם נבינה
 דיוקנא דא"ל :

מותם הוא כי אינה לוקחת ה"ג דאמא רק
 אחר תש"ס ה' תפלות נעילה נשלמה
 תפלות ונשלמו ה"ג ואנכעשה בה סוד פיסוד
 נקודות ציון שבה נקרא מותם :

סוכת ויש ראשון נכנס סוד שגסוד של
 פכויות דאמא וגם נכנס מקיף של
 סוד סוד דאמא : ולכן הוא יט' ובאשר
 היומים כנכנסין המקיפין דאמא : נשמה ויו
 הסוכות היווה הוא כסוד ו"ק :

בלולב : גענוש דרכה וזהלל כנכנסין
 הפכויות דועיר : ונחקפת המקיפין
 דועיר :

בה"ר נכנס בלולב הארת ה"ת בנמי' כל
 המקיפין בנמיכת המלכות שבה וכנגדם

ג"כ בנמיכת ה"ג שכיבוד שבה :

נש"פ לא יש ויוג רק בנקד בתפלות מוסף
 והוא ויוג רמל לבד תמשך ויוג זה עד

ווס' של פסח :

בעצרת היווה של ישראל ורמל בלילה זה הוא
 ואסור בזיוג : ע"כ :

באדה"ר ואלו הם נשמות מדשות אמוניות ואח"כ הנשמות שנשתיירו באדה"ר עדיין נ"כ בקראומדשות אבל לא בערך הראשונות : וכאשר יבוצחו חיות הנשמות בגלגול פעם א' אחר שמת אדה"ר ונפדרו ממנו או בקראו מדשות . והטעם כי יבירות האדם עדיין אינה נחשבת א' פעם ראשון לפי טבירות האדם היתה אסור באסור ולכן אינה נחשבת עד שיבוא פנים בפנים ואז תהיה פעם ראשונה אך אם אחר מיתות האדם לא יוכה לבוא רק אסור באסור גם אז יקראו פעם ראשונה חצפ"י שלא בא פנים בפנים כיון שבה אחר מיתות אדה"ר : ואח"כ יש קין והכל שגם הם מאותן הניצוצות שנשארו באדה"ר והורסים לקין והכל וגם זה עדיין אינה נחשבת לפעם ראשונה אבל אחר קין והכל כל אותן הניצוצות שיבואו לעולם אף אם יבואו אסור באסור תהי' אז פעם אחר ותקרא ג"כ נשמה מדשה ומש' ואילן פעם אחרת בקראות חגולגלות כי אעפ"י מה שניתן מאדה"ר לקין והכל אינו נחשב בפני עצמו כי א' מתו ואח"כ נולדו רק צדקים מיתות הכפילים לבני קין והכל : אינם עב' ז' הם צדוקים נכמ' מאותן של אדה"ר שהם יותר מדשים מחלו : ואינם אותם של אדה"ר שנפלו א' הקליפות פעם ראשונה שיבואו לעולם תקרא חגולגלות ותדמה זה כמו אותם של אדה"ר שנשארו בו או של קין והכל כשיבואו פעם שנית : ואח"כ הם נשמות שנאו נגרים : והנה כבר ידעת שכל פרטי הנשמות יורדו א' הקליפות מן הנשמות הנמרות : אך אותם של אדם לא היה נכס רק פעם אחר של מטא אדה"ר ואותן של קין והכל יש גם שני מיני פגמים אחד במטא אדה"ר שני מקין והכל עצמם . והנה כאשר אלו הנשמות יונאות מעתה הקליפות לבוא לעולם הם צריכים להתעכב במלכות כדי להתנקות מאותן הקליפות והעיוסות ואחכס כפי גדר הנשמה כך תוכל ותוכה להתעכב שם וסדר המדרגות כך הוא : כי במי' שהם נשמות נמרות או יכולות להתעכב שם שנים עשר חודש צדקן המלכות : ואח"כ הם באות לעולם ולכן יש עיבור של י"ב חודש נמר' ובמי' השנית הם שנשארו באדה"ר גם לו הם מדשים ולא כראשונות ולכן אינם עומדות בעיבור המלכות רק מ' מדשים לבד : ואח"כ יורדות לעולם : ובמי' ג' הם נשמות קין והכל גם הם פגומים יותר ולכן עיבורם שבעה מדשים : ובמי' ד' שהם שאר הנשמות שנשארו מאדה"ר חצפ"י שהם מפעם אחד או שאר נשמות הראשונות כשנאו כבר פעם אחד ומפעם ראשונה ואילן כל לו וקראו נשמות חגולגלות הנה כל לו אינם מתעברות בעיבור רק מ' יום כנגד יבירות הולד ואח"כ באות לעולם ובמינה ה' שהוא נשמות נגרים אינם מתעברות רק שלשה ימים כשיצור קליטות הורע . והנה כפי היות התעכבם במלכו' כך תהיה גולגולת הארץ והודכבתם מן הקליפות גם דע כלל

אחר כי כבר ידעת איך כל אילן הנשמות שינאו מן הק' יפו אינם יונאים כי אם ע"י תפלות ישראל בסוד מ"ג כפי אינה מנה שעה או יסוד אינה צריך בעולם ואחכס יש נשמות שפ"י אינה פעם שיש בעולם או מחמת פגם עצמו שקטאו בעולם מתפילה ולכן הם נופלים ויורדים אז א' הקליפות ואם הוא זמן יציאות אינה נשמה מן הקליפות להתעבר במלכו' ואז יש ביכולת באותו נשמה שמתלכות לאתו בחיות נשמות הפגומות קודם שיפ"ו א' הקליפות ולהעמידם במקומם ולהקדים למעלה בתוך המלכות עמה בסוד העיבור ולתקנו שם עמה אח"כ יבואו כלם לעולם : והנה הענין הוא כי בקיות הנשמה הפגומה במי' המלכות היות שם תמיד מעלות מ"ג למעלה ובכח אותן המ"ג שהיא מעלה וכולה להעלות אותה הנשמה עצמה אך אי אפשר אם לא יבוא קצת רוח ושדרי בגוה ואז ע"י ההיא רוחא' שדרי בגוה פירוש שנותנות אותה נשמה כח אחד ממנה באותה נשמה כח אחרת והיא צולגלת בה ועל ידי הוא יתתקנות ואלו מתפרשות : והנה דע כי הנשמה שהיתה מעוברת תחילה פגם אותם טעומות י"כ חודש יש בהם יכולת ג"כ שאותה הנשמה האחרת בין שתהיה עומדות מ' מדשים ובין שתהיה נכמ' ז' מדשים או ארבעים יום או שלשה ימים גם היא תעמוד י"כ מדשים כמוהו כן אם היא במי' שבעה מדשים וכן להפוך כל א' זו שמעמדת אותה אינה רק מינה שבעה מדשים והאחרת שהיתה יורדת א' הקליפות היתה נכמ' תשעה מדשים או שתיהן נעמדות תשעה מדשים באופן שתמיד אזלין . רוחא' דמלכו' . והנה להחברים שלי הם כלם חגולגלים מחלוקות מ' יום לבד ואינם אפי' מיום נשמה מדשה נכמ' קין והכל שבעה מדשים וחמי' היה שבעה מדשים וגם הם עמדו שבעה מדשים כחמי' ונמנא שכללם יש לי בהם קצת אמונה מן הרוח שלי מעובר בהם וכלם יונקים על ידי ויש לי רוח מן הרוח שכל אחד מהם ולכן איני צריך להשתדל ולתקנם כי הלא' אני מתקן את נשמותי ג"כ ע"י תקנתם כמו שאכתב למטה ואחכס אני מסופק אם לא שחשתי מהפגם ז' לשגם לו החגולגלים אם יהיו מחמיכות אדה"ר עמדו רק שגא' הפגם שנית בין שגשגם ראשון מש' מדשים א' עתה שנתעברו ויכתבו ע"י ונשמה א' גם אם זו הנשמה תהיה מ' מדשים גם שנים יתעברו אפי' הם מ' מדשים : ואחכס לא תיקחתי כלל יסוד רק בתפילה עבכתי נשמה א' ואח"כ ע"י שותפתי ושיתוף אותה נשמה שעיככתי עיברנוהו לנשמה האחרת כמלא כי הנשמה הנשוי' יש בה כ' רוחא' מ' מיני וא' מן הנשמה הראשונה שעיככתי אני וכן ע"י הדריך עד הסוף : כמלא כי הנשמה העשירית יש בה רוחא' וחמי' ורוחא' מכל הט' מכריזים הקודמים אלו ואינו יודע הסדר שלהם אך כפי הסדר מסודרם

גלגולים פרק לה

שטירם מור ו'ל'ה' במורית הקריאה זה לזה הנכתי
 כי כן סידרם תמילה אני הנעיר : ואם'ל' הרב ר'
 מרל' סרוג : ואם'ל' מהר'י אהון : ואם'ל' ר' יצחק
 הכהן : והשאר לא ידעתי : ואמנם א' תקשה עלי אם
 אני קודם להם שהרי הר' יאמון גדול ממני בשנים או שאר
 המנרים כי אעפ"י שאני קדמתי בעיבור : בנזירות
 הנשמה לעולם אפטר שיקדמתי הם : והסוד הוא בסוד מי
 ה' אשר עמדתי לפניו כי הנה אחר שהנשמה נארה
 בעיבור המלכות יש נשמה שתכף אחר וזמן עיבורה וזרדת
 למה' ויש שזרדת לעולם הנריאה ושם עומדות ומשמשו'
 לפני השי'ת כשאר המלאכים עד זמן קצוב או עד שיוזמן
 איזה תפלה או איזה זכות או איזה מזה של אדם ואז תרד
 אל עה' ויש אשר נאשרת בניירה ויש בעשוי' נעם'ל' אבל
 כלם ונאמות מן המלכות דאנילות רק שזו נאשרת בנריאה
 וזו בניירה וזו בעשוי' : ואמנם כל זה תלוי בפי מעשה
 האדם בעה'ל' כי ויש תפלה שאינה יכולה לא להעלו' הנשמה
 בעיבור המלכו' ויש תפלה אחרת יותר בכונה ומקובל' לפני
 השי'ת ויכולה להוריד ולהביא הנשמה א' העה'ל' ויש שאינה
 יכולה להורידה רק בנריאה וכן כנינא בזה ואין זה
 מסתגל נדר הנשמה בענינה רק כפי פעולות התשתוכים
 המתחשקות א' הנשמות ההם ונסכפי האדם העושה הפעולה
 ההיא כך ושינוי להמשיך נשמה א' לכנו שהיא יותר קרובה
 לו כפי שורש נפיו' נשמתו ותשאר הנשמה האחרת עד
 שימלא לה גוף קרום איה יותר ואין זה תלוי בנעלות
 הנשמה עצמה או בפחיתותה להתעכב אחר מחברת' :
 והנה הנשמה אשר תכף אחר הולדה ממלכו' דאנילו' וזרדת א'
 העה'ל' בלי הפסק וזו היא שיה ותרין כי אינה מתלבשת
 בשום עולם רק בזה דרך מעבר לכך אך המתעכבת
 למעלה בכל עולם ויותר מלובשת ונסכפי אינה דומה המתעכב'
 באותו עולם ונארה ויתר מלובשת ונסכפי אינה דומה המתעכב'
 בנריאה להתעכב בניירה כי לבוש הנריאה וך מאד
 ואמנם כל זה הוא כל א' וא' כפי נדרו לפעמים הנשמה
 המתעכבת ומתלבשת באיזה עולם היא גדולה מאשרת
 הזרדת ברנע א' העה'ל' בלי שום לבוש לפי שמעלת
 האשרת גדולה מזו מאד אך בה עצמה יש שינוי כי הנשמה
 עצמה אם תרד ברנע תהיה יותר מאירה מן כאשר באיזה
 עולם וס' מי ה' אשר עמדתי לפניו כי אינה' ו'ל' נעכב
 שם בעולם הנריאה ממע בנאיתו מעיבור מלכות דאנילות
 ושימש שם לפני השי'ת כמלאכי השרת ולזה רמז בוהר
 פרשת אחרי מות דף פ"ח בענין זה הפסוק : ואמנם
 בפסיל יורה תכף אחר נאית מעיבור רק שנתעכבה
 למעלה ואיני יודע הוכן נתעכבה : ומאחר לענין כי
 הלא אני נדון שהדברים האלו יתקנו במעשים א' הם
 אין להם תועלת במעשי כי אני ולי רוח נהם ולהם אין

רוח כיואינו מועיל להם מעשי כאופן שכל המצות שהם
 עושין לי מלק נהם ע'י ההיא רוחא דילי שנהם והענין
 בנרור דע לך כי אין צדיק וכדי שאין לו שני נשמות
 כמ'ס בספר הזוהר פ' נח על נח נח משה משה שמואל
 ופירוש הדברים הוא כי הנה יש נפיו' נשמה פנימיות וזו
 באה עם האדם ויש נשמה מקיפות וזו על ראש האדם למעלה
 בעולם העליון וזה נרור שיש לאדם למעלה שורש ע'י
 אותה הנשמה : ואמנם נשמה של אדם כשהוא מושא ס'ו
 הוא גורם שתרד לקליפות יעט מעט עד שתרד כולה והכל
 כפי גודל רעוונות וזו וזרדת הנשמה המקפת' בפחיתות
 האדם כמא' שכל א' מאלו השני נפיו' ירדו ממעלתם
 ונמא' ג' כשאין לאדם הזה רק נשמה א' כי האשרת ירדה
 לקליפות א' הנריק משה' קיימת ונבחי' מקיף וזו נבחי'
 פנימיות וס'ס' כנוהר ככ'ל על נח נח וכו' אך ברשע אין
 לו רק אשת כי השני' ירדה לקליפות וס'ס' נכרתה הנפש
 ההיא כי נכרתה ונכנסה בקליפות והנה בסוד אותה
 הנשמה המקפת שז'לי משם נמשך כל אור שפע לסכרור
 מצד ההיא רוחא דילי דו בגווייהו והכל עובר דרך שם :
 ואז מאיתו אור הנמשך להסדרך שם נמשך א' ג' מאיתו
 מלק שלהם נמשך לנשמות הפנימיות ולכן אינו מוכרת
 שיתקנו וילמדו על ידו : ואמנם נשמה פנימיות שלי
 אין להם כי שיתוף וכלם אינם ונכסים מהמנות שלי :
 ואמנם כל זה נבחי' נשמות עצמם של כל הסכרים : ואמנם
 כבר דיברתי בנפיו' אחרת של קשר של מורי ו'ל' ה'ה
 עם הסכרים והסכרים עצמם זה עם זה : לעיל :

שער הנבואה : ועתה נבאר ענין הנבואה ורוח
 הקודש מה ענינם ומציאותם
 ופירושם כי כבר כתבתי בכל א' המקומות והזדרינות :
 ופה נבאר מציאותיהם איך ומה נמשכת הנבואה לנבואים
 באיזה אופן הם ודרגין דילהון כי בודאי שכל מה שנוא'
 האדם מפיו אי אפשר שיהיה לבעלה ואין שום דבר שאין
 בו משם אפיו' הקולות היונאים מהבאות המטה וכיוצא לאן
 איזה לבעלה כמכר כפ' שלם לך ונתיקוניך' און' ג' וך'ה
 ותיקון ק' וס'ל' איך הקול שמוא' האדם מפיו מכריזין
 עליו המלאכים והנשמות והשכינה : וכן פ' אחר דף ל'ה
 ע'א' ופינאם דף רכ"ט ע"ב וד'ל' כ' ע"ה היטב : כי בכל
 דיבור ודיבור נבאר' מד מלאך וכו' ונמא' כי בניות האדם
 צדיק וסכיד ועוסק בתורה ומתפלל בכונה מאותן הקולות
 שיונאין מפיו ונבארין מוכחמלאכין ורומין קדישין קיימין
 ועומדין : ואלו המלאכים הם סכוד המידיים והכל כפי
 המעשה : כי מהתורה שיעסוק בה לשמה יהיה אותו
 מלאך הנבאר' משם : קדוש מאד ונאח' בכל דבריו ואיני
 ויותר עליון : וכן אס יקרא כלתי שינושים וטעויות יהיה
 נס

הקול או הדיבור או הנל שבכר נעשו בהם מלאכים ורוחין קדישין הם הקול שאנו אומרים עליו שהוא קול עליון של הכנאזה וזה הקול הנזכר באעתה ומתעורר עם זה הקול של עכשיו של האדם היוצא ממנו בעת שזורה עליו הכנאזה כח"ש רוח ה' דיבור כי ומלתו על לשוני : כי הרוח ומלה הראשונה שזרה עתה על לשוני ויוצא ממנו בסוף קול או דיבור מתוך גרונו ומדבר ואו האדם שומע אותם כחנא שהם כמה כח' או שקול שעבר הראשון שלו מתלבש בקולו של עתה או בדיבורו של עתה וכו' או הנל שעבר בקול של עתה או בדיבור וכו' וכן כיוצא בזה כי הענין יבין כי הם כח' רבות וכל זה בקול האדם עצמו וכן ע"י דרך ממש בקול נדיק אחר עם קולו של עתה כן כיוצא בזה בכל הנזכר והרי הם כח' רבות לאין קץ : ואמנם ההפך שכן הכנאזה לרוח הקודש הוא כי הכנאזה היא מן הקול או מן הדיבור שעבר שהוא מתלבש בקולו או בדיבור או בהכל של עתה : אך רוח הקודש הוא מן הכל שעבר שהוא מתלבש עתה בהכל שלו : ואינו זכר אם הוא הכל הראשון בהכל עתה דוקא : או אם גם יהיה בקול או בדיבור של עתה אך המוכנס הוא שאינו לא מן הכל שעבר ולא מן הקול או בדיבור שעבר אך בבחי' התלבשות של עכשיו זה ספק אולי אם הוא ג"כ דוקא בהכל של עתה או איהיה ג"כ בקול או בדיבור של עתה : וא"כ יהיה הסילוק בין כנאזה לרוח הקודש בזה שעבר אם הוא קול או דיבור או הכל כאופן שהכנאזה לרוח הקודש הם בקולות ודיבורים והכלים שעברו בין מהנדיק שהוא עצמו או מנדויקים אחרים והם מתלבשים בקולו או בדיבורו או בהכלו : ואמנם כל בעלי רוח הקודש או כל הכנאזים כלם הם ע"י הנזכר רק שיש כח' בהם משנות זמנו ככ"לולכן אין גדר הכנאזים שונים. והנה משה רבינו ע"ה מדכורא הוא נביא ודוד מנצחיה הוא רוח הקודש : ואמנם ודאי כשהקול או דיבור או ההכל שלו מתלבש בקול או בדיבור או בהכל של עתה ודאי שמדריגה זו היא גדולה יותר מהתלבשות קול או דיבור או ההכל של נדיק אחרים בקולו של עתה כי זה מורה כי קולו או דיבורו או ההכל אין בו כח כנאזה אם לא בהצטרף אחר עמו : והנה צדק"ה היה הכתובה והמדריגה היותר גדולה שכלל הוא כי כח' קולו הראשון של עתה היה מתלבש בקולו של עתה (אמר"ה ח"ט כ"א מדוקדק היטב יותר מ"ש במדרש בקולו של משה) ומכאן כי שני קולות הראשון והאחרון כלם שלו הם ולא הוצרך לאמר : (אמר"ה ח"ט כ"א) כי הבנתי מ"ש הזהר אברה' אברה' וכן ועקב ועקב פסוק טעמא בנין דקדמאי לא שלים בתראי שלים : אבל משה משה לא פסיק טעמא בנין דקדמאי ובתראי שלים : הענין לפי דכשנא הכנאזה א הכנאזים בזה לו בקול כפול להורות שהם שני קולות של או של עתה אבל בכלל פסוק טעמא להורות שהקול

גם המלאך הוא בלתי טעות : וכן אם המורה שעושה אם הוא כתיקונה נעשה ממנה מלאך קדוש מאד וכפי מה שמסר מאותו מנה מסר ג"כ אור המלאך ההוא וכדאי שגדול הוא המלאך הנעשה מהתורה מהנעשה ממנות : ובה תבין ענין המלאכים המגידין לאדם העתידות והסתרי והדיוס כי הם הנעשים ממנות של האדם ההוא : ויש אנשים שאינם מתגלים להם כלל אבל כפי כח' נשמותיהם או כפי משפיהם : ואין להאריך בזה : ויש מגידים אמיתיים לממרי והם נעשים מתורה ומצות הנעשים בשלימותם : ויש מגידים משקרים במחנות כי אעפ"י שהוא קדוש ושרפה חזר הקדושה עב"ל האדם נר' לו אם היה אמה כוונה רעה או דבר שקר באותה תורה או מנה שנגע ממנו אותו מלאך הנכבד ממנו הוא כלול מטוב ורע והטוב שבו אומר דברי אמת והרע שבו אומר שקר : ויש מגידים הנעשים מעשוי' : והוא מנה בלי כוונה : ומיירה מעסק התורה ומכריזה מכוונות ומשכנות התורה והמנה כדוד : וכל עולמות ב"ע מאלוה כמה וכמה מלוקים משונים זה מזה : והסיון שנתן לו ומורו ז"ל ה"ה בזה לראות אם הוא מאמת דבריו כלם וגם שכל דבריו יהיו לשם שמים ולא יכשל אותם היסוד והשויע לבאר רוח התורה וסודותיה ודאיה נזכר להאמין בו וכפי דבריו כן נזכר לידע גדולו כפי ודעותיו :

הנה סוד הכנאזה : ודאי שהוא קול שלום מלמעלה לדבר עם הכנאזה ההוא וכן רוח הקודש הוא מאופן זה : רק שבין שאותו הקול הוא עליון ורוחני ואי אפשר לו לבדו להתגשם ולבנוס באופן הכנאזה אם לא שיתלבש פמילה באותו קול הנשמי שינא מפי האדם ההוא בעסקי בתורה ובתפלה וכיוצא בו או מתלבש בו ומתחבר עמו וזא לאן הכנאזה ושומע : ובלתי קול האדם אי אפשר להיות (אמר"ה ח"ט ו"ס הפסוק משה ודבר והאלהים יעגבנו בקול : ומאד מדוקדק מ"ש כמד' בקולו של משה) ואמנם יש כמה שינויי' רבים כי כח' שבא אותו קול עליון והתלבש תוך הקול שלו : גם אפשר שיתלבש אותו קול העליון בקול של נדיקים אחרים ראשונים שקדמו לאו הרבה אובאותן שבזמנו ושניהם יבואו וידברו עמו : גם יש כח' אחרות והוא כי האדם כח' קול ודיבור והכל כדודע : ומכאן כי ג' מלקים יש באדם עצמו בקולו או בדיבורו או בהכלו וכן אפשר שיתלבשו קול העליון בקול או בדיבור או בהכל של נדיק אחר ואו שניהם בהתלבשות ההוא ודברו עמו ותפול עליו הכנאזה : ולעולם לא יבוא הקול או הדיבור או ההכל של נדיק אחר אלא שיהיה מפורש משרש נשמתו או שגשה איהו מנה כפי גדר הנדיק ההוא ולכן בא ושורה עליו : ובזאת הדבר שלא תטעה הוא זה כי

גלגולים ויקושים

הקול הראשון אינו שלו אלא של גדושים אחרים כי שלו אינו הנון לבואה וז"ש קדמיו לא שנים וכו' אבל בואה לא פסוק טעמא כי כלם הם שלו ולא נגדך לאחרים כי קול הראשון שלום היה הנון לבואה : וז"ש בגין דקדמא וכתראש שלום : ובה יוכן המעורה בפ' שמוע שאחר כן במחילת דרשני בכלן פסוק טעמא וכו' פ"ש כי לבאורא היא סתומה וכוה ופתח ולענ"ד כונתה האמת ומתקן למיד הא"ע הנכה : גם מעלה אחרת כי בין הראשון ובין האחרון כלם הם בתי קול כי כבר נודע כי קול גדול מדיבור ודיבור גדול מהכל ומכל שכן שהיה וזכה לקולות האחרים ואין נזק לאומרו : ואשרי מדרגות מרע"ה היה שמואל שגא' משה ואהרן ככהניו ושמואל בקוראיו שמו : אחסם כנאות שמואל היתה מקולו של ענמו הראשון אך לא היה מתלכש בקולו של עתה רק בדיבורו של עתה אך עתה היה שלו וזו היא הכפי השנית ואחריו היו שאר הכביאים אך שום א' מהם לא היה מבחי קול שלהם הראשון ממש אל קול אודיבור של עתה כמשה ושמואלם' וכמא סדר הכבואה משה אהרן שמואל ואחריון שאר הכביאים וכשאר הכביאים עדריות רבות כנזכר לעיל :

הענין כי הלא נכתב הודיבור דז"א הם כוללים כל הפרניק של הנוקבי' ג' פרקין קדמאין הם כתר חכמה בינה דנוקבי' וג' פרקין אמצעים הם פסד גבורה ת"ת דנוקבי' וג' פרקין תתאין הם נה"ו דנוקבי' והנה מרע"ה ראש הכביאים היה מתגבא משלש' פרקין קדמאין דכנס הוד יסוד דז"א חמד הפנים שלהם (אמר מא' ש"ס פ"ש ודיבור ה"ל משה פנים א פני' ע"כ) ושמואל היה מתגבא מן הפנים דפרקין קדמאין דכנס דז"א שהוא קני' הכבואה של מרע"ה רק שהוא קני העליון שהוא נכנס וכללו של הוד' ולכן נקרא שקול במרע"ה אעפ"י שאינו כחזהו ממש כי משה ויונה משניהם. ואמיה השלני היה מתגבא משני פרקין דאחרים של שני פרקין קדמאין דכנס הוד דז"א והנה אחי' השלנוני גדול ממשוה בכפינה אחד וקטן בכלי האחרת כי בערך שהוא יונק משני ויכין כ"ה הוא גדול : ובערך שהוא אחרים היה קטן כי שמואל אעפ"י שהיה כנס ללך היה בכחי' פנים בערך זה היה גדול מאיפה אך אליהו"ל היה מתגבא מאשריו דפרקין קדמאין דהוד דז"א וכל שאר הכביאים היו מתגבאים משני פרקין אמצעים ומשני כתראים דכ"ה דז"א וכן בכל היסוד דז"א כי הלא שני פרקין קדמאין דכ"ה הם גבוהים מן היסוד כמבואר אלנינו בסוד חכמה ובינה שהם גבוהים מן הדעת אינם יש בתי' אחרת בסוד הנוקבי' ענמה אספקלרי' שאינה מאירה כי הם בתי' וינקות העליונות ממש : והנה אהרן היה שושבינא דמטרובית וינקותו הוא שם וכפי ערך מרע"ה דכורא היה אהרן דנוקבי' כי כמו שמרע"ס לקח שני פרקין קדמאין דכ"ה דכורא חמד הפנים : כן אהרן לקח משני פרקין דנוקבי' מן הפנים שלהם כי שני פרקין דנוקבין הם כנגד שני פרקין קדמאין דכ"ה דכורא כנודע ובכחי' ושושים משה ואהרן כפ"ש לעיל : והנה כמו שבינה מדרגות כביאים משני פרקין אמצעים ושני תתאין דכנס הוד דז"א בכחי' פנים ובכחי' אחרים ככל כן יש במה כביאים אחרים שמדרגותם דנוקבי' בכל פרניק סין מן השני פרקין של דילה בכחי' פנים אך בכל השאר יש מדרגות רבות של כביאים : ואמנם בכבואות יהושע אינו מסופק אם היה מוסוד של ז"א להיות משכש ויפסד הדיוק או מן האחרים של שני פרקין דנוקבי' ככל כן מצינו פני יהושע כפני לכה שהיה מתגבא מאספקלרי' דלא נהרא היא הלכה הנקרא' נוקבי' :

ענין שמוע העומות הנה כל מה שנגד למעלה מכריון אותן בכל העולמות ובפרט בעולם העשוי' וגם כל העבירות שאדם עובר כדורין ע"כ דשליח הולך עמהם ואמנם לעובי האויר ונכחותו אין קול העליון דרוחני' כיבר כו' . ואמנם כשהעומות פורחים הסמותכים האויר וקולקיס אותו ואז קול הכרח עובר שם : ש"ס כי עוף ששמים

שקול הראשון אינו שלו אלא של גדושים אחרים כי שלו אינו הנון לבואה וז"ש קדמיו לא שנים וכו' אבל בואה לא פסוק טעמא כי כלם הם שלו ולא נגדך לאחרים כי קול הראשון שלום היה הנון לבואה : וז"ש בגין דקדמא וכתראש שלום : ובה יוכן המעורה בפ' שמוע שאחר כן במחילת דרשני בכלן פסוק טעמא וכו' פ"ש כי לבאורא היא סתומה וכוה ופתח ולענ"ד כונתה האמת ומתקן למיד הא"ע הנכה : גם מעלה אחרת כי בין הראשון ובין האחרון כלם הם בתי קול כי כבר נודע כי קול גדול מדיבור ודיבור גדול מהכל ומכל שכן שהיה וזכה לקולות האחרים ואין נזק לאומרו : ואשרי מדרגות מרע"ה היה שמואל שגא' משה ואהרן ככהניו ושמואל בקוראיו שמו : אחסם כנאות שמואל היתה מקולו של ענמו הראשון אך לא היה מתלכש בקולו של עתה רק בדיבורו של עתה אך עתה היה שלו וזו היא הכפי השנית ואחריו היו שאר הכביאים אך שום א' מהם לא היה מבחי קול שלהם הראשון ממש אל קול אודיבור של עתה כמשה ושמואלם' וכמא סדר הכבואה משה אהרן שמואל ואחריון שאר הכביאים וכשאר הכביאים עדריות רבות כנזכר לעיל :

ועתה נבאר סוד רוח הקודש וכבר ביארנו כי אי אפשר להיות מקול או דיבור שעבר רק מהכל שבעבר לפי אך הוא' של הכל ענמו א' אול' של אחרים ואפשר שהוא שורה בקול אודיבור או הכל של עתה ככ"ל : ואמנם דור ראש כלם והוא שהיה מתלכש הכל שלו ממש הראשון . בערך משה בסוד הכבואה . אך שאר בעלי רוח הקודש היו מהכל גדושים אחרים : ויש בהם מדרגות רבות והכל הוא כפי הספק שבתפסקתי ככל לעיל :

ועתה נבאר סדר הכבואה באופן אחר ואינו בסוד הקול או הדיבור ככ"ל רק כפי מקום אשיותם למעלה דז"א או דנוקבי' ומהיכן הם משייכין דברי לבואתם וולת הפירש הכ"ל כי הכל הוא בענין הדיבור בענין : וזהו במקום שהם מושכים ואוסים ויונקים : ופשוט הוא שכל הכבואות שבעולם הם מנגמזות שני ירכי קשוח שני כביאים כי למעלה מהם אינו נקרא כבואה . ומצינו בספר הוזהר בו משה היה מתגבא באספקלרי' המאירה . ושאר הכביאים באספקלרי' שאינה מאירה : וא"כ כבר נודע כי אספקלרי' דלא נהרא הוא המלכות והרי אין שם כבואה אלא רוח הקודש כי הכבואה למעלה דכנס זהוד ולא במלכות וגם לא ביוסוד : גם שמינו משה הוא כנס ואהרן נהוד וגם מצינו שנקרא הודו של משה בראש שם משה הוא יונק כהוד וא"כ אין נבאר כל

באופן אחר כי יש נשמות מוגלגלים באותן הכריות והם וודעים מה שהיו וודעים מתמילה וודעים ג"כ הרבה עתידות מה ששומעים מקול הכרו שחבריוס וואשורי הפרגוד והם מנידות אותן הדברים : ולפעמים הוא באופן אחר כי איזה נשמות של נדיוק מעולם העליון הוא מתלכז באותו צורה ודמיון ואינו משפוי רק נדאה כך לעינים והוא מנגלה סודות התורה : אמנם כפי גדר האדם כך ידמו לו דפניו ולפעמים יהיו שני אנשים יחד וזה ידמה לו כעוף או בריה אמתה באופן שניה הכל כפי מעלת האדם :

כתוב אזלינו בדרושים ענין כתיבות דיני התורה א' במרה כמשרו' לשבת ודינים במרה אופקד : וא' ב' משפטים : וא' ב' יתרו ואמה תסא : ולמה לא נותנה כל דיני התורה בפעם א' : ואמנם הענין הוא דב' כי אדם באופן ק"ל שנה שפירש מן סוה והוליד שדים ונבני בני אדם ואמנם כל אותן השדים והדומין שהוליד היו כלם נינונות קדושה אלא שנתלכשו תוך הקליפות ולפעמים יותר גדולים הם אלו משאר הנשמות כמ"ש על עשרה טיפין לאודריקומין יוסף כי אדרבה הטיפין היוניאס ע"ז וזכר לבדו הם יותר מעולים מאותן שזויא ע"ז ויוז וזכר ונקבה כי הבאה מתאות וזכר לבדו הוא נשמה גדולה : והנה כל אותן הנינונות שהורו אדם בתוך ק"ל שנה היה בהפרש לפקסם כי הם נשמות עליונות מלובשות תוך הקליפות והנה כבר ידעת כל נשמה שנתעברו עם הקליפות צריך כמה גלגולים להסיר מלאתה כהיתוך הכסא תוך הכור כמה פעמים זה אחר זה עד תום הגלגול ולכן היו כל כך מורדים בה' ית מרוכ מוגלגלים בדור האבול ולכן היו כל כך מורדים בה' ית מרוכ הוהמא שבהם וה' משב משכנות בלתי ידא מוכו דמא ונתגלגלו אז והרעו הרבה : וז' ויבסם ה' כי עשה את האדם בדרך הנאמר בדור היבול כי הם גלגלו בני אדם"ר ממש אותן שהולידו ק"ל שנה : וז' ספוריא ה' כי רבה רעות האדם בארץ : וכבר ידעת מה שכתוב בוהר כי המוניא ש' ולכמה נקרא רע בסוד לא יגורד רע : והנה אלו נבני בני אדם נקרא רעות האדם כי' שהוניא אדם בעולם . וזהו אמרה את האדם אשר בראתי כי הם בני אדם עצמן שבראו השו"ת יצור כפיו ממש . וזהו וכליזר משכנות לבדוק רע כל היום כי להיותם סוד נבני בני אדם היו גס הם מרשעים :

מקום שזאו והיו גס הם משפיתים את ורעם על הארץ כמ"ש ר"ל כי השפית כל בשר את דרכו על הארץ שהיא הונאות ש' ולכמה כי אחר תשובה מור אדם להניאם בעולם רק שלא היה יכולת בראם לתקנם עד שיתבררו ויודכנו פעם אחר פעם . והנה גם הוא היה מעורר באלו בני אדם ולכן גם הוא קיבל עונשו עמהם : וגם קין קיבל ענשו עמהם וזהו וימא את כל היקום פי' קין וכן היקום בני' קין . והנה כנגד דמקרא שזאו

השמים וילין את הקול : כי הוא מוליכו דרך עפיתותיוש עופות שעל ידו דיבורם ונפגוסם מנטרף קול הכרו עם קולו ועבורים יחד : אך יש שאינם עושות כן כי אם דרך עפיתם ולא להם אותם שאין להם קול וקורין אותן בלש"ו איש מודאש וכנגדם כאשר כי עוף השמים וילין את הקול כנכור : וכנגד המדברים אחר ובעל כנפים יגיד דבר : והנה אחרי שכתבתי זאת בוכרתי כי הוא ההיפוך מעצמו קולו בקול הכרו ועי' מוליך את הקול וכנגד האלמים אחר ובעל כנפים יגיד דבר כי כהיותו כמ' בעל כנפים לבד ע"י כנפיו מניד דבר כי כל הגדה הוא ברמו ובקשאי וכפי תכונות עפיתתו כיכר קול הכרו : גם ענין זה הוא ג"כ בעופות שהם בעלי הנפנף שלפעמים מנפנפין ולפעמים מופספין : וכבר טעם מאי' ש' מודאש דע כי הם נמשכין מלד לילות ההורגות את הילדים שעדין לא הגיעו לדיבור וכל אותן הנשמות ובפרט אלהם רשעים כלם הם הולכים בדוקים עם אלו העופות : ולכן אינן להם כח הדיבור : ויש עוף שממנה על גורות רעות להודיע : ויש מהם על הדבר כמ' וכיוצא בהם : וכן יש מהם על כשורות טובות : ויש מהם שממנוים על כמה דברי מלוקים : ואמנם העופות האלמים הם ממונים על גורות הילדים העתים כשהם קטנים : וכן יש להם שליטה לידע כל כשורות אחרות :

העורב כלו כשורות רעות : ובפרט על הדבר כמ' : ובדרך מקרה אומר לפעמים ג"כ כשורות טובות :

הנץ הנקרא מילאנו מכשר טוב : ובפרט על עזירות **הצפור** דבור מכשר טובות : ובפרט על עזירות המנפה : וכמעט שכל ימי המנפה אינה נמנאת ואפי' התולעים והיתושים מנידים חכמה : ואין שום בעל חי בעולם שלא יגיד דבר ואפי' שקנים ורמשים ובהמות קטנות וגדולות ולכן אין עופות מניוים אלא במקום שבו אדם מוישבין שם להגיד להם פשעם והקורות אותם : ולכן במרבין בה' ק' יעוף השמים עד בהמה כדור הלכו כי אין גורד בהם :

רע כי מיוס בשטרפה התורה נמכרו סודותי' וכמותי' ביד הקליפות בעו' ולכן אין כל בריה בעולם אפי' מההנמות העצמות וסוות ועופות ושקנים ורמשים שלא יודיעו דבר כי הנה השמים והממונים שלהם וודעים רוי התורה וכדומת' : ואותן השדים שלהם חומינים כפיהם בנפשוים וקולם סודות עמוקות מן התורה ומי טיבין בנפגוסם ויכלל לבין כמה סודות התורה : גם יש מי שזוכה בדור שטיבין בנפגוסים של עופות הנכורים : ולפעמים הוא

גלגולים ליקוטים

כי הוא בקרבם ויביאם כנשמה בקרב הנוף כי הם ניזונת
 ח"ש בתיאורנים רע באוניה" כי הם חמד הרע שאל לא
 יגורך רע וזהו ובעיני משה רע : כי כבר ראה משה שהס
 מחור הרע : ואינם הוא היה המוכרר מהם כשתיקויו
 מליך כל איתן הנשמות וספק כל הרע מלתקן ומלתגלגל
 או כולר משה שהוא הטוב והמבחר שבהם וזש"ה ותרם
 אותם כי טוב הוא כי כבר נשגם כל הרע להתגלגל כח"ש
 רז"ל ניום שכולר משה נכתבל גורתו של פרעה שלא ישיבו
 עוד פוכרים א היואר כי כבר נכתבל הרע וכיון שאל
 הטוב לעולם אין גורך עוד א הגורר הואת וזש"ה שחר עה
 הוכרם להוות גול במדבר : ואינם כ"ל ע"ד ששעתי שג'
 מינו קרי הוילדה"ר אינם מה שאני וזכר כי הלא האדם
 טעא כמה מטאים כחושא"ר הנה מנינו שהיה קשור על
 הגול כמה שכתוב בספוק ומען הדעת טוב ורע לא תאכלו
 ממנו והוא גול ואכל לכן נכחו בני נח על המות שכללן
 עבר אדם על כלם וגם הוציא ש"ו לבטלה וכנגד זה היו
 דור המבול משפיות ורעם אך עיקר מיתוס דוים היה
 על הגול דוגמת מטא של אדה"ר ; גם מינו שהיה אדם
 כופר בעוקר ועבר ע"ו וכנגד זה היו דור הפלגה עוכרי
 ע"ו וכופרים . גם מינו שכחם אדם על הדיונים ועבר
 עליהם : ולכן משבע מנות בני נח הוא להעמוד דוים
 כנודע ואדם כפר בהם ולכן כנגד זה היו אנשים דוים
 וטאים כופרים נדין וכן הווג דיווי סדום רעים שכל
 עונות אנשי סדום כסוד הדיונים ומינו הדיונים כוונתם
 ושקריים : והנה כשעמדו ישראל על הר סיני פסקה
 והשתן ולכן היו דיונים ג"כ תפילה אלו הדיונים : וכנגד אלו
 היו שלשה מילופי נתיבות הדיונים א ישראל : אינם כנגד
 דור הפלגה שכפרו בעוקר באדה"ר לכן שבת ודיונים
 במרה איפקוד כי המורה בשבת כאלו מודה בכל המורה
 כולה כח"ש רז"ל כל המעמד את השבת אפילו עובד ע"ו
 כאנוש מוחלין לו : ולכן לכפר להם זה העון וכפירתם
 בעיקר נתן להם ראשונה שבת ודיונים שלה כי בה יתברר
 שתפכר להם עון זה : וכנגד אנשי סדום שכפרו בדיונים
 באדה"ר לכן ניתנה פרשת מיכו דיוני' ואמה תמזהקורס
 מתן תורה ועיקרה הוא סוד מינו הדיונים ולכן נקבלתם
 עליהם ישראל אותם הדיונים כמחל להם עון סדום וזש"ה
 כוונות מרעה שכתב בו ויעמד העם על משה מן בקר
 עד הערב וישב משה לשפוט את העם כי כוונת מרעה"ה היה
 בכאן שהוא כלל כל הדור שהיה הוא דיון ומפיק בזה
 למחל להם אותם עון : והענין מדבר הזה בשהיה שופט את
 העם היו באים אותם הכינויות נשמות של סדום ומתעבר'
 בו כסוד דעבור ואינם נכתבל כלל להם עונותם היו הדיונים
 ונפרט אס היה בא איוה דין לפני משה שהיה כאיתו
 הדין ענין שנאל לפני דיוני סדום . ושכר שהוא משפיק
 לזה :

מכאן שהיה כהשקפת ורע נסה הרועו כאבותם . וכן
 כמי מטאם כך היה ענינם שנידונו בנורמין כמבול דוגמת
 טיפות ש"ו לבטלה שהיא רותמת : אכ"כ כתגלגלו פעם
 ב כדור הפלגה וגם הם מטאו בפעם שני וזש"ה לראות את
 העיר ואף המגדול אשר בנו אדם : וכן דרשו בזהר בנו
 הונו לדאם קדמואה . פי' כי הם בניו של אדה"ר שהוליד
 באותן ק"ל שנה ואכ"כ כתגלגלו פעם ג' באנשי סדום
 וזהו ואנשי סדום רעים מבאים מאותו רע שכתוב בו לא
 יגורך רע : והנה אחרי שהרוע ג' פ' כנ' גלגלים כי הן
 כל א"ה ופעל א פעמים שלש עם גבר וראה שלא הגליו
 אונטעם במזרים פעם ד' והם היו ישראל שבמזרים . וכבר
 ביארנו לך שישאל שבמזרים שבאותו דור חל מרעה"ה כלם
 היו מחוד הדעת שמשם ונא מרעה"ה וכח"ש תפילה כי
 הנשמות היונאים ע"ד כדורא הם יותר עליונים מהבאים
 ע"ו זכר ונקבה כי הם משורש הדעת ענינו וכלם היו
 ניזונות של מרעה"ה שנמשכו לקליפות ואף במזרים נתקנו
 ע"ו מרעה"ה והוא הונך להשגות מן הארץ ולוונם על
 ידו כי הוא הכרח לתקן את השורש שלו : ולכן תראה
 כי הלא וזכר אמו של מרעה"ה היתה גלגול מזה אשת
 אדה"ר וממנה היה גלגולו של אדה"ר ולכן מת נעטיו של
 נחש וכמו שאדם פירש מן מזה אשתו והוליד באותן ק"ל
 שנה שרין ורמין ולכן עתה כנגדם פירש מאשתו ק"ל
 שנים כדי שבאותן ק"ל שנים ומשכבאותם נגעו בני אדם
 ויבואו לפלגה ואחר שכלו כלם מלבוש בעולם או מור להוליד
 את משה לתקן אותם הכינויות שלו דוגמת שבת שכולר אחר
 שמו אדם עם מזה והנה משה הוא גלגול של שבת כנודע
 הרמז נש"ן של משה וראה איך כל דרכי השו"ת מכוונות
 ביושר : והנה בזה תבין טעם גדול שנתמכטו בזה ראשונה
 גדול ועולם לידע טעם על מה היה גלות מזרים : וזה
 תבין דבר גדול כי הלא הם היו דור המבול ולכן כגור שפרעה
 ביותי דור המבול גור עליהם להיות משועבדים בחומר
 וללכדים כנגד גלגולים כדור הפלגה שהיו
 עושים לבנים לבנות המגדול וכנגד זה היו בונים עתה את
 פיתום ואת רעמסס : וגם הערב רב שיצאו עם ישראל
 היו מאותן הגלגולים שעדין לא נתקנו והיה מרעה"ה
 קשדל לתקנם ולא הועיל . והנה משה היה סוד הדעת
 העליון שממנו ונאים הטיפין והוא סוד הכל בנושל אדה"ר
 והערב רב הם בניו של בלעם כמכר בזהר ובלעם היה
 כנגד משה בדעת הטומאה וזהו מה שנשאר מוכנך והגידוק
 של אלו הנשמות ונאה הקליפה לבדה והיא נשמת בלעם
 ואם גם כי נשאר בנקת איה ניזונת נשמות קדושות
 במבואר אלו וכן קרא השם להדור ההוא א"ערב רב
 עמו של משה כח"ש כי שמת עמך העם אשר אתה בקרבנו

כל כך מווקק עד שלא יפסיק ולכן באברהם ועקב פסו' טעם (ליקושים)

ענין עוול המלך שנזטרע על שרצה להקטיר הענין הוא דע כי עוול' הוא גלגול של עוול' ענינו הכתוב כספר שמואל ועוול' ואחיו נהגו את העבלה ולכן אותיותיה' שוות ואמכ' בא גלגול לתקן עון הראשון אשר שלק ידו בארון ה' וחת עליו ועם כל זה לא תיקן ואדרבה חור לקלקלו הראשון ששלט ידו במה שלא היה ראוי אליו : אמכ' כשחתו וידעת שמתחילתו היה כהן ואכן נגרר אחר הכהונה ורצה להתנהג ככהונה ופנס בזה כי עתה לא היה כהן :

מורי ז"ל ה"ה לא היה הורג פרעושו' או כינו' או שום רמש ב"ס שנעול' להיותו משרש קין הורג נפש : וגם מסוד הגלגול על ענין המהלך שמת התינוק על ידו ולכן אינו צריכין שלא להמית שום דבר שנעול' ושלא לשמת כלל וצריך גם היה אומר כי הבינים הגולדו' מויעות האדם וכפרט לאנשים כשרים שהם מסוד תושרי האדם וסניגו ומהם כעשוקליפות ומועדות שהם הכינו' ולכן לא יקח האדם חן הכינים שלו כי הוא תיקון לעמנו ע"י הנולות הכינים מנוסו :

ג היה אומר מורי ז"ל טוב הוא לדור בבית שיש בו מלכות להסתכל תמיד לשמים בכל רגע : וכפרט אם יביט בנפלאותיו וית' במעשה שמים וארץ כמ"ס דוד המע"ה כי אראה שמך מעשה אנצעותיך וגו' וכן דרשו במד' הנעלם על ענין כבוד נכר שאל עיניו לשמיא בטלו' וגו' והוא מחכים לאדם ונותן בו יראה וקדושה ע"כ טוב להסתכל בכל עת ובכל שעה ובכל רגע לשמים :

ג אחר מורי ז"ל ה"ה שאם ידור האדם באווה בית ויבא תעול לשכון במקום אחר שלא יקויר לגור באותו בית שובא ממנו כי אם אחר שבע שנים שלמים :

ג אחר שאין טוב לגדל תורים ובני יונה בבית : ואמרה הכיני' שידלו בו וימותו בכו' ולו לא יהיה ורע :

ל ומהם האדם כמיו' כפשו לקטע הפסוק אשר לא נשא נפשו :

האדם שרצה לידע אם יש לו כפש מעשי' או רוח מויערה וכו' ויסגר עיניו ויזכיר ארבע אותיות השם ידור' לפכו' : אם נראה לו גוון מתנוכן מאד הוא באנולות : ואם גוון לזון אינו מתנוכן מאד הוא כנראה

לזה : ויתרו השיב לו לא טוב הדבר שאעפ"י שכן הוא עכ"ז כבד חזק הדבר - לא תוכל עשוהו לבדך להביא כל אומן הנשמות בעיבור על ידך כי ככל תבול וגו' ואמנם שים דיונים רבים ונשאול אתך ויסויעך בו דבר זה הוא טרמא ויתורה : והמטאים הקלים יתכפרו על ידוהם והדבר הקשה ויבאין על ידך ואתה תתקן : גם טענה אחרת כי כמו שהיו בשמי' חזר הכל כי יש כשמי' מנד קין ואינם יכולי' להתקן ע"י משה רק ע"י מי שהוא משרש קין : ולכן הענה טובה להשים דיונים רבים וכן כלם יתקון כל זה ונתמשה הענה הנוע"י ויתרו שהוא גלגול קין והודה לו מרע"ה : וכנגד דור המבול מענין גול באמר בו ואלה הם ששמי' ולכן התחיל הדין הראשון כי תקנה עבד עברי וסוד הדבר הוא כך הלא הפרשה הזאת של כי תקנה עבד עברי מדבר בנמכר ע"י ב"ד וו תקנתו ולכן הודיעם מרע"ה דין זה שצריך לגוללו' וגכני' ואו"י קבלת דין זה על ענמי' כמשכ להם כאלו נמכרו בעבד וכפדו לאחר ששמי' וינאלו למירות :

ועשו ארון עצי שטים ונפית אותו זהב טהור מכית ומחוק : הנה מרע"ה עשה שלש ארונות א' של עץ ושניו של זהב אחד מוכפני' וא' מנכון וצריך אתה לדעת למה זה אחר שהכוונה היה שמכית ומחוק יהיה של זהב ועשהו כולו של זהב ולמה ושים הפך באמצע והענין כי הנה האדם יש לו כ"כ נפשמה לכש' והכפס הוא בכדור והרוח כלל והנשמי' במחוק : נפשמה : חקיק אותו במחוק והנה מי שלא יהיה לו ד' מדרגות אלא יוכל להכין ולהשיג סתרי תורה וז"ש ולא שם לו פני מחוק כי אותיות' אמצעו' של נשמה ושל נשמה לנשמה הס"ח ואמר שמי' שאין לו ש"ס ר"ל אע"פ שיהיה לו כ"ד הוא על פני מנהר ר"ל מי שלא יהיה לו אותה הנשמה שמק ופות אות' מחוק דהיינו נשמה לנשמה ועם זה תבין פסוק שהנה גוף האדם נקרא עץ שאל' בנהאדם עץ השדה ויש לו בפני' כ"כ ומחוק נשמה לנשמי' ולכן צוה' הש' ית' לעשות ג' ארונות והאמצעי מעני' שמי' לדימו לגוף האדם ושמי' שלדכא' כנגד כ"כ הפנימי וא' כנגד החקיק ואח"כ לשו' כתוב והתו' רה לומר מי ששמי' להיותו הנו' שמי' ידועו' התורה ולא אחר ובה יהיה מדרגתו ודאי כפי מהשיגה גופו עד שיה' דרך גופו למדרגות הכפס ובה תבין י"ש דל' אברהם אבינו אחר שיעקב עקב פסוקי' שמי' ומשה משה לא פסוקי' טעמ' כי אברהם ויעקב כפול שם א' כנגד גשמי' פנימי ושם א' כנגד חקיק והפסוק שביניהם הוא הנוף המפסיק ביניהם ובה' רעה היה פומר של מווקק שבעתי' שהרי כמיו' מותו' עלה לשמי' ויורד הכהנוף שלו לא היה מפסיק בנתי' ולכן נמשה לא הפסיק טעמ' אלא אברהם ויעקב עם שהיו אינו יכולם לא היה גופם

גוים ויקושים

זכריה : ואסגון אודס הא כיצירה : ואסגון ירוק הוא
נעשיר : נס כדו שידע האדם באויה אות מהשם פנס
יסגיר עיניו ואותו אות שלא יוכל לנייר לפניה כל כך
נבכל באותו אות פנס : נס ידע שאס ראה קרי אס
טוחאת קרי גיכרת רק אותו יוס ואס לאו אין הרושם עובר
עד שיטבל וכלו האוילי :

רע כי ארבע יסודו אס רחמיס עפר הם סוד' אותיות
ידו' ענין כנזכר בוהר פ' וארא ומהס נהוו כל
הברואים כל' כפי הוסוד שגובר בכל אחד מהם : והו'ה
י' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
בחי' כיבודות כפי הברואים שלהם והנשמות שהם מד'
יבודות בכל אבריה יס בכל' מד' בכל הברואים וע'כ
הנשמות מתפלגות לבמה שלקיס וכלל חלק יס קריוק שלם
עד אין סוף וס סוד הגלגל עיין לעיל סוף פרק ד'

מורו וז' ה' ה' היה ניגון חר' ע' והיה נצפת אים
א' שהיה מכניס למורו וז' ה' הואמר לו מורו וז' ה'
עדיון אתה מכניסני אים הויתי רוצה אעשה שהארץ תכלע
אותך אלא שאין כונתי להיוק לשום אדם ושאלתיו על
זה והפגרתיו וז' כי אותו האיש היה גלגל קרס וז'
לתקן לשמוע ממנו ואינו רוצה כי עדיון מקטק במסלוקתו
הראשונים :

שאלתי את מורו וז' ה' ה' מה זכה למכמה הנפלאה
הזאת ואמר לי על שהיה טורח על לשון הוהר
שבושה ושבעתי והיה אמרים לו עדיון לא השגת והיה
מעניין יותר ושאלתיו הלא גם מהרמ'ק ואניטרח :
ולמה לא וכינו לזה ואמר כי אחת שטרסנו אכל לא טרסנו
כל כך כיומי :

אדם הראשון לא זכה לוהרא עילאה סוד יסודה נס
נפש רוח ונשמה איבד ולקס' אס'כ סנך :
קין נתגלגל ברמ'ה גלגלו' ונלע' ד' יתרו התמלת
תיקונו ע' :

נפסד להקנה נעון ע' וע' י' יסורי' נתמרק ונתקן
דרתס לאברהם כתוב שהיה איוב גלגל יעקב שנאס ב'
אמיות וע'כ בא לו יסורי' ואפשר לפ' ד' הכ' שכןשמה חדש
ווכל ג' נשוי' להתגלגל עמה' וק' ל' : ר'א הגדול שנתסס
למינות היה גלגל ראובן ולכך כייל מאותו י' הרוני מלכות :
ר' י' בן אלושעב' כינינון יוסף הגדיק ר'ע גלגל יששכר
וע'כ אחר מי יתן לי פ' מואשכנכו כמחור ובחוקס אחר
אחרושר' ע'היה גלגל יעקב ואפשר שזה גלגלו וזה כסוד
עיבור אונסוד כינינון וק' : ר'א בן עזריא שכתמנה
לנשיא בן ס' שני' היה גלגל שמואל הרמתי שני' כ'כ שני'
ועתה נשלים שני דוד של שמואל שהיה לו להסיוע ע' שני'
וע'כ אר'א בן עזרי' הרוני כן שבע' שנה . ע'ש ססד
לאברה : והושיע נתעבר בו נשמת לווי בשלישו' מרגלי' וככלב
נשמת והורא ולא נסתלקו מהם כמו באר מרגלי' וכלב היה
בענין גלגל אליעזר שכר אברה' . קס'כ' גלגל' כמנר
קיינו

אחרן הכהן נתגלגל כעלי הכהן ועון ע'ו הוא נספילא
לכן ופסגר מפרקתו וספול בעל הכסא ואס'כ
נתגלגל בעזרא הסופר וספול בעל הכסא ואס'כ :
והנה נדב ואביהו היו כינון של קין כי הסוב שכתמנת
קין היה באהרן והשאר היה ביתרו והנינון שהיה
בגדד ואביהו נסלק לשניס ורלו' להנות מיו השכינה
בקנאס' עתה נתעורר להם קנאה של הכל ובעבור נס
ינא האס מיוסוד אדם ושת' שהיו ועיר גרפה נשמתס
כנינוני האס שנכנסו בנסירוס והנה התרין עוקנין
דפר דשקא הם למה ורמל ולפי' שלא רנו לויא נשים ויעונו
הגלס והדמות לכן נכנסו ב' כינוני אס כסומס ונס בלוייה
היו נשמת נדב ואביהו ולכן מעורסל איל של ינאק' עשפ
אלויה אזור כמתניו וינאק' ננו' פיהס' ואס'כ באו בשני
פריס שנכללו בנטן אחד וכתגדלו באבוס אחד אפקדשו
סס שמים על פיהם נהתקרת' ע'ו' אלויה וז' ואס'כ
באו כסוד העיבור כפנסס ונכסיה ענין של יפתח נעתקס
ממנו ואס'כ באו כספני ונכסס ונכרנו ואס'כ' כשני בג'
שמואל ומפני שסטאו כבשר באו בשני עורבים ונפקנו
כבשר שהיו מוכילים לאלויה וז' בכל יוס וכדכ אביהו
הנזכר' הס היו שני קרניס מחילו של ינאק' ודי לתנן :
לוקוסים : שרס רב' והזנונא סכא היה והוידע וכו' הוא
היה כניו הו ולזה מת בקיבור שניס : שרס סנה
ושוכסית נדה ונרפית היו כלס גלגלו סוה ונכסיה לפ קן כדה
לגדור שדהו וכא שבת וספס וכו' ונעשה לו נס ועלתה לג'
אילן גלף וכו' פירסם כניו וכניו ביתו הוא היה ר' בר
אילעו והוא היה גלגל גלפסד בן ספר המוקשש סמיל
השבת ועתה בא לתקן ולפי' שעמד בניסיון נעשה לו נס
וזה גלף מד עיין בעתק התלך : איוב היה גלגל פרס
דרתס להקנה נעון ע' וע' י' יסורי' נתמרק ונתקן
וכספד לאברהם כתוב שהיה איוב גלגל יעקב שנאס ב'
אמיות וע'כ בא לו יסורי' ואפשר לפ' ד' הכ' שכןשמה חדש
ווכל ג' נשוי' להתגלגל עמה' וק' ל' : ר'א הגדול שנתסס
למינות היה גלגל ראובן ולכך כייל מאותו י' הרוני מלכות :
ר' י' בן אלושעב' כינינון יוסף הגדיק ר'ע גלגל יששכר
וע'כ אחר מי יתן לי פ' מואשכנכו כמחור ובחוקס אחר
אחרושר' ע'היה גלגל יעקב ואפשר שזה גלגלו וזה כסוד
עיבור אונסוד כינינון וק' : ר'א בן עזריא שכתמנה
לנשיא בן ס' שני' היה גלגל שמואל הרמתי שני' כ'כ שני'
ועתה נשלים שני דוד של שמואל שהיה לו להסיוע ע' שני'
וע'כ אר'א בן עזרי' הרוני כן שבע' שנה . ע'ש ססד
לאברה : והושיע נתעבר בו נשמת לווי בשלישו' מרגלי' וככלב
נשמת והורא ולא נסתלקו מהם כמו באר מרגלי' וכלב היה
בענין גלגל אליעזר שכר אברה' . קס'כ' גלגל' כמנר
קיינו

הקצו ואח"כ כמנה ע"ש כונו' ארירק ע"מ יעל אשת חבר
הקני נתגלגלה בעלי הכהן והוא מכש' באהל תברך לפי
סוכתה בגלגלה עליו לשמש כהונה גדולה - ונקמות לטוואת
כל רכושון אחי אבר' כי עש לוט לקח נשמת רבא וזה
רבא וזה רכושון אחי ר' מרדכי על שגאה בעתה עמונית
זונה ממנה רבא ע"ש כוונת ארירק ע"כ ליקוטי'
מנאמי בכתיבו ידו ה"ר ש' פודולא ז"ל ה"ה ו"ל שמעתי
מהחכם המקובל האלהי כהנה"ר יצחק אשכנזי ז"ל
ה"ה פשט לשון זה מן הפסוק איש לשון כל יכון בארץ וכו'
הבה אחריו ח"ו כמא"כ קדושין לזכרה דר' מנחם המתורגמן
חזי דפי טיר ופקד והכא בוודאי שגדולי' וטובי' מחכמי נוסה
ראו ולא פקדו אלא שמה וזה גרם שגדולי לא היה כפר בלבו
הקניזא לא היה פוקד וזה ה"ק וזהו עליו כי אין לך דבר שאינו
רמזו עליו ונתורה איש לשון כל יכון בארץ פי' איש דהיינו
אלישע אשר שהיה איש בתורה וראה לשון שלא היה ראוי
אז התלכלך בארץ כפי סוד אב"ע ו' אלא כולו ע"מ פקדו -
אז חכם ורע שהוא אלישע אשר שכר היה רע בטבעו לזה
יגדלו במדתו לא לאיש שאינו חכם ורע כזה האמירוס
שראו נ"כ -
בר' בתק' שהמאלו הוא קין וכתק' היחזיקו הוא הכלל וכלבתק'
יש לו שלשה אלפים נמות ארץ גדולים אלק בנינוס
ואלק קטנים וכל נותק' ק' וינונו נשמו' ויש בהם נוח
שעש ונא הכנף ויש שם ד' קצת כונה תקועה וקצתה
כחין בלי שער והנה כנף שלועד כפס ה' צילו' כנף שמאלו
דמלכות דאנילות ולכן פד למטה כעשוי' כל כנפי' השמאלים
והכנף גדולה מהנחא והדס' והנה כונה גדולה מן השער
והשער ארץ גדול מן הקטנו' כי הקטנו' הם שמי' קטנות'
ואנו מיום מן הכונה של מספר עורא (כ"א עזריהו) מן אלק
נומת הגדולי' ויש בה"ק' ביוצגו' כחין כנף והנחא של
כנף הוא אביו והדס' אשר בה רמז בר' שח' וקנה הקנה
התקועה בהחלקן לשנים' כי הדס' שבתוכו הם מפסיקין
מש"כ אשר באתו למח' הנד' שמאלו הוא שמוא הכניא והיחזיקו
לא ידעתינו שאר הקנה בלתי שער הוא יסוקי' המלך וא"כ
במלך הקנה בין השערין וכל שני הכני' הם יועמידין הש'
ערות נחא כי שתי השערות יתין ושח' יש ביניהן מעמיד
א' וא' מהשער א' מן השמאלים שכנף ו' וכונה זו המעמד
שלי הוא ר"ע ומהרי"ק ז"ל הוא מן הכנף וכן אחי משה וכל
במנה ו' ומכני' אור פנימי כפס דאנילות וכן בני"ע אך
כלל ואכיהו מן האור המקיף של כפס דאנילות והענין
כבר ביארנו במקום אחר כי קין והכל כפס דאנילות
והענין' כי כבר ידעת כי כל העולמות קצ' דים הם זה בזה
מה כסא לזה - אחס' יש כפי' שמעולם לא השיגו רק' לתקן
כפס דעשוי' לבר' ויש מי שזכר על האנילות וזהו כמא"כ כן
אם כקין והכל כי להיותם נקראים נשמה מדשה כנר מה
לכן וכונן עור כפס דאנילות ולא ויתר : אך שאר

השדשים שהיו נשמות ויחיות כמבואר אצלנו לא וכה לאינו'
והלואי שיוכלו לברוא והנה גם כקין יש במנה א' כמיונת
קין לזכרה שהיה מן הכניא והלמה נבאר שדשים' ויש
בחי אחרת והיא סלקו של אדם ענמו שהיה לקין ויש זה
המשכות כל העולמות מכפס דעשויה עד כפס דאנילות וזה
שהוא מכני' השכות מעלתו גדולה כי יש יכולת לתקן עד כה
דאנילות כפס דאשונה שיבוא לעולם וכל השורש שלו
כולו מכניא ו' הכ' כפי' והם אור פנימי ואור מקיף של
הכניא ואלהיו' ז"ל הוא מן האור הכניא שלו וכל השורש שלו
הוא מדה הפנימי ולהיות כי יש להם כוונת להגיע אל
האנילות לכן נקראו מלאכים : ולכן אליהו ז"ל נקרא מלאך
גם יהודא ומקויהו ככיר' מיוא הוא תרין אמוראי' בארעא
לזנות תרין מלאכים ברכיע והיו דומים למלאכי השרת
ובמנה הנו' כי הם מהשורש הזה והנה הכונה של יהודא
ומקויהו גדולה מהכונה של ר"ע ומשל ר"י בר' ארלעאי
ולכן היה תלמידו וכל מי שתחזק' מכונה בכני' מלאך
לאיום חכם הוא משרש זה ולכן ככתבם שח' בו ותפסנו לפי
שהוא היה מלאך בת"ש ר"ל - ונמסר לענין כי הלא קין
לעולם ורוע שמאל כלל העולמות בין דאריך ובין דאח
וזין דאחא עד העשוי וכן גדול הנלד ורוע ומין : ואמנם כלל
העולמות מהעשוי' עד בריאיו נק' זרועות אך באנילות אינו
זרועות רק כנף והנה הכנף יש כוונת כנף' מן מן הכנף
זרועות ועלמות של כנף ענמו וכבר ביארנו שהשורש שלי הוא
בגידין שכנף שמאלו וכל הכתף הוא של קין אך אינו מרד
הגידין וכל מה מכני' כשר שבונו בכני' ב"ע שאין שם
כנף אלא באנילו' שיש שם כנף יש לי אחיה גם כנף
ענמו כנף' כזונה ששמה עיה וכנף' ודכנף דאנילו' שהיה
במלכו' דאנילו' אך משם ולמעלה' אך אפשר להשיג עד גילגול
שני והנה סתק שלקס ויהא עלאה שהיא כשמה עילא' ולכן
היה מלאך ג"כ ויתר גדול ממלאכי' ו' לכיכלמי שהוא מכני' כנר
אנילו' וכול לעלו' במדרגות מלאך - והנה כנף שמאלו כנר
בארנו שיש ג' אלפי' כונו' וכלל אחד ק' כשמו' ואלה הם
המספר הכשמו' של השורש שלי אך אחימי' שלי של אותה
הכונה עצמה שלי ומספר זה של ק' כלל כונה הוא ע"ש קין :
אך הכנף של הכל הוא מתחלק באופן אחר והוא שמתקן הכונה
לה' מלקי' וכל חלק כלול מל' כוונה הכל ה' כ' והם ג' כ"ס
כחין קין אך של קין כמלקת כל אחד בפני עצמו : ואמנם
יש יתרון לקין על הכל יתרון גדול מוא' והוא כי כבר
הודעתין איך בנבור' של אחא פי' הנבורו של עתיק שבנתק'
אריך שמשם יראה אחא : הנה גם כנף' ומן רכ קוד האסדי'
וגם כי הם תמיד מגלי' מי שהוא מזה השורש של קין מכני' א'
ו' וחל לעלו' מכני' לבני' ומנבורו עד אותה הגבורה של
עתיק ומין וישא' משם משהוא מכני' הכל כי הוא מן
המסדי' המכני' תמיד ואין לה' גילוי כלל בזה מה שהוא גלה
לר' ע' מה שלא נגלו משה וכן אחר משה לה' שיש לך אדם בזה
ואת

גלגולים ליקיטים

גם שלמה המע"ה היה מלגלול מרע"ה דתו' ביה והנה נער בוכה ונת פרעה הצולתו לפיכך נשא אותו: (והקשה הרב מוהר"ר ישראל בנימין וכו' בזה גלגול גויה כדולהרשעו ויותר אחר כל הכבוד הזה דכתיב בדבריו הוימים ואשתו היהודית וגו' ואלה בני בתיה וגו' אלא אם נאמר שהרע של בתיה בת פרעה בזה נואת של שלמה) ולפי ששלמה המע"ה לקח את בת פרעה והטעה אותו בלינה ההוא שלא קם בבקר והיו כל ישראל מעוכבים למנוחת הבית לפיכך נתגלגל בירמיה' ומרב הכית בימיו וז"ל כי נער אנכי כז"ל ואני נער קטן . ושלמה טעה בדבר אחר על ידי מלכת שבא . שנתפברה ממנו : שבה עליה . וכבוד נזר היה מכני כבודו ולפיכך ניוהעל ורמיה' קסמו ועיניו שים עליו דמולו' מוא . ולפיכך נקרא כמה מעמיו' עבדו' כאלולא היה בא מנויה היה נקרא עבד טוב ולא עבד ביש והוא היה מלגלול ממד שבה המגדל בארץ שבער .

ענין מ"ש ר' אלעזר בן עזרי' הרי אני בן שנעים שנה : ואמר שהיה עשירי לעורא הכופר : והענין כי הוא היה עורא : והמשל מושגגור עליו לחיות שבעי שנה ונסיבות דבר מה קדרו שנותיו עשר שנים כשנתגלגל אחר שיסר' אותם העשר שנים הוא נשלם וז"ל ר' אלעזר בן עזרי' הרי אני בן שנעים' שנה שבאותה העת נשלמו שנותיו שמסרו ממנו בגלגול הראשון לכן היה אוכזב ע" שנה שימי שנותיו היה ע" שנה והנבואה :

ענין בן עזאי שאמר ומה אעשה שנפשי חשקה בתורה וס' היה יחוקי' מלך יהודה עושה שבדאותו ברום הקודש שיהיה בכיוונו לא כהוגן : לא היה רוצה לישא אשה ואס"כ נשא והיה לו בנים וכן עזאי היה לו בנים בגלגול ראשון ולכן לא רצה עתה לישא אשה שכבר היה לו בנים :

ענין מרדכי שלא היה רוצה להשתתפות להמן והיה כינה להכניס את ישראל בסכנה גדולה וענומה : הכינה הוא שמרדכי הוא יעקב והמן הוא עשו ועל מה שהשתתפה ועקב לעשו כענש כבודע לכן מנע ענמו נעם הזאת :

רשב"י ע"ה היה גלגול מרע"ה ור"א בנו היה הנער שהיה מושרת בפסל מיכה שהוא בן גרשום בן משה בדבריו ר"ל והיה הנער בן י"ג שנים : ונעבור זה וזכר ר"א י"ג שנים במערה : גם רשב"י והיה גלגול אסיר' השלונג :

ואתה נותן התורה על ידו והיה ר"ע וכול להשיב ויותר מרע"ה זה סוד מתבא משה להקב"ה קאמר כתריו' לאותיות כיוון שלא היה יכולת בשורש הכל להשיב דק עד כתריו' אותו' שם התנין : אך שורש קין היה יכול להשיב הטעמים וזו יותר גבוהה : אך משה אחר זיון שהשיג' הכל ע"י מעשיו העצומי' גם יש סכה אחרת למי שהיה משורש קין שהוא מנד הכינה עילאה שמנד אבא מסו"ג של אבא . והענין כי אבא ע"ה הקוה חפיר אין לה רק כסוי אבא ואור היוגא ששם גבול להנשמה שיונקת משם אור גדול אך אבא' מכוסה בשני כוסות עד החוה ולכן נמטה מהקוה איתא מגולות לגמרי ואבא מכוסה בכיסוי אחר ולכן תמצא שהנשמות שהם מן ההקדים המגולות או מן הגבורות המגולות הם יותר מעולות מהנשמות של מקום החכמה כבודע . אעפ"י שהם יותר גבוהים במקום וזוהי בקינות עולם הפוך ראיתי . גם יש טעם שני כי הקב"ה אינה מאירה כלל רקע"י וזכ"ו של כינה ועוברים דרך בה ולכן הם גדולים מהם : גם טעם אחר כי הגבורה היא ראשונה שונאת דרך היסוד ככל' ולכן היה קין הנכור בסוד אשת קל עפרת בעלה ולעתיד לבוא יהיו כל ערשי קין בפנים באופן כי מה שהיה עד עתה בחו' הלוים חזק הגבורות דומות קרם שהיה משורש קין כלם יטלו כבודתם שהוא הכהונה : וזה סוד הכהנים הלוים בניזקוק כי לא תמצא שם רק ביוחזקאל כי לפי שהיה משורש זה לכן כיבא נבואות אלו ר"ל שהיו כהנים אותם שהוללו :

פ"כ מה שחיון לפרק כ"ח שרמוניה שם :

בסוד הגלגולים אחר מורי האר"י ז"ל שהאפי' בעני' ונאכנים יתגלגל האדם והם בסוד האדם ועל מי בלתי מדבר ונזמח ודומם וכן בסוד הקרבן היה בקינות אדם דהיינו רעוהא דכהנים לויים וישראלים במעמדם . בעל מי היויחוקרבן עצמו . נזמח היויחוקרבן וזמחם וסלמות : דומם הוא המלח : על בן נזמח התורה על כל קרבן תקריב מלח : וזמחיוני נתגלגל אדם אחר שהיה בעל לשון הרע בנחל שוטף והכירו הרב מורי ז"ל ו"ה"ה שהיה מלגלגל שם וכודע אלגו מי שהיה :

רב המנוחא סבא היה גלגול מרע"ה ולכן אחר רשב"י ע"ה אלגו היוידיע רבנן בללאי שבחי' דרב המנוחא סבא וכו' : והנראה מדבריו מורי' זל"ה שרשב"י ע"ה גם כן היה מלגלול מרע"ה האך לא בויהרא עילאה דמרע"ה בפעם הראשונה דסליק לטורא : רק בבחי' בשמה שהיה לו כלומות : מ"ש באדרא אשה דנא עליו כוונתא תנינא דסליק לטורא וכו' שכתעטמו ממנו אלף מולקין שהוא אלף ועורא דיוקרא :

גלגולים ליקוטים

בשילוחו ובעבור שכליות סתומות נעשו ענינו ודעם
ישב נס הוא דמעה' ו'נ' שנים :

הצילה מחרב נפשו מיד כלב ימיתי : דתני בינאיות
הנשמה מה העולם ויונה לעלות אל אדוניה :
הנה יש מקום משך אלה מהלך שלשים ימים ובהנשמה רונה
לעלות והונעת כחשך ש' וכאמר עובדי ענתק הבח
והנה יש גם חיות רעות משונות : וסמרת ים בדרך
לפי שיש שם דרך ישר העולה למעלה לירושלים של מעלה
שהיא מכוונת כנגד ירושלים של מטה שכל הנשמות הסהור'
עולות דרך שם : ויש דרך אסרת ההולך דרך הנכס והוא
מתחלקת לל' אלפים דרכים : והנה במקום אשר יתפרדו
אלו השני דרכים שם כל מיני שיות עלדרך שם בעולם הזה
אדוות כלבים ועלבים שומרים אלו השני דרכים שלא להניח
לעלות למעלה אלא אלו הנשמות הטהורות וקצתן אשר'
והולכים לנהם לקבל ענשם : והנה השומר הוא הכלב
לפי שאפי' כשהוא ישן מרגיש בכל עובר ושכאפי' כ' בשאר
המיות : ולכן לעולם שמים השומר הוא הכלב אם נבית
אם נעבדי לאן : ולכן נסמעת האותם שמים נדמות
כלבים הם שומרים : ושכרם אלו יורגישו שבה אזה
השמה נועקים ואז קמים אלהיות וחוטפים הנשמה אם היא
ראויה להם ועל והאמרו מ"ל שאמרה אסתר הצילה מחרב
נפשו מיד כלב ימיתי ואפי' כאמרה הושעני מפי' ארי'
ובכונה אסתר היא הנשמה ואפי' היא כבודה הקב"ה
מסתיר אותה מה הכלבים ועלה אותה למעלה : ואם להיפוך
הוא מסתיר פניו ממנה ואז רואים אותה הכלבים ונועקים :
ו"ש ר"ל אסתר חן התורה מנין שבה' ואפי' הסתיר
אסתיר : והנה בתפלה אמרה הושעני מביאריה שהוא
אשורנו שהוא מלך : והארי הוא מלך שבמות : והנה
ע"ד זה בכל לילה בהנשמה רונה לעלות אם היא טהורה
השי' מסתיר אותה ועולה שם ולומדת שם כל
א' וא' כפי מדרגתו ואם מ' להיפוך הוא ג' להיפוך :
והנה בזה תבין מ"ש ר"ל שלוש סמורים היו הלילה שממורה
ראשונה חמור כוער שניה כלבים נועקים : לפי שזו
עלויות הנשמות והוא אומותי קריון את שבע דעברני' וכו'
עד בוק השמורה ראשונה לפי שער פתה יש אנשי' שאפי'
ישנים ואז אותם הכלבים נועקי' שם נעבור הנשמות :

הנה נודע שה' יתן לנו ר"ח מצות עשה ושם המצות
לא תעשה! והם כנגד ריו"ח אברהם ושם'
נודים שח'דם : ואחדם כוננת יתעלה שמו א"ל וס' וס'
קיים תר'ן מונות שלו כי זה כל הדם : וכו' ופלו
אברהם כשיות : ולא תפני אס' ח' כנס איהו אבר תאבריו
גרים לשרות עליו סטרא אחרא שאו וקור ויתגלגל כדו

[illegible]

גלגולים יקוטים

כאדם אס מ'ו אפסא אפי' פדכר קלישת וילך לו וקודם בא
לפנימיה האדם ענין יורד ורודף אחר פאמיה ויפד ענינו
אחר : שנהיה כעובדכס איתו נדון כנא להפליש ולפשו
איה מנה שנהיה לו להפלי' אכריו או שפשה האדם איה
פנה א' בתיקנה ואו שפער בנפש נדיק א' שפשו איה
ג' ויור בנהיה האת להויעו : ואו הנדוק הזה פשויעו
לגשות רנן קונו ומוכיף בו דעת ובינה ורודף אחר
השנות יותר פשה שניה פקודם : אכל אס מ'ו מסא מחר
ומהפלק מיד מחנו ומור לכחית שניה : ויש נענין הזה
כמה פשו' ואין אנו עשה כביאורם : אכל כל זה הוא
פיהיה שרש נשמות נדוק כהוא פשויעו איה שנתעבר בו .
והנה ענין זה מנינו כפ' פנחס בעשותו כחמה ה' נומרי
שאוניתעברו בו נשמות נדב ואכיהו ואמר הכתוב אלעזר
ב' אהרן לקח לו שפכות פשויעו ותלך לו את פנחס אלה
ראשי אבות הלוים : ור' א' אחר : שפוטס אכיהו עגלים
לפ' שניה מנר יפדו גס אפרו שניה מנר יוסף : שפוטס
ל' א' : ויש לקדק מה היתה כוונתם ז' ופ' שיהיו אחר
הראים בן פשוטו זה שפוטס אכיהו וכו' מה היתה
כוונתם : ונס מה שמקשה בווער והא פנחס בלמודו הוה
וכפינ אלה ראשי אבות : מהנס כוונות הפהוק להודיענו
פלקם אלעזר מכות פשויעו גס מ' שבענין המעשה וירא
פנחס בן אלעזר מה ראה : ולמה לא קם שום אחד מישראל
לגשות כחמה אלא הוא והלא מרע' וכל גדולי ישראל היו
סם : ועוד אמרונ אהרן כי די אחר בן אלעזר כאשר
הקשה בווער : אהנס דע כופנחס היה כלול מכ' נפשות
נפש יוסף נפש יתר ויהיה נדון לפתק ב' נדרים הא' מנר
יוסף איתן הטיפות שהיוא לנשלה במעשה ותשא אשת
אלכינואית עניניה ליוסף ואו פטפט ב' יתרו עד שוכמו ורועו
וליו כמ' ר' : ומנר יתרו שפוטס לע' : גס נדב
ואכיהו היה בהם שלא רנו לישא אשה כמ' ר' לשלא היה
שפראל אשה הראויה להם : ויה דומה לענין יוסף : גס
היה בהם שהקריבו אש ורה לפניה' ויה דומה לע' לענין
יתרו והנה ומדינא א' המדיניות בתל נכר כובי בת מור
ושם היה ג' ע' פער : והנה פנחס היה רונה לתקן
כל זה וכמ' כווער תרי פלגא גושא הוה דלא אינסינו
וננין כך נחר איתבלינו דהינו שניהם נפתעברו פנחס .
והן וירא ר' בעין שכלו נדרים הקודם ראה שעת לעשות
ולתקן את אשר עושים נקדיות וננין קם מיד נפתעו העדה :
או יהיה וירא את מי רה לנ אהרן הכהן ר' נפשות
נדב ואכיהו שהיו לפניו מוכנים לכנס בתוכו שנס הם
נדיכוס לתקן ענין זה : ואמר בן אהרן הכהן ולא אחר כבי
אהרן כי הרי פלגא גושא הוה ונעשו' לתקן וכננן סד
איתבלינו : ויה ואלעזר בן אהרן הכהן לקח לו מכות
פשויעו : וקלך לו את פנחס אלה ראשי הוה

פנחס אחד בו איתבלינו נדב ואכיהו שהיו ראשי אבות
הלוים : ונעשה ע' אלעזר שיש בו א נדב מסד כמ' כס
מסד א כל הוים גס יוסף נקרא איה מסד שהוה היסוד
עם פנחס כפוחא דאחא ויש בו פור מנר נבירה כמ' ש
אעשה לו פור כנדר וכל נוסבא הוא נבירה ונכנר נד
יתרו שהיה מן הנבירות : ולכן ע' כולד פנחס לתקן
ה' ענינים אלו באופן שהוכרח לעשות ונעשה של יתרו
שהוה שלומיאל בן נורי שדיעל ידו פנחס : ונעברו שם
נדב ואכיהו בו שנס היו נדיכין לתקן את נעמס והיו משנס
ליו ולכן ע' נעשה הדבר נומרי שהיה משנס שמעון :
ח' הכתוב שמעון וליו ארור אפס כי עו : והנה בשמעון
היו ה' כפי אבות : ומיאל : ויעין : ואיחור : ויחין .
גומר : דאיהו רח : ושאל בן הכנענית : הם ה' כי
אחד תלך נוכר ובפנחס ה' מהשנס ה' והרז את כובי בתנור
שהיה מלך ג' באופן שהיה ה' גס מלכו מדין הם ה' או
ורחם : נור : ומור : ורבע : ושל שמעון היו : כקדושה .
ואלו הם נקליפה כננס . ולכן נדנך שלומיאל בן נורי
שדי כננכית נור אלא שהיה בת נור בקליפה והוא נור
כקדושה : והיה משנס שמעון ש' ע' והוא ענינו שאל
בן הכנענית : כמ' ר' ואיה היתה דינה שבעלה
לכנעני ומאותה הווער נדב ומרי כובי ושאל :

דע ב' אהר' ר' ישל נר' כמעשו' ונמה נדיה ופליהם
נפש רוח נעשה מאגלות ממכות פ' ובינה ואלו
הנ' נקראי' ויהיה עילאה האמנס בעת אשר מסא אדם
עדיו לא כולד קין כנורע מן הווער ואו נפתק מנינו סוד
כד' דאזילות והנה סנון נסל סוד ויהיה עילאה דאזילות
ולכן היה תלך ואליהו' ב' גסלסוד הרוש של האזילות ולכן
גס הוא זכר להיות תלך כיו סנון ולא מתו : והנפש של
אזילות נפלקין והכל כדי לתקן אותם מה שיוכלו לתקן
איה פנס מהנס אחר שנתעבר טוב נרע : ודע כי
הנשמה הופש היא נקראת שרש של עולם כי הוא נמשכ' מן
האזילות ענינו והוא שולטת בכל העולמות כלס כי כל נדיק
ונדיק יש לו תדין רשון מל לפתא וסל לעילא כבוד אברה
אברהם וניה לא יקשה לך כשהיה מנון כארץ : מי היה
או שר העולם למעלה במקום מטטרון : ודוק ותשכח :
וההקלק מהנשמה נמשכה ח' כ' ביוסף הנדון ולכן יוסף
של אדם שכלא לע' : ויהיה עילאה נשכס ליוסף : ואמנס
זכר ווסף לנשמה וו באות הלילה שנגמרה וכלפה קן
שיעברו כדי לעצות למלוכה : ח' א' א' למד ע' לשון
באותו לילה לפי שזכר אותה הנשמה שהיו של מטטרון
המחוכה על שבעי אומות ופדע לשון כלס : ס' עדות
ביהוסף שמי כסוד הנה נשמים שהיו והו אליהו כנורע :
והנה סוד אותה העדות של מטטרון הוא הכותב ליוסף והנה
לפי

גלגולים ויקזטים

לח

לפני שלא הוציא נשמתו עדיון נכוד המיתה במת שמת
אדם רק כשתלקח קודם מיתתו ואם יוסף נפגש על
מה שגירא והסית את אמו שימכרנו ע"י אופיו המלומות
לכן הוגדר להפגש נשמה זו כד' וישמעאל בן אלישע כ"ז
כדי שתסבול פוגש מיתה חמש ולכן היה ר"י בן אלישע ופס
עד מאד דוגמת יוסף הנדיק ח"ס מה שהיה קורא אותו
מטטרין עמוד בספר היכלות הדר ויוו וכיוצא בו ועבין
אלוה לא וכה לואת ח"ק הרוח עד מפגש שיטום ואו וכה
לאותו מלק הרוח ו"ס שלעולם לא נזכר באלוה רק כוד
הרוח כחש"ה ורוח ה' ישאך - ויהי בא פי שנים ברומך
עלי: נש"ה רוח אלוהי' על אלישע: ואמנם אלא לפי
שאין הרוח קינן אלא על הנפש ולכן לא וכה א הרוח יהיה
עד שוכה ע"י אותה המעשה חמריא הנפש נדב ואכיהוא
שהם כוד נפש של אדם כח"ש ב"פ ואו כותן לו כרית שלום
שהוא רוח הזה של אלוהות אדם ולכן נקרא שלום כישם הוא
כוד הרוח מן ה' והיסוד הנקרא שלום והוא שלום שלום
לרמק ולקרוח ואמנם כוד הנפש של האלוהות נמלקה בקין
והכל: ואמנם מלק קין נמלקה כל הגלגולים שידעת
בקין וביהלא עד כד נאחזי הכי תרי פלגא דנופא נזכה
ומשם נמלק פנחס - וזכה תבין פסוק אשר היו עמאים
לנפש אדם כי הוא חמש נפש חיה"ר שנתגלגלה בנדר
ואכיהו - ואמנם האבות לא נטלו טורח נשמתם מן האלוה'
אלא מסוד מנ"ת וכן משה הסוד הדעת אך אדם היה
מחממה בינה ת"ת ומלכות מארבעה וסד:

ענין הגלגולים גם ענין העגל שעשו ישראל במדבר
תבין כזה: דע כי הלא ארבע בחי' הם בעולם הזה
השכל והם דומים נוחם מי מדבר וסדר מדריגות כך הוא
כמדבר קנובר ונודאי שאין לך דבר בעולם אפי' דומים כמו
העפר והאכנים שאין בהם מות ורוחניות וקול וטורח
עליו למעלה שאל"כ לא היה העפר מוגיא זרעים ודשאים
אם לא היה בו מות: אמנם מות הנזמם הוא למעלה ממנו
כי אנו רואים אותה שזומת וגלל בכבי אדם ונודאי שדבר
זה גורם לו המות שנתוכוה ומות הד"ח הוא למעלה מהם
כנודע ומות המדבר למעלה מהם כנודע והרי זה בדר
מדריגותם וכבר הודעתין כי אין לשום כנרא בעולם
שאינו מדבר וכמה מלכים כי המונבר ממנו באלוהות
והיותר גרוע בנדיאס והיותר גרוע בנדיאס והיותר גרוע
בעשייה והיותר גרוע בקליפות והנה במלק פנחס
וש' ד' במיתות והס' ד' משקל דג"ס והנה האדם מוכתר
שכלם ואם הוכשרו מעשה הוא עולה עד מדריגות מלאך כי
הוא זה כוד העיבור - כ"א הקיבור: להעלותו תמלה ביד
רינה אדם ומשם למעלה גדולה ממנה וכח"ש כנודע במוות
קאכלה כי וכול אדם להסיר את הדומם מלק מתקין

האדם ואם כ"א אדם וכה האדם יותר ועלם במדריגות מלאך
באופן שיתברר בירור אחר כורור עד מדריגה גבוה מאד
והנה נדויקים גם כן אכילתם מתקנת ויזכר כל הדברים
שהם כוד פסולות ועברות ומיתותיהם הם מתקין הדומם עד
בחי' אדם נחמד - ואמנם הרעשים הם להיפך זה כי
אדרבא מלק האדם מורידים אותו עד בקינות דומם: ויש
רשעים שגורמים ע"י פונקס שימותו ויתגללו כנ"כ שאינם
מדברים כוהה כל כך כבדים ומגוערים והם שלם מדריגה'
אמנם עם הארץ אינו מתקן אפי' למדריגה אדם ואמנם
אין להענישו שלא יאכל שום דבר אפילו נוחם כי אין לו
כזה כ"כ אשם: אך אינו מתקן אפי' מדריגה א' ואסור
לאכול בשר כיון שאינו מתקן אפילו מדריגה א' ואין
מענישין רק כשאין יכול לתקן אפי' מדריגה א': והת"ח
שודעי' בתורה לא נכתבה האמת וקבלה כסוד' התורה
אלו יכולים להעלות מדריגה אדם מנ"ת לאדם: והמפלא'
במכשפת האמת מאד מאד הם יכולים להעלות אפי' עדומם
לאדם באופן כי ע"י האדם יכולים לתקן כל אלו: ואמנם
אם יפגע האדם המגולגל בחי' שאינו יכול לתקן כנון
המגולגל כנ"כ ב"פ או מגולגל בנזמם ב"פ שאינו ודע
במכשפת האמת הכה ויוק לו מאד ויסתירה בכל דרכיו
וימנעוהו מכל המנות ו"ס שתראה כמה אנשים נדויקים
יש להם אזהרה מעשים רעים שאינו יכול לפרוד ולמנוע ממנו
והוא לסיבה: והנזכר כי פגע בו מגולגל א' שהיה דרכו באותו
עבירה והוא מרגלא כחזקו באותה עבירה ולפעמי' שיתגלגלו
באדם כמה נבמה ביחד רממנא לילל: והנה ב"פ ש מאמר
א' תנין שא' רמסדא אבא לא נעניות אבלי ירקי ולא
בעמרי אבלי ירקי דאתפלא' כרבו ירקא איכול כשרא
וכו' והנה מאמר זה להבאורה ושתומם האדם לראותו כי לא
ואות דבר זה אלא לכבוליו ולולי בשר וזה נודך להודיענו
דברים בטלים אלה: אך מאמר זה עמוק ונכסתר הוא:
ואמנם ח' שיוגא מידוי כשומם, והענין כי אין ענין אלא
מן התורה ומנות ולכן היה אומר כי לא בעניות פי' קודם
שכיותית"ם היונו בעיות התורה ולא בעשירות פי' אחר
שנתקדם בתורה מעולם לא רצה לאכול ורקות ולא דבר
הנזמם והענין כי בעניותו שהיותי ע"ה לא היה
בנודאי וכול להעלות מדומם לנזמם ומנזמם לאדם ומכ"ש
שלא היה יכול לאכול בשר כי ע"ה אסור לאכול בשר: ואם
בעשירות שהיה ת"ס והיה יכול להעלות אפי' כ' מדריגות
כמונזמם לאדם לא היה רוצה לעריות לאכול ירק ולתקן
שתי מדריגות יקד כי נרץ עירמא גדולה ולכן היה אוכל
בשר שנקיות מעט יכול לתקן מעלה א' ו"ס אדמלאו
כדיסאי ירקאוכו ויש טורח גדול והנזמם מעטט יותר טוב
לאכול בשר כי בדבר מועט יכול לתקן כמה וכמה גלגולים
אותה המדריגה - וזכה תבין כיכל מאמרו מ"ל אפילו
שומטם K 2 יב

גלגולים ליקוטים

עלמא כנערא לא הוון דכין תמיד ופיקר צערו דמקום
מקלמין המים ונפל עליו המים ומפילו ומגלגלו סם : גם
כל מי שעבשו ועונו כמק כענש בעים וכמק סם
כלל עמ :

ודע לך כי אין שום א' מאלו המגלגלים או שום א'
שענש מ"ד של מעלה שאין יונא לפניו כרח
שעבריו עבשו ועונו כל אותו זמן שגבר עליו אותו
העונש או אותו הגילגול ואינו כדל מעכו : גם יש עמ
מלאך שושרא' ומחניקו בתוך המים ומתגלגל בגילגול ההוא
וכן שארי הגלגולים שאינם כפרדים מאמ עד תשלום
עכש : גם דוכס יש לפניהם כ"ד א' שדנין אותם בכל עת
ומשנים אותו מעונש לעונש זה כפי הדין הראוי עליו
וענין המים הטכרים היו סוד וכמים הגיגרים ארצה :
אמר המניה לא יכולתי להתאפק מהנענא
כעתיו אר"י ו'ל הכא על הכזה דינו להתגלגל בעטלף :
על סיה ועוף דינו בעורב : על אשת רעה דינו
במחור על אמות דינו במהירה כדכתי' כי פסד הוא :
על מחזני ועל אשת אכזר דינו בגיגול וי"א במחור : על
אשת אשוי דינו בפרד וזכר ועל כלתו דכפרד נקובה :
הנא על הזכר דינו בשקוף וארנב : על הארמית דינו
בדוכיפת : על הנדה דינו בקדשה ושרא' לית ויש מקלופין
על הארמית דינו בקדשה ושרא' לית : ועל הנדה דתו
בדוכיפת : ומאס' ראשונה עיקר : כך קבלתי מחורי :
הנדה שמת חלבו דינו במתול : הנדה הלכה חלבו ומה
שלא שיע מרבו דינו צעוף ודוע ללשון ערבי סומ"ה :
ומי סכה אכזריות עם עניי' בענין נכית מסו' שפוש
גליחא מעל כתפיהם ושעכבותם משפת גופיהם ואכ
ורחת כדומה לזה דינו בעורב אכזרי : ומי שמור מעין
של ושרא' נדיו עמ' ועל ידי חלשותו דינו בכלב דוכס :
שנא' ויקרא לה נוכס בשמו לה ד"ג לשון הרע יבוא חלשין
נוכס בלשנו בכלב נוכס : וכרקט"י כשו דהנא כממותו
יתגלגל במסידה ומכרתיה והרגיה : הכא על דודתו
יתגלגל באשה עמ' ומתגיר וזוהי דודתך היא ר"ל שתשוב
לדתינו כסוף : על אשת דודו ויתגלגל באשה אשחורית :
הנא על נדה ויתגלגל בעמ' שמשפין מסותיהן כדומ
הנא על כ' אחוים דינו באשה עמ' שיגואופליה דאשי :
הנא על אמו נתגלגל במחור נקובה ר"ל באתון : השומע
בסבין פגומה דינו מת בחגיפה ומתגלגל בכלב סגול אותו
דכתי' כשר נשדה טריפה לכלב תשליכין אותו וכענש מדה
כנגד מדה ואמ"כ נתגלגל בנפשה סהורה ולא וזכה
לשמיטה כגונה אליו אלא שנתערב בנ הכשטם ויונא נכילה
שפתם :

שמחתם הנראה שהיא בשילה צרובה ליחוד וכן כן גופי
צתורה ואינם ואלון משטותיהן והכל אפס ודע כי כמה
מינו גלגולים יש בעולם וכמעט אין גם א' שיתלם מהם :
וסוד הענין כיכפי סטא של האדם כן יתגלגל : ודע
כיהרשעים אחרי מיתתם נענשים נדבנם ומתכפרין :
אך הכדיקי' והספרדים והסכמים אינם יכולים לכתובם
בנהנם כענין אליהם אשר נדרכין להתגלגל בש"ה למדק
אמה עון ודע כי הכדיק חזקן לעלות במעלות ואינם
טוות כי תפילה וירק קצת עונות וזו יסדו לו מעלה א'
כשרנו להעלות עוד מדרגות' וישר גבוהה וענישהו
המרק סטאיש היותר קלום כדי שיעלה מעלה שנית וכן
פ"ו כשום השערה ודקדקים פשו להעלותו עוד מדרגה
אמר מדרגה במעלה האמיתית ואין צריך להאריך כפרטו'
אלו : ואמנם אחר מסירות האדם כשרעין מחנו על מסאות
בהרבה מקומות וזכר בני אדם לא ימלטו מלהתגלגל וזין
בבהמה או חיה וצוף או דומם או נזמם וכיונא מכל מינו
כבראים שנפולס ונאופן ההוא מקבל ענשו כגוף נפש כי
כדיק להנשיותו כדי שירגיש בצער ההוא : והכל כפי
מציאות הסטא ולכן אפי' ה"ס והנדיקים יש מי שיתגלגלו
ע"ד הכל' : משעת איזה ענין סטא ירדס וכיונא כזה ולא
דר זה רק שאם אמ"כ כמה שנים עבשו צע"כ בראש
דונים להעלותם ויותר סוורים פעם כ" להענישם כנו'
ואז מתגלגלים ע"ד הנו' אם יש בהם מינו סטאיש
הנריכים לזה וכמ"ס בענין המשמש משתול לאור הכר הוא
מתגלגל בשעור עיונים ואין להאריך בפרטים אלו כי הם
בנשי דרמקאן ועיוניו כשר לנו עיונין סתמיין והנדיקים
הגדולים כדניאל וכדמ' פה האגרכו להתכשר שיכנסו לע"כ
ולא ינסרכו להתגלגל כמ"ס ועתה לך לקץ אתנח וכו'
גבדוד כאמר והית' כפס אדני נמדה וכו' ועכ"ל חזינו שהיה
סתיירא ומנעסר כל ימיו מהפחד והולכמ"ס לולי האמתת
לראות וגו' ק"ל שאר בני אדם : ועכ"ל חזינו שיצא ו'
שנים שלא נכנס למסנה העליונה אשר מיתתו ואין
להאריך במקום שאמר לקצר :

וזהנה דע כי הלא האדם שהוא פרכס ומתנאה על
הניבור מתגלגל בדבורה וכשרא' כי דבורה
הנבואה היתה מתנאה ששלמה לקרא את ברוך ולא הלכה
אליו : וכן עשתה סולמה הנבואה שאמרתי אחריו לאיש הזה
גנו' : והנה דבורה נותנת' תם דרכות ולכן על המרבה
דברים שלא כהגון ג"כ מתגלגל בדבורה : והשופך דמים
יתגלגל במים וסומך על הארץ משפכנו כמים ותמיד
תלך ומתגלגל תוך המים ואין לו מנוחה : ואלו הוה ידעו

ולכן ראה ליהרר מאד אפי' כשישנה בידו לכון עש
ברכותיו והלואי שיוכל להיכלל ולכן האדם ע"י אכילת
ושתיתו כמה מיני גלגלים מתגלגלים בו בכל עת
ומי שהזאת"ם ואוכל אכילתו בכוונתו וכול להטלות ולתקן
כמה מיני גלגלים אך מי שאינו מכוין לא די שאינו
מתקן רק כיוון מהם כמו שאורע לזמן כ"ג שנסוף
שחכים שיה כעשה נדקוי והיודע במה וז' אינו כיוון
ולכן תראה כמה בני אדם שעובדים עליהם כמה וכמה
מאורעות ושעות רעות ומשפטים מסא גדול מאד ונמשך
והכוזר אך אשר שהניאו המים בבית אין קשש כלל ועם
בל זה טוכלשפון מעט מים קודם שיטשה רמחא לזיגל
וכל צמחים רעים א"ס : דע כי מי שהיא סוור להתגלגל
מחמת שלא היה לו כנים אפי' שיהיה בנן עזאי : שלא
להתגלגל על כנים עכו כשיכול להתעבר באיזה אדם או
להתגלגל על אלה תיקון אחר שסמר ממנו או לתועלת
אחרים אי אפשר לבוא ויודו כי הלא הוא רק פלג גופא
וגריך לבוא בשיטוף אחר בהכרח :

דע בי ע"י קין והכל שסמא ואדם וחוה שסמא
נתעברו כל הנינונים יחד ונינונים של קין
נתעברו באדם ושל אדם בקין וכן של אדם בהכל וכן
וכן כיוצא בזה והנה לפעמים נמאס כש"א מקין וכל
הרום שלו מאדם לפי שנתעברו יחד בכזר ואינם
כשהוא אופורוס שמה במעלתו : וזמניאותו אל גדר
אותו הנפשו ויתקן האדם כפשו וכול או אותו הרום לבוא
בי אע"פ שאינו משיג הנפשה ויחזיק עד כראות המשיג
ואליהו ו"ל ואז ישיגו כל א"א וא" כשרשו והו"ס של אדם
ולך אלל נפש של אדם וג"ב הנפש דקין הולך אלל רוח
דקין ו"ס והשיב לב אבות על בנים : כי הענין והיפס
אליהו ו"ל וסוד הענין לפי שהוא היה כן כי רוחו היה
מזר אה"ר וכפשו מזר כזר ואליהו שהם משורש קין ואו
הוא וישיב כל א"א למקומו ואינו רוצה לבאר לך עניינים
רבים מן התגלגלי דע כי הכל סוד כפף היחסי דא"ר והוא
סוד עטרה דסדר שגשגארה כ"א ולכן הוא סוד הדעת וכבר
ידעת כי הדעת מכריע ולכן בנ"ו כסינא א"ס ואינא שס
ונס וטשה שורש א"ר דסדר דהכל ו"ס כי מן המים משתנו
ו"ס ואתה אחרת ודעתך נשם ונשם מלאכי ס"ן הוא גלגל
עשה נשם ונשם הא"ר איתנו ממשה ואינא ששה כשקיל
התורה אוכל כללם ולכן נעלה בסוד השכר כי משם
סוד התורה ונשם מינו שהתורה נתיב מנר הנורה והנהא"ס
כן הלל הוקן מנר סוד דהכל ונעמי מנורה דהכל ולכן היה
קסדן גדול מאוד ביה הוא

בסוד

שתפת ידו מדה כנגד מדה שפך דם האדם באדם
דמו ושפך וכד"א שיתגלגל בכלל כשהאכיל כבילו וסדיו
לדני' וכל כ"ל הכי מולי כשתת בלא תשובה שלמה או
שאין לו זכות שתלה לו שאם יפ לו זכות משתנה דינו
ליסורי' המחמקי' : השמש עשנו לאור הנר מתגלגל
בשער עזים אסד ד גלגליו שני כתוב שיתגלגל בכלל
הכל על ארמית וע"כ יוסף אע"ג דלא מסא באשת
פוטופרע מ"ע ונא ממנו ורע לבעלה ולכן נענש ונא
ממנו ורענש בני' כלל דע :

והנה הלא על אשת איש מתגלגל בתוך הרחמים
שטותנין ע"י המים ושם כיומים שביהם האיש
האשה כבוד תסמן לאחר אשתו וכו' :

והמרבר לשון הרע דכונא מתגלגל באין דומם
ולכן כעירא בכל שפא' ויהי לאכן כי היה גלגל
כלעם לפי שלא היה כמו אלא כפיו מתגלגל באין ולכן
כעירא כלל מלכר עוד דברים רעים בי אע"ג
דאיה לא מוי מולי' מא ונתיירא : גם המאכיל טרפות
גלגלות לישראל מתגלגל בעלה אילן והרוח בא עליה
ונתגלו והוא נער גדול וסוף ענשו הוא שהעלה כוסל
לארץ כי אז כשכ לו למיתה ממש ח"ס והעלה כ"ל
אז מוי שחאכיל גלגלות מתגלגל בעלה כנו : ו"ס כי
יתהיה כאלה גולגל ולפעמים סוור עד כמה
פעמים :

מי פלא דסל דיוו גם הוא נתגלגל במים : ו"ס אזי
עבר על נפשינו וגו' שלא ד"תנני ט"רף ל"שניהם
כ"פ נט"ל ופירשו שלא נטל כלומר מי הם שעובדים
עליהם המים הדומים מי שלא נטל דיוו גם כיון למר
כרוך ה' שלא עבר עלינו המים הדומים וב"ה ש"ל
ד"תנני ט"רף ל"שניהם ד"תנני ט"ל :

גם מי שאינו והיר דברכת הנהנין בידו נענש זה
ואינא דע כפיזה אין ראוי להניח לן מעיין ופזר
זמקה הים וזה שאין שמה כמה תגלגלים שס לאין
קן ולכן אין לאדם להכניס פיו על הסילון לשתות רק
כידו כי לפעמים ע"י איזה מסא דא לאדם איזה מקרה
דע ואז מתעבר בו איזה נשמת רשע ומסייעו להקטיל
כנודע וזהו סוד אותו מעשה דהיה רשע דהוא דר
בהיה מעיינא וכו' ובה פעמים היה :

מורי ו"ל ה"ה מתתין מלשונות במעין עד שהיה
מגדא אותו רוח מקדם וא"ב היה ממנו למקומו

גלגולים ויקוטים

קדמ הענין הוא כי סוד קדמ נמשך מקין מהעשרה דגבור
וע"י מסודותיו הנה נולד כל השערות הדיו והמשיקן וכפשוט
קדמ ובה הניח נפשות גרים מזד הקסד ולכן קדמאולר"ע
מסיד כמ"שר"ל בגמר שנקי ר"ע למסודותיו וכן דוהר
קראו סנא מסידא ואפ"י מיס קורנא לאכיו עם ר"ע
והר חמה שזס לו עם כן עזאיו וא"כ היה לו לומר הריני
ככן עזאיו הענין כי עם כל זה בענין זה גדולה מעלה של
כן עזאיו על ר"ע לפי שהיה בלתי אהב כלל ואכיו להיות
כפשו דמותו וכשעמו מזד קין ככל לכן היה שקול חמש
ככן עזאיו והנה שמעון כן יס בו אותיות ש"ס משמא"י
ואותיות עז"ן שהולכסר על עז"ן שמא"י מדקה הגרים
ושמא"י גכ"י יש בג אותיות ש"ס משמ"ה ואפ"ס כן כס
ואותיות א"י הם סוד א"י הכל אחיך כי להיות סוד
הגבורות הכל לכן נרמו בעון הכל שמסא"י של אדכ"י
כדוד והנה העטס של היה בכל דורו של עזאיו משהיה
בו אופו המעלה ואפילו ר"י כן אלסע כ"ב שהוא נצנץ
יוסף הנדיק בעצמא"ר וכמ"ס העטס הוא כי הנהגס יש
עיקר פנס השורש של כל אותן ה"י ניגונות של סיבות
ורע יוסף להיות הוא עצמו יוסף הנדיק ולכן לא היה בידו
ואדרבה הוא היה ראוי לעונש ויתר מכלל ולכן תמצא כי
העשיות את עור כניו כנגד ופשיסו את יוסף נס תמצא
כי כמו שהיה יוסף ופס תואר כן היה גכ"ר"י ושמעאל
וכמו שיוסף נשנה בין המגרים כן ר"י ושמעאל נשנה לבין
הגרים כשמעאל ר"י והשניע כן מכנו ואמר מ"י נתן למייסס
ועקב ופירש הדבר כי לעולם סוד השניס כן
הרגלים ואמנס כל שרשי סיבות של יוסף כן יעקב ירדו
לעולם בעמקיו הקליפות בין הרגלי ואל אותם הניגונות
שאל ר"י והשניע ואמר מ"י נתן לשניס ועקב והשניע לו ר"י
ו חסאנו לו והנה להיות כי כן עזאיו הוא הגבורה בעל
ולכן לקס גת ר"ע שהוא מקין ומזד זה יש לו קורבה עמו
וענין כן וזאת כי הלא הוא מזד הכל ואמנס סוד הבהן
היומי של אדכ"ר לקמח וזאת כשנענעבו הניגונות : דמו
שהדעתין שאין לך אחר שאין בו ס"י ריכוח ניגונות
לפעמים והנה לזה הפסס הנזכר כן וזאת להפענר עם
כל אלה הם ריכוח של הבהן הט"י כיון שפלו בעמקו כלי
לתקנס חס"ן כן וזאת שראא אוכלסא בדר הכית ואמר
ברוך שברא כל אלה לשמחני כי כלס נתלו כי והוא מתעבר
בהם ומתגלגל כדי לתקנס וכבר ידעת כי מ"י שמתגלגל
עס איוה כפס כדי לתקנה הנה בטל חלקו מיותן המנות
שעשה אותו הכפס נמצא כי כל אלו השנים ריכוח הם
משמחין לו כי הם עושין מנות והוא כולל עמחן בלתי
וניעה ואמכ"י סוד דוהן זה המיון לדכ"ר נמשך מכדור הכינה
כי הלא אותיות ד"הן הם אותיות כינה רק שיש את
מיונתם וסוד הענין כי ר"ע נה"ן הם ב"קה כ"ש ע"ד
ור"ת

לסוד הדינים המקפידים על האדם : ואמנס קטא לפי
מנאו לזדוכה גרים ולא קנלום לכן מתגלגל כשעמו כן
עזאיו ולא נשא אשה ואזכרס נפשות גרים כסוד ואת הנפש
אשר עשו דמחן וכ"י : ע"י עסקנותיה ובה פוד הנבזר
דשחאי נהפך למסד כי ידעת שכל התפוררות דנפשות :
הגרים הם מזד הקסד מזד אברהם אבינו ע"ה וכן היה משס
פושס כשפירס ען האשה שהיה כסוד הקסד : ולפי שאכיו
היה מזד קין לא היה הלכס כמותו ואמו דרכוסל כן עזאיו
להמשיך נפשות ע"י עסק התורה וענין שידעת שגכ"י ככלס
מזד קין וכלס נקראו כמ"י כפס שהוא סוד המלכות ולכן
היה יתנס כמ"ס בתיקוני' כפס ורמז יתמין
בענין נפרעין מנכסיו ויתמין ואין להאריך והיה כמו כפס
גרים והעטס ססוד עירכוכ כפס קין הניגונים דנפשות
כלס הם שלל ע"י אכ ואס וכלס נקראו יתנוסין וכן הגרים
עס עמו יתנוסין שאין להם אכ ואס לפי שאכיו היה עיקרו
כלומכוד קין לכן היה יתנס ותיקון כפשות גרים שאין
להס לא אכ ולא אס : ואמנס לפי שהיה עיקרן משורש קין
שסס נפשות גרים לכן היה יכולת כאכיו לברוא אותם בלא
פירוש מן האשה ו"ס אכיו שהיה אומד כשהיה שח
פרינו ככן עזאיו נשואו דטנריא ואמנס שחמ"ו לפי שחמשך
אקין שהוא פסרד דגבורה : וכאשר היה ממית ע"י פעולו
דקסד לברוא נפשות גרים שהוא כסוד הימין אשר הוא
מיעורר התפוררות הגרים ואו נהפך הגבורה כסוד יין
השחמח ונסר"י עקיבא היה בורא נפשות גרים והענין כי
הנה כל שאר עיקר מנאותם הוא מקליפו' כנה שחורות
לפעמים לקדושה אך כפס ר"ע היה שרש מפניווי' הקדוש
רק שיוגלה א הקליפות ולכן אינו כשאר הגרים ואמנס דכ
כי ר"ע היה כפסו מקין ולכן היה בורא נפשות גרי' דוגמת
הכל ח"ס שאתר כן עזאיו כל מכתיו שאלתאשוכר לפניו כקליפו'
השום מין מקדס היה שהוא ר"ע וסוד הדבר שכל מכתיו הדור
לא היה יכולת בהם לתקן נפשות גרים דוגמת כן עזאיו רק
ר"ע והענין כי הלא הקמחיס דרנס בוראים נפשות גרים
ע"י שסכסכו בתורה ויש מ"י שאין כמ להניח נפשות גרים
לכד מאותו קליפות כנה אך כן עזאיו ור"ע היו מכניסין
אותן במקנס עממה ומשס היו ממשיכין אותם אל כ"י חזו כל
מכתיו ושאלו וכבר ידעת כי כ"י כאלס סוד ב"י נקבים
א"י מוניא ורע קדוש וא"י מוניא מ"י רגלים א הניגונים
דניכיהם יש קליפה בקליפות השום וסוד קליפה זה היא
קליפות כנה : ואמנס כל מכתיו הדור ההוא לא היו יכולים
רק להניח א"י כסוד קליפות שום ההוא לכה חזו אמרו
דמיון לפניו בקליפות השום אך הוא היה מכניסם בקדושה
עממה וסוד אותה קדושה משס ואמכ"י היו ממשיכין למטה
מכתיו ואמנס ר"ע עשה כן ממש ככן עזאיו ביותן כ"ר שנה
שלגל למזד תורה ויש בלא אשה ואמנס מה שקרא לר"ע

לכדה כנ"ל לגבי הרוח ואמנם לפעמים יהיה ש"כ שתקן
הנפש יועצו' שאין לצורך לגלגול כלל ופשוט במקומה
למעלה ברחיק ואז יהיה הרוח בגלגול מלוכש כנפש הנר
כנ"ו נבוא' פ' משפטים עד שיתקן ואש"כ יבוא בגלגול
עם הנפש ג"כ כדי לקבל את הנשמה עד שיתקן ואש
הנשמה ולפעמים יבוא ג"כ הרוח לבדו עם הנשמה עד
שתקן ואז אין צורך עוד לגלגול ויתקבר שלשתם למעלה
ואמנם עכ"ל אותה נפש הנר להחתה שחיותה עשכונות
כפש בהאיעלמה וע"י באות האזי כפש או רוח כנ"ל לכן
גם הנפש הנ"ל והוא יכול להפעלות ג"כ במדרגות
הנפש הנ"ל והיו שכינים בהאזי עלמא ג"כ : ואמנם דע
כי לפעמים כאשר תתגלגל הנפש לתקנותיה הנפש כל
כך מתוקנת ומתקשר' מעשה עד שהיא בא אל מדרגות
הרוח ואז אין יכולת אל הרוח שלו לבוא כי ראוי שתדע
כי אין שלשתם או שניהם יכולין להצטרף בגלגול אחר
אם לא כתיקון גדול כל א"ל וא' לבדו כי תמולה הנפש
שתתקנת וגם שתקן אי אפשר לרוח להתגלגל עד
הנשמה ואש"כ ואת הנפש שתתקנה עד שראויה לקבל
הרוח מה ועשה ממנה :

ד כי כפי הזדככות תיקון הנפש וקם בלחותו נגד
עצמו ויתגלגל או כגוף ההוא בפנים מיתו נפש
אחד מדיוק אחר אשר כבר השלים גלגולו ולא היה צריך
להתגלגל עוד וכו' כנפש שם ו"ם העיבור שנעשה נפש
איתו נדיוק בעקום הרוח אל כפשו ולכן אפשר לפעמים
שיתגלגלו מכפשות הראשונים עד אברהם איבנו ע"ה אז
משה רבינו ע"ה וביצא בסתגלגל שם כפי כפי' העיקון
והזדככות ולפעמים מתגלגל שם בסוד העיבור בגו' רוח
א' מאוה צדוק כנ"ו בפי צדק ויבין הנפש ההוא וע"כ
אפי' בומניכואפשר שזכה כפש או רוח מרוות הראשונים
עד האבות כנ"ל והכל תלוי בפי מעשיו ויש חזות להשיג
נפש ויש להשיג רוח ולפעמי' יתעבר' בפס איהו נדיוק ואש"כ
וזה עוד אל הנפש צדוק יותר גדול מהראשון והיה במקו'
נשמה כי מלוככות נפשו כנפש צדוק הראשון אשר הוא
שם במקום רוח נפש וזה הכ' יהיה לה במקום נשמה
ולפעמים יתקן ג"כ שיש עוד לרוח אחר צדוק גדול
והוא כפי רוח ממש ויכול להשיג עד רוח אברהם איבנו
ע"ה ו"ם מ"ר'ל דככל דרא אית בגונו דאברהם ונמק
ויעקב וצברטות פרוטום כנ"ל כח הקולחם לכותבם והמנין
יבין מעצמו ויקיש לשאר הפרטים כי שרם וכלל לכל הוא
בפי כפי' תיקון הנפש ההוא בן אברהם להשיג נשמות צדיקים
הראשונים :

ו"ת כינה הם כ"ינה נ"מ ה"ד י"סוד כנודע ולכן תיחא
כי סוד זה הבה"ן הוא סוד לוס ולכן יצאה מחנו נעמה
הפמנית שהוא מסוד הכינה הנקרא נעמה ואמנם לוס היה
שני פירות נעמה ורית ושתייה נעמנו כנ"ל ו"ם ואת
לוס כ"ה ה"ר ר"ת ה"ל אך עיקר שרשויה מכהן היומין
של אר"ה ולפי שהוא סוד הכהן הוא סוד הדיין כמנחל
אנליכו כאלדא נשא לכן שלט וזה רע"ש הנל עליו ולקחו
עמו :

רע כשארם לוקח בת וגו' ויכל להוליד בנים מן השורש
שלו ענחו אונ"כ יוכל להוליד בנים מהשורש של
אפרים וכן ימי' שלא לקח בת וגו' הוא דומה לזה ואין בהם
חילוק וגם דע כי האב כותן נשמתו א' הכן ועושה אותה
סלק מלגש לבשמת הכן ומכנה חייבים הכן ככבודו וזה
נשאר לו אפי' בימות המשיח אבל בתמיות המיתם או
כפ"ה כל א"ל מורד לשורש למרי וכל זה דהיינו כשאין
חילוק בין אב לבן רק פסות מת"ק מדרגות אבל יותר
וודאי שיתבטל זה וזה כזה וכעשה שורש גמור א"ל לעולם
ועד אכל הרב המונה כשנותן רוחו לבן תלמידו דאז נדבקו
נפשותם בסוד ותדבק נפש דוד כיהונתן או לפולם הם
מתקברים פמיד ואש"כ כנ"ל ארם הוא רבו ויש ביניהם
יותר מת"ק מדרגות כנ"ל אז שניהם מתדבק' זה גזה
מכ' כפיות :

(סוד העיבור תמולה תבוא הנפש עם הלידה ואש
יוכשרו מעשיו ופס רוח בשנת ינ' ויום א')
זכשו ויכשרו עוד מעשיו תבוא אליו הנשמה בשנת כ') ואש
לא יוכשרו מעשיו ושארם הנפש והרוח בלתי נשמה ולפעמי'
לא יוכה אלא הנפש לבדה ותשאר בלי ר"כ ואש"כ כשארם
הר"כ באתר מסות ידוע להק"ה ויודין תמן דוכתיה
לכ"ה מד וחד ותמולה תתגלגל הנפש כל כך עד שיוצרך
כל צרכה ואינה יכולה לקנות רוח אז עד שתתגלגל
פעם אחרת אחר שכבר כפוקה ואז תוכה לרוח ראשון
שלה אם לא כדומק גדול ואז תתגלגל כל כך פעמים עם
הרוח ההוא עד שיתקן פנס הרוח ג"כ למרי ואז צריך
שתתגלגל פעם אחרת אחר שתקנו ואז ישג' א הנשמה
ותתגלגל כמה פעמים עד שיתקנו שלשתם ואז אין צורך
עוד אל הגלגול ואמנם אחר אשר נתונה הנפש ונתגלגל
עם הרוח כדי לתקן הרוח אש יעשה איהו עין או כונס
ברוח ואינה נקרא פנס כנפש כדי שג' שר יכה הנפש
להתגלגל עוד פעם אחרת אמנם ההיא מכונה לרוח לבדה
עד שיתקן וכן אש"כ שיתקנו הנפש והרוח ונתגלגל עם
הנשמה לתקן הנשמה או אינה הפנס מכונה אלא לנשמה

גלגולים ליקוטים

[illegible]

האדם הזה עד תכלית אחרונה לחייו ועניוהו הוא לזכר
בני"א כי עיבור נפש הנדריק הוא... ועוד כי הנדריק וזה
במשפט המצוט של הנפש הוא כיון. שסויה את האדם
להדריך ח"ם משרו' גדולים נדריקים שאפי' במיתתו וזה
לכנים ודי למתן והנה ג"כ אחר אשר נתגלגלו הנפש
הרבה ונתקנסוטינה אז ג"כ אירע אלה בשם הדוכמות
כי נכנסו ומתעבר עמה נפש דרוק"א או רות או נשמה
הוא להם במקום נשמה שלהם ונשמתהו כיה פריטיס
דומת ח"ם ותעלה בעת האת הנפש לזכר ואין לבאריק
וכן לפעמים אחר גלגול שלשתן נר' נביהד וכל להתעבר
נפש או רוחאונשמת דרוק"א לסייעו ככ"א ואזנים אחר
פיות שלם נר' מקח או אין נורד עוד להתגלגל ויכול
לעלות כפי נשיות הנדריק אשר נתעבר שם ותין
ההוא שלחא איהו במדריגה אחת וז"ל צפ' בראשית
שראה רש"י בתלות שא"ל בהיה עלמא יהיה שכיני עם
רב המזונא סכא ע"ה ודיבור ודע כי הנדריק הוא אשר
נתעבר שם הוא קרוב לשכר ודמוק להפסד כי אם וזה
האדם הבוה"ע אותו העיבור ג"כ הוא נוטל חלק בשכר
הוא וז"ל משרו' כי הנדריק נוטל מקום וזה חכמה
הוא אין לנדים האדם כי הוא הולך חשם כי הוא דומת
אין לו חלק ברעותו כי הוא הולך חשם כי הוא דומת
האדם הוא אשר עמו ויעמוד שסואם לאוילין לו ולטעם
זה אינו סובל יסורי הנזק כלל וכלל ואם חששו הנפשים
שמיד שם כדי לטול חלק ואינו יונא עד וזם הפסידה
ונדריק שתדע כי זה הסימולקו יש יונא ונלגול כי בייסוס
ויכול' להתגלגל בידה"נ חלקי נשמה נר"א אך כפי הנלגול
אינה מוגבלת רד הנפש נפשו נשמה אכ"ס הרוח והנשמה
ואכ"ס הכ"ס ולפעמים כל"א וז"ל נפשו עצמו ככ"א פאור
אח"כ כ"ע"ד אנהנפשו חיים כי מן הסבא נראה בפירוש
שאפילו בייסוס אינם באים אלא הנפש והרוח כל נר' וז"ל
ויא' לנחמלמה שכתבנו כי בהנפש אינו חתגלגל אלא עם
ג' גלגולים והם סוד נפש החתגלגל ותפולה לזכר"ה שפיעו
ואם נפעם הכ"ל לא התחיל לתקן כלל ואם נכתרה הנפש
לנחמל רוח אף חתגלגל לתקן או חסרות להתגלגל אפי' עד
לנפש חתגלגל אף נעבין רוח נשמה לא הזכיר כרת כילהיות
הנפש חתגלגל שפיעו' בקליפה לבוים נה כרת אכל הרוח
הנשמה שם מיוזרה ונריאה בהברס שיתקונו כי אין שם
עגבירות קליפות ואין הפרס דק ביוש מתקנים שיהיה אף
אשר כמה גלגולים ככ"ל ש"ד ודע כי נפעמי' אפשר
לעלות כל כך נפש האדם שעתה אף האדם כי נפש מן
השפיעו' ורוח מן הרוח ונשמה ונריאה ולפעמי' יתעלה
נפש ממלכו' וזו מת' נשמה מכינה קיה מחכמה
לפעמי' נר"כ חששו' ולפעמי' נר"כ מנריאה ולפעמי'

ענין הנילולים שיש לכל נשמה בנר ודעת ח"ש
טוהר פ' פקודי דף רכ"ט כי שכינה נלתה עד
דמשג הגלגל ברגליו והנה כל הנשמות הצדיק' גולין עמה
כנר' נרום ספר התיקוני' ובימים שהם האשונים היו אותן
הנשמות כבוד אותן. הקדים שהם מאותן הצדירות ששם
עומדת השכינה בזמן ההוא וכן בכל יום ויום וכן עד
דחשי רגליו ברגליו נשמות אלו הם מלק נשמות כבוד
הרגלים והנה לפי שגם מלקו הנשמה ודלו וגלו לתחיל
עם השכינה עד הרגלים ולכן אותן הנשמות ומלקים
היותר גלוינים שבנשמה הם. מודכנים ומיישרים את
האדם למור נשמוה תחלה כי יש מהם זכיה מלקים בכל
נשמה ונשמה וכן הענין בכל הנשמות. ובתחית
המתים וקח כל א' וא' נשמתו ומלקו כפימלק היותו של
באיה מדרגה היתה בענין הד' וגנה היום לו כבוד
גדול ורצוני להתחיל מאל' הד' כדי שיוון דעבי כשטא
אלה"ר או קין ונכלה כי כל נינוני בפשו ורצוני ונשמות
נפגמו ואל והנה הנשמה היא דומת הנוק מחש ברו' סאבר'
זש נינוניס בראש ובעינים וכיונאל עד הרגלים ונצחיו
הוא אל היותוכן אל הנשמה והנה כל אלו האברו והנינוני
תעברו בקליפות וי"ס. הנובר בתיקונים כי כשלתה
שכינה גלו עמהן נשמתן דצדיקיו' ואלוין: ומכדדן
מדרן

גלגולים ויקוסים

מא

לשלים נפשו שיאמר פכוך זה כפשי אויבתיך וגו' ויכוין כנו" ויזכה לחלק הרוח כנ"ל והכן כוד זה אומנם מה שאנו אומרים גידך אפקיד הו"ש פקדון נכד של קנשמו' שילכו ויחווירו אך פסוק זה הוא לענין הט' וכפשהלים זה גם חלק הרוח חו"ג נס תבוא כפשו מרכבה לרוח ואפשר להמת' חו"ג כיחד כאלו היה זה אחד גוף חדש וכן נענין חלק הנשמה כי יזא הרוח ותכנס הנשמה ואמרו ששלאנו ויבחו אז כ"ר למדכנהלה:

רע כי יש עיבור כמים ר"ל כי נעשות האדם איהו מזה כתיקונה תתעבר בו נפש דיוק כפי ערך אותה מזה שהנדיק ההוא היה עושה בשגלו גם יס דיוק א" כדור ויעשה איהו מזה מזהות החתיכות לנדיק ההוא ותתעבר איו בו בהיותו שניהם כמים וו"ס הכסוף ותדבק נפש דוד ביהונתן הגה מי שזאי כל"א כוד נר"כ ואח"כ פנס אדסכשיערך להשגלגל לא יוכל לקחת נר"כ כיחד אס לא ע"ד נפשי אויבתיך כלולה כנ"ל אך מי שמתמולה לא וכה אלא למק: הנפש בלבד ופנס אותה והנדרך להשגלגל אז אפשר לו להשיג נפש רוח נשמה בגילגול א" אך להיות כי אפילו חלק הנפש לא שלים אותה לכן כשיתגלגל בגוף השני אז זה השני שתיקון את עצמו הנה הוא יורש את הראשון ולוקח ממנו נכשו ורוחו ונשמתו אחתם אין לראשון רק חלק מן הנינוץ שתיקון הוא אשר יוכה בולעתי שאותו נינוץ של נפשו נחלק לשניהם אז נחלק הרוח והנשמה אין לו חלק כלל כי בגלגוליו אקרו שלא וכה בו משא"כ אס וכה אלא שפנס שחמ"כ חתגלגלם בגילגול ככול ר"ל כי הם מתחדדים עם נינוץ הנפש האחרות ואח"כ קוורים אל הראשון כמזא כי יש לזה קומרא מה שאין בזה ויש בזה מה שאין בזה: וזה ע"ד ת"ש נכדא נענין ינוס כי הראשון אינו וכה לאותו חלק שמינס בבני אשתנו"ל רמוז בפ' מיי שרה דק קל"א כי אותם הנפוסים דלא הגלגלו והיו כלל היו: והוא כיון שאינס אחין אלא לאותו הנינוץ של הנפש לבד המחולק ואס כן היו כלל היו כי עיקר התענוג העתיד כבוד הרוח:

ורע ט"אין המשת' בא עד שיכלו כל הנשמו' שנגוף ונוכע כי אין צדוהת' אלויו שיוכא א רוח נשמה ונהה הם צריכות שלכל פנים לתקן אך הענין זה: תבין יאמר הסבא כי הנפשות לוקחות נפש הגדים והענין כי אותה הנשמה שאינס יכולה לשרות נכפשה ענקשת נפש הגר כדי להשתלם על ידה ואז ווכה ולוקח ומשתתפת על העתיד עם נפשו מזה: גם דע כי יש יכולת נכפש אורבות או כנשמה לעלות ולקטע טימני' נפשו או רוחו ונשמתו אשר הלקטה ממנה נעחקי הקליפות ויש להם

חדוך לדרך וכו' כי גם הנשמות נכנסו נעחקי הקליפות כפי גדר טימוניות אכרי הנשמות וו"ס גלות הנשמות ונכל דור ודור ונאליס אותם הטימוניות ונאליס לעולם כפי כפי' הדור: או כיוצני הראש או הנוף וכיוצא כנ"ל ולפעמים חסא אדם בגלגולו ההוא ויחוויר להשתקע בתלופות והטימוניות הנמשכים ממנו וכו' עיין דק' ה' עמוד ג' פקד ה' עד סוף הפרק אחנס המתגלגל מחמת מיהרון מזה יש לו תקנה ע"י יסורין וכיוצא בו אך המתגלגל שאין לו כניס ונא בגלגול כבוד הינוס נדיך להשגלגל כל חלק נפש בגוף הכ' הזה כי הוא גופו העיקרי ואפי' אס ישלים עתה עכ"ל לא ישיב לפת התמיהה א הנוף הראשון ולא ווכה רק לואותו רוחא דשביק' כנו" נפ' משכטי' וע"ש וכה נחמ' מי שחת בלא כניס לחי שחת בשאר כל העבירות שנעשים וזה ג"כ כוהג בחלקי הרוח והנשמה ג"כ עוד יש חילוק אחר בין סוד הינוס לסוד הגילגול כי הנה כיון שאמרנו כימי שחת בלא כניס הנוף הראשון נחשכו כללו אינוא"כ בשמור להשגלגל ויוכרס לבוא הנפש והר"ן כלס כאחד יחד כי עתה דוחין לבנין חדש זה רק אס יש וועשים הראויס לנכות א כל חלקי נר"כ וו"ס הסבוק אס ישיב אלו לבו רוחו ונשמתו אלויו יאכר כנ"ל א כל חלק הנפש ההוא אחנס כל שאר הגילגוליו אינס יכולים להשיג כיחד נר"כ כיתחילה תתגלגל הנפש עד שתודרך ואמר שג ודככה וימות ואז הרוח תתגלגל עד שתודרך לגמור ואחנס חלק הנפש מתגלגלת עמו כבוד העיבור לבד להשלימו ולקח ממעשים הטובים ולא הרע' כנ"ל נענין הנפש עם טימוניות וכיוצא בזה בגלגול אחר כנשמה עד שתודרך והנפש והרוח הם מתעבר' בהכלל עד שתושלם ואז אין צורך אל הגילגול עוד כי אס לזכות את הדנים ע"י עיבור ולא ע"י גילגול אך יש בזה סוד נעלם כילפעמים אפשר שיוכה האדם א כל ג" גילגוליו נר"כ להשלים נפשו א" ולא נצטרך א גילגולים אחרים והענין כי כאשר תתגלגלה הנפש לבדה תמולה אס אז היא מודרכת עד שנשמה יש לה תקנה אחר כי הנה הרוח אינו יכול להיות עתה לפי שהיא שלימה והוא לא שלם ותקנתו הוא כי כשהוא יסן ויפקוד רוחו ונפשו כינוי יחד אז נפשו תשאר למעלה כבוד באר עליון כבוד מ"כ וכשהוא נכער נכנס בו רוח לבדו ונמשכ לו כאלו בא בגוף א" פנס א" ואז הולך ומשלים חלק הרוח ההוא וו"ס כי נפשי אויבתיך כלולה שחלק הנפש שלי בשתתכר עד שתוכל לקרב עם השי"ת אז אויבתיך כלולה בעת שאני מפקידה בגיך מתאה אלויו כבוד מ"כ הצריכות א הזיווג ואז אף רוחי בקרבי אשפריך כי כשהוא נעור אז אשפריך עם רוחי בקרבי כי מתגלגל אז סוד הרוח כנו" ור"ת פ"ללה א"ף ר"מיו בא"ר לרוח א הכו" ונכין ליווע

גלגולים ליקוטים

דע כי כל חלקי התשובה הם מיושבים לנפש מן העשוי' כשהוא מוטא מפרד העשוי' מן הבורה : וזריך לשור ולשוב עד שתשוב להתפטר עשוי' ביורה כבוד חלקי נפשות זכר מיושבים לו רוח מן היורה זריך לתקן ולהעלות לשוכ יורה צבאיה : וכן מיושבים לו נשמה מברואה זריך להתפטר צבאיה לאצילות דרו ג' מינו' אלונותם פנים : ויש אחרים עליו : והם ה' ז"ל להשיב מלכות לאצילות למקומה תחת היסוד : שני להשיב למעלה בנה' מקום אצילות כבוד : ג' להשיב עד פנ' ה' להשיב עד ג' מוחין דו"א ה' להשיב עד אור' : והנה לכן נק' תשובה דרגא תמינאל דוק ותשכח אמר' דע כי כפי נפיו שיש לאד' כן יזהה פנימיתו : והמשל דה מיושבים לנפש מאלו' ופגושם וכן כל הפרטים ויש חילוק א' והוא כי אם אצויה א' מעלי שרש נשמתו הקודמים אליו מוגלגלים שלכיון היה לנפש רוח נפשו כרומו והוצרך להתגלגל באדם זה אפי' אין באדם זה רק סוד הנפש לבדה : ומוטא פגם למעלה כאלו היה רוח וזריך שתהיה תשובתו כאלו יש בנפש רוח ופגם נשמהם וכיונא בזה האופן שזריך לידע גלגולו נשמו לתקן במ"ש באופן אחר : והנה כי אעפ"י שבכדד בגלגול נשמתו יש פגמים אלושלים מוגלגלים אז נדע אם הראשון שכללם היה לו כר"ג מברואה ויורה עשוי' נפשו בהם או כל הנבראים אחריו כלם נרביין לתקן כאלו פגמו עד מברואה לפי שאפילו הנפש היתה נקללת אור מהברואה עצמה ע"י הנשמה ואעפ"י שאין לזה עתה רק נפש לבדה אך מן הראשון עד העשרה לא היה א' מהם מי ששכיני רק הרוח והמגולגל היה ובה נשמה ואח"כ פגם בה או נאמר כי כל תשעה מוגלגלים הראשונים תיקונים ופגמים הוא כבוד הרוח לבד והשאר שמו הנשמה ואילך תיקונים ופגמים כבוד הנשמה וכיונא בשאר פרטי הפרטים וזו למען כמנא כי לפעמים ימשיך האדם מוטא קל מאד וכפרעי' ממנו במחשבה : וז' כולקתה י"ג הכפליים וד"ל :

בענין שדוהנשמות דע כי הלא יש נפש מן העשוי' ורוח מבורה ונשמה מברואה ונפש במלכות לאצילות וכו' ורוח ב'ו' ראציל' ונשמה מכנה וסיה במקמה : והנה אין לך שורש שאין לך חלק בכל אלו השאי' שביארנו רק כי מציאות השרשים נחלקים לה' שרשים והם א' אור' וז' : ואלו היו בתחילת העולם ויהיה עינאלה דאד"ר שלקחה סקנו הוא בוד' א' וזאה"ד אבא ומה אחר וקין מלכות והכל ועיר אכסיון מן הראשונים וקדש בגל לקין : אצל לפי ששאר אד"ר ועורב טוב נרע נא קין

לשם תפנה על ידו וזה חמשה עשר הרוני מלכות כי ע'י הריגתם וכו' לקחם כל הנפשות אשר תתיהם ולקחלות אל מציאות וזר נבחר וזה הם זוכות לתקן גם יש מהם אחר גדול אל עשרה הרוני מלכות לפי שאין מהם ואילך ראיה ה' ש' אין נערך אל הנשמות לשם במקום מ"כ כי בעונותיו אלו הולכים ודלים ואין כזו יכולת לפקן נשמותיו להעלותם בסוד מ"כ ולכן הוכרח הדבר ההוא לשם במקומם : וגם כי על ידה יקנו מציאות תקנה סגנונות שתתיהם וכבר ידעת כי הם כללות כל ישראל כי הלא הם י' שנים ושאר כזו וזכך במחמד אצילות בארובה :

ענין נשמות קדשות ז"ס לידע שורש הנשמה מהיכן תתקבל דע כי תחילת כל צבאיה אפי' מאצילות נהנה בסוד אחר צלור ואח"כ בעת צדיקות אדם ועד עתה הוא להנחיל נשמות קדשות כבוד פנים בפנים ואחר שכתבו אסור באסור וירדו עם גלות השכיבה למטה בקליפות אצויה זריך שיכוון בכוונה צמורה וכול להתחיל נשמה קדשה פי שבתא ותחור למעלה כבוד קדשים לבקרים ואין שתקדש ותורד משם כבוד פנים בפנים ואלו הם תחילת צדיקות עתה והם חכמים שלא למחול בשאר נשמות אפי' כבוד כר"ג אך לעתיד אדם התקווה וכו' נשמות קדשות מסוד האצילות עתה והם יותר גבוהים וגדולים מנשמות אצילות אד"ר סוד אותנו ויהיה עינאלה ז"ס י"ס כפ' פקודי דמיון שמר כ"ה לא נכנסו נשמות דהכל אצויה והוא על א' נשמות אף הנשמות מסוד כ"ע אפשר להיות נוחן הוא אף כל שאר הנשמות באות מנשמות אדם אחר אחר שבראו הקב"ה אסור באסור בסוד להחמיר פנים בפנים כמנא כי השורש הנשמות הם ממנו אחרם דע כי האדם כולל רמ"ח אברים וגם כמה מיני שערות שבו לאין קן מכל אלו הם חלקי פדשו הנשמה ונמשכו אלו הפרטים אפי' וכוללים ממנו והם שרשי נשמות זלכן זריך סיביר וידע האדם כמו תתקלן כל שרשי פרטיאבר נשמת האדם והיא קרא שורש הנשמות הנאים ממנו וכן בכל אברא וכו' ידעת כי רוב הנשמות הם מסוד קין והכל ומהם שתתקלן אפי' וזה נמשל משל ונאמר כי הנה אפי' נאמר שהכל הוא סוד ראשם הנשמות נאמר שורש כל פרטי הנשמות שהם בחלק הראש וכן אם אברהם הוא סוד ורע ומין כאחד כי כל פרטי כינונות הנשמות של הרע שרשים הוא אברהם וכן כיונא בכל פרטי רמ"ח אברים אחרם דע כי יש בזה כמה חלקים ואנו זרובין לבאר פתילה ענין חלקי תשובה ובהם יצינו :

גלגולים ליקוטים

מב

אדם אף שתהיה מאותם שגשרו: ואזכר קין והבל להיותם כי לא גשרו רק בשאריתו בחדר לכן גדלה מעלתם אחר שיתקנו יותר משאר השרשים: וכפרט לענין זה כולא יחסנו הם לגילגול אחר רק עדיין זה בכללות אדם"ר וכל הנימוגו שהיו כלולות בקין והבל היו כאנוהם כלולות באדם"ר וגילגול לא נגשרו ממנו: וכאשר יבוא איהם כינון מהם לעולם זה יקרא נשמה חדשה בבחי' א' כי עדיין לא נחלקו לכינונים בבחי' עמון: אך אם אחר שנאו פעם אחד ומתו כשחמורו לבוא ויקראו מגולגלים מפעם א' ולכן החילוק שבניהיה הוא זה כי מי שהוא נשמה חדשה אחייתו יוכל להשיג רוח רק פעם א' עד הנשמה לנשמה דלגילות כפי מעשיו בקלות גדול: ואם חטא בפעם ההוא משם והלאה יקרא מגולגל אך אינו יכול להשיג רוח רק מי"ג שביסודו"א ויאלץ: והנשמה מן עשרי' שנה ויאלץ: וכן הולך עד שפונה כר"כ דלג' כפי שאמרנו:

אמנם הבחי' השנית והוא בחי' קין והבל והיא האמנו' נק' חדשה בדרמה ככ"ל: והטעם לפי מה שנאו בכללות באדם עדיין לא יקרא ניהא לעולם לגורף עמון: אך אותם שגשרו חלדס כבר נפרדו ונעשו חלקים ע"י העון ולכן נק' ושינוי: והנה זו של קין והבל כשיבוא איהם כינון חמנה בעה"ז גם היא תוכל להשיג בפעם הראשונה כר"כ ובפס' דלגילגול ולא יותר: והטעם לפי שביארנו לעיל שכשפסא אדם נסתלקה ממנו ויהיה עולא' ולא נשאר בו חלק מההירא שהיא סוד האני' ותרק בחי' הנפ"ש לבד דלג' ולכן גם שתה יבוליס הכינוני' דקין והבל בפעם א' לוכך עמון עד שיקבלו כפ"ש דלגילגול בחי' מה שהיה להם תחילה ולא יותר: אך כזה יש לו יתרון על הנשמה חדשה: כיוושל עתה יוכל לקבל הכל ברגע א' וז"ש רש"י עה"פ משפטי' דף נ"ד ע"ב וכה יתיר יהבין ליה נשמה וכו': אך מ"ש בכבא דף נח' דתלוו כפי השנים זהו כנשמה חדשה גמורה אך יש להם מיסרון א' על החדשה והוא חיסוס לו חדשה יכולים לבוא לוכל החלקי' כר"כ וכו' זה אחר זה כפי השנים וכלם יחד בנוף אחד ועשה הנפש משכן לרוח והרוח משכן לנשמה אך מי שנא חסין והבל אי אפשר לו לקבל הרוח אחר שיתקן כפשו אס לא נבילה ע"י עיבור כמו שאמר הפסוק כפשי אויתיך בליה וכו' כי יוצאות הנפש אחר תיקונה בעת השוכה והולכות לה ובכרך נכנס הרוח אחר שיתקן כפשו אויתיך כפשו ומביא עמו חנפס הרג' למשכן אליו עד שיתקן הרוח: ואחר תיקונו נא הנפש ושורה וכשפרט עמו: ואם זוכה יתיר ויאלץ כפשו ורוחו יבוא הנשמה עד שכלמות וכתק' ומחורי' שלשתן: אך קודם תיקונו' אי אפשר לבוא בגילגול כלל אפי' זה אינו אלא ע"י הדמק: וכמוכה גדולה בסוד אס ויסים לבנ

יאב

זנא קין תחילה שלא כסדר וכל העולם משורשים נאלו החמס שרשים כי הם נכמסה שבגלילות אף שאר כפוי אכ"פ גסו ככל א' מהם סוד חמסה שרשים ואלו ספלים לאלג דלגילות ונכללים אחריהם ואמנם כל א' מאלו החמסה שרשים נלקים לעשרה שהם חמשים שרשים וכן הענין עד כמה מדורות כמ"ס בע"ה: וראוי לך לדעת כי כל שורש של שרשי הנשמות יש בהם פרנזק שלם ככל אכריו ואמנם יש בכל שורש ושורש רמ"ח אברים ושס"ה גידו' מאלו הם נגר"כ הנשמו' ככלל' שורשה ואמנם הם תרי"ג כינוניות וכלם הם ת"ס ויש אכ"כ כמה וכמה שהם עמו הארניות דוגמת האילן המצויא פירות וסביבותיהם כמה וכמה ענים ואכנים ולפטר לפעמים שימצאו במקום א' ובזמן א' בדור א' חמשה אועשרה כינוניות משורש אחד ביוצר כי הלא אפשר שכשיבוא כינון עין יבוא ג"כ כינון שני או שביבוא פרק אכנע א' שיבוא כל ראשי פרקי של האכנעיות וכן הענין בגידין הסמוכין זה לזה: ולכן אין תימא אס רמי בך רמי ורכ רמי מנהדרדא ואכיו ומצאו בדור אחד: גם לפעמים אפשר משום טעם אחר והוא כי הלא כשגלתה שכינה גלולל הנשמו' הנדיקים בקליפות וכפי הוון שיעשה נדיון א' חזות או מעשים טובים מן השרש ההוא כך אפשר שיעלה וימשך כינון א' או כ' או ג' וכו' מן הקליפות: ואעפ"י שלא יהיו הכינוניות שוות וסמוכות זו לזו נבחר צורות פרנזק שורש הנשמה ההיא כי הכל כפי מנות שיעשה נדיון א' מהשורש הנשמה ההיא:

יש אנשים מגולגלים על איהם עבירה ויש מישחתגלגלי' על איהם מיסרון מנה: ויש מי שמתגלגלים לתקן אחרים ולזכותם: והראשון קרוב למטוא: והשני רחוק למטוא: אך השלישי ודאי שלא למטוא: ולפעמי' יתגלגל ליקח את בת ווגו: ולפעמי' יש לו זכויות ומביא אשתו עמו אעפ"י שאינ' ריניכ' להתגלגל: וזה צורך אעפ"י שאשתו איכה בת ווגו רק שגודמן לו לפי מעשיו ואין בכל הנשים מי שתהיה קרובה אליו כמותה ומתגלגלת עמו:

דע כי כמה מיני מגולגלים יש בעולם: וביארנו לעיל כי עדיין נשארו קצת מן הנשמות שלא היו בחדר"ר ואלו נקראו' נשמות חדשות לגמרי אך כל הנשמות שנאו כלול' באדם"ר כלם הם נשמות ושינויות בבחי' אשת ואינס שוים: והענין כשפסא אדם"ר נגשרו אכריו ובאחרנו פ"י דבר זה: והוא כשכפלו הכינוני' לעמקי הקליפות: כל אלו הם ושינויות לגמרי אך הם מגולגלי' וכאשר איהם שתי פעמים: ובין כיונא כזה: ואמנם אותן שנשארו באדם הראשון ענינו שהוא סוד שנתמעט עד שפחד על עאה אמה מהם ונאה קין והבל משמעות הנשאר לתקן

גלגולים וקוטים

ר' עקיבא יהיב כה יהיה רחא כנימאי ואשתא תמיד
כה ומר זה יס לנן עמי קורבה עמיד עם ר'
עקיבא :

כשהארם מודונו' עם אשתו אפשר ששניהם יכונו
לכוונות מנה או להיפוך או שאחד יכוון
לטובה וא' לרעה : והנה מכא האב ניתן בנן סוד אור
מקיף ומכא האם נתן בו אור פנימי והנה אם האב
תכוון לטובה והאם ג'כ יהיה אותו הולך נדון געור
באור מקיף ואור פנימי וההפך בהיפוך ואם האב יכוון
לסוב ואמו לרע יהיה לו אור מקיף טוב ופנימי רע :
ובהמשך הזמן יבוקש המקיף לפנימי ויעשיו כמחשבותו:
ואם הוא להיפוך יבוק המקיף הרע לפנימי הטוב ויהיה
רע כמחשבו לפי שהמקיף כולל לפנימי בתוכו והפכו
לכל אשר ירעה ואם תראה אדם שהוא קל כנשר ורץ
כנני בכל מעשיו ומהיר במלאכתו זה גרם לו גודל כס
תגבורת האב בו ואם הוא עול כנר גבר עליו כס האב
הפנימי והכל הוא כפי מעשיו מה שהוא אס האב כיון אז
לטוב יהיה הכן מהיר במלאכתו מלאכת שמים ויהיה אדם
גדול אס כיון בהגלי עולם וזא מהיר בהגלי עולם : וז'ס
עשאל קל בגלגול היה עד קנה הארץ כחשרול' שהיה
רץ על ראשי שיעלים וזה היה קל בשששו . וסוד הענין
שרוכו אז כלו נמשך מכוונות האב בו ולא מכא האב כלל .
ולכן גדול מאד אור המקיף בו עד קנה הארץ כל כס
הקלות נמשך מאד המקיף ומוליך לאדם מניע בקלות
ולכן תמצא קטנים שאינם נזוים מקומם ואחרים שאינם
יכולים להיות שקטים אפי' רגע א' והכל נמשך מהנכר
אך ביארנו כי קשה מציאות הם א' ואז' וז' ויש כנגדם
מחשה מיני נשיה ושמותם נפש רוח נשיה סיה
יחידה . נפש בגלגול ורוח בת'ת ונשיה בכינה וסיה
בכמה ששם הקיה ככודע ויחידה ככתר יסיד ועומד
יותר מכל הספירו' כי אין לו נקבה :

הרב מוריוזל ה'ה היה כינון משע רבינו ע'ה :

הר'ר יצחק דלעאש כינון נדון קדמון :

הר'ר יוסף ויטאל' כינון עזרא הסופר
ולסביבות עין בניגול הקודם לא השיג א שורש

מכמת האמת :

הר'ר משה מייזל כינון שת בן אדם הראשון :

הר'ר בן מורי זכ'ל ה'ה וכינו האדם שניהם אחד מהם
כינון של ר' ישיבן הסופר :

והאחר מהם כינון של ר' כרוספדאי סנא : ושבתאי
איה מהם של אחד מהם :

הר'ר

יצנו וחתו ונשאתו וכו' כי לפעמים אס ושלים נפשו ולא
ידע לכוין להשיך הרוח אליו בעת השינה ככ'ל וחות
שיבא אס'כ הרוח בגוף אחר לתקן וכשישלים תתקשר עמו
הנפש וכן ג'כ לתקן הנשיה אס' לא ידע לכוין ככו' וז'ס
הנזקים במקום שמתו בכל כך פיקנו נפשות ואינם
יודעים לכוין : וזהו פ' ומתו ולא נבכחה אמנם נמי'
הנ' והיא נקרא' נשאו' ושבות אין בהם שום יכולת רק
לתקן במינה אמת לכד פ' ש'ס כל לתקן את הנפש
כששלים נפשו ויאות ויבוא אס'כ הרוח שלו בגוף אחר
ונהליו וימות : וכן הנשיה . ואס' לא השלים מתגלגל
כמה פעמים עד ששלים הנפש : ואס'כ יבוא הרוח ע'י
הנפש בגוף אחר וכן הוא הנא כנשיה ככו' ואס' הוא
מאותם שתקטנפס רוח נשיה וחסאו וכאו עתה בגלגול
ג'כ יהיה לנזרין המוכר : אמנם ביארנו יהיה לתקן
וולתלפעס אחר תשיג הרבה אפי' עד נשיה דלגלגול
וכיוצא : וז'ס בריה דרב האנו' סנא ושאר יבוקא שהם
מופלאים לפי שבא יחד נפש רוח ונשיה כפי מה שהיה
לכם בפעם אחר . ואני נוספק אס גם כשיבוא לתקן
איה מנה שסמר מחנאו ואינו מסמר עבירה אס יהיה דינו
כ' אינו וכו' : ענין משה והלל הם ב' שמות נפש ע' כמה'ס
לל'ה סמוכים זה לזה ויהיה ענווים היו : וז'ס היה ל'ך
ל'עורר שר'ת ה'לל : וכל ע'ד כי הם משורש היסוד .
זכן ר' אלעזר היוצא מחלגו כמ'ס רז'ל : וכן רבינו
הקדוש : וכן ר'ש ב'ר ז'ל' וכן מורי וזל'ה כי כל
אלו הם סוד היסוד' דאבא אדו' א' ידעקב כחנא
אלגינו תפילה היה דש'י למטה ואס'כ עלה למעלה
במשה אך כהירא כותנא פנימא ולא בקדמאי שאו היתה
מעלת משה גדולה ועברה בשכל ישראל כסוד ויתעבר
ה' כי למענכם שמור לעצבור דקסכות . וכן ר' יוסמן בן
וכאו . ור'ע היו שני ורעות וימן ושאל דמשה מעובר
בקין ולכן שנותיהם שוות ק'ך שנים בשנ'ס הוא כשר
ולכן רעה משה שתינתן התורה על ידיו ר' עקיבא : ומשה
הכה לעונ מלך הכנן : וכו כינון ר' שמעון כ'ן כ'תנאל
שר'ת הוא כש'ן לכך היה מופשד פי היה בו קדושה
וכיתכס כיד ריב' ויהיה תלמודונו' לע'ד שלשי שהיה ירא
קטא אחר אל פירא חיות :

ענין הקידושין שנותן האדם לאשתו : דע שמסוד
הקידושין נעשה ב'ה'ה בור מקיף אחר מנשיה רוחו
של כפ' ואס'כ כשוא אותו בבואה ראשונה ניתן כה
רוחא פנימא סוד שס ב'ן ככודע : וז'ס פנימיות ומסוד
רוח דוהיב כפ' הקידושין נעשה כה סוד אור מקיף לאותו
רוח הפנימי ואס' לא היה ניתן ל'ה קדושין או אפשר למיחב
ג'ה ההוא פנימא וכה תכין ג'כ בן עמי שמעשה שקידש
לבת ר'

ויהי שם שיעורים וישת עליה כי עליה הם בודאוי ונכללה בה לקחה עד הקדושה שהיתה ראויה לערפה כי הפכה פורק וכמקום השם שיעורים שנקדשה נתלה שם שיעורים במסכתות שהיו רע גליות הנה ששיעורו שם אמות וורת מזד הרע והבונים שהיתה ברות כי בן עולה ור"ת עם המלה שלקחה מן ר"ת - ולכן כחידתו שם אמות וורת: וזהו תבין את הרוגתו שהיתה על ידי דוד המע"ה כי את זה לעומת זה עשה אלהים זה מרות וזה מערפה זה מערבות אלהים מיום שם של"ו שיעורים של וישת עליה ונכללה ברות כנ"ו והיא לקחה ששה מערבות פלישתים שגילו ערבותה ודושה בהרופ"ו ולכן נקרא' הרפה ולא רתה בנרבה ומקמה ממנה: וזהו מחנה גליות מזד מערות פלישתים שכן כתוב מערבות פלישתים ולא מערבות ויזד אמו שגובה ונחיתה הקדושה שהיתה ממערבות אלהים מיום - ובהיות דוד זה ראה כי לא היה יכול לבוא עם אלו המערבות עמם סבבה אותן והם בעצמן המעשה מלקי אכנים שלקח מן הכפל מ"ו ונ"ו ולקחם מן הפ"ת שהוא הכפל והיו מלקים מעורקא: ובאשר שםם בכלי הרועים ונלקטו שהיה בודאוי שמה בלי הרועים ושם מתלקטו כלם וכעשים אחד והם היו שיעורים ששמועל רות הנאחז' לשכינה וכשנעשו אכן אחד היה האכן וזו מופת ללמא ונפל על אנכיהו ואמ"כ היא לעורא רבה - ובהיות דוד שהיה אדמוני עסופה עינים נהפך לזה ונכניסו בנלכה בדרעת' כי זאת תורת המזגור - המזיא שם רע - וזה שאמר' לו דוד היום וסנירך ה' בודו מזד שסירף מערכות כנ"ו - וזהו תבין כי לא שטה האכן כי אים בעצמו ולמעלה שש אמות ובמקום הורת שהוא מתדבק בעורף מזד אמו שנקרא ערבה ובראיתו אף דוד שכל אנוי במקל שהוא מזד עמלק והוא הוא הכלב - והאכן להכות בראת הכלב העולה במטרי' אכ"ו ולכן ויכיהו וראת אותו שהיה נער מזד הנער העכה את עמלק לכן אמר לו אתה מושב שאני עיזק וזהו הכלב אכני כי אתה ברא אלי במקלות ובאכן ואתה נער לא תששוב זה כי אני הפלישתי ולא תוכל עמי ואז חור ונירף ואז הרבאות ודוד המע:

סוד חיבוט הקבר

בבר ביארנו ושם כתבנו כי בחשש שם אל האדם מן הטוב כך גם לוימהרע וז"ל ויקרא אדם שניות לכל וגו' כי כחששאלה ר"ת קרא שניות בקדושה כך קרא שניות בקליפה ולכן כאשר מטא אדם ר"ת גרם כי כמו שחמד הקדושה מונעין כפשו שלאדם וכן מזד הקליפה מונעין כפשו אדם וכבר נודע כי בפשי' הרע נוכר על הטוב ואינם מתעבדי' וביטורה שנים ומעעבדים - ובבראית הטוב נוכר על הרע י"א י"א

הר"ר משה חנת הוא וימקן כ"ג: חו הוא פעם ראשונה שהוא נבילגול אדם כי עד עתה היה נבנמו וקמיות שם עיו פנים (כנאן חסר הר"ר יוסף מערבי) הר"ר אברהם הלוי יש בו כונן ועקב אכינו ע"ה והוא מחבר של אדם הראשון: (וכפי הנרא' בעמק החלך דק"ק"ט ששמת ורמיהו היה בו עינין שם דבר פלא: הר"ר משה אלסך עתה נתעבר בו נשמת ר' שמואל בר כמיוני ולכן וזה להיות דרש טוב ועשה ספרים הרבה: הר"ר יוסף מן דולפינא נתגלגל בכל שחור ב"מ כוח מורי ונ"ל ה"ה: ימור"ר משה קודווארי ונ"ל זהר"א דוידאש הם נפש ורוח של ובריהו בן יהודע: ולכן היו אלהים זהו ה'.

אסי הרדיושה ויטאל לסיבות ענן שקדם לו נבילגול הקודם לא וכהליות הכמה בשלימות: הרמב"ם והרמב"ן וז"ל הם מחד שני פיות דועיר והנה ככל טאה"א יש אל' שדי' וכל"א גי' משה ולכן שניהם נקראים משה: ואמנם הרמב"ן מן פאה הימנית שהוא קצת רמזים ולכן וכה בנדרתו למכתת האמיתי: והרמב"ם מפאה השמאלית שהוא כלודין ולכן לא עסק במכה זו: מה שאמר המגיד למהר"ר יוסף קארו ונ"ל ה"ה על בנו שיש לו נשמת בלאל שקד ענה לו: גם מה שאמר לו על ר' אלעזר שהוא קבור בטבר' מעומד בן הוא האמת:

ענין היות גליות במדות שם אמות וורת סוד השטה אמות הם מזד הקליפות כי קליפות רות היתה ערפה והיתה יכולה לבוא לקדושה ולא רתה בסוד לאה ורמל שלאה באה בקדושה ומה שהיתה שלק עשו נכניו' מזה ליעקב בסוד מה ראשונה וקוה שני' הנדבכת באדם ומה שהלכה מזה ראשונה לסינונית כך היתה ראויה ג"ב לאה ונתעילת ה' עולאה באה בקדושה ונכללה במלך וכך היתה ראויה ערפה ולא רתה ונתתה עורף והלכה לזינונים וכל עד הקדושה שהיתה בה ככללה ברות וכל הרע שברות ככללו בה וכמו שנכללו רמל ולאח לאשה אחד בקדושה כך ככלל הקדושה שהיתה בערפה ונכלל הכל ברות בסוד ויהי ביתך ככית סרן וברשל וכלאה אשר בנו שתיקן את בית ישראל רנה לומר שתיקן ככללו כאחד ולכן אמר לשון שתיקן וכן לשון את שכללוקדושות ערפה ברות - והכן זה - ולהיות זה האמת כאשר בדשו ויחד שם שיעורים ויחד עליהם על רות רנה לומר כמו שלאה יש לה ז' שיעורים מאמרי ואל חכ"ר קנ"ת ד' שם נהי"ס - מה שהיתה ראויה ערפה לקחת ו' שיעורים בקדושה הוזה דעמת לאה ולא רתה כיתה לרות - וזהו

גלגולים ליקוטים

הם שרשם חשם ס'ג ככל' ושם של ס'ג האחרון של קס'ו שהוא נגמטרי' ויכ'ו וזהו ושע"ע ויכ'קל מור פתן הם הקליפות כי כאשר יש ש"ע נהורין או נעשה משח'ל נגמט' שט"ח נהורין: ומשח'ל נגמט' חלבו"ש ומחקק אל הקדושה שלא יסלטו שם המיונים וזה הכיסוי לכלל מן הפולחות אכ"ע כפי מדונות: כך הוא יותר חשם מנירו ועשיר' ויותר מן הניירה ובריאה וכלל כי שם עיקר אמות המיונים ולכן אחר תפלת העשר שהמשכנ האור של הקדושה ואז כח שלא יסלטו המיונים באותן האורות אנו מכייעם העמידה בשלש בשל"ס: שהוא אותיו' חלבו"ש של משח'ל כנו' ופירוש המשח'ל הוא כי צוין הארת הקדושה אז הוא ק"ש וכשם ח"ו שטיה למיונים שם נקראו חל: והנה כיוו שיש הארת ש"ע אלל נקדשה כן הם כמיונים ו"ם והאדמה לא תש"ס גי' מש"ת וכן כנגדו יופני שיבה ת"קוס שהוא ר"ת מש"ת אורות שפנים דאריך: והדרת פני וכן כנגד ועוד: ויראת מאלהין כנגד היצלות שמשם הדרא:

ונחזור לפנינו קנאה הנמשכת מן המיונים ואז הנ"ס ג'ז' אהיה הנזכרים הם סוד התפלין של ד' אהיה הנ"ל ולכן כק' דל"ת שהם ד' אלפין וד"פ אל"ף גי' מד"ת תביר הד' שלהם של לאהישראל' ו"ם והוויעקב איש ת"ס ושב אהלים: ודע כי בינה נקראת מי ומלכות נקראת ו"ם תשים עליה הת"ם ויהיה תשים ו"ם תמים תהיה עם"ה אלהין: ומן הד' אהיה נגלה שהם יודין אלפין והין הנ"ל אלפין שלהם נגמטרי' של"ג- ובוד של"ג טוב לוי שנשתמש בשמות הקדושים או למר שמט' ס'ו כחשכנ וכור וזהו אש יהיו מלאכים כשנים כשלג ילבינו וגו' כי נח"ר בניעטרי' ש"ל שהם סוד ג' אלפין שהם של"ג תביר מהם השרשים שהם ג' ישארו של"שהם נגמטרי' גי'ר: ולכן השל"ג לכן מאד הן הנח"ר כי יש בו השרשים היתירי' ו"ם כשל"ג כגמ"ר כי הכל"א והשל"ג נגמט' למימיו האמור גבי כורש והוא סוד הכלל המיון כתרנומו וכלתנו"ם של בלאדן שהיה פניו דיווין לכלל כיו"ם שרשם ולהיכך בקדושה דכתי' כונה שג' ליתמין כשהוא שעת זיווג שעת עת רגון: וכחור לענין כי כנגד ש"ע של הקדושה יש ש"ס כמיונו' האוכל ומרקב את העצמות כמו כן: וכמו שיש תול"ע בקדושה והוא סוד המהד שהוא שם וזהו שם ויכ'קל נגמטרי' תול"ע גי' שר' שעליו אמרו סוד שמור ציוויו ניכר וכו' כי היא שם כן ת"כ: ו"ם אל תראו תולעת יעקב: וכנגדו תול"ע

אזנים מעורבים: ויש מי שיש להם כחש'העשיר' מלכות שבה ויש מושים להם רוב נשמה חשם ואלו אין תקוותם כחם הכשם ואלו כשיתגלגלו ויחללו את עכשם יהיו מעל' מ"כ לזיווג ת"ת ומלכות כלכל כח בירכעם וחבריו שאין להם חלק לעה' בשלל לעשות מ"כ לזיווג או"א ואמנם לא הרשיעו כל כך שערין לא ניתן להם נשמה מהם על ודיתשונה וכול להיותקומו שיש לו בר"ה מהם ורקנו עצמותיו ויחלל כשרו ו"ם רות וערשה כי ערשה שבה אל עמה ואל אלוהיה: ו"ם הכביל מוכן את ידיו ואוכל את כשרו שהוא הרוח ומכלין עצום וכדי להפריד מהם הכשם אפי' בארץ ישראל יש מעט מאלו הנולדים והמה בלו בסוד מור וזה לפי מעשיו או להנדיק או להרשיע אמנם מי שיש לו קנאה בחלה דע'מאל הוא מהם וזהו ורקב עצמות קנאה: גם ר' אשאוב' ר' יאשיהו במסכת שבת. והענין כיוו שיש לו קנאה בחלי דע'מאל ועליו אמרו אין מתקן אדם לאש נו אלא א"כ נכנסה בו רוח טהרה והואיל ואתא לידן נכאר בו ענין זה כי יוסף נגמטרי' קנאה והוא נגמטרי' ג' פעמי' כן ונגמטרי' ה' פעמי' ח"ל: והענין כי אברהם נגמטרי' ה' פעמים ח"ל והוא בל"א והפאות ש"ו הוא כוללותו של כי הכתר פתקין וכן החכמה שחכמה שלו ואין לנו כח בחכמה רק חלמעה למטה ענינו באריך ומלכות היא אריך והיא אלפים וכן פאה נגמט' אהלים ויש ג' אל"ף ח' נגמט' כ' פאות: וא' כמנח והם שורש שלשה עולמות שהם של אל שר' אל יהיה וה"ם ספרות הנשאים לא קבלתי ומן האל הנ"ל נותן הארה לאל שפנים כוונת"ה היות"ה הם יב' אתונין והכלל יב' אל"ף דאריך ל"ע תיקונין ד"א כן ה"ה אל יורדות ליבנה שהוא יוסף כעשה חנניס שהוא אב"ר"ם וזהו העבורות אל הזיווג: וזה ותבאר א"ם: ונקמור לענין הנזכר כי אל' במילואו הוא נגמטרי' הק"ף וכו"ם הק"ף נגמטרי' ש"ע נהורין והנה מן אמוריים וכן לפנים יש ג"כ כי אל' ונפ"ץ והוא ע"ד ו"ם נכ' נגמט' קד"ף שהוא דס"ק וד"פ דס"ק עם הכללים הם ש"ע וזהו ושע"ע יונק על חור פתן: וכמו שיש באריך שע"ע כן יש בבינה התקבל ויש לה ד' אהיה ה' כמילוי וידין וא' כמילוי אלפין וא' כמילוי ההי"ן: והבינה ס"ג ובוד ס"ג הם סכס"ד שלש ת"ת דעירי הם ס"ג כמורע ו"ם וינא יעקב מתארשנע היא הכינה ד' אהיה הונ"ם כג' שונאים יוהס ג' אל' כמורע שהוא וינא ששסם ס"ג הוא נגמטרי' אל' וכבר ביארנו כי אל' אל' במילואו הם נגמטרי' ש"ע וכן ש"ע אחד מן הפנים במילוף ונפ"ץ הרי ש"ע ש"ע ו"ם ושע"ע יונק על חור פתן כי כבר ביארנו כי שני אל' במילואם הם ש"ע וזהו שע"ע שחות אלו של ס"ח

אותן שהם חכמי' מקום הפנס ההוא שפנס אלה'ר ע"י
 קטאו . והענין יכול להכין את זה מדעתנו נקבל : ולכן
 אין להאריך בו : ונמצא כי כפי מקום הנשמות ההם
 שנתנאו בפנס ההוא וכפי הדרגות הפנס כל אחד
 ואחד : כך היתה סדר כפולשם בקליפות : והנה כל
 הכשמות אפי' אותן שנאלו באדה'ר כלם נתנלו
 מעדיוס שהיה להם קודם הפטא ונתלכשו באותם
 הקליפות : ונמצא כי אין נשמה שאין לה בחי' קליפה
 אחר : והחומדת כפי מדרגות מוטאו וכפי הפטא של
 אדה'ר וזהו הקליפה מלבשו ואלפסתו תמוד כל ימי חייו :
 ונדואי שנעשים אל האדם כבוד לבוש אחד כל נשמות
 האדם קדושה וא"כ נהכרח הוא שהקליפה נעשה לו
 מלבש אחד : והוא כוד בו עוונותיהם היו מדרגות
 כי הם מלבנושים לנשמה והוא בתוהו כתיבה ואין האדם
 העלונה יכולים להמשיך בה : והנה וו היא הכוד של
 הוהמא אשר המשיך נפש על מה ואדם וכל ורגו
 אחריו ואין אדם כונע ממנו כי כלם היו כלולים
 באדה'ר רק אין הכל שווים במאט ההוא ככל' אומנם
 בודאי שאין מי שלא היה בו קצת אסיה אפי' אותם
 ד' שלא היה כס שום מאט ועם כל זה מתו בעטיו של
 נפש : שהוא זה שאמרנו והענין כיהאזת הוא שסיטרא
 דקדושה נק' מייס' וסיטרא אחרא נקד' מות וכל מי
 שסוטא נדבק בו סיטרא אחרא הנקרא' מות ולכן אי
 אפשר להפריד ממנו אלא ע"י קבורה שמתעכל בשרו
 בעפר ונפרד ממנו והנה כל הקליפות והוהמות שהאדם
 ממשיך עליו ע"י מוטאו יכול לתקנם ולהפרידם מועלו
 ע"י השפעה : אך המטא של אדה'ר הוא מוטא גדול מאד
 מאד מכמה סיבות שאין כאן מקום ביאורן : ולכן אפילו
 כפשוטה לא סני : פירוש בודאי שהענין מתכפר כינו
 למקום בו בודאי שהש"ת קיבל תשובות אדה'ר כבודע .
 אומנם ענין אותם הוהמא והקליפה שנדקה בו אי אפשר
 להסירה מן האדם כי אדם אחר המות ולכן אותם הד' עשרם
 לוי בנימין ושי וכלב והנשיע שלא בעצמו בעל עס' כל
 זה אותם הכס הנקשר עמם אפי' שהיו נדקו' נמורים
 עם כל זה מתו בעטיו של נפש : כי הוצרכו כדי לתקן
 ולהפריד ולברר אותה הקליפה של מוטא אדם שיש עמו
 קליפה אחד מאותה הוהמא של הנפש ואותה הקליפה
 היא בחי' 'ציון א' מאוזה אחר מן האדם הכלליעל וכו'
 וכל קליפה וקליפה יש לה שם בפני עצמה כי כמו שנקד
 ושה כפי אשר שם שמות בארץ ואין לך דבר שאין לו שם
 כפי ענינובן הענין בקליפה שכלבמי' ובכו' בנין : ובינו
 מה שיש שם ויורה על המקור אשר שם לאחוריו את זה : לשמות
 עשה להם ונמצא ביבול אדם וישראל מלבד ששם לו שיקורא
 לו אבא

תול'ע בקליפה האוכל בשר אדם שעליו נאמר הכסיל
 מונק את בשרו : ח"ם אס יאדיוו כתולע : אומנם ר'
 אסאי בר' ואסיהו שהיה נדק ולא היתה עליו קליפה
 בחיול דעלמא הנשך מן החיובי' ולא שלטו ע"ש ותול'ע
 המינוחיס ביוש כס נלדק כעוד סיה מותו לתקן
 הכל :

אם דוד המלך ע"ה האמר אף בשמי ושכון לבטח על דרך
 שיש ארבע מתו בעטיו של נפש במנואר אנליכי
 תם כוד ועניני הש"ע הם סוד הע"ש הקטן שהם משוכין
 גלא כהירון ולכן מסתמין העיניס כח"ש וענינו
 הש"ע : וסוד השפ"ל נ"ל בכר ביארנו שהוא בני' בלג"ס
 וז"ל ופרנס הוכות שלום עלי' שהוא פשאל ומלכו'ש המקיף
 י'עין סוכה : ויש שמ"ל ביומי הפול ופשה"ל ביום השבת
 ולכן אגו אומרים גפרים עליו מכות שלומיך נחול
 ונכשת שוין ואינם שוין ונאמר לעול נפטא הכא על
 משכב וכוד שאדם ההוא נדס להוריד ישראל סנא ותכונ'
 י'ברגלין דו"א - וזהו כי הקנות סטא אדה'ר שגרם
 לבסות אותן המגולים ע"י הורדות התכונה למטה כי
 בשעתיוות כחוד דועיר או נאים המכדים המגולים :

ענין מיתוס הקבר מה ענינו מענין הרשעים שאינם
 וודעים מה ששם . דע כי כל הנשמות כלם הם
 כלולים באדה'ר קודם הפטא כמו שכתבנו ביה'שעמים :
 והנה בשפטא אדה'ר נשרו אבריו מאביו והם אותן הנשמות
 שהיו כלולות בו ונפלו מן הקליפות ולא נשאר באדה'ר
 רק בשר מאה אמה . במנואר אנליכו במקומו . והנה
 לא כל הנשמות שוות כי בה' מדרגות אינם שוות כי
 האברים שבמטאו ויפד באותו מוטא שפטא אדה'ר הם
 הם כפלו ויותר לתוך הקליפות מן האברי' האחרים שלא
 היתה ודם נאעל כל כך במה האחרים : כי כוואו שאין
 כל הנשמות שוות כי יש נשמה שפסגה ורננה יתירה
 מן האחרות ונמצא כי כפי בחי' פנס הנשמות במדרגה
 ההוא עצמה נפלו אל תוך הקליפות : והנה נ"ב
 מדין שפסגה והוא קרוב אל הנזכר : והענין כי הלא
 יש נאדם כלליעל בנינונ' ויש בו נ"ב אברים רבים וכפי
 מציאותם שיש במטאו של אדם כגדו אותן האברים של
 סטרא אחרא הם לוקצין אותן הנשמות והלבושים אל
 הקליפות ההם כי בודאי שאין הדבר על גז המקרה
 וסודותן כי הכל הוא בהשגחה פרטיות וכשיקול גדול
 נשאוני נדק ולא כל הקליפות יכולין ליגע באדם רק

גלגולים ליקוטים

שיאמרו מעידין אנו עלינו שמים וארץ בפנינו העולם
 שאין אנו יודעים שמויתנו . וכפי הנראה הוא דבר ור
 ומה יתן וזה חסיד אס יודעים שחם אולאו עד שהם
 מוכרמים לסכול מכות גדולות עבדו זה ועד שהם
 מעידין עליהם שמים וארץ על זה שאינם יודעים את
 שחם : אך דע הפנין כי בעה"ז היה יכול להשיג ולירש
 השם של אותה הקליפה שמוחיד נקראת ואז משיג לירש
 להם נק' שם זה ועל ידי כך היה יודע מאיזה נק' היה
 אותה הקליפה והיכן היה תלויה בהנה היה יכול לתקן
 אותם העכשולים והיה יודע מהם הפגם ומציאו תיקוני
 איך ומה וע"ז זה יתקן ואז היה נפרד מחמו אפי' נחיים
 מחמו ולא היה נכרך אל סיבות הקבר באופן שהכל תלוי
 ביריעות השם של אותה הקליפה שהוא השם. שיש לאדם
 נחמת הקליפה כח"ש לעיל וזה תבין ענין הרשעים
 שאינם יודעים את שחם פירוש כי הנדויקים אינם יודעים
 את שחם פי' כי הנדויקים אינם נרובין לדעת שם זה כי
 ע"י מעשיהם מתקנים ומפרידים אותה הקליפה מהם .
 אך הרשעים שלא עשו דבר כלל כדלהפריד אותה
 הקליפה מהם יש טורח גדול להכרידה בעת חיבת
 הקבר ולכן חבין אותן הכאות גדולות על שאינם יודעים
 את שחם כי אסיהו יודעים את שחם היו יודעים להסירה
 ולהפרידה הקליפות מהם יותר בקלות . ועל זה השם של
 הקליפה הם שואלים אותם ואיזה יודעים אותו על
 שחם האמיתי . ודוק . וזו למחין :

ל' ארמונו נפת שנימול והוא השם שנקרא אל נשמת
 אדם כי השם שקוראין לו ארמונו הוא נחש למעלה
 נכבא כבוד וכן הוא"כ נקרא למעלה כי הדברים אינם
 נחמקרה כי יקב"ה מוחין אותו בפי אביו ואזו שיקראו לו
 זה השם . והכן זה . ולכן ר' מאיר ור' היו נודקי' נשמו'
 וכו' ונאמרו אשר שם שמות נאמר אל תקרי שמות אלא
 שמות ונמנא שהשם שקורין אותו אביו ואמו הוא השם של
 הנשמה הקדושה . והנה מלכד זה השם יש לו ג"כ שם אחר
 של אותה הקליפה הנמשכין בו והוא שהוא מן האדם ונמנא
 כי יש לאדם נ" שמות אחד מחד הקדושה וא' מחד
 הטומאה : וזה תבין עוד וזר הרש שאלם מה ענינו
 כי הוא עוד אותה הקליפה הנמשכת מזהממת
 הנשמה והוא משורשת ובדנקת שם שורש נשמתו של אדם
 מווסמט אל אלה"ר : ומעט שהכל נעשה עישה אחד
 צמוד מעורב : ולכן היגד"ע הוא הוא המכניגו של
 האדם ויש כס בידו להנהיג את האדם ולנשמותו לכל מקום
 שהוא חפץ כי הוא בעל הכנית נחור : וענין סיבות הקבר
 שמתקין אותו נאמר בקדמות האדם כדאי' במדרש ע"ש
 ואז כותנים ומקוררים נשמתו בגופו כדרך שהיו נחיים :
 והנה אותן הקליפות אינם קשורים עם הנשמה ועל כן
 מתקנים יחד ואז אותם ונלקים : אותם בחלקות של
 גדול כדרך שמכער האדם כמותו ומובטו להסיר מחמו
 פער הדבוק בו זהם ועושים עד שמתכרדות מן האדם מעט
 מעט כאותם שמוכר ומכער טלותו : ואמנם לא כל האנשי
 שמים כי הנדויקים אשר זכו נחיים ועשו תשובה ומעשים
 טובים הם היו מוכסים עננים נחיים ומתפרדות קליפה
 זו מעליהם על ידי הסיבוב והנער שהיו סובלים נחיים
 ועל ידי התורה שמתשת כחם של אדם עד שנמנא כשכיבואו
 למינות הקבר אין נורך לו רק דבר מועט כי להפרידה
 מחיים דרך כלל אי אפשר ואין איש ניגול מחיבות הקבר
 דק להנכרים לר"ז א"י ואיזה מנות בגוליות לה :
 אמנם כל עולם שמים נחיות הקבר הוא רק של הנדויקים
 נשאר להם דבר מועט להפריד מחמו . אך הרשעים
 נדויקים טורח ויורה נוצר גדול פל למאד מאד עד שיוכלו
 להפרידם מהם כי כפי מיוהם ודיבוק וקייסורם כך נריך
 אס"כ סיבות הקבר רב להיותו תיקון וסוק וכל אחד
 ואחד כפי מדרגתו וזהו כוד מינות הקבר מחם . ושעתי
 מחורו וז"ל ה"ה ששמע מחם אחד כי כל הנקבר ביום
 הששי אחר ה' שעות ביום ו' ושעה ה"ג נס הוא ככלל
 אינו רואה מינות הקבר כי קדושות שבת מפרידה ממנה
 בלי נער ו"ס ויס הששי ה' יתורא כי מאז ולמעלה הוא
 שבת מחם : וכ"ל שמו וז"ל ה"ה מודה נודאי על
 הדבר הזה : והנה ו"ס מאמר' כי הרשעים אינם
 יודעים שחם ומכין אותן מכות גדולות ועגומות עד

במסכת' שבת אחרו ר"ל הנשמה עד שנים עשר חודש
 עולה ומורדת ואחר שנים עשר חודש עולה
 ואז אינה יורדת : אחר לו ר"י באגיש נ"ע ששמע מחורו
 וז"ל ה"ה כי בשנפ האמרונו ושל"כ חודש אעפ"י שנאותו
 יום של מול מאותו ו"ימים שמת האדם ההוא עם כל זה
 נשנת שנאותו שנוע אז הוא עולה ואינו יורד ואעפ"י
 שהוא אס"כ פור נ"ד ימים אחר יום השבת עד יום שני
 מת נשמה שעברה . עם כל זה מקדים לעלות ביום
 השבת שאז הוא מניאות העלויות לכל הנשמות : וכיון שעלה
 צוב לא ירד : כללות כל הנשמות הם ששים ריבוא :
 והתורה הוא שורש נשמות כל ישראל ולכן ישבעדה ששים
 ריבוא פירוש' ונשמות מרע"ה היתה כוללת כל השמים
 ריבוא ולכן ידע כל הם' ריבוא פירוש' : ולכן בליה
 אחר זאת הנשמה בעת השינה בההימסוה לעלות הוא
 קורא שם איתו פי' הנוגע אל שרשו : אכן יש נחמי' תלוקו'
 כי בליה זה מאיר יותר נשמתו פי' זה ובלילה אחרת כו'
 פסוק אחר והכל לפי מעשיו ומורו וז"ל ה"ה היה רואה
 באדם איזה פסוק שהיה מאיר בו יותר ואז היה מביא לו
 כפי השירוש השוין לו כפי נשמתן שהיה רואה במחמו
 והיו

גלגולים יקזטים

ר"ס מכמי' האמצעי : ונ"ל פ"ד אנו הצעור מיום כי
אלוהוהא בפי' שלוש האמצעי : והנה אלמנה הנכחא היה
מכמי' האמצעי שבשער' דגמ' העליון שנקיפתו היה ויתר
עכ' רמז'ם אלו לכך בקרא רמז'ם והנה רמ' בר סמא
שהוא מכמי' שער עליון דג' שער'ם בדעת לכן נקרא
סמא ע"ש חמ"א נ"י ח"ט שהוא במבין ע"ט שער'ם ולכן
בוקר הפכוון נפג'ת ליריאיך ד"ת למתן השנים של משה
בסוד כשנ'ם הוא בשר וכו' וימיו ק"ך :

אמר מור'י ונ"ל כ"ה שיש תר"ג ביוצות כנפש וכן
תר"ג דרום : וכן תר"ג דנשמה : וכל אלו הם
ת"ל לבד מין חכמה ניוני' של אכמי' מעשה וע"ה שכלם
שורש וענף של כ"ב' של הנדיר מין חכמי' אדירות שכלם
תלוי'ם בו - צריך האדם לעקם וגהסורס למוסר :

גם - אחר לו מור'י ונ"ל ה"ה שחאירוס בשב'ם האדם כ"ב
אתוון קטנים חכמי' בשט' : ואם וכה ברוש יש כ"ב
אתוון כינוכיס חכמי' ברוש ואם וכה לנשמה יש כ"ב
אתוון בשלות שבכונה : וכשמאיר חכמי' תיבה שיש בו
צ' אותיות שוות אז אין מאיר רק אות א' כנן מיום אינו
כיור דק מים ב' אחד ביבן היה בשוט' : שהכפולות לא
גיבורת :

גם אחר לו שנוף האדם דמ' ביוצות ושס"ה כיוצות
של כמי' כפש' : וכן דרום : וכן כנשמה וכן כל ביוצת תלמי
שנוה אחר של פ"ג'י חנות זהו יודע איזה מנה מסירה
באדם והיה אחר ביבן והיה בות' תיקון לכל אחר ברו
להחיות והיה יודע תיקון האותיות שיש בעור ונשפעת
אכמות וכנינוס :

נפעם אחר לו מור'י ונ"ל ה"ה שראה כנשמי' ג' אותיות
אכ' : והיה הא"ב כסידור והב' מהסכת כח אבא ושאלתיו
אמת על זה ולא היה רונה לומר לי ואם ב' אחר לי שדרך
אני לנמולסד עם אכיואמי ולבן הארץ האותיות א' ב' -
ביושר גלות הג' אינה ביושר :

גם אחר קודם פטירתו לבר'י סוגיא'ם ז"ל שיהיה כל
הקברים שלם יקראו טאת הסכמה לפי שלם היו עדיון
שלימים כה : ושאל ק' ויבואו לידי קלון : ואם יהיה
שהוא יבוא וילפס הסכמה בשלימות : והשונו לו איך יבוא
האדם ואנו זקנים וזא יהיה קטן : וא"ל לאו בל'ס אז
בהק"ץ אז כחיה אופן שיהיה וכשעת פטירתו במח' לפניה
הר'י בהן ואמר לו איש היה חכות גורם היה בלמותו השנה
קץ אחימי' שמוי' רש' כ'י ונ"ל לא סידק כמשה וא"ל אחר
ותוסף ללדת כן ותקרא שמו שלם : והיה כחוכ בלדת
א' יבא

היה מנא' לו ברוי שחאיר וקרא ונהקין תעלה בשמי'ם
למעלה לאין קן ויתגלו לו דברים אחרים גם שהחמר
לא ירגיש בהם : וס' ריבוא פירושים אלוהים כפי השט
אכנגדס ב' קלה : וכן כנשא בהם : כי אין לך נשמה
ונשמה שאינה כלולה שכלם :

הסתכלות האדם בנדרים ונהגלכים פונם עד חלד
בכפש נאמי' בהסתכלות כדמוק ממנו חאה
אחיה :

זהנה העד לו ב'י הכהן בשט' מור'י ונ"ל ה"ה ב'י הקלי'ר
ר' אלעזר בן ר' שמעון כדלי' היה :

האדם שנתחייב לו גלות ונלד לו אחריות וכן החתול
הוא פאיתו בן וזהו אכיו' על שם אכיו' שבו כנשמה
וזהו לבר'א גלגולאמי אספק כו' :

ד' ירמיהו וכה להיות שוער בפמחא באתית דרקי'א
על שגרהסומן בית הידרש על האי כעיו
דלויכעיו' רגל א' מחקן ורגל א' מחכמים ונפרק לא
יחפור : ואחנסמוד הפל'א הוא כסוד כ' ה' רגלי' אחא בשעה
ראשונה שככס רק כנש' וכד יהוד כנש' יואו דגל אחר
שחקן ורגל א' מחכמים : אכל תשוכות השאלה לא קלתי :

ד' שרפון שרשו מן דפ"ס ביוצות שהם דיגים זלכן
מ"ר' ק' נמשטו' דפ"ס עם הכלל : אפשה
שעמים ד' ובעמור' פ"ר וסוד כלל מרסון : וכן :

בלילה אשת סלמתי רב יובא מנא ואמר לו מ"ה ר"ב
אמר' לו ב"ר ולא הכנתי : ואמר לו תלך אל הבן העב'א
ז"ל ה"ה וילמדנו לך : ונבקר : השכמתי וסידמתי לו
התלום ואמר לו שכוונתו כי דמי ברסמא מן וועג שער
הראשון דג' שדעת העליון ורמ'י לטון ד"ס לרמו על
דעת העליון כט' : וגם דמ'י כמטין כ"ר : יהיה אהיה
יהיה אהיה אהיה אהיה אהיה זו"ס ע"ש נבמר' כנא
בתרא פרק א' כרמא דרב סמא לרמו דר חמא זרבא
אמר אכא בתראי : וכן הוא ולכן היה דמי הראשון ורבא
אמר והנה דנא הוא חכמי' זיווג שער האחרון דהג'
שערים שדעת עליון יסוד זהו' אלהים יהיה אהיה
במחין דכ"א זהו' יש ר"ס וסמ"ר אהיות שוות והוא
ד"ס : מורה לבני' השערים העליונים ומ"י מורה לבני'
שער העליון : ולכן יחזקיהו חלק יהודה חכמי' שער
שארין אחר הנה לשלום ע' רואליהו בן כרבאל שמשפס

גבורים ליקוטים

אחת הקבלה: חלטה שנגנה עליו אליהו ז"ל ובה
יודע במקרא ובמשנה ובתלמוד והאגדה ובמדרשים שב
כל דבר ודבר ידע כמים פ"ד ד'ס ובאמת האמת על
אמתת' והדעות שלו וכוונותיו: ולמעשה בראשית
ובמעשה מדכנס: בשמות העצמות. ובשמות האילנות
והעשבים והדומם: כגון אבן וחור תועק. וטלבת אש
והפחמים. ובשמות המלאכים. ובכפופי העופות והיה
יודע בעיבור רחטוב או רוח רע: והיה מדבר עמם
ומזיא אמת ומביא אליהם בשמות האדם בעודו מי והיה
מדבר עמו כל חפציו ואף"כ היה מחזירם להם: והיה
רואה את השטות בלתי תחין הנהגות הקבוצות ובעלותם
בכל ערב שבת: כגון עדן והיה מדבר עמם בשמות הכדוקים
שבעה"כ: והיה מנלים לכל רוח וסתר תורה והיה יודע
בשמות הפרקים ושפשוט הודים ופיתון השמות על
אמיתתם ובגילגולים יסונו ובגילגולים סדשים והיה יודע
מה שנגזר בשמים ובארץ והיה מכיר במצב האדם מה שמשב
ומה שקלם ומה הפסוק שקרא בעלות. נשמתו כגון עדן
בלילה: והיה מלמד פירוש שורש בשמות והיה קורא
בשם ובמתעוררו שעה ושמיש והיה נתן לכל אחד
ואחד תוקן כפי עונו ולהקבירם נתן לכל אחד ואחד
מהם כפי כוונתו המיוחדת לו או לשורש בשמות השמות
שגורש בו"ל של אדם"ר והיה יודע וכוונת סעיות כפלו
בספרו" והיה יודע להכות בכוונות ויודע כל מה ששכח
הקבירים והיה מלא חסידות ודרך ארץ וענוה וכל מדות
מוכות ויראת סוד ואהבה השם וכל זאת האכמה הנזכרת
למיל' היה יודע בכל עת ובכל שעה עובד רגע ותמיד
בשמות הללו מונחם בחיקו ועינו ראו כל אלה ולא זר:

אחת הקבלה: חלטה שנגנה עליו אליהו ז"ל ובה
יודע במקרא ובמשנה ובתלמוד והאגדה ובמדרשים שב
כל דבר ודבר ידע כמים פ"ד ד'ס ובאמת האמת על
אמתת' והדעות שלו וכוונותיו: ולמעשה בראשית
ובמעשה מדכנס: בשמות העצמות. ובשמות האילנות
והעשבים והדומם: כגון אבן וחור תועק. וטלבת אש
והפחמים. ובשמות המלאכים. ובכפופי העופות והיה
יודע בעיבור רחטוב או רוח רע: והיה מדבר עמם
ומזיא אמת ומביא אליהם בשמות האדם בעודו מי והיה
מדבר עמו כל חפציו ואף"כ היה מחזירם להם: והיה
רואה את השטות בלתי תחין הנהגות הקבוצות ובעלותם
בכל ערב שבת: כגון עדן והיה מדבר עמם בשמות הכדוקים
שבעה"כ: והיה מנלים לכל רוח וסתר תורה והיה יודע
בשמות הפרקים ושפשוט הודים ופיתון השמות על
אמיתתם ובגילגולים יסונו ובגילגולים סדשים והיה יודע
מה שנגזר בשמים ובארץ והיה מכיר במצב האדם מה שמשב
ומה שקלם ומה הפסוק שקרא בעלות. נשמתו כגון עדן
בלילה: והיה מלמד פירוש שורש בשמות והיה קורא
בשם ובמתעוררו שעה ושמיש והיה נתן לכל אחד
ואחד תוקן כפי עונו ולהקבירם נתן לכל אחד ואחד
מהם כפי כוונתו המיוחדת לו או לשורש בשמות השמות
שגורש בו"ל של אדם"ר והיה יודע וכוונת סעיות כפלו
בספרו" והיה יודע להכות בכוונות ויודע כל מה ששכח
הקבירים והיה מלא חסידות ודרך ארץ וענוה וכל מדות
מוכות ויראת סוד ואהבה השם וכל זאת האכמה הנזכרת
למיל' היה יודע בכל עת ובכל שעה עובד רגע ותמיד
בשמות הללו מונחם בחיקו ועינו ראו כל אלה ולא זר:

צורה המכס השלם החזקל האלהי מביא קדושה
במחור ד' חסיד וטאל וכל ה"ה בכוונתו שלאחר
פטרותו ימיהו ערום על פקדוקי כלי שום הפסק מדון
בזכרים תכף ומיד אחר יציאת הנשמה והיה חומר הטעם
שחם נשמתו סקילה שיה פולה לו בחקום סקילה:

כלוק ספר גילגולים: בעזרת אל הכתום מכל ונעלם
ברוך אל עולם.

אחת הקבלה: חלטה שנגנה עליו אליהו ז"ל ובה
יודע במקרא ובמשנה ובתלמוד והאגדה ובמדרשים שב
כל דבר ודבר ידע כמים פ"ד ד'ס ובאמת האמת על
אמתת' והדעות שלו וכוונותיו: ולמעשה בראשית
ובמעשה מדכנס: בשמות העצמות. ובשמות האילנות
והעשבים והדומם: כגון אבן וחור תועק. וטלבת אש
והפחמים. ובשמות המלאכים. ובכפופי העופות והיה
יודע בעיבור רחטוב או רוח רע: והיה מדבר עמם
ומזיא אמת ומביא אליהם בשמות האדם בעודו מי והיה
מדבר עמו כל חפציו ואף"כ היה מחזירם להם: והיה
רואה את השטות בלתי תחין הנהגות הקבוצות ובעלותם
בכל ערב שבת: כגון עדן והיה מדבר עמם בשמות הכדוקים
שבעה"כ: והיה מנלים לכל רוח וסתר תורה והיה יודע
בשמות הפרקים ושפשוט הודים ופיתון השמות על
אמיתתם ובגילגולים יסונו ובגילגולים סדשים והיה יודע
מה שנגזר בשמים ובארץ והיה מכיר במצב האדם מה שמשב
ומה שקלם ומה הפסוק שקרא בעלות. נשמתו כגון עדן
בלילה: והיה מלמד פירוש שורש בשמות והיה קורא
בשם ובמתעוררו שעה ושמיש והיה נתן לכל אחד
ואחד תוקן כפי עונו ולהקבירם נתן לכל אחד ואחד
מהם כפי כוונתו המיוחדת לו או לשורש בשמות השמות
שגורש בו"ל של אדם"ר והיה יודע וכוונת סעיות כפלו
בספרו" והיה יודע להכות בכוונות ויודע כל מה ששכח
הקבירים והיה מלא חסידות ודרך ארץ וענוה וכל מדות
מוכות ויראת סוד ואהבה השם וכל זאת האכמה הנזכרת
למיל' היה יודע בכל עת ובכל שעה עובד רגע ותמיד
בשמות הללו מונחם בחיקו ועינו ראו כל אלה ולא זר:

שערות האדם כגון של ראש כין של ורמתי והאף הם
מוריס על דברים רבים: וכפי גוונם חו כמית' ליועלה
אל למעלה כפי חרמם: וכמה כדברים אל' אל' שמיאדם
פוא צלף קלה"ג בעתו החדם יסכהם גילח האמיתות:

בשבתא' אנו העצור חסיד אל' מוריו ז"ל ה"ה ללמוד
מחמם חכמה ואת הלויכתי עינו לטבר' בתוך
היום כספונה חטנה: וכשהיונו בגד החלונות של הכית
בכללית היום מקהימורו ז"ל ה"ה חזרו לו עכשיו תכל
להשג' נוחת המכמה כי שתיית חזירה של מרים הנביאה:
ומס' ואין התקלתי לכלום בחכמה האמת:

צורך מוריו ז"ל ה"ה שיעשו לו טכילה אחרי חמתו כבית
הטכילה: וכשנשטר' הולכנהו אכמנו המכרים לבית
הטכילה וכשהכנסו הנוסוסל הקדוש וכל"ה בחיס אחרנו
לו וחמול'נו אדונינו וכעשה לו הטכילה וכלותו שעה הרבין
ענונו עם קסמו לענה מענוני והא' פלא

השנות מוריו ז"ל ה"ה צחקהו כי בתקלה היה טרח
בזהר הרבה מאוד בחימור' א' כדי לכונו ולפעמי' היה טרח
שבעה ח' בחימור' להב' לאמיתו לאורו ולפעמי' היו אומרו'
לו שערין לא הבין והיה טרח ביותר ולפעמי' היו אומרו' לו
שכן כוונ' רש"בי אכל עדיון תנשך' להעמוק יותר
צאנתו לשון ואח"כ נגלה עניו אליהו ז"ל והם חבין אחי' כל הד
צרים הגדולי' הקטנים כל' חיוני הסכמו' והאידרא דרש"פי
ופ"כ היה הקל מה הוחת הולכו חפה א' פה ער אליהו ז"ל נגלה
פליהם לקצת מאתן הסכמי' שטכמהו כגון הדאב' דורמ'ן
עד הרב ו"ל לא היה מושג' צחקהו וועל אמיתותו צחקהו
עכל הסכמי' שטכמהו וועל נד האסר ונרין אדם להדרש' א'
ליקרא צאנת הספרי' שחקדס' כ' אונס' מכאמים ע'ל

